

—卐—સ્વ. તંત્રી : શેઠ દેવચંદ દામણ
—卐— તંત્રી : શેઠ ગુલાબચંદ દેવચંદ

વર્ષ : ૭૦] પર્યુષણ વિશેષાંક [અંક ૩૧-૩૨

વીરસંવત : ૨૪૯૮ ૫૬ આવજી વદિ ૧૧

તા. ૨૪ ઓગસ્ટ, ૧૯૭૩, શુક્રવાર

વાર્ષિક લેવાજમ રૂ. ૧૩-૦૦

સ્વ૦ તંત્રી : શેઠ દેવચંદ દામજી કુંડલાકર

તંત્રી : શેઠ ગુલાબચંદ દેવચંદ

વર્ષ : ૭૦ ☆ અંક : ૩૧-૩૨

હૃદય અને બુદ્ધિના વિકાસમાં વિવેક સાચવીએ

દેહમાં દેહ માનવનો દેહ : અનેક શક્તિઓને ખીલવી બાણવાનું અને અસંખ્ય સિદ્ધિઓને પ્રગટાવવાનું વિલક્ષણ સાધન. એટલા માટે જ તો માનવદેહનો મહિમા બધા ધર્મસાધકો અને ધર્મશાસ્ત્રોએ સારી રીતે વર્ણવ્યો છે; એ દેહને અતિ દુર્લભ કહીને એનું મૂલ્ય આંક્યું છે.

પણ આ શક્તિઓ અને સિદ્ધિઓ હમેશાં સુભગ, મંગલમય અને ઉન્નત જ હોય છે, એવો નિયમ નથી. એમાં તો જેમ કલ્યાણગામી ગુણવિભૂતિના વિકાસની શક્યતા રહેલી છે, તેમ વિનાશકારી શક્તિઓને જવાળામુખીની જેમ, ભડકી ઊઠવાને પણ પૂરેપૂરો અવકાશ રહેલો છે.

આ રીતે જોતાં તો, માનવદેહ એ દેવાસુર સંગ્રામને માટે બાણે રણભૂમિની ગરજ સારે છે. દૈવી ગુણસંપત્તિ અને આસુરી-દુર્વૃત્તિઓ આ દેહ દ્વારા પ્રગટ થઈ શકે છે. આમાંથી શું કરવું એ માનવીના પોતાના હાથની વાત છે. જેવી નિષ્ઠા અને જેવો પુરુષાર્થ એવી સિદ્ધિ. ઘઉં તો એના એ જ હોય છે. આવડત હોય તો એનાં મીઠા મધુર ઘેખર બની શકે અને આવડત ન હોય તો એની બેસ્વાદ ઘેંશ પણ ન બને, એવી સાદી સમજળી આ વાત છે.

પણ સાથે સાથે એ પણ ખરું કે, આ વાત સમજવામાં જેટલી સાદી, સરળ કે સહેલી છે, એટલી જ જીવનમાં ઉતારી બાણવી મુશ્કેલ છે. જીવનના નાના-મોટા બધા વ્યવહાર અને વર્તન સાથે ધર્મમયતા એકરૂપ બની જાય, અને ધર્મ એક દિશામાં ચાલે અને જીવન, ધર્મને ભૂલીને અને મનસ્વી બનીને, પોતાને મનગમતી દિશામાં દોડવા લાગે, એવી દુર્વિધાનો અંત આવે તો જ આ વાત કે વિચારનો ખરાબર લાભ મળી શકે અને સંસારવૃદ્ધિની વૃત્તિને બકારો અને મોક્ષની અભિલાષાને આવકાર મળે.

દૈવી ગુણસંપત્તિ માનવીને દેવ-પવિત્ર-પૂજ્ય બનાવે અને આસુરી વૃત્તિ માનવીને અસુર કે દાનવ જેવાં આચરણો તરફ દોરી જઈને એને અધોગતિના ઊંડા ખાડામાં નાખી દે. ટૂંકમાં, દૈવી-ગુણસંપત્તિ એટલે સદ્ગુણ અને આસુરીવૃત્તિ એટલે દુર્ગુણ. જૈન ધર્મની પરિભાષામાં કહેવું હોય તો આને અનુક્રમે આત્મભાવ અને પુદ્ગલભાવ કહી શકાય.

આ બન્ને ભાવો ખરી રીતે જીવમાત્ર સાથે જોડાયેલા છે; આમ છતાં માનવદેહમાં આ બન્ને ભાવોને રહેવા અને વિકસવાનો

વધારે અવકાશ છે માનવ ચાહે તો આત્મભાવના વિકાસની અંતિમ કોટીએ પહોંચી શકે છે, અને એ ઈચ્છે તો પુદ્ગલભાવના સામ્રાજ્યનો ચક્રવર્તી પણ બની શકે છે. માનવીને હૃદયરૂપે અને બુદ્ધિરૂપે મળેલી બે વિશિષ્ટ શક્તિઓ જ મુખ્યત્વે આ ભાવોની પુરસ્કર્તા, પ્રેરક કે નિમિત્ત બને છે. આમ તો હૃદયશક્તિ અને બુદ્ધિશક્તિ બન્ને ચેતનાનાં જ રૂપો કે આવિર્ભાવો છે. છતાં એનાં પરિણામોમાં ઘણું મોટું અથવા તો પાયાનું કહી શકાય એવું અંતર છે. હૃદયશક્તિનો વિકાસ આત્મભાવના એટલે કે મુક્તિની ભાવનાના વિકાસનું નિમિત્ત બને છે; જ્યારે બુદ્ધિશક્તિનો વિકાસ પુદ્ગલભાવના અર્થાત્ સંસારભાવનાની અભિવૃદ્ધિનું કારણ બને છે. એટલે જીવનનો વિકાસ કરવાનો પ્રયત્ન અને પુરુષાર્થ કરતી વખતે હૃદય અને બુદ્ધિના વિકાસની બાબતમાં વિવેક અને ભગૃતિ રાખવાં જરૂરી બની જાય છે.

હૃદયની એટલે કે સદ્ગુણના આશ્રયસ્થાનની ઉપેક્ષા કરીને કેવળ બુદ્ધિના વિકાસ ઉપર જ ભાર આપવામાં આવે તો આજના વિજ્ઞાનની અવનવી અને અદ્ભુત શોધોએ માનવજાતને અનેક પ્રકારની સવલતો આપવા છતાં એનો સરવાળો છેવટે બાદબાકી રૂપે આવશે અને માનવી પોતે જ ઊભી કરેલી બાહ્ય સિદ્ધિઓની માયાબળમાં ખતરનાખ રીતે અટવાઈ ગયા વગર નહીં રહે, એવું સ્પષ્ટ દેખાય છે. કદાચ એમ જ કહી શકાય કે માનવીએ વિવેક અને પ્રમાણ ભાન ભૂલીને કિસાવેલ આ વિજ્ઞાન જ માનવતાનું ભક્ષણ કરીને માનવજાતના અકલ્યાણનું નિમિત્ત બની બેસશે.

વળી, જેઓ ધર્મશાસ્ત્રોના અધ્યયનમાં પણ સદ્ગુણ અને સત્યની શોધક સહૃદયતાને બકારો આપીને માત્ર બુદ્ધિને જ પ્રાધાન્ય આપે છે, તેઓ કદાચહ, કુતર્ક, વિતંડાવાદ, ખંડનમંડન અને મારું તે જ સાચું એવા એકાંગી વિચારમાં એવા તો અટવાઈ જાય છે કે જેથી સત્યને શોધીને આત્મભાવને ભગ્નત કરવાનું ધર્મ અને ધર્મશાસ્ત્રોની સાધનાનું પાયાનું ધ્યેય જ વીસરાઈ જાય છે. અને માનવી ન માલૂમ કેવી અધોગતિ તરફ પોતે ખેંચાઈ જાય છે, અને ભોળા-ભદ્રિક નસમૂહને પણ દોરી જાય છે. ધર્મ એના પ્રાણરૂપ સમતાનું રૂપ તજીને ઝનૂનનું રૂપ ધારણ કરે છે તે આને લીધે જ. તેથી હૃદયવિહોળી બુદ્ધિશક્તિની ખીલવણીને નરક રૂપ કે નરકની પ્રેરક જ સમજવી ઘટે. બુદ્ધ ધર્મને નામે દુનિયાભરમાં કલેશો, કલહો અને કતલો થતાં રહે છે, તે આ કારણે જ તો પછી એને નરક ન કહીએ તો ખીજું શું કહીએ ?

આ રીતે માનવદેહમાં પ્રગટતી પાશવીવૃત્તિથી ચેતી જઈને જ્યારે માનવી પોતાની હૃદયશક્તિ અને બુદ્ધિશક્તિના વિકાસમાં સમતુલા ભળવવાનો વિવેક દોખવે છે ત્યારે સ્થિતિ કંદક ગુદી જ સરજાય છે. અને તે પોતાને માટે સૌ કોઈને માટે આવકારદાયક અને કલ્યાણકર બની રહે છે. આમ થવાથી, હૃદયબળનો સાથ મળવાને લીધે, બુદ્ધિ ઉન્નત અને વિનાશક બની જવાને બદલે, પાળેલ પશુની જેમ, વિધાયક અને શાણી બની જાય છે. આ સ્થિતિને સુખ-શાંતિભર્યા માનવલોક જેવી ગણવી જોઈએ. આ માટે પણ માનવીએ ભગ્નત રહેવાની જરૂર છે.

પણ આ સ્થિતિ કરતાં પણ વધારે ઉન્નત સ્થિતિ છે, અને તે બુદ્ધિ શક્તિ ઉપરનો વિશ્વાસ ઓછો કરીને હૃદયબળને વધારવા માટે બધી આંતરિક શક્તિઓ અને વૃત્તિઓને વધારે પ્રેરક કરવી તે. આ પ્રક્રિયાનું અનુસરણ કરતાં કરતાં શરૂઆતમાં બુદ્ધિ હૃદયની પાછળ પાછળ ખેંચાયા કરે. પરિણામે જીવનમાંથી દુર્વૃત્તિઓને દેશવટો મળવા લાગે અને સદ્વૃત્તિઓને આવકાર મળે. રૂપકની પરિભાષામાં કહેવું હોય તો આ સ્થિતિને ધરતીના સ્વર્ગલોકની ઉપમા આપી શકાય.

અને આના કરતાં પણ ચડિયાતી છેલ્લી સ્થિતિ તે બુદ્ધિનું બળ જેમાં નામશે. જેવું થઈ

ધર્મવાણીની સરવાણી.....

- ✱ હે ધીર પુરુષ, આશા-તૃષ્ણા અને સ્વચ્છંદપણાનો તું ત્યાગ કર. તું પોતે જ આ કાંચાંમોને અંતરમાં સંઘરી રાખીને દુઃખી થઈ રહ્યો છે.
- ✱ સત્યની સાધના કરનારો સાધક ચારે બાજુથી દુઃખોથી ઘેરાયેલો હોવા છતાં ગભરાતો નથી કે બેચેન બની જતો નથી.
- ✱ કોઈ પણ પ્રાણી, કોઈ પણ ભૂત, કોઈ પણ જીવ અને કોઈ પણ સત્ત્વને ન મારવો જોઈએ, ન એના ઉપર અનુચિત આધિકાર ચલાવવો જોઈએ, ન એને ગુલામોની જેવો પરાધીન બનાવવો જોઈએ, ન એને સંતાપવો જોઈએ કે ન એને કોઈ જાતનો ઉપદ્રવ કરવો જોઈએ. આવા પ્રકારના અહિંસાધર્મમાં કોઈ જાતનો દોષ નથી, એ ધ્યાનમાં રાખવું. ખરી રીતે અહિંસા આર્ય સિદ્ધાંત છે.
- ✱ જેવી રીતે અગ્નિ જૂના સૂકાં લાકડાંને શીઘ્ર બાળી નાખે છે, એ જ રીતે નિરંતર અપ્રમત્ત રહેવાવાળો આત્મનિષ્ઠ નિઃસ્પૃહ સાધક પોતાના કર્મોને થોડીક જ ક્ષણોમાં ક્ષીણ કરી નાખે છે.
- ✱ જેની કામનાઓ તીવ્ર હોય છે, તે મૃત્યુથી વીંટળાયેલો રહે છે; અને જે મૃત્યુથી વીંટળાયેલો હોય છે, તે શાશ્વત સુખથી દૂર રહે છે; પરંતુ જેની કામનાઓ દૂર થઈ ગઈ છે એ ન મૃત્યુથી ઘેરાય છે અને ન શાશ્વત સુખથી દૂર રહે છે.

—શ્રી આચારંગસૂત્ર (સૂક્તિત્રિવેણી)

જ્યને કેવળ હૃદયબળ જ સર્વત્ર વિલસી રહે એ સ્થિતિ. હૃદયબળ કે હૃદયશક્તિનો આવો પરિપૂર્ણ વિકાસ એ જ આત્મભાવનો પરિપૂર્ણ વિકાસ કે આત્મપરિણતિનો વિજય સમજવો. આ સ્થિતિ એટલે વિશ્વરૂપતાની પ્રાપ્તિ. આ સ્થિતિ પ્રાપ્ત થતાં માનવી પોતાના આત્માની પૂર્ણ શુદ્ધિને પામે એટલે કે આ-મસાક્ષાત્કારના અપૂર્વ આહ્વાનનો અનુભવ કરી શકે; અને સમતા, અહિંસા અને મહાકરુણાની અલૌકિક ભાવનાના બળે વિશ્વના સમસ્ત જીવો સાથે મૈત્રી ભાવનાના દિવ્ય રસાયણથી એકરૂપ-સમરૂપ, બની જાય. આનું નામ જ નિર્વાણ, મુક્તિ કે મોક્ષ—પછી દેહ ટકે કે પડી જાય એમાં કોઈ વિશેષતા નથી રહેવા પામતી.

બુદ્ધિથી સર્જાતા ચમત્કારોના આકર્ષણથી મુક્ત થવું સહેલું નથી. સત્તા, સ્વાર્થ, સંપત્તિ, સુખોપભોગ અને કીર્તિની લાલસા એનાથી જ પોષાય છે; તે પછી એને દૂર કરવાનું કોને ગમે ? પણ આ બધાની પ્રાપ્તિ થાય છે, તે બીજાના હિતના ભોગે જ. આ વૃત્તિ તો નરી પશુવૃત્તિની જ સૂચક છે. અને તેથી જ તે તજવા યોગ્ય છે.

હૃદયની વાત આનાથી સાવ જુદી અને અનોખી છે. પોતાના નિમિત્તે બીજાને લેશ પણ દુઃખ ન પહોંચે કે બીજાના હિતને હાનિ ન પહોંચે એની એ સતત ખબરદારી રાખે છે એટલું જ નહીં, વિશ્વના ભલા કાજે એ પોતાનું સમર્પણ કરવા સુદ્ધાં સજ્જ રહે છે. આ જ એનું દૈવીપણું કે અલૌકિકપણું.

આવા અલૌકિકપણને પામવા પુરુષાર્થ કરવો એ જ માનવજીવનની સાચી સાર્થકતા છે. આ જ યોગસાધના કે આધ્યાત્મિક સાધના છે. ધર્મનો માર્ગ પણ એ જ છે.

સહિષ્ણુતા અને સમતા કેળવીએ

જીવોનો સમૂહ એનું નામ જ વિશ્વ. અને જ્યાં વિવિધ શક્તિ, વિવિધ ચિંતે વિવિધ વિકાસરેખા ધરાવતા અગણિત જીવો હોવાના ત્યાં સુખ દુઃખ, નિંદા-પ્રશંસા, હિંસા-અહિંસા, સાચ-જૂઠ, રાગ-દ્વેષ, મિત્રતા-શત્રુતા, સાધુતા-શકંતા જેવા કંઈ કંઈ પ્રકારનાં દ્વંદ્વો અને બીજાં પણ જાત-ભાતના ગુણો અને અવગુણો રહેવાના. આવી બધી સારી-માઠી વૃત્તિઓ અંતઃ પ્રવૃત્તિઓનો સમુચ્ચય એનું નામ જ સંસાર. અને તેથી જ કોઈને સંસાર સાકર જેવો મીઠો અને સ્વર્ગસમો સુખકર લાગે છે તો કોઈને ઝેર જેવો અકારો અને નરક જેવો વેદનાભર્યો લાગે છે.

જ્યાં માત્ર એકનું જ અસ્તિત્વ હોય ત્યાં ન હિંસા-અહિંસાના, ન સત્ય-અસત્યના કે ન ચોર-શાહુકારના વિચારને અવકાશ રહે છે. કાયા જ ન હોય, ત્યાં પછી છાયા જન્મે જ ક્યાંથી-એવી આ વાત છે.

પણ જ્યારે એકથી વધુ વ્યક્તિઓના અસ્તિત્વની વાસ્તવિકતાથી કામ લેવાનું આવે છે, ત્યાં પરિસ્થિતિ સાવ બદલાઈ જાય છે. અને જેમ જેમ વ્યક્તિઓની સંખ્યામાં વધારો થતો જાય છે, તેમ તેમ એ વ્યક્તિઓ સુખ-શાંતિ અને સુમેળથી રહી શકે અને પોતાનો વ્યવહાર સરખી રીતે ચલાવી શકે એ માટે કંઈક નિયમો, કંઈક નિયમનો અને કંઈક વ્યવસ્થાઓ નક્કી કરવી પડે છે. સમાજવ્યવસ્થા, રાજસત્તા અને ધર્મસ્થાપના એ ત્રણેની પાછળનું પ્રેરક બળ આ જ છે. માનવી અથડામણથી અળગો રહીને એખલાસથી રહી શકે એ આ બધાની પાછળનો ઉમદા હેતુ છે.

ભગવાન ઋષભદેવના વખતનો જ જરાક વિચાર કરીએ. એ યુગમાં આપણી ભરતભૂમિમાં એક જ માનવીનો વાસ હતો એવું તો નહીં, પણ એ યુગ યુગલિક યુગ હતો, અને એ યુગની અસર એ યુગના યુગલિક માનવીઓ ઉપર એવી વિલક્ષણ કે વિચિત્ર હતી કે તે કાળનો માનવસમૂહ જાણે એક જ માનવી હોય એ રીતે, આવા બધાં દ્વંદ્વોથી પર હોય એવા પ્રકારનું એકધારું જીવન જીવતો હતો, અને ન કોઈ કોઈના ઉપર અધિકાર ભોગવતો કે ન કોઈને કોઈનાથી દબાવવાનું રહેતું. યુગલિયાઓનો એ સમૂહ ધર્મ-અધર્મ કે હિંસા-અહિંસાથી અજાત હતો, એટલે એમને માટે કોઈ જાતની વ્યવસ્થા કરવાની જરૂર જ ન હતી.

પણ યુગમાં એવું મહાપરિવર્તન આવ્યું અને યુગલિકોના એ જગતમાં એવા અવનવા બનાવો બનવા માંડ્યા કે જેથી એમાં માનવસમૂહો નિરાંતથી રહી અને જીવી શકે એ માટે અનેક પ્રકારનાં નિયમો, નિયંત્રણો અને કંઈ કેટલા પ્રકારની વ્યવસ્થાઓ કરવી પડે—જાણે નવાયુગના મંડાણના એ કાળે માનવીએ નવી રીતે જીવવાનું અને પોતાના વ્યવહારને સાચવવાનું શીખવાની શરૂઆત કરી. ભગવાન ઋષભદેવ તે કાળે માનવસંસ્કૃતિના સ્થાપક લેખાયા અને સાચા અર્થમાં આદિનાથ તરીકે પૂજાયા. ધીમે ધીમે સમાજવ્યવસ્થા, રાજ્યવ્યવસ્થા અને ધર્મવ્યવસ્થા અસ્તિત્વમાં આવી.

પુરાતનકાલીન પરિસ્થિતિનું અને માનવસંસ્કૃતિના ઊગમકાળનું વર્ણન કરતા આ પૌરાણિક કથાનકના ભાવાત્મક તથ્ય ઉપર ભાર દેતાં આપણે એટલું જ સમજવાનું કે સમાજ, રાજ્ય અને ધર્મની સ્થાપના પાછળનો એક માત્ર હેતુ બળવાન તથા નિર્બળ એવા દરેક સ્તરના માનવીઓ અને માનવસમૂહો ન્યાય-નીતિ અને સુલેહ-શાંતિથી રહી શકે. આવી સુલેહ-શાંતિ અને ન્યાય-નીતિની સ્થાપનામાં ધર્મસંસ્થાએ તો સવિશેષ આગળ પડતો ભાગ ભજવવાનો હતો, એટલું જ નહીં, એણે માનવીના પરલોકની પણ કેટલીક ચિંતા કરવાની હતી.

સમાજ, રાજ્ય અને ધર્મ—એ ત્રણ વ્યવસ્થાની ઉપયોગિતા અને કામગીરીનું કંઈક આ રીતે નિરૂપણ કરી શકાય : બધા માનવીઓ અને જુદા જુદા માનવસમૂહો અંદરો અંદર સરખી રીતે રહી શકે અને “બળિયાના બે ભાગ” જેવો જંગલનો ન્યાય પોતાનો કારમો પાંજરે ફેરવતો અટકે એ માટે સમાજે કેટલાક વિધિનિષેધો—નિયમોનિયંત્રણો નક્કી કર્યા; અને એનું પાલન સૌએ સ્વેચ્છાથી છતાં નિષ્ઠાપૂર્વક કરવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું. આમ છતાં કેટલાક માથાભારે માનવીઓ મનસ્વી રીતે વર્તન કરતાં ન અચકાતા, આવા બેકામ બનેલા માનવીઓને કાબૂમાં રાખવા માટે રાજ્યસત્તાની જરૂર જણાઈ અને એ રીતે એ અસ્તિત્વમાં આવી. આમ છતાં માનવી ન સમજ્યો અને રાજ્યસત્તાની ઉપેક્ષા કરીને પણ પોતાની સ્વાર્થસાધના અને વિલાસીવૃત્તિમાં રાચવા લાગ્યો તે એને તાત્વિક દષ્ટિએ દોષ અને એનાં માઠાં ફળોનું દર્શન કરાવવા માટે તથા સમજી માનવીને સાચા આંતરિક ઉત્કર્ષનો માર્ગ ચીંધવા માટે ધર્મસંસ્થાનો પ્રાદુર્ભાવ થયો.

આ બધુંય થયું અને છતાં માનવીએ એ બધાયથી જરાય શેહ-શરમ કે ભય અનુભવ્યા વગર, મનસ્વી રીતે વર્તવાનું ચાલુ રાખ્યું એટલું જ નથી, આ ત્રણે સત્તાઓનો એણે પોતાના અંગત સ્વાર્થ કે હિતની સાધનાના એક ઉત્તમ સાધન તરીકે ઉપયોગ સુદ્ધાં કરવા માંડ્યો ! આ તો વાડ પાતે ઊઠીને ચીલડાં ગળવા લાગે એવી વિચિત્ર સ્થિતિ ઊભી થઈ ! પણ આમાં ધર્મ, રાજ્ય અને સમાજ—એ ત્રણની વ્યવસ્થાનો દોષ ન ગણવો જોઈએ; આ વ્યવસ્થાઓ ધાર્યું આવકારદાયક પરિણામ ન નિપજાવી શકી એમાં ખરેખરો દોષ માનવમાં રહેલી કલેશ-દ્રેષ ભાવના અને કાષાયિક વૃત્તિનો જ ગણવો જોઈએ. માનવી જેમ ખૂબીઓનો તેમ ખામીઓનો પણ ભંડાર છે, અને એને લીધે એ ગમે તેવી સારી અને ન્યાયી વ્યવસ્થાને પણ દૂષિત કરીને પોતાના અંગત તાલને માટે એનો ઉપયોગ (ખરી રીતે દુરુપયોગ) કરી લે છે. માનવીની આવી સ્વાર્થપરાયણતાનો અંજામ એ આવ્યો છે કે, દીવાની નીચે અંધાડું હોય એમ, કોઈ પણ સુવ્યવસ્થા ખામી વાળી બની જાય છે, અને એનો ઉપયોગ વ્યવસ્થાને બદલે ગેરવ્યવસ્થા ઊભી કરવામાં કરી લેવામાં આવે છે. અજબ હોય તો માર્ગભૂલેલા માનવીની અછલ, હોંશિયારી અને આવડત ! ભૂલ માનવી પોતે કરે છે અને વગોવાય છે ધર્મ, દેશ અને સમાજ. પાડાના વાંકે પખાલીને ડામ દેવા જેવી આ વાત છે, પણ એ સાચી છે.

આ બધા તાત્વિક નિરૂપણના પ્રકાશમાં આપણા ધર્મ અને સંઘની અત્યારની શોચનીય સ્થિતિનો કેટલોક વિચાર કરવા જેવો હોવાથી અમે આ લખવાનું મુનાસિફ માન્યું છે.

આપણી ધર્મવ્યવસ્થા અને સંઘવ્યવસ્થા માટેનાં નિયમો અને નિયંત્રણો કેટલાં બધાં ઉપયોગી અને કારગત બની શકે એવાં છે ! સમતા, અહિંસા અને મૈત્રીભાવના અમૃતમય સિદ્ધાંતોની આપણને ભેટ મળી છે. મતભેદોનું મૂલ્ય આંકી શકે, વેરવિરોધનું શમન કરી શકે અને સત્યના એક એક અંશને શોધી શકે એવી અનેકાંત પદ્ધતિ આપણને વારસામાં મળી છે. પલટાયેલી પરિસ્થિતિમાં આચાર-વિચારના નિયમોમાં જરૂરી પરિવર્તન કરીને ધર્મ અને જીવન વચ્ચેની ગાંઠને વધારે દૃઢ કરી શકીએ અને દંભથી બચી શકીએ એટલા માટે દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ-ભાવને પારખતાં રહેવાનું વિધાન ઠેઠ ઠેર કરવામાં આવ્યું છે : આ બધું જ છે, છતાં શ્રી શ્રીસંઘમાં શિથિલતાને ચિંતા ઉપજાવે એટલા પ્રમાણમાં પ્રશય મળવા લાગે, સંગ્રહશીલતા માજ મૂકવા માંડે, દષ્ટિરાગ અને રાગદષ્ટિને છુટ્ટો દોર મળી જતો દેખાય નાના કે નજીવા પ્રશ્નોને, કાગને વાઘનું રૂપ આપવાની જેમ, વિકૃત અને વિકરાળ રૂપ આપીને સંઘમાં કલેશ-કલહનો આતશ ફેલાવવામાં આવે અને

ધર્મ અને એની રક્ષાના નામે જ અધર્મ અને કષાયવર્ધક વૃત્તિઓ તથા પ્રવૃત્તિઓને વધારી મૂકવામાં આવે ત્યારે શું સમજવું ? એનો અર્થ તો એ જ થાય કે આપણને મળેલો આ બધો સંસારવારસો એળે ગયો છે !

આપણા ધર્મ અને સંઘની આવી શોચનીય સ્થિતિ થવાનું કારણ શું ? તેનું જોઈએ એનો વિચાર કરવાની જરૂર છે. કારણ શોધીએ તો જ સાચો ઇલાજ કરી શકાય. જો આવી શોચનીય સ્થિતિની બધી જવાબદારી કાળબળ કે પાંચમા આરાની પાપમયતાને હવાલે કરવી હોય તો તો કશું કહેવાપણું કે વિચારવાપણું રહેતું નથી. પણ એમ કરવાથી તો ઊલટું સ્થિતિ વધારે ખરાબ થવાનો સંભવ છે. આમ થવાનું મુખ્ય કારણ એ છે કે—શ્રમણસંસ્કૃતિએ ઉદ્દ્યોગેલી સાધના પદ્ધતિના ધ્યેય રૂપ સમતાનાં ગુણગાન પુષ્કળ ગાવા છતાં એ તરફથી આપણું યાન હઠી ગયું છે; અને જેના વગર સમતાની પ્રાપ્તિ અશક્ય બની જાય એ સહિષ્ણુતાને આપણે જાહેર દેશવટો દઈ દીધો છે ! પરિણામે આપણે વાતવાતમાં લડવા ટેવાઈ ગયા છીએ.

જો આપણે ધર્મ અને સંઘને દોષમુક્ત અને પ્રાણવાન બનાવવા હશે તો સહિષ્ણુતાને કેળવીને સમતાની સાધના કરવી જ પડશે. ક્ષમાપનાના મહાપર્વ પર્યુષણ અને સંવત્સરીનો આ જ સંદેશ છે. એ સંદેશને ઝીલવાની અને જીવી જાણવાની લાવના અને શક્તિ આપણામાં પ્રગટે એમ પ્રાર્થીએ.

મુનિરાજશ્રી યશોવિજયજીનો એક પત્ર

પાંચેક મહિના પહેલાં દિગંબર જૈન સંઘના અગ્રણીઓ સાહૂશ્રી શાંતિપ્રસાદજી જૈન તથા સાહુશ્રી શ્રેયાંસપ્રસાદજી જૈન મુંબઈમાં શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘના મુનિરાજશ્રી યશોવિજયજી મહારાજને મળ્યા હતા, અને એમની વચ્ચે જે કંઈ વાતચીત થઈ એમાં તીર્થોના ઝઘડાઓનો નિકાલ કરવાના નિર્દેશનો પણ સમાવેશ થતો હતો; અને આ અંગેનું સૂચન મુનિવર્યશ્રી યશોવિજયજીએ કયું હતું.

આ મુલાકાતના અહેવાલને આધારે સ્થાનકવાસી જૈન કોન્ફરન્સના મુંબઈથી પ્રગટ થતા સાપ્તાહિક મુખપત્રે “જૈન પ્રકાશ” ના તા. ૮-૬-૭૩ના અંકનો અગ્રલેખ “મુનિશ્રી યશોવિજયજી પુરુષાર્થ આદરે” એ નામે લખ્યો હતો.

“જૈન પ્રકાશ” ના આ અગ્રલેખને અનુલક્ષીને અમે અમારા પત્રના તા. ૨૧-૭-૭૩ના અંકમાં “એક જાણવા જેવી અપેક્ષા” શીર્ષક અગ્રલેખ

લખ્યો હતો અને એમાં મુનિરાજશ્રી યશોવિજયજી મહારાજને, ભગવાન મહાવીરના પચીસસોમ! નિવાળું વર્ષની ઉજવણી માટે રચવામાં આવેલ રાષ્ટ્રીય સમિતિમાં, અતિથિવિશેષ તરીકે નિમાવાનું ગૌરવ મળેલ હોવાથી તેઓ જે બાબતો અંગે પ્રયત્ન કરે એવી અમે માગણી કરી હતી. આ બે સૂચનો આ પ્રમાણે હતાં; એક તો તપગચ્છ સંઘમાં આ ઉજવણીને અનુરૂપ વાતાવરણ ઊભું કરવું; અને બીજું, શ્વેતાંબર-દિગંબરો વચ્ચે તીર્થો અંગેના જે ઝઘડાઓ ચાલે છે તેનો નિકાલ થઈ શકે એવું પગલું ભરવું.

“જૈન પ્રકાશ” નો ઉપયુક્ત અગ્રલેખ વાંચ્યા પછી (તથા અમારા “જૈન” પત્રની ઉપર સૂચિત નોંધ છપાયા પછી) મુનિરાજશ્રી યશોવિજયજીએ “જૈન પ્રકાશ” ના તંત્રી શ્રી ખીમચંદ મગનલાલ વોરા ઉપર એક પત્ર લખ્યો છે તે “જૈન પ્રકાશ” ના તા. ૮-૮-૭૩ના અંકમાં પ્રકાશિત થયો છે. એ પત્ર સૌ વાંચી-વિચારી શકે તે માટે અહીં સાભાર રજૂ કરીએ છીએ. મુનિશ્રી લખે છે કે—

“વાકેશ્વર, મુંબઈ-૬.

“ધર્મશ્રદ્ધા, સેવાભાવિ, ભાષશ્રી ખીમચંદભાઈ,

“દેવ ગુરૂપાથી શાંતિ, તમે શાંતિમાં હશે જ.

“વિ. તમારા પત્ર મળ્યો, જાણીતા અને પુરાણી ‘જૈન પ્રકાશ’ પત્ર માટે લેખની માગણી કરી જાણ્યું. તમારી સહભાવના માટે આનંદ, અનેક કાર્યમાં વ્યસ્ત હોવાથી લેખ લખી શકીશ કે કેમ તે પ્રશ્ન છે, છતાં તમારી માગણીને નજર સામે રાખું છું.”

“જૈન પ્રકાશના તા. ૮-૬-૭૩ના અંકમાં મને ઉદ્દેશીને અગ્રલેખ લખ્યો તે વાંચ્યો હતો. એમાં મારા પ્રત્યે સ્નેહ સહભાવ વ્યક્ત કરવા સાથે જૈન શ્રીસંઘના મુખ્ય અને ધટકોના હિતાર્થે ઉદારભાવે જે પ્રેરણા અભિવ્યક્ત કરી, તે બદલ આનંદ. તમારા પ્રેરણાત્મક લેખે ‘જૈન’ પત્રને પણ પ્રેરણા આપી એ પત્રે પણ અગ્રલેખ દ્વારા તીર્થના વિવાદોનો અંત લાવવા માટે મારા પર સાર નાખ્યો, આમ અને ફિરકાના અગ્રમુખ્ય પત્રોએ મારા પર દ્વિયુષ્ણ (ડગલ) ભાર વધાર્યો. તમો અને લેખ મહાનુભાવોની ભાવનાને હું આવકાશું છું. એકવાર આ માટે પ્રયત્ન કરવાનો હતો જ. તમોએ એમાં વધુ બળ ઉમેર્યું છે.”

“તમારી કદપનાના કેમેરાએ માફ ચિત્ર ઘણું એન્લાઈ કરી બતાવ્યું છે, પણ હકીકતમાં એમ નથી. હું એક ઘણો નાનો માનવી છું, ડીઝી વિનાનો અને નાનો સાધુ છું. બીજા બાજુ મને મળેલા ખ્યાલ મુજબ તીર્થના વિવાદારપદ બાબતોનો અંત લાવવા વરસોથી મેં ઠાઠા મહારથી પ્રયત્ન કરી ચૂક્યા છે. આ સંજોગમાં હું આ કાર્ય માટે કેટલો ઉપયોગી બની શકીશ તે મારા માટે પ્રશ્ન નહીં, પણ મહાપ્રશ્ન છે.”

“એમ છતાં ‘શુભેચ્છાશક્તિ: યતનીયમ્’ સત્પુરુષોની આ યુક્તિને માન આપીને પ્રસ્તુત બાબત અંગે શક્ય પ્રયત્ન થશે જ. ફલમાં આપણો અધિકાર નથી, પણ પ્રયત્નમાં અધિકાર જરૂર છે જ.”

“પરમવંદનીય જિનેન્દ્રદેવી સત્કૃપા, પરમકૃપાળુ ગુરુદેવોના અશીર્વાદ, સહકાર, તમારા સહુની શુભેચ્છાનું બળ બહા: આવે અને સપ્રયત્ન કંઈક આશારપદ પરિણામ બતાવે એવી શામનદેવને પ્રાર્થના કરી, પત્ર સમાપ્તિ કરું છું.”

“તા. ૬. એક બાબતનો ઉદ્દેશ કઈ કે, તમો મારા જીના પરિચિત શ્રાદ્ધ છો. સ્થાકવાસી સમાજના જીના જોગી અને અગ્રણી કાર્યકર્તા હોવા છતાં મૂર્તિ.”

પૂજક સંપ્રદાયના હિતાર્થે કલમ ચલાવીને સાચા ધર્મબાધુ તરીકેની જે ફરજ બજાવી છે તે બદલ મારે તમને હાર્દિક ધન્યવાદ જ આપવા રહ્યા.”

“એક બીજા ફિરકાઓના પત્રકારો પરસ્પરનાં સર્વસામાન્ય હિતોના પ્રશ્નમાં રસ લઇને તટસ્થ રીતે પ્રામાણિકપણે કલમ ચલાવતા રહે તો અંદરોઅંદર પ્રેમ અને મૈત્રીનું સારું એવું વાતાવરણ સર્જાય અને એકતાના ફળની સહુ જે અપેક્ષા રાખે છે તે અપેક્ષા પૂરી થાય. એ તો તમો સારી રીતે જાણો છો કે આજના રાજકારણ, પ્રજાકારણ અને લોકશાહીના વિચિત્ર અને દુઃખદકળમાં એકતાની આજે જેટલી જરૂરીઆત ઉભી થઇ છે તેટલી ક્યારેય થઇ નથી. એજ, જવાબ લાખો થઇ ગયો તે બદલ દિલગીરી.”

“ધર્મારાધનમાં ઉદ્ભવશીલ બનજો ‘જૈન’ જયતિ શાસનમ્!”

“મુનિ યશોવિજયના સાદર સ્નેહ ધર્મલાલ”

મુનિરાજશ્રી યશોવિજયજીએ ઉપરના પત્રમાં જૈનોની એકતાની જરૂર ઉપર જે ભાર મૂક્યો છે, અને તીર્થોના પ્રશ્નોના નિકાલ માટે પ્રયત્ન કરવાની જે ભાવના દર્શાવી છે, તે આવકારદારક છે. આ માટે તેઓને આપણાં અભિનંદન અને શુભેચ્છા ઘટે છે. એક આવકારપાત્ર ટકોર

અમારા એક સહુદય વાચક અને વિચારક મિત્રે અમને એક ટકોર કરી છે તે અભિનંદનીય અને આવકારપાત્ર હોવાથી અહીં રજૂ કરીએ છીએ. તેઓ લાગણીપૂર્વક અને દુઃખ સાથે લખે છે કે—

“ભગવાન મહાવીરની પચીસમી નિર્વાણ શતાબ્દીની ઉજવણી માટે રાષ્ટ્રીય તેમ જ પ્રાદેશિક રાજ્યોના ધોરણે જે કમીટીઓ રચાઈ અથવા રચાઈ રહી છે, એ કમીટીઓની રચનાની એક ખાસ બાબત તરફ ધ્યાન કરીને આપનું ધ્યાન નથી ગયું, તેમ જ એ બાબતમાં આપે આપની કલમ પણ ચલાવી નથી.”

“કમીટીઓના સભ્યો તરીકે રાષ્ટ્રીય નેતાઓ, અમલદારો, પૂજ્ય મુનિરાજો તથા સહુગૃહસ્થ ભાઈઓ તથા બહેનોને લેવામાં આવેલ છે, પણ કોઈ પણ કમીટીમાં કોઈ પણ પૂજ્ય સાધ્વીજી

મહારાજનું નામ જોવામાં નથી આવતું. જૈનોની દિગંબર પરંપરામાં તો સાધ્વી-સંસ્થાનો જ અભાવ છે, પરંતુ શ્વેતાંબર પરંપરાના બધાં અંગો-સ્થાનકવાસી, તેરાપંથી, તપગચ્છ અને ખરતરગચ્છ વગેરે-માં યોગ્ય, વિદુષી અને શક્તિ-શાળી સાધ્વીજીઓ મોટી સંખ્યામાં વિદ્યમાન છે.

“ભગવાન મહાવીરના નિર્વાણ શતાબ્દીની બાબતમાં સમસ્ત સાધ્વી સંસ્થાની જ ઉપેક્ષા કરી દેવી એ ખોટી વાત અને ખોટી પરંપરા કહેવાશે. પચીસસો વર્ષ પહેલાંની વિકટ પરિસ્થિતિઓ તથા અંધશ્રદ્ધાઓ વચ્ચે પણ ભગવાને સમગ્ર નારીજાતિને ઉદ્ધાર કર્યો હતો. સાધનાના માર્ગમાં એમને સમાન ફરજો તથા મોક્ષનો અધિકાર પણ આપ્યો હતો. પદ્મલિત, અવહેલના પામેલી તથા તિરસ્કૃત ભારતીય નારીના પ્રતીકરૂપે તેઓએ વસુમતીમાંથી ચંદનબાળા બનાવી દીધી તથા એમને છત્રીસ હજાર સાધ્વીજીઓનાં વડીલ તરીકેના પદે બિરાજમાન કર્યાં. એ મુગમાં આટલું બધું કરી બતાવવાનું કે કહી બતાવવાનું સાહસ કોઈ બીજા ધર્મસ્થાપક નહોતા કરી શક્યા.

“સમસ્ત સાધ્વી સંસ્થાની આ અવહેલનાની સામે આપે લખવું જોઈએ. જ્યારે આ કમીટીઓમાં ચતુર્વિધ સંઘમાંનાં બીજા બધાં અંગોને સ્થાન મળ્યું છે, તો સાધ્વી વર્ગને કેમ નહીં ?”

આ પત્ર લખનાર મિત્રે પત્રમાં વ્યક્ત કરેલ લાગણી અને માગણી એ બન્ને ભગવાન મહાવીરની ધર્મપ્રરૂપણા અને તીર્થસ્થાપનાને અનુરૂપ છે, અને એની પાછળ નારીસન્માન અને માનવતાનો ગૌરવભર્યો ધ્વનિ રહેલો છે એમાં શક નથી. તેઓએ બતાવેલી ક્ષતિ સાચે જ એક મહત્ત્વની ક્ષતિ છે. અને એ તરફ અમારું તેમ જ સૌનું ધ્યાન દોરવા બદલ તેઓને ધન્યવાદ ઘટે છે. ભગવાન મહાવીરના નિર્વાણ મહોત્સવની ઉજવણી માટેની કમીટીઓમાં સાધ્વીજીઓને સ્થાન મળે એના જેવું રૂડું બીજું શું હોઈ શકે ?

પણ તપગચ્છ જૈન સંઘ અત્યારે જેવી બિસ્માર હાલતમાં મુકાઈ ગયો છે, નાના નજીવા મુદ્દાઓને લઈને મોટા કલેશ-કંકાસ જગવવામાં રાચી રહ્યો છે, અને મારા-તારાપણના ધર્મવિરોધી ભેદોમાં

અટવાઈ ગયો છે, તે જોઈને તો આ બાબતમાં આવા નિરાશ જ થઈ જવાય છે.

વળી, આ ઓછું હોય એમ તપગચ્છનો જ એક વિભાગ આ પુણ્ય અવસરનું રાષ્ટ્રીય ધોરણે કરવામાં આવનાર ઉજવણીથી જાણે જૈનધર્મ-શાસનનું ભારે નુકસાન થઈ જવાનું હોય એવી કલ્પનાના ભૂતોથી પ્રેરાઈને એની સામે ઝનૂનભરી જેહાદ જગાડવામાં જ રાચી રહ્યો છે, એ જોઈને તો ખરેખર અચંખો ઊપજે છે. મનમાં સહેજે સવાલ થાય છે કે કયાં બધાય જીવોને શાસનના રસિયા બનાવવાની ઉદ્દાત્ત લાલના અને કયાં નરી કલ્પનાના નુકસાનના આધારે ઊભો કરવામાં આવેલો “ધર્મ ભયમાં”નો આ હાઉ ? આ એ વચ્ચે મેળ જ કયાં બેસે છે ?

અને આટલું પણ જાણે ઓછું હોય એમ આપણા સંઘના કેટલાક મહાનુભાવોએ સંસ્કાર સામે રીટ ચરણ કરી છે કે—બિનસાંપ્રદાયિક રાજનીતિને વરેલી સરકારને એક સંપ્રદાય કે ધર્મના આરાધ્ય દેવના નિર્વાણમહોત્સવની ઉજવણી માટે ખર્ચ કરવાનો અધિકાર નથી ! બલિહારી કે આપણી ધર્મ-ભક્તિ અને શાસન પ્રીતિની ! સાંપ્રદાયિક માન્યતામાં પૂરેપૂરા ખૂંટેલા આપણે બીજાને બિનસાંપ્રદાયિકતાનો બોધપાઠ આપવા બહાર પડ્યા છીએ !

ઉપરાંત, તપગચ્છના સાધુ-મુનિરાજોનો અમુક વર્ગ સાધ્વીઓના અભ્યાસ અંગે અને શ્રાવકવર્ગ સમક્ષ વ્યાખ્યાન આપવાની છૂટની બાબતમાં ખૂબ સંકુચિત અને રૂઢિચસ્ત વલણ ધરાવે છે. તેઓ પૌતાની આસપાસની વ્યાપક વાસ્તવિકતાને સમજવા તથા સ્વીકારવા તૈયાર થાય અને સાધ્વીસમુદાયનો દરેક રીતે વિકાસ થાય એવી ઉદારતા દાખવવા પ્રેરાય એવી આશા રાખવી અત્યારે તો વ્યર્થ લાગે છે.

આવી વિચિત્ર અને શોચનીય સ્થિતિમાં નિર્વાણ સમિતિઓમાં સાધ્વીજીઓને સ્થાન મળવું જોઈએ એવી અમારા પત્રલેખક મિત્રની માગણી સફળ કેવી રીતે થઈ શકે તે અમને સમજાતું નથી. બાકી એમની માગણીના વ્યાજબીપણામાં અમને જરાય શંકા નથી એટલું જણાવવાની અમે રજા લઈએ છીએ.

શુશ્રૂષાનું રહસ્ય

બહુ પ્રાચીન કાળની આ કથા છે.

એક નગરમાં છ મિત્રો રહેતાં હતાં. તેઓ ભિન્ન ભિન્ન કુટુંબ અને જ્ઞાતિના હતા. રાજપુત્ર મહિધર, મંત્રીપુત્ર સુષુ દે, શહેરના સુવિખ્યાત ચિકિત્સકનો પુત્ર જીવાનંદ, નગરશેઠનો પુત્ર પૂર્ણભદ્ર, શીલપુજ અને છટ્ટા મિત્રા નામ હતું કેશવકુમાર. જ્ઞાતિ, કુટુંબ અને વ્યવસાય દરેકના ભિન્ન ભિન્ન હોવા છતાં છ એ વચ્ચે એવી તો ગાઠ અને અતુટ મૈત્રી કે દરરોજ બધા મિત્રો અચૂક ભેગા માટે અને નિર્દોષ આનંદ અને કલતોલ કરે. દિવસના મોટા ભાગમાં તો સૌ સાથે જ રહે અને અરસ-પરસ એક બીજાની સાથે એવા તો સંકળ પેલા કે, જાણે છ જુદા જુદા દેહમાં એક જ સમાન આત્મા વાસ કરી રહ્યો હોય. સામાન્ય રીતે તો દરેકની પ્રકૃતિ ભિન્ન ભિન્ન, કર્મ પણ ભિન્ન ભિન્ન અને સ્વભાવ પણ તરેહતરેહના હોય છે, પણ આ છ મિત્રો વચ્ચે પૂર્વજન્મનો એવો તો અજબ ઋણાનુબંધ સંબંધ કે તેઓ સૌમાં દરેક બાબતની સમાનતા મતભેદ કે કલેશનું કદી નામ જ ન મળે.

વર્ષાઋતુમાં એક સાંજે છએ મિત્રો શહેરથી દૂર દુદરતની લીલા જોવા બહાર નીકળી પડ્યાં. જ્યાં દષ્ટિ પડે ત્યાં બધે જ દુદરતનું નગન સ્વરૂપ નજરે પડે અને સૌ આનંદ પામે. ફરતાં ફરતાં સૌ એક ઉદ્યાનમાં જઈ પહોંચ્યા અને એક વિશાલ વૃક્ષની ઘટ હાયા નીચે એક દીગમ્બર મુનિને ધ્યાનમાં લીન ઊભા રહેલાં જોયાં દૂરથી જ સાધુને જોઈ સૌનાં મસ્તક નમી પડ્યાં અને તેની નજીક જઈને જોયું તો જે દશ્ય નજરે પડ્યું તેનાથી સૌ સ્તબ્ધ થઈ ગયા.

મુનિ ઉગ્ર તપસ્વી લાગ્યા પણ કુળ રોગથી ઘેરા પેલા હતા. એ ભયંકર રોગના કારણે હાથની આંગળીઓ ખવાયેલી જોવામાં આવી. શરીરના ભિન્ન ભિન્ન ભાગમાંથી અત્યંત બદબો આવી રહી હતી અને કેટલાક ભાગમાંથી

લેખક : મહેતા મનસુખલાલ તારાચંદ

પરું પણ નીતરી રહ્યાં હતાં. શરીરના કોઈ કોઈ ભાગમાં ધારા પડી ગયા હતા અને ત્યાં જીવતો તેમજ માખીઓ બણબણી રહી હતી. મુનિ ત્રાસજનક વેદના ભોગવી રહ્યાં હોવા છતાં દેહ અને આત્મા જાણે ભિન્ન ભિન્ન હોય અને દેહની પીડા સાથે આત્માને કશું લાગતું વળગતું ન હોય તેમ સૌમ્ય અને શાંતિ-પૂર્વક સ્થિર રહ્યા હતા. આવી અસહ્ય વેદના થતી હોય અને તેમ છતાં આટલી હદે શાંતિ રાખી શકાતી હોય એવી કલ્પના પણ ન આવે, પરંતુ તેમ છતાં એવું દશ્ય છએ મિત્રોએ પ્રત્યક્ષ રીતે પોતાની સામે જ જોયું.

આવું કષ્ટ દશ્ય જોઈ છ એ મિત્રોના હૃદય દ્રવી ઊઠ્યાં. તપસ્વી મુનિની શાંત અને ભવ્ય મુખમુદ્રા જોઈ મુનિ પ્રત્યે અથાગ શ્રદ્ધા અને માન સૌને ઉત્પન્ન થયાં અને સૌ મસ્તક નમાવી લાવપૂર્વક તેમને વંદી રહ્યા.

થોડીવારે રાજપુત્ર મહિધરે સૌને ઉદ્દેશી કહ્યું : 'મિત્રો! આવા તપસ્વી મુનિને વંદન તો આપણી જેમ અનેક કરી ગયા હશે. પણ આવા વખતે માત્ર તેમની પૂજા કે વંદન કરીને ખેતી રહીએ ખરોખર નથી. જ્યાં જે કરવું ઉચિત હોય ત્યાં તેમ કરવું એ માનવમાત્રનો ધર્મ છે.'

મંત્રીપુત્રે વચમાં જ કહ્યું : 'મહિધરજીની વાત તો સાચી છે. આપણે આ તપસ્વી મુનિની વેદના દૂર કરવા યોગ્ય ઈલાજો કરવા જોઈએ અને આ કાર્યમાં ચિકિત્સકના પુત્ર આપણા મિત્ર જીવાનંદે બની શકતી તમામ સહાય કરવી જોઈએ.'

હવે પૂર્ણભદ્રે કહ્યું : 'જીવાનંદ! તારા પિતા તો મહાદાને પણ નવું જીવન અર્પી શકે છે. અને એવા તો અનેક પ્રકારના ઔષધો તમારે ત્યાં છે, તો આ મુનિના રોગને દૂર કરી શકાય એવું ઔષધ શું

તમારા ઔષધાલયમાંથી ન મળી શકે ?

જીવાનંદે જવાબ આપતાં કહ્યું : ‘મિત્રો ! આપ સૌ જે વાત કરો છો તે સંબંધમાં જ હું પણ વિચારી રહ્યો છું. પરંતુ આદર્શ અને વાસ્તવિકતા વચ્ચે એક જાડી ખાઈ રહેલી હોય છે. માત્ર મહાન આદર્શો સેવવાથી કશું વળતું નથી, પણ તેને સાકાર બનાવવા ભગીરથ પ્રયત્નો કરવા પડે છે.’

સુશુદ્ધિએ કહ્યું : ‘આપણે સૌ ભેગાં મળીને તો આકાશમાંથી તારાઓને પણ નીચે લાવી શકીએ તેમ છીએ, તો આ દર્દના નિવારણ અર્થે એવી તે કઈ વસ્તુ છે કે જે મેળવી શકવાનું આપણા માટે અશક્ય હોય ?’

રાજપુત્રે કહ્યું : ‘જીવાનંદ ! કાળામાથાના માનવી માટે અશક્ય જેવું કશું હોતું જ નથી. જે કાષ્ઠ વસ્તુ નોંધીએ તે હું પ્રાપ્ત કરી શકું તેમ છું. રાજનો ભંડાર ભરપૂર છે, માટે વગર વિલંબે કહે કે આ દર્દના નિવારણ અર્થે કંઈ કંઈ ઔષધીઓની જરૂર છે ?’

જીવાનંદે કહ્યું : ‘મિત્રો ! આ અસાધ્ય દર્દના નાશ માટે ત્રણ વસ્તુઓની જરૂર પડે તેમ છે. એક તો બહુ મૂલ્ય લક્ષપાક તેલ, બીજું ગોશીર્ષ ચંદન અને તે ઉપરાંત એક રતનકંબલ આ ત્રણ પૈકી લક્ષપાક તેલ તો અમારા ઔષધાલયમાં છે.’

રાજપુત્રે કહ્યું : ‘રતનકંબલ મારા મહેલમાં છે. હવે બાકી રહ્યું ગોશીર્ષ ચંદન !’

જીવાનંદે કહ્યું : ‘લાખ એ લાખ સોનામહોરો આપતાં પણ ગોશીર્ષ ચંદન પ્રાપ્ત કરવું એ ભારે કઠિન કાર્ય છે.’

પૂર્ણભદ્રે કહ્યું : ‘મિત્રો ! મુનિના દર્દને દૂર કરવાની આપણા સૌની લાવના એવી પ્રબળ છે કે, આ વસ્તુ આપણને પ્રાપ્ત થયા સિવાય રહેવાની નથી. ‘યાદશી ભાવના યસ્ય સિદ્ધિર્મર્વતિ તાદૃશી ।’

પછી તો શીલપુંજને મુનિની સંભાળ અર્થે લાંબા પાંચે મિત્રો ગોશીર્ષ ચંદનની શોધમાં શહેરમાં ગયા. એ ત્રણ શહેરોમાં ફર્યા ત્યારે બહુ મહેનતે એક વયોવૃદ્ધ શ્રેષ્ઠીની પાસે ગોશીર્ષ ચંદન હોવાના સમાચાર મળ્યાં અને સૌ લાંબો દોડી ગયા. વયોવૃદ્ધ શ્રેષ્ઠીએ સૌને આવકાર આપ્યો અને પોતાની પાસે ગોશીર્ષ

ચંદન તો છે, પણ તેઓને તે શા માટે નોંધીએ છીએ તે પૂછ્યું.

રાજપુત્રે નમ્રતાપૂર્વકે કહ્યું : ‘શ્રેષ્ઠીવર્ય ! એક અત્યંત પવિત્ર અને સત્કાર્ય અર્થે આ વસ્તુની અમને જરૂર પડી છે અને તેના મોં માંગ્યા દામ પણ અમે આપવા તૈયાર છીએ. પરંતુ એક પળ માં પણ વિલંબ વિના આપ અમને ગોશીર્ષ ચંદન આપો !’

શેઠે કહ્યું : મહાનુભાવો ! ધનનો મારે ત્યાં ટોટો નથી અને મૂલ્ય લઈને આ વસ્તુનો સોદો કરવા હું ઈચ્છતો પણ નથી. જીવનમાં આજ સુધી પુષ્કળ દ્રવ્ય એકઠું કર્યું છે, એટલે મારી પાસેના સંગ્રહની આ વસ્તુ માટે તો મેં અભિગ્રહ કર્યો છે કે જેવા મૂલ્યે તે વેચવી, કે જેનું મૂલ્ય મારા મૃત્યુ પછી પણ હું મારી સાથે લઈ જઈ શકું !

શેઠની આવી વિચિત્ર શરતસંભળી પૂર્ણભદ્રે માર્મિક રીતે હસીને કહ્યું : ‘શેઠજી ! આનું જે મૂલ્ય પ્રાપ્ત થાય તે રકમનું સત્પાત્રે આપ દાન કરી દેજો અને એ દાનનું ફળ તમરાં મૃત્યુ પછી તમારો નવો જન્મ થશે ત્યાં સાથે જ આવશે ને ! પણ વિના વિલંબે આપ અમને ગોશીર્ષ ચંદન આપો ! આમાં તો એક મહા તપસ્વી મુનિનાં જીવન મરણનો પ્રશ્ન છે મહા વ્યાધિથી પીડાઈ રહેલાં એક તપસ્વી મુનિ માટે તેના ઔષધ અર્થે આ એક જ વસ્તુ અમે પ્રાપ્ત રી શક્યા નથી. સદ્ગુણ્યે આપની પાસે તે છે અને મેં માંગ્યા દામ આપવા પણ અમે તૈયાર છીએ ! આપની સમક્ષ રાજપુત્ર મહિધર વિનંતી કરી રહ્યાં છે, મટે હવે ગોશીર્ષ ચંદન આપો અને નોંધીએ ને મૂલ્ય લઈ લ્યો !

શ્રેષ્ઠીએ હસીને કહ્યું : ‘રાજપુત્ર તો મારા મસ્તક ઉપર. રાજસભામાં અનેકવાર મેં તેમના દર્શન કર્યાં છે એટલે ઝોળખાણની કશી જરૂર નથી. પણ મને લાય છે કે ગોશીર્ષ ચંદનના મૂલ્ય આ લોકો નહિં આપી શકે !’

રાજપુત્ર મહિધરે ગંભીરતાપૂર્વકે કહ્યું : ‘શ્રેષ્ઠીવર્ય ! આ રાજ્યનો હું ભાવિ વારસ છું. ગોશીર્ષ ચંદનના બદલામાં આપને સમગ્ર રાજ્ય નોંધતું કાંઈ તો તે પણ આપવાની મારી તૈયારી છે. પરંતુ પેલા મહાત્માનાં

દર્દનું દુઃખ અમરથી નોયું જતું નથી, માટે તે વસ્તુ તો અમને આપ જ દો!

શ્રેષ્ઠીએ પણ ગંભીરતાપૂર્વક જવાબ આપતા કહ્યું : 'રાજપુત્ર! આ વસ્તુના ઉપયોગ અર્થેના મારો અભિગ્રહ આપની સમક્ષ સ્પષ્ટ કરી ચૂક્યો છું. આવા તપસ્વી સાધુના દૈનિક નિવારણ અર્થે તેના ઉપયોગ થાય એ જ આ ઔષધનું મૂલ્ય છે. મેં આપને કહ્યું ને કે મારે એના મૂલ્ય તો મૃત્યુ પછી પણ મારી સાથે આવે એ રીતે વેંચવી છે.' શ્રેષ્ઠીએ તો તરત જ તેના માણસને બોલાવી માનગી લંડારમાંથી ગોશીર્ષચંદન મંગાવી આપ્યું અને પાંચેય મિત્રોને અત્યંત ઉલ્લાસ-પૂર્વક આપતાં કહ્યું : 'આજે મારો અભિગ્રહ પૂરો થયો છે અને મારું જીવન ધન્ય બન્યું છે. મારા આવા સદ્ગુણમાં આપ સૌ નિમિત્તરૂપ બન્યાં છો તે માટે કોટિ કોટિ ધન્યવાદ!'

પછી તો પાંચેય મિત્રો ગોશીર્ષચંદન, લક્ષપાક તેલ અને રત્નકંબલ લઈ ઝડપથી પેલા ઉદ્યાનમાં મુનિરાજની પાસે પહોંચી ગયા. દર્દની વેદના તો મુનિરાજને થતી હતી, પણ એ કરતાં વિશેષ વેદના તો આ છએ મિત્રો સહી રહ્યાં હતાં અનુકંપાનો આ વિશિષ્ટ ગુણ છે.

મુનિરાજ પાસે જઈ જીવાનંદે વિધિપૂર્વક પોતાના હાથે લક્ષપાક તેલનું મર્દન કર્યું. મુનિના દેહમાંથી વહી રહેલાં પાયમાંથી ભયંકર બદ્ધો આવી રહી હતી, પણ તેમ છતાં મિત્રો તો એકચિત્તે મુનિની શુભ્રમાં મગ્ન બની ગયા હતા. લક્ષપાક તેલની ઉષ્માના કારણે ચામડીના પડ નીચે રહેલાં રોગના જંતુઓ ઉભરાઈ આવ્યા એટલે અત્યંત સંભાળપૂર્વક જીવાનંદે મુનિના શરીરની ચારે બાજુ ડંકાઈ જાય એ રીતે રત્નકંબલ લપેટી દીધી. થોડી વરે રત્નકંબલ પાછી લઈને ખંખેરી નેથી કંબલ પર ચોંટલા જંતુઓ નીચે ખરી પડ્યાં. આ વિધિ ત્રણ વાર કર્યો અને ત્યાં તો કુષ્ઠ રોગના તમામ સૂક્ષ્મ જંતુઓ બહાર નીકળી પડ્યાં. પછી આખા શરીરે ગોશીર્ષચંદનને લેપ કર્યો અને શરીરની ચામડી તડન નવા જેવી બની ગઈ.

વૈયાવચ્ચ-વૈયાવચ્ચ અર્થાત્ વિશેષ પ્રકારે કરેલી શુશ્રુષાનું અદ્ભુત મહત્ત્વ છે. શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રના

૨૮મા અધ્યયનમાં કહ્યું છે કે 'વૈયાવચ્ચેણુ' તિથ્યન્ નામગુરો ક્રમ નિબંધ' અર્થાત્ વૈયાવચ્ચથી તીર્થંકર નામ ગોત્ર ક્રમ બંધાય છે. વૈયાવચ્ચના જે દશ પ્રકારો કહેવામાં આવેલા છે તેમાં સાધર્મિક એટલે સમાધર્મિક પાળનારાઓનું વૈયાવચ્ચનો પણ સમાવેશ થાય છે. શ્રી ગૌતમસ્વામીના એક પ્રશ્નના ઉત્તરમાં ભગવાન મહાવીરે સ્પષ્ટ રીતે કહ્યું છે કે 'હે ગૌતમ! જે ઝાનીની અર્થાત્ ખીમારની સેવા કરે છે એ મારી જ સેવા કરે છે.'

પ્રસ્તુત કથા કહે છે કે કુષ્ઠ રોગથી પીડાતાં પેલા મુનિરાજની છએ મિત્રોએ અત્યંત લાવપૂર્વક સેવા કરી તેમજ ક્રમશઃ આ રીતે સેવાની સાધના કરતાં કરતાં કેટલાક ભવોને અંતે આવી સેવાના ફળ રૂપે આ છએ મિત્રો અનુક્રમે ઋષભદેવ (જીવાનંદ), ભરત (મહાધર), બાહુબલિ (સુબુદ્ધિ), બ્રાહ્મી (પૂર્ણભદ્ર), સુદરી (શીલપુજ) અને શ્રીયાંસકુમાર (કેશવકુમાર) રૂપે જન્મ્યાં અને ઇતિહાસમાં અમર બની ગયા.

FOR SAFETY, SECURITY & PROTECTION
choose

ZENITH BRAND FIRE PROTECTION PRODUCTS

Complete range of all Fire Equipments
and Accessories available
including CO₂ & Dry Chemical Extg's.
Also Undertaken

Servicing, Testing, Refilling & Training
Ap proved Certificates suitable for
Licencing Authorities Issued
For Full Particulars Contacts
ZENITH FIRE SERVICES

127-139 Mody Street, Fort, Bombay-1
Grams : 'Zenithfire'-Tele: 011-4062
Phone : 262416

Our Motto: 'SERVICE AFTER SALES'
Reqd : Agents and Stockists

હંમેશનો કાર્યક્રમ

જીવોને બચાવવાની સાથે સાથે....

પંખીઓને સારા પ્રમાણમાં ચણ, કુતરાઓને રોટલા....એ હંમેશનો કાર્યક્રમ છે.

આબુખાબુના ગામડાઓના લોકો ઘરડાં તેમ જ અપંગ ઢોરોને વધુ ને વધુ પ્રમાણમાં મૂકી જાય છે. તેનું કારણ પણ અમારી સારી સાચવણ છે.

કાયમી ભંડોળ ઉભું નહિ કરતાં દર વર્ષે આવક કરતા ખર્ચ મોટું આવે છે.

આજુબીમાં અમારી સંસ્થાને માટે પૂ. આચાર્યભગવંતો આદિમુનિરાજોએ જહેમત ઉઠાવી તેમ જ જે મહાનુભાવો સહાયક બન્યા છે તેની અમો ખૂબ અનુમોદના કરીએ છીએ.

અમારી નમ્ર વિનંતી એ છે કે ચાલુ સાલે જેમ અને તેમ સાગ્ર પ્રમાણમાં ભેટ મોકલી આપે. જે મળેથી પાકી પાવતી તુરત મોકલી આપીશું.

(૨૭. નં. ઈ. ૨૦૩ છે.)

મદદ મોકલવાના સ્થળો :-

(૧) શ્રી કીડીયાનગર વાણીયા મહાજન

C/o વોરા હીરજીભાઈઅબજીભાઈ

મુ. પો. કીડીયાનગર

તા. રાપર (ભુજ-કચ્છ)

(૨) રવિ ટ્રેડીંગ કંપની

દાદા મંજલ, ત્રીજે માળે

૬૭/૬૯ મહમદ અલી રોડ

મુંબઈ-૩ (ફોન નં. ૩૨૬૩૪૨)

પડોશી ધર્મ

લેખક : શાહ રતિલાલ મફાભાઈ- માંડલ

ક (ક્યારેક નાના ભૂલકાંઓ પણ ધર્મનું ભાન કરાવી નાચે છે) ક

ચંદરિયો નામે એક નાનો વિદ્યાર્થી હતો. પડોશમાં કોઈ દુઃખી હોય, માંદુ હોય या કોઈનું કામ કરવાનું હોય તો એ તરત જ દોડી જતો. એનો એપ એણે બીજા બાલવિદ્યાર્થીઓને પણ લગાડેલો.

પડોશમાં એક કંકુબાઈ નામના ડોસી રહેતાં હતાં. નાનકડું ઘર, નીચું છાપર અને બહાર મોટી ઓસરી એવું એમનું ઘર હતું. દયણાં-ખાંડણાં કરીને એ જેમ તેમ પેટ ભરતાં હતાં. એક દિવસ વહેલી સવારે બગબગે નીચે જીતરતાં પગ એમનો લપસ્યો ને ધબાક કરતાં એ નીચે જીથલી પડ્યાં. હળવે હળવે માંડ બેઠા થઈ ઉપર ચડ્યાં અને ઘરમાં જઈ પગ પંપાળવા લાગ્યાં, પણ કળ જીતરી નહીં પગ તો પીડાએ તૂટી પડતો હતો, જેથી પથારીમાં પડી આઘાટવા લાગ્યાં. ઠીંચણુનો માર હોઈ પગ આખો કળતો હતો. ઘૂંટીએ પણ મચકોડ પૂરો લાગ્યો હતો. જેથી વખત જતાં સોજે ચડવા લાગ્યો ને એથી એ ચાલવા જ અશક્ત બન્યાં. પગ નીચે મૂકતો જ નહીં. પગ માંડવા કરે તો રાડ નીકળી જાય એવી વેદના ઉપડી આવતી.

બીજા ઘરોની બારમાં આવેલું ડોસીનું ઘર કંઈક પાછળ હતું. અને સામે ૨-૩ ધનિકોના બંગલા હતા. જે એમની વૈભવ ધમાલમાંથી ઉંચા જ નહોતા આવતા. આથી ન કોઈને ડોસીની ખબર પડી, ન કોઈએ એની

સંભાળ લીધી. ઘરમાં માણી તો હતું તેમજ ગઈકાલનો વધેલો એક રોટલો પણ હતો જેથી ડોસીએ એક દિવસ તો કાઢી નાખ્યો. પણ ઘૂંટણ-ઠીંચણુમાં એટલું દર્દ થતું હતું કે એ રાડ પાડી જતાં છતાં એને હળદર કોણ ગરમ કરી આપે? આથી શરીર ઘસતી ઘસતી ચૂલા પાસે પહોંચી ને મને જ દેવતા પાડી હળદર ખાખ્ખાવી તૈયાર કરી. માર ઉપર એ ભર્યાં કરતી પણ દર્દ સહેજ પણ ઓછું થયું નહીં. વળી એ દિવસ તો પર્યુષણનું સંવત્સરીનો હોઈ જેથી સહુ કોઈ પોતાની જ ધમાલમાં પડ્યા હતા. આં એની કોણ ખબર લે. આથી બાજે દિવસે તો એને ભૂખ્યા જ રહેવું પડ્યું. મહોદ્દામાં ડોસી જ એકલા બીજા કોમના હતા. વળી એમનું અંતનું કાંઈ હતું પણ નહીં. જેથી કોણ એની સંભાળ લે? કોણ એની દરકાર કરે?

પાંચમની રાત્રે-સાતમનો વરષોડો હોઈ- ગામના ચોકમાં જિઠામણી બોલાતી હતી. સુખી માણસોની પૈસા ખર્ચવાની હરીફાઈ નેરા સ્ત્રીપુરુષોની ઠક્ક જમી હતી. અને તેથી રથ હાંકવાની બોલી કેટલે ગઈ-સગવાનને લઈ રથમાં બેસવાની કેટલે ગઈ- અટ-મંગળ -છડીઓ તથા હાથી ઉપર બેસવાનું કોણે લીધું -કેટલે લીધું જાણુવા સહુ ઉત્સુક હતા. મહેલોઓમાં પણ તેના સમાચાર પહોંચી જતા અને બોલીઓ આમ રંગ જમલેલો જોઈ

ગેરહાજર રહેતા પણ જલદી આવી પહોંચી મેદાનમાં ઊતરી પડતા.

આમ ચોરમાં એક પ્રકારનું ઉક્ષાસ-મય વાતાવરણ જન્મ્યું હતું ત્યારે મહેલ્લાના નાના નાના ભૂલકાં કંકુ ડોસીની લાંબી ઓસરીમાં બેસી કોઈ જુદો જ આનંદ માણી રહ્યા હતા. બાહરાજીઓની દુનિયા જુદી હતી. એ તો પોતાના મસ્તીમાં જ મસ્ત હતા. ત્યાં તો ચક્રસ્માત ચંદ્રિયાનું ધ્યાન ખારણા તરફ ગયું તો અંદરથી ઊંડો ઊંડકાર આવતો સંભળાયો. એણે બધાને ચૂપ રહેવા કહ્યું. ને છોકરા કાન માંડી સાંભળવા લાગ્યા તો ડોસી પથારીમાં પડ્યા પડ્યા કણસતા હતા. આથી ચંદ્રિયાએ પૂછ્યું કે ‘કંકુમાં તમે ઊંડકારો કંઈ છો ?

“હા, દીકરાઓ ! ગઈ કાલે સવારમાં ઊતરતાં પગથિયું ચૂકી ને પડી ગઈ, ઘૂંટી-ઠીંચણ ખૂબ જ કળ્યા કરે છે. કદાચ પગ ખડી પણ ગયો હોય. હળદર ભાંગી છું પણ જરાયે ફેર નથી.”

“તો પછી કહેવું હતું ને તો ડોક્ટરને, કાં તો હાડવૈદને બોલાવી લાવત.”

“પણ એટલું કહું કે કાં ? અહીં કોઈ આવે ત્યારે ને ?”

“તો પછી તમે બે દિવસથી એમને એમ પડી રહ્યા છો ?”

“હાસ્તો ! પીણું શું કરે ?”

“કમાડ ઊઘાડી શકારી ?”

“ઉઘાડું જ છે ફક્ત આડું કયું છે”

ખારણું ઉઘાડી છોકરા અંદર પેઠા. અંદર એક નાનું ટમકું જલતુ હતું.

એના અજવાળે સહુ ડોસી ફરતા ગોઠવાઈ ગયા અને ડોસીના ઠીંચણ પર હાથ ફેરવવા લાગ્યા. ચંદ્રિયે જોયું કે સોને આવી ગયો છે, એટલે કહ્યું. “મા ! સોને કંઈક વધારે લાગે છે.”

“દોસ્તો.”

“ત્યારે અમે ડોક્ટર કે હાડવૈદને બોલાવી લાવશું.”

“ભલે ! તમને ઠીક પડે તેમ કરજો.”

“પણ મા ! ત્યારે તો તમે ખાધું પણ નહીં હોય કે કંઈ રાંધ્યું”

“ઊઠાતું જ નથી ત્યાં રાંધે કોણ દીકરા ! કાલે એક રોટલો પડ્યો તો તે ખાઈને ચલાવ્યું હતું. પણ આજે તો નોકોરડો ઉપવાસ છે.

“તો તો, ચાલ અલા ! આપણે કંઈક ખાવાનું લઈ આવીએ.”

x x x

આથી એક બે જણા ડોસી પાસે બેસી રહ્યા. બાકી બીજા બધા કંઈક ને કંઈક લઈ આવવા દોડ્યા. પણ બધાંયના ઘર બંધ હતા સહુ ઉછામણીમાં ગયા હતા. સ્ત્રીઓ પણ એ જોવા ગઈ હતી. એટલે બધા પાછા આવ્યા. પણ આમ છતાં રમલો ક્યાંકથી ૨-૪ રોટલીઓને છૂંદો લઈ આવ્યો. ચંદ્રિયો વળી ગાંઠ્યા અને ગોળ લઈ આવ્યો. અને પછી એ બધા ડોસીને ખવડાવવા મંડ્યા. ડોસી ખાતી હતી. એ જોઈ બાળકોને હૈયે હરખ માતો નહોતો. કારણ કે એમનું હૈયું એ ન સમજી શકે એવી ધન્યતાની લાગણીથી ભરાઈ ગયું હતું. જમ્યા પછી ડોસીને પાણી પાડ્યું અને સમય થઈ ગયો માણે કહ્યું કે “જાઓ,

જુજ નકલો જ

બાકી છે

શ્રી વીશસ્થાનક તપ

❧ આરાધન વિધિ ❧

નવું જ સુંદર પ્રકાશન. જેમાં સંપૂર્ણ વિધિ. વીશસ્થાનકના યંત્ર-મંત્ર ને ચિન્હોના ત્રણ ચિત્રો-અને સાથીયા-ખમાસ-મણા-દુહા, નવકારવાલી બધું સાથે ગોઠવાયું છે.

કિંમત રૂ. ૫-૦૦ (પોસ્ટેજ અલગ)

વિજયલક્ષ્મીસૂરિ કૃત

શ્રી પર્યુષણ

અષ્ટાન્હકા

વ્યાખ્યાન

ઉપર વિવેચનપૂર્વક

પૂ. આગમોદ્ધારક આચાર્ય મૉના ગુજરાતિમાં વ્યાખ્યાન.

પ્રતાકાર :- પેજ ૧૬૦

કિંમત રૂ. ૪-૦૦ (પોસ્ટેજ અલગ)

— મળવાના ઠેકાણા —

(૧) કલ્યાણજીભાઈ. વી. મહેતા પરડ, કોટન એક્ષેન્જ બિલ્ડીંગ, પાંચમે માળે, કાલબાદેવી મુંબઈ-૨

(૨) સુરેન્દ્રભાઈ ચુનીલાલ શાહ ટે. ફતાસાની પોળ, ભટ્ટીની બારી, ૨૨૭ A અદાસાની ખડકી, અમદાવાદ

❧

તા. ક. પુસ્તકો વી. પી.થી ન મંગાવતા રૂબરૂ ઠેકાણેથી લઈ જવા વિનંતી.

જીન શ્રવેતાંબર તીર્થ

શ્રી

કરેડા પાર્શ્વનાથજી

ટેશન ભોપાલસાગર રાજસ્થાન

યાત્રાર્થે અવશ્ય પધારો

આ જગતપ્રસિદ્ધ તીર્થ લગભગ ૧૦૦૦ વર્ષનું પ્રાચીન આવન જિનાલયવાળું અતિ સુંદર શ્રી પેથડશા તથા તેઓના પુત્ર ઝાઝુકુમારનું બંધાવેલ છે. આ તીર્થ સ્થાનમાં દરેક જાતની ચાત્રીકો માટે સગવડ છે. ધર્મશાળા સુંદર બાંધેલ છે ભોજન-શાળાની ઉત્તમ વ્યવસ્થા છે. સ્ટેશનથી ૩ કિલોમીટર પર આવેલ છે અને ચીતોડથી ઉદેપુર જતા અગર અમદાવાદ ઉદેપુરથી આવતી-જતી રેલ્વેમાં ભોપાલસાગર આવે છે. તેમ જ અહીં આવવા માટે ૧૪ બસો ઉદેપુર, ચીતોડ, રાસમી, નાથદ્વારા, ગામચુડા, ગંગાપુર, બીન્ડર, કુરજ, કુવારીયા તરફ જતી-આવતી બસો મંદીરજી પાસે થઈ આવ જવ કરે છે.

☆

તીર્થદર્શનને લાભ લેવા અવશ્ય પધારશો.

☆

મંત્રી : વીરચંદ સીરોયા

શ્રી જીન શ્રવેતાંબર

શ્રી કરેડા પાર્શ્વનાથ તીર્થ

વીનીત : કેસરીલાલ (એનેજર)

જીન શ્રવેતાંબર તીર્થ

દીકરાઓ ! જીડો, હવે રાત થઈ છે તો તમને તમારા માબાપ શોધશે.”

ઉઝામણી હજી ચાલતી હોઈ ઘર બધાના બંધ હતા. જેથી બાળકોએ ચોકમાં મિટીંગ જમાવી અને ડોસીમા માટે શું કરવું એ પર વિચારણાએ કરી. એકે કહ્યું કે ડોક્ટર હજી જગતા જ હશે. ચાલોને બોલાવી લાવીએ. બીજાએ કહ્યું કે પેલો લંઘો પગ ચઢાવવામાં હોશિયાર છે. મારા ભાઈને પગ જીતરી ગયો હતો ત્યારે એણે જ ચઢાવી દીધો હતો, એટલે એને જ પગ બતાવીએ. ડોક્ટરનું કામ નહીં. ત્રીજાએ વળી કહ્યું કે એનો વિચાર સવારે કરીશું, પણ કાલે એને ખવડાવવાની પહેલી ગોઠવણ કરીએ. એકે એ જણે એ કામ માથે લઈ લીધું. સાંજનો વારો બીજાએ ઉપાડી લીધો. આમ આ બાળકો કોઈ સમસ્યા હલ કરવામાં ગૂંથાઈ ગયા હતા. એમને ઉઝામણીમાં કોઈજ રસ નહોતો. એમને તો પડોશીને મદદ કરવામાં-માનવતાનું કામ કરવામાં જ રસ હતો. બાળ સુલલ દયા-કરુણાને કારણે એજ એક માત્ર વાત એમના દિલમાં ઘોળાતી હતી.

x x x

સવારે વહેલો ઉઠીને ગિરીયો દોડ્યાં કંકુ ડોસી પાસે. એના પિતાએ ધમકાવ્યો કે “જય છે ક્યાં? બસ જીડ્યા એવાજ ભાગ્યા ! આવ્યો હશે પેલો ચંદરિયો બોલાવવા. કંઈ ઘંઘો છે કે નહીં? ન દાટણુપાણી, ન દૂધ પીવાનું કે ન ખાવાનું. જીડ્યા એવાજ ભાગ્ય રમવા ? કંઈ ભાન છે કે નહીં?”

“હું તો જઈ છું. પેલા કંકુ ડોસી પાસે. બિચારીનો પગ જ ભાંગી ગયો

લાગે છે. જીડાતું જ નથી. એ દિવસથી બિચારી ભૂખી જ પડી નહીં છે. લોહો તમે કોઈ એની સંભાળ ?”

ગિરીયાને માતાએ કહ્યું કે “હા, ડોસી એ દિવસથી દેખાતી જ નથી. નહિ તો જતાં આવતાં એ બોલાવ્યા વિના ના રહે.”

છોકરા ડોસી પાસે ભેગા થઈ યયા. ડો. ભટ્ટ સંજ્ઞન અને દયાળુ. ગરીબની ફીજ ન લે. બીરથી સામેથી નેવા આવી દવા પણ મોકલાવી દે. આથી છોકરા ડો. ભટ્ટ સાથે બને બોલાવી લાવ્યા. તેમણે કહ્યું કે “હું આ મલમ આપું છું. મરડ હશે તે મટી જશે. નહિં તો પછી પગ બતાવવા વીરમગામ જવું પડશે. ને ફોટા પણ લેવડાવવો પડશે. જેથ કંઈ હશે તે જણાઈ આવશે. બધી આજનો દિવસ જીઓ, કેમ રહે છે ? નહિ તો પછી કાલે વિચાર કરશું.”

મલમ આવ્યો. સહેજ ગરમ કરી બધે ખરડ કર્યો અને પછી ખાવાની વ્યવસ્થા કરી છોકરા રહુ તૈયાર થઈ નિશાળે ગયા. જતાં જતાં ડોસીની એક દૂરની ભાણેજને ખબર આપી ડોસીની સંભાળ લેવાનું કહેતા ગયા.

સાતમની સવારે ડો. ભટ્ટ જણાવી દીધું કે પગમાં ફેકચર ડોવાનો સંભવ છે. માટે તાત્કાલિક વીરમગામ લઈ જઈ બતાવી દેવાની જરૂર છે. આ સાંભળી બાળકો બધા લાંડા વિચારમાં પડી ગયા ડોસીને કેવી રીતે વીરમગામ લઈ જવી, એ માટે કે ને કહેવું, કોને મળવું, કેટલો ખર્ચ થશે, કેવી રીતે પૈસા એકઠા કરવા. આ બધા પ્રશ્નો હલ કરવા બાળકોની મહાસમા મળી. એકે

કહ્યું કે ‘કહીએ મહોલ્લાવાળાને, પાડો-શીની ખખર નહીં લે તો કોની લેશે ? એક નાના બાળકે વળી ચાર-ચાર આના ઉધરાવી ફાળો કરવાની વાત કરી. ત્રીજાએ સહુના માખાપને કહેવાની વાત મૂકી. તો ચોથાએ કહ્યું કે “મારા મામાની મોટર છે, તો એમની પાસેથી માંગી લઈશું.” આમ બાળકો આ મહાપ્રશ્ન હલ કરવાના વિચારમાં અટવાઈ ગયા હતા.

બીજી બાબુ આજે લગ્ન વરઘોડો નીકળવાનો હતો. જેથી રથ, હાથી, મોટરગાડીઓ, બગીચો, ઘોડા વગેરેની વ્યવસ્થા માટે એમને શણગારવા માટે લોકો સવારથી જ દોડાદોડ કરી રહ્યા હતા. પૂ. આચાર્ય મહારાજનું આ વર્ષે ચાતુર્માસ હોઈ આજના વરઘોડાના ઉત્સાહનો પાર નહોતો. સાડા દશ વાગે તો મેન્ડવાળ પણુ આવી ગયા હતા. ને એ વગડાવીને બપોરના વરઘોડાની જાહેરાત પણુ કરી દીધી હતી. સ્ત્રીઓ સાડીઓ તથા શણગારના સાધનો ભેગા કુવામાં ગૂંથાઈ ગઈ હતી અને યુવાનો ાગ્ય પોશાક મેળવવા મિત્રોને લાંબી ઓ કાઢી રહ્યા હતા.

ભોજનનો સમય થઈ ગયો હોય છુદ્ધિલાલે ગિરિયાએ હાક મારી બોલાવ્યો અને પછી ધમકાવવા લાગ્યા કે “રખડો છો ક્યાં ? તારા માટે તો રથ લીધો છે તો તમને કંઈ લાન છે કે નહીં ? તે બંજુ સુધી રખડ્યા જ કરો છો ? જાઓ, જલદી જમીને તૈયાર થઈ જા અને પહોંચી જ દેરાસરે.”

“તમારે જલસા કરવા છે અને ઉપરથી અમને ધમકાવો

છો ? પેલી ડોસી મરી રહી છે. એનું કંઈ લાન છે ! લો છો કોઈ એની ખખર ! કંઈ હોંસે અમને રથ બેસવાની હોંસ થાય ? મારે તો રથે નથી બેસવું અને ઘોડેય નથી ચડવું.” ઉદાસ ચહેરે ગિરિયાનો જવાબ સાંભળી એના પિતા વિચારમાં પડી ગયા. “અલ્યા આતો ભગવાનનો વરઘોડો છે. ધર્મનો વરઘોડો છે એટલું તો સમજો” કહી એના મોટાપિતાએ પણુ ઠપકો આપ્યો.

“ભગવાનનો વરઘોડો હોય-ધર્મનો વરઘોડો હોય તો પછી તમે જ બેસજો ને ! ભગવાનના વરઘોડામાં તો બધાજ સરખા. બાકી અત્યારે અમારે મન તો પડોશીનું કામ કરવું અને તેથી ડોશીની ચિંતા કરવી એજ મોટા સવાલ છે. ડોસીને આમ એક બાજુ સણુકી દેવી અને ઘોડે ચડવું એ તો અમને ગંધેડે બેસવા જેવું લાગે છે. અમને તો ડોસીની જ ચિંતા છે કે એ બિચારીનું શું થશે ?

રમલાના પિતાએ રમલાને બજારમાંથી શોધી કાઢ્યો ને વઢવા મંડ્યા કે “અલ્યા, તમે બધા રખડો છો ક્યાં ? બાર વાગેય જમવાની ગમ ન પડે ? બધા ભૂત જેવા જ છો ને ! તારે માટે તો વરઘોડામાં અષ્ટમંગલનો થાળ લીધો છે ને ઘોડો પણુ ઘરે બાંધ્યો છે. તો જા ઝટ તૈયાર થઈ જા.”

“મારે તો ઘોડેય નથી ચડવું ને હાથી પર પણુ નથી ચડવું. તમારે ચડવું હોય તો ચડજો. મારે તો પેલી કંકુ ડોશીની વ્યવસ્થા કરવી છે. તમને કહ્યું છતાં તમે તો કંઈ વાત જ ધ્યાનમાં લેતા નથી. એક ડોસીને સડવા દેઈ

માગશર મહિનામાં પ્રગટ થશે.

શ્રી ઉદયવીર ગણિ રચિત

શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર

(ભાષાંતર-પ્રતાપકારે)

કિંમત રૂપિયા સાત

પ્રેરક :

મુનિશ્રી શ્રેયાંસવિજયજી

જૈન ઉપાશ્રય, નાગજીભુદરની પોળ, માણેક ચોક, અમદાવાદ. દસ નકલ કે તેથી વધુ નકલ માટે દિવાળી સુધીમાં નામો નોંધવનારના નામો પ્રતમાં છપાશે. (પત્ર ઉપરના સ્થળે લખો.)

જાહેર ચેતવણી

સર્વે જૈન ભાઈ-બહેનોને ખખર આપવામાં આવે છે કે, જયસુખલાલ વરજીવનદાસ શાહ રહેવાસી રાજકોટના—નામનો માણસ શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળ-જગડીયાના નામથી ફંડ ભેગું કરે છે. તે માણસ અગાઉ એક વરસ આ સંસ્થામાં નોકરી કરતા હતા, હવે તેમને એક વરસથી સંસ્થામાંથી છુટા કરવામાં આવેલા છે. તે માણસ આ સંસ્થાના નામથી જૈન ભાઈઓ પાસે જીલ્લો બોલીને પૈસા ભેગા કરે છે. તેમને સંસ્થાના નામથી કોઈ દાતાએ પૈસા આપવા નહિ. અને આપની પાસે આવે તો તેમને પોલીસને સોંપી સંસ્થાની ઓફીસ ખખર આપવા મે. કરશો. સેક્રેટરી: શાહ ચી. છો. (પાલેજ)

॥ સવીજીવકર શાસનરસી ॥

ફાઇન નં. C/O ૫૭૬૦૫૨

મનુભાઈએચ પાટણવાળા

રેડીયો સ્ટાર

મુંબઈના જાણીતા

જૈન સંગીતકાર

૧૫૪, ડી. અરૂણા નિવાસ,
ચીફ્સ હોસ્પિટલ પાછળ,
ગોલ્ડન ટેમ્પલની લાઇનમાં,
ધોડબંદર રોડ,

વિલેપારલા (ધરલા)

મુંબઈ. નં. ૫૬ AS.

પૂજા, ભાવના, રાત્રિ જાગ-
રણ, સિદ્ધચક્ર પૂજન તથા
અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ જેવા આપને
આંગણે આવેલા મહા મંગલ-
કારી અવસરને દિવાવવા
અમારી પાટીને જરૂર પડે છે.
સુરિલા સંગીતને વિવિધ વાળ-
ત્રાની રમઝટનો આનંદ મેળવે,
બહારગામના આમંત્રણ પર
ધ્યાન આપવામાં આવશે.

તા. ક. અમારી પાટણમાં કોઈ
જ શાખા નથી. તેની
નોંધ લેશે.

(ફક્ત મુંબઈમાં જ રહેકાણ છે)

ભીતીયા તથા બુકલેટ

— પં ચાં ગ —

માટે પૂછો : જૈન ઓફિસ
વડવા, ભાવનગર

કઈ હોંસિ હું થોડે ચકુ ?

ચંદ્રિયાનો પણ તેના આપને
તેવો જ જવાબ હતો કે ‘તમારામાં તો
દયા જ નથી. પડોશી પ્રત્યેનો ધરમ તો
સમજ્યા જ નથી. તમારો હાથ ભાંગ્યો
ત્યારે ગામ આખાને ભેળું કરી કેવા
તાબડતોળ અમદાવાદ પહોંચી ગયા
હતા ! અને એ માટે બધાને કેવી
દોડાદોડ કરાવી હતી ! વળી એ માટે
પૈસા સામુંય નેચું હતું ! તો એ
બિચારી ડોસીને કેવું દુઃખ થતું હશે !
પણ તમે છોજ નહોત.

બધા જ બાળકોનો આવો જવાબ
સાંભળી ઘરે ઘરે સળવળાટ પેદા થવા
લાગ્યો. આચાર્ય મહારાજ સુધી પણ
આ વાત પહોંચી ગઈ હતી. ઘરે ઘરે
પણ આજ વાત ચર્ચાવા લાગી હતી.
વળી બાળકોની વાતમાં પૂરેપૂરું તથ્ય
હતું એની તો કોઈથી પણ ના પાડી
શકાય તેમ હતું જ નહીં. જેથી આચાર્ય
મહારાજશ્રીના બોલાવ્યાથી બધા ઉપા-
શ્રયમાં ભેગા થયા. એમાં બાળકો પણ
હતા. મોટેરાઓ પણ હતા. મહારાજ-
શ્રીએ છોકરાઓને સમજાવવા માંડ્યું
કે “છોકરાઓ વરઘોડામાં વિદ્ર ન
નાખવું નેઈએ.”

અમે વિદ્ર નથી નાખતા. અમે
ઘણીવાર રથે-ઘોડે ચડ્યા છીએ. તો
આ વખતે વડિલોને ચડવા દો. ભલે
એ ઘોડે ચડી -રથે બેસી જલસો
કરે. પણ અમને એક ડોશી માટે તો
કંઈક કરવા દો.

‘તમે આને જલસો કહો છો !
નિકરાઓ ! એને જલસો ન કહેવાય.
એ તો ધર્મનો-ભગવાનનો વરઘોડો છે.
ફક્ત ભપકો અને ઠાઠમાઠ એ તો

બહારથી દેખાતા એક વિધિ છે. મૂળમાં
તો વરઘોડો ભગવાને શીખવેલા દયા-
ધર્મની-માનવતાની જાહેરાતનો જ વર-
ઘોડો છે. ને ત્યાં જ એને ધર્મનો
વરઘોડો કહ્યો છે.”

“તો પછી એવી જાહેરાત કરવી
એ મોટી વાત કે કે દયાનું કામ પહેલું
કરવું એ મોટી વાત છે ?”

બાળકોની વાતમાં પૂર્ણ સત્ય હોઈ
મહારાજશ્રીએ જાહેરાત કરી કે ‘કંકુ
ડોસી સાબળ થાય ત્યાં સુધીની સંપૂર્ણ
જવાબદારી સંદે ઉપાડી લે છે.’ અને
પછી તે મુજબ તરત જ ડો. ભટ્ટ સાહેબ,
મહાજનના મુનોમ તથા અન્ય એક
ભાઈ સાથે ડોસીને વીરમગામ દવાખાને
મોકલવામાં આવ્યાં.

બાળકો તો આ જાહેરાત અને કરેલી
વ્યવસ્થાથી નાની જિહ્યાં હતાં. અને
મળેલા આ મહા વેજ્યથી એમના મુખ
પર કોઈ અનેરે ઉત્સાહ છવાઈ ગયો
હતો. આથી જારે વરઘોડો નીકળ્યો
ત્યારે ઘોડે ચડેલાં એ ભૂલકાઓને સહુ
આંગળી ચીંધીને નીરખી રહ્યા હતા.
કોઈ બોલતું : ઓલો ગિરિયો !
પેલો ચંદ્રિયો આ રમલો !

આમ જ્યાં આપણે પડોશીધર્મ
કે માનવતાનો ધર્મ ભૂલી જઈએ છીએ
ત્યાં ઘણીવાર ન ના બાળકો દયાધર્મ-
પડોશીધર્મ એ ધું છે એ ઝટ શીખવી
દે છે.

જૈનશાસ્ત્રમાં હરકોઈની સેવા
કરવી એને મહાત્મ કહ્યું છે. ભગવાન
મહાવીરે તો એટલે સુધી કહી નાખ્યું છે
કે, વેયાવચ્ચેણ તિત્થયર” મોત્ત
નિવંઘઈ સેવાયા તો તીર્થ”કર ગોત્ર
બંધાય છે.

ધર્મરક્ષકની જનેતા

લેખક : રતિલાલ દીપચંદ દેશાઈ

ત્યારે વીર વિક્રમ રાજાની ખારમી સદી પ્રવર્તતી હતી. ગિરિરાજ આયુની આસપાસમાં એક નાનું સરખું પણુ નનણું ગામ. નામ દંતાણી ધર્મભાવના એ ગામની રજમાં ભરેલી. એમાં ભગવાન તીર્થંકરના યાત્રાધામ બનેલ અર્ધુદગિરિની એને છત્રછાયા મળી. દંતાણી ધર્મનું ધામ બની ગયું.

એ ગામમાં એક દંપતી રહે.

પુરુષનું નામ શ્રેષ્ઠી દ્રોણ. એમનાં પત્નીનું નામ દેદી. જ્ઞાતિએ પોરવાડ. ધર્મે જિનેશ્વરનાં ધર્મનાં આરાધક.

એવો ગુણિયલ નર. એવી જ ગુણિયલ નારી. આદર્શ એમનું દંપત્ય દ્રોણ શ્રેષ્ઠીનો વેપાર અને દેદી શેઠાણીનો વ્યવહાર બધે પંકાય.

ધરમાં સંપત્તિ હતી; અંતરમાં સતોષ હતો; જીવનમાં ધર્મભાવનાની સુવાસ હતી; સાદાઈથી જીવવાની અને સારા કામોમાં બે પૈસા વાપરવાની ટેવ હતી એમનું જીવન સુખ-શાંતિભર્યું હતું.

પણ સંસાર આખો સુખ-દુઃખની સાંકળે બંધાયેલો છે. ડાણીને ક્યારેક સુખ તો ક્યારેક દુઃખ દિવસ પછી રાત અને રાત પછી દિવસની જેમ. આવતાં જ રહે છે. કુદરતનો એ સહજ ક્રમ છે.

દ્રોણ શેઠ અને દેદી શેઠાણી બધી વાતે સુખી હતાં. પણ કુદરત એમને વંશવેલ્લાને વધારનાર, ખોળાના ખુંદનાની ભેટથી વંચિત રાખ્યાં હતાં. જીવનમાં એ એક ખામી હતી અને બન્નેની ઉંમર તો ચૌવનના સીમાડા વટાવી ચૂકી હતી.

દંપતીને આ દુર્ભાગ્ય ક્યારેક સતાવી જતું. મનમાં થતું: ધર્મપ્રતાપે બધું સુખ મળ્યું અને આટલું સુખ બાકી રહી ગયું? દેદી શેઠાણી ક્યારેક ચિંતામાં કેતરી જતાં. પણ આવી હતાશાના વખતે અંતરમાં વસેલી ધર્મભાવના એમને આસ્થા-શનરૂપ બની જ ની ભગવાનની વાણીનું સ્મરણ

કરીને તેઓ મનને શાંત રાખવા પ્રયત્ન કરતાં. કરેલું ક્યારેય એળે જતું નથી. અને નહીં કરેલું ક્યારેય ફળતું નથી.

આ એક ઊણપના પડછાયા નીચે દંપતીના દિવસો સુખમાં વીતતા હતા.

*

આજે દંતાણી ગામમાં આનંદ-ઉલ્લાસ પ્રવર્તતો હતો.

જૈન સંઘના આચાર્ય જયસિંહસૂરિ આજે ગામમાં પધારવાના હતા. આખા ગામે રૂપળા શણગાર સજ્યા હતા અને જૈન સંઘનાં નર-નારીઓ અને બીજા ગ્રામજનો આચાર્યશ્રીના સ્વાગતે સામૈયું લઈને સામે ગયાં હતાં.

પણ એમાં દ્રોણ શેઠ અને દેદી શેઠાણી નજરે પડતાં ન હતાં. આવાં ધર્મનુરાગી શેઠ-શેઠાણી આવાં મોટા ધર્માચાર્યના સામૈયામાં હાજર ન હોય એ કેવું કહેવાય? તેઓ આવા ધર્મપ્રભાવનાના અવસરે શા કારણે ગેરહાજર રહ્યાં હશે ભલાં? ઘણાંના મનમાં આ વિમાસણ થઈ આવી. પણ એનો ખુલાસો કોણ આપે?

સમય થયો અને આચાર્ય જયસિંહસૂરિ ગામમાં પાદરે આવી પહોંચ્યા.

આચાર્યનો ઠાઠ પણ એક રાજગુરૂને શોભે એવો હતો. આગળ છડીદાર ચાલતો અને આચાર્યશ્રી સુંદર પાલખીમાં સુખપૂર્વક બેઠા હતા. કાયાના કલેશને એમણે જાણે દૂર કર્યો હતો. ભગવાન તીર્થંકરના ધર્મના શ્રવણ આવી સુખ-સાદ્યબીના મોહમાં સપડાય, એ સમયની બલિહારી હતી.

હજાર-નવસો વર્ષ પહેલાંના એ સમયમાં ધર્મની ત્યાગ-વૈરાગ્ય અને સંયમ-તિતિક્ષાની ભાવનાને લૂણો લાગ્યો હતો અને આચાર વિમુખતાની બોલબાલો થવા લાગી હતી. ચૈત્યવાસને નામે બદનામ થયેલા એ યુગમાં કોઈ કોઈને કહી કે

રોકી ટોકી ન શકે એવી અરાજકતા જૈન સંઘમાં પ્રવર્તતી હતી.

આચાર્ય જયસિંહસૂરિ પણ એ મોહક-સુવાળા માર્ગના જ પ્રવાસી બની ગયા હતા; અને એમાં પોતે કશું ધર્મ વિરુદ્ધ આચરણ કરી રહ્યા છે, એવો કેઈ અજાણો એમના ચિત્તને સતાવતો ન હતો ! એ યુગમાં શ્રમણજીવનને આચારહીનતા આટલી બધી કોઠે પડી ગઈ હતી !

દ્રોણ શેઠ અને દેદી શેઠાણી આજે આચાર્ય-શ્રીના સામૈયામાં ન આવ્યાં તેનું કારણ આ જ હતું. એમને થયું : વીતરાગ ભગવાનના ધર્મના ઉપાસક આચાર્ય ત્યાગ-સંયમ-અપરિચ્છિન્નો માર્ગ ચૂકી આવા સુખ-વૈભવમાં આસક્ત બને એ કેવું કહેવાય ? તો પછી ત્યાગ વૈરાગ્યમય ધર્મનું ગૌરવ કોણ ટકાવી રાખશે ? સચું આવા શિથિલાચારના પોષક આચાર્યના સ્વાગતમાં જવાથી !

જયસિંહસૂરિ ગામમાં પધાર્યા, એમણે ધર્મ-દેશના આપી અને સૌ વીખરાયાં.

આચાર્યના જાણવામાં જ્યારે એ આવ્યું કે દ્રોણ શેઠ અને દેદી શેઠાણી આજે સામૈયામાં નહોતાં આવ્યાં, ત્યારે એમના અંતરને જાણે ઠેસ વાગી. આ દંપતીની ધર્મ ભાવનાથી તેઓ પરિચિત હતા. આવાં ધર્મશીલ દંપતી શાકારણે સામૈયામાં નહીં આવ્યાં હોય ? આચાર્ય વિચારી રહ્યા. એમનું અંતર કંઈક બેચેની અને રોષની લાગણી અનુભવી રહ્યું. સવારે એમની વાત ! ત્યારે ધર્મના રખેવાળો રાજાના જેવો મિઝાજ રાખતા થઈ ગયા હતા !

પણ રાતે તો કંઈક એવી ઘટના બની કે આચાર્યનો ગુસ્સો શાંત થઈ ગયો. એમણે સ્વપ્નમાં જોયું કે કોઈક એમને કહી રહ્યું છે કે અત્યારે સંતાન વગરનાં દેદી શેઠાણીની કુક્ષિથી થોડા વખત પછી એવો પુત્ર જન્મશે કે જે ધર્મનો ઉદ્ધારક બનીને આચાર્યધર્મની ફરી પ્રતિષ્ઠા કરશે અને એના શુરુ બનવાનું ગૌરવ તમને સાંપડશે.

સ્વપ્નની વાતે જાણે આચાર્યના અંતરને વશ કરી લીધું. એમને થયું : ક્યારે સવાર થાય અને ક્યારે આ ધર્મભાવનાશીલ દંપતીને અહીં બોલાવું ?

સંધેનો માણસ સવારના પંદારમાં આચાર્યનો સંદેશો લઈને દ્રોણ શ્રેષ્ઠીને ત્યાં આવી પહોંચ્યો.

દંપતીએ વિચાર્યું : કાલે આપણે સામૈયામાં ન ગયાં, તે માટે આચાર્ય ઠપકો આપવા આપણને બોલાવતા લાગે છે.

પણ પતિ-પત્ની બન્નેમાંથી કોઈના અંતરમાં પોતે કંઈ અકાર્ય કે પાપકાર્ય કર્યાનો ખટકો ન હતો, એટલે એ સ્વસ્થ હતાં. મનમાં જે કંઈ અણગમો કે દુઃખ હતાં, એ તો કેવળ ધર્મવિરોધી આચાર તરફ જ હતાં, તેથી એમનું ચિત્ત આચાર્ય તરફની કઠોર લાગણીથી મુક્ત હતું.

બંને આચાર્યશ્રી પાસે આવ્યાં, વિનય અને ભાવપૂર્વક વંદના કરીને બેઠાં અને નમ્રતાથી આજ્ઞા ફરમાવવા વિનંતી કરી.

મન મનને સ્પર્શી જાય એમ આચાર્યશ્રીનું હૃદય પણ અકોધ અને અવિરોધની સુભગ લાગણીમાં તરબોળ બની ગયું. એમના અંતરમાં આ દંપતી માટે ભાવ જાગ્યો અને એમણે પ્રસન્નતાથી પોતાને આવેલ સ્વપ્નની વાત કરી અને જે પહેલો પુત્ર જન્મે તે પોતાને ભિક્ષામાં આપી દેવાની માગણી કરી અને બીજો પુત્ર વંશ સાચવશે એમ પણ કહ્યું.

દેદી શેઠાણીને પણ એ રાત્રે કંઈક એવું જ સ્વપ્ન આવ્યું હતું. એમણે આચાર્યશ્રીને કહી સંભળાવ્યું.

દંપતીનું અંતર વાંઝિયામેણું ટળવાની સુખદ લાગણી અનુભવી રહ્યું.

વાતાવરણ પ્રસન્નતાથી ભરાઈ ગયું.

અવસર જોઈને જયસિંહસૂરિએ દંપતીને સામૈયામાં નહીં આવવાનું કારણ પૂછ્યું. પણ એમાં સત્તાનો ડંખ ન હતો, સહૃદય નિરાસ હતી.

પણ આ સવાલનો જવાબ શું આપવો ? સાચું કહેવામાં રિવેક-વિનયનો ભંગ થાય અને ખોટું કહીએ તો ધર્મનો આત્મા ખડિત થાય. દ્રોણ શ્રેષ્ઠી ચિંતામાં પડી ગયા. આ કેવું ધર્મ-સંકટ આવી પડ્યું ! એમણે તો ચૂપ રહેવામાં સાર જોયો.

આચાર્યશ્રીએ દેદી શેઠાણી સામે જોયું.

દેદી શેઠાણી શાણાં અને શાંત હતાં પણ લાભ થતો હોય તો કડવું સત્ય કહેવાની નિર્ભયતાનું ધર્મતેજ એમનામાં હતું. આવા વખતે ચૂપ રહીએ અને સાચી વાત કહેતાં ખમચાઈએ તો ધર્મને પામ્યાની ચરિતાર્થતા શી ?

શેઠાણીએ નમ્રતાથી લાગણીપૂર્વક કહ્યું : “મહારાજ, આપ તો સંઘનાયક અને ધર્મના રખેવાળ છો અને આપણા વીતરાગ પ્રભુએ પોતાનો શ્રમણ શ્રમણી સંઘને પંચમહાવ્રતોનું પાલન કરવાનો, અપરિશ્રદ્ધી રહેવાનો અને પાદ-વિહાર કરવાનો અદેશ આપ્યો છે; પણ આપ તો પાદવિહારને દૂર કરીને પાલખીમાં ફરો છો અને એવો પરિશ્રદ્ધિ ધારણ કરો છો. આમાં પ્રભુઆજ્ઞાનું

પાલન ક્યાં રહ્યું ? અમે સામૈયામાં ન આવ્યાં તે આ કારણે જ ! શુદ્ધેવ, અવિનય માટે ક્ષમા કરશો, પણ સાચી વાત આ છે.”

શુભાનુરાગી આચાર્યશ્રીને આ શ્રાવિકામાં પોતાને જાગૃત કરનાર આત્માનાં દર્શન થયાં. આવું કંઠવું સત્ય સાંભળીને પણ દુઃખ કે રોષ અનુભવવાને બદલે એમણે ઉદારતાથી કહ્યું : “બહેન ! તમારું કહેવું સાચું છે. પડતા પંચમ આરાના પ્રતાપે, ધર્મપાલનની કઠોરતાથી પાછા પડીને, અમે આવા ધર્મ વિરુદ્ધના માર્ગે ચાલવા લાગ્યા છીએ. અમારી એ ભૂલ છે.” દંપતી આચાર્યશ્રીની સરળતાને અભિનંદી રહ્યાં.

ધર્મરક્ષા માટે સત્ય બોલવાની આવી નિર્ભયતા બતાવનાર દેદી શેઠાણીની કુક્ષિમાંથી જ ધર્મના ઉદ્ધારક, શિથિલાચારના નિવારક અને વિધિમાર્ગના પ્રતિષ્ઠાપક આચાર્યશ્રીતસૂરિનો વિક્રમ સ. ૧૧૩૬માં જન્મ થયો હતો. ધન્ય એ નારી ! *

☆

*શ્રી પાર્શ્વકૃત ‘અચલગચ્છ દિગ્દર્શન’ને આધારે.

ધાર્મિક તહેવાર નિમિત્તે સાધર્મિકબંધુઓને વિનંતી

અનુષ્ઠાનો...આદિ જનમક્તિ...માટે

અષ્ટોત્તર સ્નાત્ર, શાંતિસ્નાત્ર, ચિદ્વચકપૂજન, ત્રિપિમંડળપૂજન, અઠ્ઠાઈમહોત્સવ, પ્રતિષ્ઠા આદિ અનુષ્ઠાનોમાં વાયરવા ચોગ્ય પવિત્ર ખાત્રીની ચીજો જેવી કે,

કેસર, ખરાસ, વરખ, બાદલુ, સુખડ, દશાંગધુપ, અગરબત્તી, વાસક્ષેપ, વાળાકુંચી, મોરપીછી, આંગી માટે બલુન સુખડ પાવડર, ઉન, ચંદનતેલ, અત્તર, સોના-રૂપાના ફૂલ ઇત્યાદી સાધર્મિક ભક્તિ માટે

કસ્તુરી, અંબર, તપસી આરામ ઔષધ, કાયાકુટીતેલ. ચંદનતેલ, બદામતેલ, કસ્તુરી-અંબર મિશ્રિત અણાદારી ગોળી ઇત્યાદી....ચીજો મેળવવા માટે નોંધી રાખો સ્થળ :—

ક વો લી ટી ટ્રેડ સર્

૨. નં. ૨૫૬૧૬૫

(શાંતીલાલ એધવજીની કું. વળા)

૩૩, શામશેટ સ્ટ્રીટ, મોદીનો માળો, મુંબઈ-૨

(ટી. પી. લાલ કું. રાજરાણી સાબુવાળાની નીચે)

કા મી ની વિ નિ પા ત

લેખક : મગનલાલ ડી. શાહ (ખાજુપુરાવાળા)

માલવપતિ મુંજ જેવો પરાક્રમી હતો તેવો જ મહાન વિદ્યાવ્યસંગી હતો. યુદ્ધકળામાં નિપુણ મુંજ કાવ્યકળામાં પણ પ્રવીણ હતો. એનો દરબાર દેશવિદેશનાં કવિઓને આકર્ષતો. ઉદારતાપૂર્વક કવિઓની કદર કરવામાં પોતાનું અહોભાગ્ય સમજતો. એની કાર્તિની સુવાસ દશે દિશાઓમાં પ્રસરી હતી. તે કવિઓનો અને પંડિતોનો મહાન આશ્રયદાતા હતા.

તૈલંગ દેવાના રાજવી તૈલપ સાથે મુંજને હાડોહાડ વૈર હતું. તૈલપને છ વાર હાર ખવરાવ્યા છતાં સાતમીવાર યુદ્ધનાં મેદાન ઉપર પોતાનું પાણી ખતાવવાની તે તીવ્ર ઈચ્છા રાખતો હતો. જાણે કે તૈલપને જાંપીને જીવવા દેવા માગતો ન હતો. જ્યારે મહામંત્રી રુદ્રાતિયને તૈલંગદેશ ઉપર ચઢાઈ કરવાના ઈરાદાની તેણે ખણુ કરી ત્યારે મહામંત્રી નિરાશ થયા. તેઓ જ ચુતા હતા કે મુંજનાં તે સમયનાં ગ્રહબળો ઘણાં નબળા હતા. તેને માટે મહાન અશુભ યોગો શરૂ થઈ ચૂક્યા હતા. આથી તેમણે મુંજને ચઢાઈ કરવાનો ઈરાદો માંડી વાળવાની સલાહ આપી. પણ મુંજ ચઢાઈ કરવા માટે તલપાપડ થઈ ગયો હતો. સતત વિજય મેળવનાર મુંજ ગ્રહબળોની વાતથી ડરી જઈ ચઢાઈ કરવાનું માંડી વાળે તો તે પરાક્રમી કેમ કહેવાય? વિજેતાઓને હારનાં કારણો સમજવાની તમા હોતી નથી. વિજયની પરંપરા તેમને યુદ્ધ કરવા પાગલ બનાવે છે. અને એજ મહા અનર્થકારી ભૂલમાં હાર છુપાયેલી હોય છે. તેણે સેનાપતિને તૈલંગ ઉપર ચઢાઈ કરવાનો હુકમ કર્યો.

શસ્ત્રાગારમ શસ્ત્રોનો ખણુખણુટ થવા લાગ્યો. યુદ્ધની રણભેર ગગનભેદી નાદ ગજવવા માંડી. સૈનિકોનાં હૃદય ચઢાઈ કરવા થનગની ઉઠ્યા. ધારાનગરીની શેરીઓમાં યુદ્ધ ! યુદ્ધ ! અને યુદ્ધ ! ની

જ વાતો સાંભળાતી. પ્રજાને પણ યુદ્ધનો નાદ સાંભળવાનો કેદ ચઢ્યો હતો. એકધારા વિજયથી પ્રજામાં ભારે વિશ્વાસ ઉત્પન્ન થયો હતો કે યુદ્ધમાં વિજય આપણો જ છે. તૈલપના હાલહવાલ જોવા જેવા થશે. ભૂંડો પરાજય જ તેના નસીબમાં લખાયેલો હશે. માલવદેશનાં પૃથ્વીવલ્લભની યશકલગીમાં એક વધુ પુરૂષ ઉમેરાશે. કવિઓ પરાક્રમની એક વધુ વિજયગાથા રચશે. પ્રજા આનંદને હિલોળે હિંચવા લાગી હતી.

પણ બિચારી પ્રજાને ક્યાં ખબર હતી કે મુંજને માટે આ યુદ્ધપ્રયાણ પતનને પંથે લઈ જશે ?

છ વખત ભૂંડો પરાજય મેળવનાર તૈલપ દુશ્મનની પ્રચંડ યુદ્ધશક્તિને જાણતો હતો. તે સ્પષ્ટ સમજતો હતો કે યુદ્ધનાં મેદાનમાં મુંજ ઉપર વિજય મેળવવો આકાશકુસુમવત્ સંપૂર્ણ અશક્ય હતો. અણુગમતા, અણુધાર્યા આવી પડેલા યુદ્ધમાં હાર ખાવાની ભારે નામોશીમાંથી ઉગરવાનાં માગો શોધવામાં તેનું મન સતત વ્યસ્ત રહેતું. આખરે તેને માર્ગ જડ્યો. તેણે કપટકળાનો આશ્રય લેવાનો નિર્ણય કર્યો. નસીબે તેને અજબ ચારી આપી. કપટનો ભોગ બની મુંજ કેદ પકડાયો.

બસ ! હવે મુંજનાં પતનનું નાટક શરૂ થઈ ગયું. અશુભ યોગની ખરાબ અસર થવા લાગી.

ઉંદરને જોતાં જ બિલાડી જેમ તેનો ક્રોધિયો કરવા માગે તેમ મુંજને જોતાં જ તેનો વધ કરવાની તીવ્ર ઈચ્છા થઈ. તેની રોગરગમાં વેર વ્યાપેલું હતું. મુંજ ઉપર દ્રષ્ટિ પડતાં જ તે ક્રોધથી સમસમી ઊઠતો. પરંતુ કપટકળા પ્રવીણ તૈલપ ખંધો રાજપુરૂષ હતો. એમ સહેલાઈથી વેર વાળવાનું તેનું મન ના પાડતું. કેટલી વહેલી તક મળે ને એને ઘાણીમાં ઘાલી પીલી નાંખું ! મોઢો મળે તો એને જીવતો સળગાવી મૂકું ! શક્ય હોય તો એનાથી

ય બૂંડી રીતે એનું મોત આણું! આમ વધુને વધુ રીખાવીને મારી નાંખવાનાં અનેક પેંતરા મનમાં રચી નેયા. પણ તે સમજતો હતો કે માનવીને એક જ વખત મારી શકાય છે. ફરી સજીવન કરી મારી નાંખવાનો લ્હાવો કદાપી મળતો નથી. તો પછી શા માટે તેને વધુ સમય જીવતો રાખી રીખાવી રીખાવીને મારી નાંખવાનો લ્હાવો જતો કરવો? એકનું દુઃખ બીજાને માટે વૈરીને માટે આનંદનો વિષય છે. વેર-ઝેરથી ખદખદતી દુનિયામાં એનાથી જીદી પરિસ્થિતિ સર્જવાની કલ્પના જ કેમ કરી શકાય? વૈરી સેતાનપણાનો અને હેવાનીયતનો પૂજારી ન બને તો તે ખંધો વૈરી કેવી રીતે બને? વેરની ભાવનાથી વિકૃત થયેલું મન એમાં જ રચ્યું પચ્યું રહે છે.

ચક્રવૃદ્ધિ વ્યાજ સાથે વેરનો બદલો ચૂકવવા તત્પર થયેલા તૈલપે મુંજને કેદમાં પૂર્યો.

મહાપરાક્રમી મુંજનું લાગ્ય રૂઠ્યું અને તેને કારાવાસમાં પૂરાવું પડ્યું. આવા મહા કેદીની રખેવાળીનું કામ મૃણાલિનીને સોંપવામાં આવ્યું.

મૃણાલિની મૃણાલિની જ હતી. કમળની દાંડી જેવું નમણું, સુકોમળ અને સૌંદર્યવંતું એનું રૂપ હતું. છતાં એની પ્રકૃતિ વિચિત્ર પ્રકારની હતી. દેહથી નારી હોવા છતાં એનામાં નારીવૃંદમાં લાગ્યે જ નેવા મળે તેવા અનોખા પુરુષત્વનું પ્રાબલ્ય એટલું બધું હતું કે ગમે તેવો સુમર્થ પુરુષ પણ એને જોતાં જ સ્તબ્ધ બની જતો અને નમી પડતો.

સંનિગોએ એની પ્રકૃતિને જુદો જ ઘાટ આપ્યો હતો. પ્રભુતામાં પગલા માંડ્યા પછી અદ્ય મયમાં જ તેનો સૌભાગ્ય ચાંદલો બૂંસાઈ ગયો હતો. એનું શિર છત્ર વિધાતાએ ઝૂંટવી લીધું હતું. દાંપત્ય સુખ અદ્યજીવી નીવડવાથી સ્ત્રીને સહજ એવી આર્દ્રતા એનામાં ન હતી.

મૃણાલિની સામાન્ય નારી ન હતી. તે જીદી જ માટીથી ઘડાયેલી હતી. યુવાવસ્થામાં તદ્દન જ સાહજિક એવી કામવાસનાઓનું મકકમપણે તેણે

દમન કર્યું. મનને ખીજી દિશામાં વાળ્યું. રાજકારણમાં તેણે રસ લેવા માંડ્યો. તેણે તૈલપને પૂરેપૂરો સહકાર આપ્યો. જવાબદારીભર્યા અનેક કાર્યો સફળતાપૂર્વક પાર પાડીને તૈલપનો આનંધ વિશ્વાસ સંપાદન કર્યો. આમ પુરુષનાં કાર્યક્ષેત્રમાં સતત પ્રવૃત રહેવાથી તેનામાં રહેલું પુરુષત્વ વધુ પાકટ બન્યું. ભલભલાને ડારી નાંખે તેવા એનાં જાજરમાન અને પ્રખર વ્યક્તિત્વ આગળ તેનાં સંપર્કમાં આવનારો પુરુષ જાણે કે મૂક શરણાગતિ સ્વીકારતો હોય તેમ નમી પડતો. તૈલપનાં વિશ્વાસને પાત્ર હોવાથી કોઈપણ પુરુષ તેનાં વ્યક્તિત્વને પડકારવાની હામ ભીડી શકતો નહિ. આવું અનોખું વ્યક્તિત્વ તેનાં શીલનું રક્ષણ કરવામાં બાહ્ય આક્રમણ સામે કવચની ગરજ સારતું.

જેલનો પંખી બનેલો મુંજ જેલમાં પણ પહેલાંનો જ મુંજ રહ્યો હતો. તેનું મન મુંઝવણનાં વમળમાં જરા પણ ગોથા ખાતું ન હતું. એનું એ જ સ્વસ્થ ચિત્ત એનો એ જ ભોગવિદાસી, મોજલો અને એશઆરામી મુંજ. કેદમાં પણ તે અનહદ આનંદ અનુભવતો. કેદમાં પૂરાવા છતાં આનંદ-પ્રમોદમાં દિવસો વ્યતીત કરવાની તેની લાક્ષણિક ટેવે જરા પણ આંચકો અનુભવ્યો ન હતો. અત્યંત પ્રતિકુળ સંનિગોમાં પણ જે આનંદ માણે તે જ સાચો આનંદી.

મૃણાલિની પણ મુંજની અત્યંત સાવચેતીપૂર્વક ખાંતથી રખેવાળી કરતી. નાનામાં નાના અને મોટામાં મોટી બાબતથી પણ તે વાકેફગાર રહેવાનું કદાપી ચૂકતી નહિ. મુંજનાં ભોજનથાળમાં સુંદર, સ્વાદિષ્ટ અને વિવિધ પ્રકારની વાનગીઓ મોકલવામાં આવતી. છતાં મુંજ અદ્ય ભોજન આંગતો. બાકીનું ઉચ્છિષ્ટ રહેવા દેતો. આ હકીકત મૃણાલિનીની નજર બહાર ન હતી. આથી તેને એક દિવસ મુંજની મુલાકાત લીધી.

આપ પૂરતું ભોજન કરતા નથી જો આ વાનગીઓથી સંતોષ ન થતો હોય તો આપનાં સૂચન મુજબ યોગ્ય ફેરફાર કરીએ.”

મુંજે ઇશારે કરી બેસવાનું સૂચન કર્યું. જાણે આજ્ઞાકિત પાળેદ્ર પ્રાણી પોતાના માલિક સમક્ષ ચૂપચાપ બેસી ગયો તેમ મૃણાલિની ચૂપચાપ બેસી ગઈ.

મુંજે જવાબ આપ્યો, “ભોજનનો રસ સાચો રસ તેની વાનગીઓમાં નથી હોતો. પરંતુ જે હાથ ભોજન ખવરાવે છે તે હાથના કામળ સ્પર્શમાં રસ રહેલો છે. મુંજ વાનગીમાં રસ મેળવવાનું મુનાસિબ નથી માનતો. પરંતુ ખવરાવનારા સુકોમળ હાથનાં અદ્ભુત સ્પર્શમાં જ આનંદ મેળવવાનું યોગ્ય લેખે છે.”

મદારીના વાંસીનાદે અને કુગડુગીનાં તાલે ભોજનું નાચ્યા હોય રમી શકતું નથી, શિકારીનાં વાંસળીનું સૂરીલું સંગીત સાંભળવામાં મૂળું મોત માથે ઝાંઝમતું હોય છતાં રસલુબ્ધ બને છે. ગ્રેયને વરેલો માનવી ક્રેયને ભૂલી જાય છે. મૃણાલિની પણ મુંજનાં અદ્ભુત પ્રેમસંભાષણથી લાન ભૂલી ગઈ. વિવેકને વિસરી ઇઈ અને મુંજને સ્વહસ્તે ખવરાવવા તત્પર થઈ.

જેવો તેણે હાથ મુંજનાં મુખમાં મૂક્યો કે તરત જ મુંજે ઓષ્ઠદ્વય વચ્ચે હાથને દબાવ્યો. મુંજની કામકળાઈ કામણુ ભારે અસરકારક પૂરવાર થયું. મૃણાલિનીએ ભારે રોમાંચ અનુભવ્યો. રોમે-રોમમાં પ્રણયવિદ્યુતનો સંચાર થયો. કામવશ બનેલી મૃણાલિની કામવાસનાઓ લભૂકી જીડી. સંયમનો અજ્ઞેય ગણાતો બંધ તૂટ્યો અને કામવાસનાનાં ધૂધવતાં પૂર એકદમ જીજળવા માંડ્યા. સંયમનો બંધ ઘોવાઈ ગયો. મૃણાલિનીનું મક્કમ મનાતું મન એટલું બધું પામર બની ગયું કે કામવાસનાઓનાં પ્રચંડ ને ને ખાળી શક્યું નહિ.

મુંજ પ્રણયકળમાં ઉસ્તાદ હતો. ગમે તેવી જાજરમાન પ્રકૃતિ ધરાવતી અને મક્કમ મન ધરાવતી રમણી પણ પ્રથમ દષ્ટિએ જ એનો પ્રણય શિકાર બનતી. એનું સંમોહક વ્યક્તિત્વ એનો ખુ અને અદ્ભુત હતું. યુવાવસ્થાથી પ્રૌઢાવસ્થા સુધી

ચારિત્ર્ય સંપન્ન રહેલી રમણીને ક્ષણવારમાં જ નમાવી દેવી એ મુંજ જેવા પ્રણયી માટે શક્ય હતું.

પણ !.....પણ મૃણાલિનીનાં ચારિત્ર્ય પતનનું આ નિમિત્તમાત્ર હતું. વિશિષ્ટ કારણ તો સાવ જુદું જ હતું. મૃણાલિનીએ કામવાસનાઓનું દમન કર્યું હતું અને મનને જુદી પ્રવૃત્તિઓમાં પરોવ્યું હતું. પરંતુ કામવાસના જન્મજાત સાહજિક વૃત્તિ છે. તેનું ઉર્ધ્વોક્કરણ થયું નેઈએ. ઉર્ધ્વોક્કરણને ખપે છે મનસા વચસા કર્મણા પવિત્ર જીવન-જ્યારે રાજકારણ તો કપટ અને પ્રપંચથી ખદબદતું હોય છે.

જળકમળવત્ નિલેપ તે જ રહી શકે જેનામાં સમપરિણામવાળા રહેવાની અદ્ભુત અને જીંડી આધ્યાત્મિક સૂઝ હોય. તે પ્રમાણે જ તેનાં જીવનનું પરિવહન થતું હોય આચારની અસર વિચાર ઉપર પડે છે કે વિચારોની અસર આચાર ઉપર પડે છે? કે પછી બન્ને સાપેક્ષ છે? અહીં જ સાપેક્ષવાદ પતનમાંથી ઉગારે છે અને એ જ સાચી, નરવી આધ્યાત્મિક સૂઝ છે. ભૂખ વગરની સૂઝ ભવની લાવડ લાંગી શકતી નથી. શુભ વિચારો દ્વારા ઉદય પામતી અને શુભ કર્મો દ્વારા પુષ્ટ થતી આધ્યાત્મિક સૂઝ જ માનવીનાં મનને જળ-કમળવત્ નિલેપ રાખી શકે છે. કાવાદાવાઓથી અને પ્રપંચોથી ગળાડૂબ રાજકારણીઓ માટે તે અશક્ય છે. આત્મા સુકાની છે અને મન જહાંજ છે. સૂકાની દિશા ચૂકે તો જહાંજનું પ્રયાણ અવળી દિશામાં જ થવાનું. છતાં કર્મફળદાત્રી સત્તા પૂર્વસંચિત કર્મોનું શુભાશુભ ફળ આપે જ. એમાંથી મુક્ત થવાનો રામબાણ ઉપાય આધ્યાત્મિક પુરૂષાર્થ જ હોઈ શકે કે બીજું કંઈ ?

મૃણાલિનીએ કદી આ દિશામાં વિચાર્યું પણ ન હતું. તેનામાં ન હતી આધ્યાત્મિક સૂઝ અને ન હતો આધ્યાત્મિક પુરૂષાર્થ.

ભોગ્ય અને ભોક્તા નિકટવર્તી હતા. એકાંત હતું. તેથી કામવાસનાઓ ભોગવવામાં કોઈ અત-રાય ન નડ્યો.

પણ ! પણ કામવાસનાઓ સંતોષવાથી તૃપ્ત થતી નથી. પણ અગ્નિમાં ઘી હોમવાથી જેમ અગ્નિ વધુ પ્રજ્જ્વલિત બને છે. તેમ વાસનાઓ પણ સંતોષવાથી વૃદ્ધિ પામે છે. એનો ગુણાકાર જ થાય છે. બાદબાકી થઈને શૂન્યમાં પરિણમતી નથી. અરે, એને સરવાળો પણ ખપતો નથી, ગુણાકાર જ એને પ્રિય છે.

મૃણાલિનીએ મુંજનાં મોહક નયનોમાં રાજકીય કેદીનાં નહિ, તાતા દુશ્મનનાં નહિ, પૃથ્વીવલ્લભનાં નહિ, રમણી વલ્લભનાં નહિ; પરંતુ પ્રાણુ વલ્લભનાં જ દર્શન કર્યા હતા. આથી ગુપ્ત રીતે કામભોગ કરવામાં દિન પ્રતિદિન તેઓ આગળ વધવા લાગ્યા. જીઠાણાં, પ્રપંચ, અનેક ખટપટ વગેરેનો આશ્રય પાપ લીલા ઢાંકવા માટે લેવો પડતો. આથી મુંજ આખરે કંટાળ્યો. આવા કંટકાકીર્ણ માર્ગમાંથી તે મુક્તિ ચાહતો હતો. મુક્તપણે ભોગવિલાસ કરવા ટેવાયેલો મુંજ અનુકૂળ પરિસ્થિતિની ઝંખના કરતો હતો.

તેણે એક દિવસ મૃણાલિની આગળ પ્રસ્તાવ મુકતાં કહ્યું, “મૃણાલિની ! કેદી જીવન પ્રણય-માર્ગમાં અંતરાય રૂપ છે. આપણે આ સુરંગ દ્વારા પલાયન થઈ જઈએ અને ધારા નગરી તરફ પ્રયાણ કરીએ. હું તને મારી પટરાણી બનાવીશ.”

સીતું મન બ્રહ્મા પણ પારખી શકતા નથી. એ અનુભવવાણી અતિશયોક્તિથી પૂર્ણ લાગ્યે જ હશે. તેમ છતાં મુંજ માટે તો તે મહાન આપત્તિ-કારક સત્ય નિવડી. નારીનાં મનને માપવામાં તે ઊણા ઉતર્યો. પોતાનાં જ તોલ-માપથી બીજાનાં મનને માપવામાં માનવી અનેકવાર થાપ ખાય છે. મુંજ પણ એવી ભૂલનો જ ભોગ બન્યો.

મુંજની માંગણીથી મૃણાલિનીએ મહાભૂકંપ થયો હોય તેમ ગંભીર આંચકો અનુભવ્યો. તેને લાગ્યું કે મુંજની પ્રણયલીલામાં ફસાઈ જઈને પોતે ગંભીર ભૂલ કરી છે. પતિદ્રોહ, દેશ દ્રોહ, અને બ્રાતૃદ્રાહ કર્યો છે. પતિતા બની આત્મદ્રોહ

પણ કર્યો છે. તેને ભાન થયું કે તેની એક જ ભૂલ અનેક અનિષ્ટ નીપજવનારી નીવડી છે.

પરંતુ કૂતરો જેમ લાકડી મારનારને નથી કરડતો પણ લાકડીને બચકું ભરે છે. તેમ મૃણાલિનીએ પોતે ભૂલ કરી હતી છતાં મુંજ ઉપર તે ક્રોધથી સમસમી ઉઠી અને જેમ છોડીને ચાલી ગઈ.

‘દોડત દોડત દોડીયો જેતી મનની દોડ’ની અમરપંક્તિ મુજબ મન દોડાવે તેમ માનવી દોડયા જ કરે છે. નારીની પ્રકૃતિ, વાણી અને દેહચેષ્ટામાં એક વાક્યતા હોતી નથી. છતાં મુંજ જેવો વિદ્વાન રાજવી નારી હૃદયને ન પારખી શક્યો તેનાં અસ્થિર પ્રેમને અવિચળ માની પેઠો.

મુંજની અભિસારિકા મૃણાલિની મુંજ ઉપર જ વેર વાળવા તત્પર બની.

તેણે મુંજે યોજેલા પલાયન થવાનાં કાવત્રાની વાત તૈલપને સત્તર જણાવી દીધી. મૃણાલિનીનાં નિવેદને તૈલપનાં ક્રોધાગ્નિમાં ઘંધ ધુની ગરજ સારી.

તેણે મુંજને દોરડાથી બાંધી તૈલંગનાં રાજ-માર્ગો ઉપર ઘેર ઘેર ભીખ માંગાની ઘણાં દિવસ સુધી કપરી, અપમાનજનક ફરજ પાડી.

ભાન ભૂલેલા મુંજને ભાન થયું. તે મનમાં વિચારતો “અરે રે, મેં પરમહિતેષ્ઠ મહામંત્રીની શાણી સલાહ ન માની. નબળા બ્રહ્મજ્ઞો અને અશુભયોગની વાતની વિજ્ય મેળવવાનાં ઉન્નતમંત્રો અવગણના કરી. તૈલંગ પર ચઢાઈ કરવાની ભયંકર ભૂલ કરી. હું મૃણાલિનીને ન સંજો શક્યો. તેના ઉપર આંધળો વિશ્વાસ મૂકી નાસી જવાની તેની સમક્ષ માંગણી કરી. તે અભિસારિકા મટી વૈરી બની. નારીના હૃદયને હું પારખી શક્યો નહિ. વગર વિચારે તેનાં અસ્થિર પ્રેમને સ્થિર માની પેઠો. હવે આ ધોરતમ અપમાન અને દારણુ દુઃખમાંથી છૂટવાનો કોઈ માર્ગ સૂઝતો નથી. મૃણાલિનીને પડતી મુકી, સુરંગ દ્વારા એકલો જ નાસી છૂટયો હોત તો ? તો આવી દશા ન થાત. જીવન અંધ-

કારમય બન્યું. ડ. સુખનું કિરણ ક્યાંય દેખાતું નથી. આવા જીવંત કરતાં તો મૃત્યુ સારું.”

આવા અનેક વિચારોથી તેનું મન મહાવ્યથા અનુભવતું હતું.

તેમાં વળી મૃણાલિની આવો દ્રોહ કરશે એવી તેને જરા પણ કલ્પના ન હતી. ધાર્યા કરતાં પરિણામ ઘણું જ વિપરીત આવ્યું. તેથી તે ઘણીવાર કહેતો,

इत्थीपसंग मत को करो, तिय विलास दुःख पुंज ।
घर घर जिणे न बाबीओ, जिम मक्कड़ तिम मुंज ॥

અર્થાત્ કાઠિએ સ્ત્રીનો સંગ કરવો નહિ. તેની સાથેનો ભોગવિલાસ દુઃખનાં સમૂહરૂપ છે. એ જ ભોગવિલાસે મુંજને માંકડાની જેમ ઘેર ઘેર નચાવ્યો છે.

મૃણાલિની પણ મુંજ પ્રત્યે ઘણી જ ધૃષ્ટ બની ગઈ. લાગ્ય રહે છે ત્યારે શિયાળ પણ સિંહની કુર મશ્કરી કરવાની એટા કરે છે. ઘેર ઘેર ભીખ માગતા મુંજને જોઈને તેનાં ઉપર હૃદયવેધક કટાક્ષખાણો ફેંકતી. પરંતુ રુંજ એના પ્રત્યે જરા પણ રોષ કરતો નહિ. અત્યંત ગંભીરતાપૂર્વક, સ્વસ્થચિત્તે તે કહેતો,

जा मति पच्छइ सम्पजइ, सा मति पहिली होइ ।
मुंज भणइ मृणालवइ, विषन न वेडइ कोइ ॥

અર્થાત્ જે બુદ્ધિ પાછળથી ઉત્પન્ન થાય છે તે પહેલાં ઉત્પન્ન થાય તો હે મૃણાલિની! કાષ્ઠ દુઃખ ન વેડે.

વાંચો અને વંચાવો

શ્રી જૈન દેરાસરજી માટે શુદ્ધ કેસર, બરાસ, અગરબત્તી, દશાંગીધુપ, વાસકેપ, વાળાકુંચી, માયસોરી સુખડના મુઠા; ચાંદીના વરખ વગેરે જાંઘાબંધના ભાવે છુટક મેળવવા લખો અગર મંગા.

શા. કીકાભાઈ સકલચંદ સરયા

એક બજાર — સુરત [ફા. નં. ૨૫૭૪૦]

તા.ક.: - એક વખત સેમ્પલ ફ્રી મંગાવી ખાત્રી કરો.

ત પ ના બે પ્રકાર

જૈન દર્શનમાં તપના મુખ્ય બે પ્રકારો છે— એક બાહ્ય તપ અને બીજું આભ્યંતર. ઉપવાસો આંખેલો આદિ તપ એ બાહ્ય તપનો એક પ્રકાર છે. જ્યારે વૈયાવૃત્ય-ભાવ પૂર્વકની સેવા શુશ્રુષા એ ત્રીજા પ્રકારનું આભ્યંતર તપ છે. બાહ્ય તપ એ સ્થૂળ અને લૌકિક છે અને તેનું મહત્ત્વ આભ્યંતર તપની પુષ્ટિમાં ઉપયોગી થવાની દૃષ્ટિ એ જ મનાયેલું છે. જેમાં શારીરિક ક્રિયાની પ્રધાનતા હોય અને જે બાહ્ય દ્રવ્યની અપેક્ષાવાળું હોવાથી બીજાઓ વડે દેખી શકાય તે બાહ્ય તપ. આભ્યંતર તપમાં માનસિક ક્રિયાની પ્રધાનતા છે. બાહ્ય એ સાધન છે જ્યારે આભ્યંતર સાધ્ય છે, એ તપસ્વી ભાઈ-બહેનોએ હંમેશાં યાદ રાખવા જેવું છે.

સમય પલટાયો એટલે મુંજની ભાવનાઓ અને વિચારધારાઓમાં જખરું પરિવર્તન આવ્યું. પારકાનાં દોષ જોવા કરતાં પોતાનાં જ દોષ જોવાનું શાળુપણ તેનામાં આવ્યું હતું. આથી જ તેના કવિહૃદયને કલ્પનાની પાંખે ઉડી પ્રણય કાવ્યો રચવાનું જરા પણ સૂઝતું નહિ; ગમતું પણ નહિ. હવે તેનું હૃદય પોતાની અનેક મૂર્ખાઈઓનો સરવાળો માંડતું. ચલચિત્ર કરતાં પણ અનેકગણી વધુ વૃત્તગતિએ તેનાં સ્મૃતિપટ પર પોતાનાં મૂર્ખાઈભર્યા કાર્યોનાં દશ્યોની પરંપરા જોઈ તે વિચારતો.

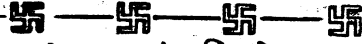
“સ્ત્રીના ચિત્તમાં સો, મનમાં સાઠ અને હૃદયમાં બત્રીસ પુરુષો હોય છે. એવી એક સ્ત્રીનો અમે વિશ્વાસ કર્યો, તે માટે અમે ખરેખર, મૂર્ખ છીએ.”

કામભોગનાં નિમિત્ત માત્રથી નહિ, પણ તેના પ્રત્યેનાં જાગેલા મોહથી જે કર્મબંધ થયો તેનો પરિપાક મુંજને ભોગવવો પડ્યો.

કામીનો પ્રેમ નિર્વ્યાજ પ્રેમ નથી હોતો. મુંજ અને મૃણાલિનીનો પ્રેમ નિર્વ્યાજ ન હતો. આથી જ તેનું પરિણામ વિપરીત આવ્યું.

આખરે તૈલપે મુંજનો વધ કરાવ્યો.

કપટપૂર્ણ પ્રેમની કાલિમા છવાઈ ગઈ.

શરીર પર કોઈ વસ્ત્ર નથી. પૃથ્વી પર કયાંય વિસામો નથી.

હાથમાં પાત્ર નથી. જખાન પર કોઈની ય સામે કશી ફરિયાદ નથી.

જેવો પ્યાર કોમળ કુલ પર છે, તેટલો જ ભોંકતા કંટક પર છે.

આવા મહાવીરની પ્રેમવીણા નગરે-નગરે ગૂંજી રહી છે. જાણે સુકાયેલી ધરતીને મહોરાવવા વર્ષા આવી ન હોય ! જાણે શિયાળાની કારમી ઠંડીથી હૂંઠવાઈ ગયેલી કુદરતને કિલ્લોલ કરાવવા વસંત આવી ન હોય !

સ્વર્ગને ઈંદ્ર મહામાનવ મહાવીરની મોટાઈ ગાય, પણ સંગમ નામના દેવને દેવાની અસ્મિતાનો ભારે ગર્વ ! મનમાં માને કે માનવ ખોટો, દેવ જ મોટો ! મહાવીરની મોટાઈને રાષ્ટ્ર બનાવી દેવાના હુકાર સાથે રંગમદેવ પૃથ્વી પર આવ્યો.

જાણે ભયાનક વટોળિયાનું રૂપ લીધું. ભગવાનનાં નેત્રો ધૂળથી ભરાઈ ગયાં, પણ પોષ્યાં તો એવાં ને એવાં જ અડગ રહ્યાં. સોય જેવા તીવ્ર દંશવાળા કીડીઓ મહાવીરના દેહ પર રાફડો જમાવી બેઠી. આખો દેહ સૂજી ગયો. ડાંસોએ વસ્ત્ર રહિત મહાવીરના દેહમાંથી પોતાની ઝેરી સૂઠો વડે અંદરનું લોહી કાઢીને મહેફિલ જમાવી ! ધીમેલો, વીંછી અને નોળિયા આવ્યા, પણ મહાવીરના મુખમાંથી એક આત્મનાદ પણ ફેરો ?

બહારની વધળી યાતના નિષ્ફળ ગઈ. આપ્તજનોની અંતરને ખળભળાવનારી વ્યથા આવી રોતા કકળતા સ્વજનો આવ્યા. પ્રાણુપોક મૂકીને પત્ની યશોદા રડવા લાગી. ભલભલાનું હૈયું ચીરાઈ જાય ! એવામાં પુત્રી પ્રિયદર્શના અત્યંત વિલાપ કરતી આવી. પણ મહાવીરને આ કશું ય સ્પર્શતું નથી. એકાએક વસંત મહોરી જોડી ને નાયતી-ફૂદતી પાંચ સુદરીઓ મહાવીરને વીંટળાઈ વળી, પણ મહાવીર તો

શ્રી અમદાવાદ દેરાસર જીર્ણોદ્ધાર કમિટી : અમદાવાદ

ભારતભરમાં કોઈપણ સ્થળના જીર્ણોદ્ધાર જોન મંદિરોના ઉદ્ધાર અર્થે કમિટી તરફથી તેની સગવડ પ્રમાણે યોગ્ય રકમ મંજૂર કરી કમિટીની દેખરેખ નીચે જીર્ણોદ્ધાર કરાવી આપવામાં આવે છે. બત્રીસ વર્ષમાં ૩૬૧ દેરાસરનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવેલ છે. તેમાં રૂપિયા ૨૪૮૪૦૮૮ ખર્ચવામાં આવ્યા છે.

કોઈપણ ગામના સંઘને દેરાસરના જીર્ણોદ્ધાર અંગે સલાહ સૂચનની જરૂર હોય તો તે આપે છે અને જીર્ણોદ્ધાર દેરાસરોના એસ્ટીમેન્ટ તથા નકશાઓ વગેરે ફક્ત તેટલા પુરતું ખર્ચ લઈને કરાવી આપવામાં આવે છે.

જીર્ણોદ્ધારના કાર્ય માટે સંસ્થાઓ કે ગૃહસ્થો તરફથી મદદ સ્વીકારવામાં આવે છે. તેમજ તેમની ઇચ્છા હોય તો તેમના નામે જીર્ણોદ્ધાર કરાવી આપવામાં આવે છે જીર્ણોદ્ધારની જરૂરીયાતવાળ ગામોના સંઘે નીચેના સ્થળે અરજી કરવી.

શ્રી અમદાવાદ દેરાસર જીર્ણોદ્ધાર કમિટી, ઝવેરીવાડ, પટણીની ખમ્મક, અમદાવાદ-૧.

અલ્પિત રહ્યા—કોઈ રસોઈયાએ પગ નીચે ચુલો સળગાવ્યો, તો કાંઈ શિકારીએ અડોલ દેહ પર ચડાળ પખીના પાંજરાને લટકાવ્યું. મહાવીરને શૂળીએ ચડાવવાનો ઘાટ રચાયો. ૭-૭ મહિના ભિક્ષાત્ર વગર રહ્યા. લોકો સદૌષ વસ્તુ જ સામે ધરે, એ મહાવીર કેમ સ્વીકારે ?

આખરે એક દિવસ એક માનવી આવ્યો. ગળગળા અવાજે બોલ્યો, ‘હું સંગમ, આપને સતાવનાર. આપની ક્ષમા ચાહું છું.’

૭-૭ મહિનાથી સંગમદેવને કારણે હેરાન-પરેશાન થતા મહાવીરના મુખની એક રેખા પણ ન બદલાઈ. એમનો વરદ હાથ જીંચો થયો. કમળ જેવાં લોચન વિકસ્યાં. એ લોચનને છેડે એ આંસુ હતાં. એ આંસુ જોઈને સંગમ નાચ્યો અને બોલ્યો,

‘ઓહ, ક્ષમાશીલ પ્રભુનાં કરુણાભીનાં લોચન જરૂર મુજ અપરાધીનું કલ્યાણ કરશે.

આનું નામ વેર સામે અવેર ! દ્વેષ સામે પ્રેમ ! ક્રોધ સામે ક્ષમા !

એકવાર જ્ઞાની ગૌતમ અને શ્રાવક આનંદ વચ્ચે વિવાદ થયો. ગૌતમ કહે, ‘આનંદ, શ્રાવકને અવધિજ્ઞાન થઈ શકે ખરું. પણ તમને જેટલું દૂરગ્રાહી થતું હોવાનું કહો છો, તેટલું થઈ શકતું નથી. તમે બ્રાંતકથન ક્યું. આવા બ્રાંતકથન માટે પ્રાયશ્ચિત્ત જરૂરી છે તમારે એ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું જોઈએ.’

જ્ઞાની ગૌતમને આ રીતે બોલતાં સાંભળીને શ્રાવક આનંદે જરા વેગથી કહ્યું,

‘લગવાન મહાવીરના શાસનમાં સત્ય બોલનારને માટે પ્રાયશ્ચિત્ત છે ખરું ?’

‘ના.’ જ્ઞાની ગૌતમ બોલ્યા.

‘તો દયાળુ, આપે જ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું ઘટે. આપે જ અસત્યકથન ક્યું છે ? આનંદના ઉત્તરમાં દદ આત્મવિશ્વાસ હતો.

આ વાતનો નિર્ણય લગવાન મહાવીર સિવાય કોણ કરે ? લગવાને લેશમાત્ર થંબ્યા વિના કહ્યું,

“ગૌતમ, આ બાબતમાં તમારે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું જોઈએ. વેળાસર ક્ષમાપના માગી શો.”

સહુ રોમાંચ અનુભવી રહ્યા. અરે ! ખુદ પ્રભુ જહોરમાં પોતાના પદ્ધરને હલકો પાડે. ભૂલ થઈ હોય તો ખાનગીમાં પ્રાયશ્ચિત્ત આપી દે. પણ એક શ્રાવક પાસે ક્ષમાયાચનાની વાત ! ક્યાં જ્ઞાની ગૌતમ અને ક્યાં શ્રાવક આનંદ !

પણ જ્ઞાનનો પહાડ અને સાધુતાનો આગાર તો એક શ્રાવકને ખમાવવા ચાલ્યો. જ્ઞાની ગૌતમે કહ્યું.

“આનંદ, તને સાચા મારા અસત્ય વિધાન માટે હું મિચ્છામિ દુક્કડમ્-માફી મ ગુ’ છું.”

જ્ઞાનીને શોભતી કેવી લબ્ય નમ્રતા ! ખમનાર તરી ગયા ! ખમાવનાર તરી ગયા !

જે માગતાં મોટાઈ કે નાનાઈ વડે નહીં, એનું નામ જ મિચ્છામિ દુક્કડમ્.

જે માગતાં મન સહેજે ખચકાર અનુભવે નહીં, એનું નામ ક્ષમાપના.

સંસારમાં હેત-પ્રીતનાં તોરણ બંધાય, અને મોહ, માયા, કંકાસ અને કળ્યાના ટેરાચેલાં કાંટા નાબૂદ થાય, એનું નામ ક્ષમાપના !

કુમકુમ પત્રિકાઓ કંકાવટીનાં કંકુથી લખાય, પણ ક્ષમાપનાની કંકોતરી તો દિલ્લનાં લોહીથી અને હૃદયનાં આંસુથી લખાવી જોઈએ અને તે ય ખરા દોષીને, ખરા વેરીને, ખરા અપરાધીને.

બાકી સગવડિયા ક્ષમાપનાનો કશો અર્થ નથી. જે ભૂલ, જે દોષ કે જે પાપ મટે પ્રાયશ્ચિત્ત ક્યું, તેનાથી હમેશને માટે દૂર રહેવાનો સંકલ્પ—એ જ સાચી ક્ષમાપના. એ જ પર્વાધિરાજ પયુષણનું સાચું સાક્ષ્ય.

ભગવાન મહાવીરની તીર્થ સ્થાપના-ભૂમિ, અંતિમદેશના-ભૂમિ, નિર્વાણ-ભૂમિ — શ્રી પાવાપુરી તીર્થના ઉદ્ધાર માટે શ્રીસંઘને વિજ્ઞાપિત —

(૧) ગામના મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર

❧ આ પ્રાચીન મંદિરના છેલ્લા જીર્ણોદ્ધારને સવા ત્રણસો વર્ષથીય વધુ સમય થયો. એટલે એનો જીર્ણોદ્ધાર કરવાની જરૂર છે. વળી, આ તીર્થનાં યાત્રિકોની સંખ્યામાં દિવસે દિવસે વધારો થતો હોવાથી જીર્ણોદ્ધારની સાથે સાથે મંદિરનો વિસ્તાર કરવાની પણ જરૂર છે. તેથી મંદિરના જીર્ણોદ્ધારનો પ્લાન આ દૃષ્ટિએ તૈયાર કરાવવામાં આવ્યો છે. ❧ આ પ્લાન મુજબ મૂળ ગભારાને કાયમ રાખી એનાં બારણાં મોટાં કરવાનું અને સભામંડપ અત્યારે પાંચસો ચોરસ ફુટ છે, એના બદલે ત્રણ હજાર ચોરસ ફુટ જેટલો વિશાળ કરવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું છે. અને પ્લાન મુજબ જીર્ણોદ્ધારનું કામ ઝડપથી આગળ વધી રહ્યું છે. ❧ આ મંદિર માટે જુદાં જુદાં સ્થાનોના પથ્થરોનું ઘડતર કામ શ્રીમાન શેઠ શ્રી કસ્તુરભાઈ લાલભાઈની દેખરેખ નીચે થઈ રહ્યું છે; અને એ રીતે આ કાર્યમાં અમને તેઓનો સક્રિય સાથ મળ્યો છે. ❧ ખાસ નોંધપાત્ર વાત એ છે કે જીર્ણોદ્ધાર માટે ખોદકામ કરતાં આ મંદિરની નીચેથી પુરાતન મંદિરના અવશેષો મળી આવેલ છે. એટલે આ સ્થાન ધર્મ, કળા અને ઇતિહાસ—એ ત્રણે દૃષ્ટિએ મહત્વનું છે. આ અવશેષોને સાચવવાનું પણ વિચારવામાં આવ્યું છે. ❧ આ જીર્ણોદ્ધારમાં બારેક લાખ રૂપિયાનું ખર્ચ અંદાજવામાં આવ્યું છે. ઉપરાંત મંદિરને ભગવાન મહાવીરના જીવન પ્રસંગોનાં સુરેખ ચિત્રોથી સુશોભિત કરવાનું પણ નક્કી કરવામાં આવ્યું છે. એમાં એક લાખ રૂપિયા જેટલું ખર્ચ થવાનો અંદાજ છે.

(૨) જળમંદિરનું કામ

* જળમંદિર એ તે ભગવાન મહાવીરના અંતિમ સંસ્કારની પવિત્ર ભૂમિ છે. એના વિશાળ તળાવની ચારે તરફ પથ્થરનો કંઠેરો ગોઠવવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું છે. આ કંઠેરની ચારે બાજુની લંબાઈ એક માઈલ જેટલી થાય છે. * વળી, તળાવના ચારે તરફના કિનારાને અડીને ત્રીસ ફુટ પહોળું ઉઘાન કરવામાં આવશે. * આ ઉઘાનમાં વચ્ચે છ ફુટ પહોળો પ્રદક્ષિણાનો પોકો રસ્તો કરવામાં આવશે, વચ્ચે વચ્ચે ભગવાનના ઉપસર્ગોનાં દશ્યો મૂકવામાં આવશે અને ભગવાનનો ઉપદેશ લોકભાષામાં મૂકવામાં આવશે. આના ખર્ચનો અંદાજ દસ લાખ રૂપિયાનો છે.

(૩) ધર્મશાળાનો ઉદ્ધાર તથા વિસ્તાર

❧ પાવાપુરીમાંની ધર્મશાળા જીર્ણ પણ થઈ ગઈ છે, અને હવે તો બહુ સાંકડી પણ પડે છે. એટલે એનો ઉદ્ધાર તથા વિસ્તાર કરવાની ખાસ જરૂર છે. આ માટે પાંચ લાખ રૂપિયાની જરૂર પડશે એવી ધારણા છે.

(૪) કુંડલપુર તાંબા ગુણ્યાજીનાં જિનમંદિરોનો જીર્ણોદ્ધાર

* કુંડલપુર એટલે જુદું ગોખપર ગામ—શ્રી ગૌતમસ્વામી આદિ ભગવાનના ત્રણ ગણધરોની જન્મભૂમિ. * ગુણ્યાજી તે ભગવાન મહાવીરના અગિયારે ગણધરોની નિર્વાણભૂમિ. * આ બન્ને તીર્થોનાં જિનમંદિરોના જીર્ણોદ્ધારની જરૂર છે. અને એમાં એ લાખ રૂપિયાનું ખર્ચ થવાની ગણતરી છે.

જળમંદિર સહિત અધાં જિનમંદિરોના જીર્ણોદ્ધારમાં દેત્રદ્રવ્યનો જ ઉપયોગ કરવામાં આવશે; અને તે જૈન શ્રવેતાં પર મૂર્તિપુજક સંઘમાંથી જ એક વકરવામાં આવશે. આ માટે સરકારની કે બીજી કોઈની પણ સહાય લેવામાં નહીં આવે. ધર્મશાળામાં સાધારણ ખાતાનાં નાણાંનો ઉપયોગ કરવામાં આવશે.

આ ધર્મકાર્યમાં ઉદારતાથી ફાળો આપવાની અમે શ્રીસંઘો, સંસ્થાઓ અને સહધર્મી ભાઈઓ—બહેનોને વિનંતિ કરીએ છીએ. એક અથવા ટૂંક—*Shree Jain Swetamber Bhandar Tirth Pawapuri* એ નામનો લખવો; અને 'પત્ર વ્યવહાર પણ આ જ નામથી *P. O. Pawapuri (Dist. Nalanda, Bihar.)* એ સરનામે કરવો. નિવેદક—

તીર્થ પાવાપુરી વ્યવસ્થાપક સમિતિ

ઘરને આંગણે લગ્ન મંડપ રચાયો હતો. ઘવલમંગળ ગીતો ગવાઈ રહ્યાં હતાં. શરણાર્થનાં સૂરો ગુંજતાં હતાં. જનૈયાઓ મોજ કરતાં હતાં, એક બાજુ મહેફીલની રંગત મણાઈ રહી હતી. બીજી બાજુ વરરાજ લગ્નની ચોરી કરતાં હતાં. લગ્નવિધિ પૂર્ણ થવાની તૈયારી હતી.

કોણ જાણે ભાવિનાં ભીતરનાં શું છુપાયું છે? કોઈ જ જાણતું નથી. લગ્નપ્રસંગ પૂર્ણ થયો. જનૈયાઓ સૌ પોતાના સ્થાને ગયાં. કન્યાને લઈને સૌ ઘરમાં આવ્યાં. વરરાજ પોતાના મિત્રપરિવારોની સંગતમાં રંગત માણતાં હતાં. એક મિત્રે કહ્યું. “ચાલો આપણે બધાં થોડું ફરી આવીએ.” બીજા મિત્રે ટાપશી પુરી. આઠ-દસ મિત્રોથી ઘેરાયેલાં વરરાજ બહાર ફરવા નીકળ્યાં. સૌ અંદરોઅંદર એકબીજાની મશ્કરી કરતાં, આનંદ માણતા, એક ઉપાશ્રયના ઓટલા ઉપર આવીને બેઠાં.

એક મિત્રે ઉપાશ્રયમાં ડોકિયું કયું. અને બોલ્યો કે, “ચાલો આપણે મહારાજ પાસે જઈએ.” બીજો બોલ્યો, “અરે નારેના! અત્યારે શું કામ છે? મહારાજ પાસે.” એનાં કરતાં ચાલોને સામેની હોટેલમાં જઈએ. “ત્રીજો બોલ્યો” નારે ના! ચાલો આપણે મહારાજ પાસે જ જઈએ. ત્યાં આગળ ગયા મારીશું અને સમય પસાર કરીશું.” સૌ અંદર ગયાં.

એક વૃદ્ધ મુનિ પાસે બેઠાં. અને તેમાંથી એક જણ બોલ્યો “મહારાજ! તમે વળી આવા સંસારનાં

સુખોને છોડીને શા માટે સંયમ શીધું?” બીજો બોલ્યો “મહારાજ! તમને દીક્ષા લેવાનો ભાવ ક્યાંથી જાગ્યો?” સંસારમાં શું દુઃખ હતું? તે તો જણાવો.” ત્રીજો બોલ્યો “મહારાજ આ ભાઈના આજે જ લગ્ન થયાં છે. તેને દિક્ષા લેવાની ભાવના છે.” સૌ ખડખડાટ હસ્યા લાગ્યાં.

આવી ઠઠ્ઠામશ્કરી કરતાં હતાં છતાં વૃદ્ધ મુનિ મૌન રહ્યાં. મનમાં વિચાર થયો કે આ બધાને મારાં ગુરુદેવ પાસે લઈ જઈ. મારાં ગુરુનાં ક્રોધથી જ તેઓ ડરી જશે. વૃદ્ધ મુનિ તેઓને લઈને બોરડીમાં ગયાં. આચાર્ય પાસે જઈને ત્યાં બેસાડયાં. થોડી વાર થઈ અને શ્રી ચંડરૂદ્રાચાર્ય ધ્યાનમાંથી પૂર્ણ થયાં અને આવેલાં યુવાનો તરફ જોયું, અને પૂછ્યું “તમે ક્યાંથી આવો છો? અત્યારે કેમ આવ્યા છો?” સૌ એક બીજાને જોઈને હસવા લાગ્યા.

એકે આમ્હુ ગાંભીર્ય ધરણ કરી અને મશ્કરી-ભર્યાં બચને આચાર્યને જવાબ આપ્યો “મહારાજ! આ ભાઈને સંસાર પરથી વૈરાગ્ય આવ્યો છે તેથી દિક્ષા લેવાની ભાવના થઈ છે, તમે દિક્ષા આપશો?” આચાર્ય ક્ષણવાર મૌન રહ્યાં. બીજો બોલ્યો “સાહેબ! શું વિચાર કરો છો? શા માટે સમય ગુમાવો છો? આપી દોને દિક્ષા.” વરરાજ સમક્ષ બેતાં તે બોલ્યો “કેમ લેવી છે ને દિક્ષા? વરરાજ કંઈ બોલ્યા નહિ. કેવળ મુકા હાસ્ય કયું.” આચાર્ય તો ઉભા થયાં અને કાથમાં રખ્યાની કુંડલી લઈને વરરાજ પાસે જઈ કોચ કરવા મંડી

JAYANT KUMAR & BROTHERS

3F, RUPCHAND ROY STREET, CALCUTTA-71.

DEALERS IN ALL KINDS OF BALL BEARINGS, SPRINGS LIGHT
RAILWAY MATERIALS, MINING, TEA GARDENS & TEXTILE
(JUTE & COTTON) MILL REQUISITES.

CASTING, MACHINING UNDERTAKEN AT VERY.
COMPETITIVE PRICES.

પડયા. મિત્ર મંડળ તો આ જોઈને ગભરાયા. એક પછી એક ચાંથી લાગ્યા અને પોતાના સ્થાને પહોંચ્યા.

ધન્ય છે એ આત્માને, હતાં એ વરરાજા. તે બન્યા ક્ષણમાં મહારાજ. જે થોડા સમય પહેલાં લગ્નની ચોરીમાં ફેરા ફર્યા હતાં તે અત્યારે જાણે નાણુની પ્રદક્ષિણા ફરી ચૂક્યાં અને બન્યા એ અણુગાર. નૂતન મુનિ આચાર્ય ચંડરૂદ્રાચાર્યને કહે છે “હે ગુરુદેવ, આપે મને દિક્ષા તો આપી. પણ આપણે અહીંથી અત્યારે જ વિહાર કરીએ, નહીં તો મારા સગાં કુટુંબીઓ હમણાં જ આવશે અને ધમાલ મચાવશે. આપને અને મને બન્નેને હેરાન કરશે. મને પાછે લઈ જશે. માટે જ અત્યારે વિહાર કરીએ.” ગુરુદેવે કહ્યું “હે વિનયવંત, તું જુવે છે કે મરી આંખે ખરાબર દેખાતું નથી. વૃદ્ધાવસ્થાથી પણ ચાલતાં નથી. સાથે રહેલાં સાધુ પણ વૃદ્ધ દે. કઈ રીતે વિહાર કરીશું?”

આપને હું ખલે લઈ જઈશ. અને આપને કોઈ પણ જાતનો વાંધો ન આવે તે પ્રમાણે સાચવીને લઈ જઈશ.” ગુરુ મહારાજે કહ્યું “તમે પહેલાં રસ્તો જોઈ આવો. પછી વિહાર કરીએ.” શિષ્ય રસ્તો જોઈ આવી અને કહ્યું કે ખરાબર છે. એકંદરે સારો છે ચિંતા જેવું નથી. આપને હું ખલે લઈ જઈશ.

અને ગુરુ શિષ્યએ વિહાર શરૂ કર્યો!

ભયંકર ધનઘેર રાત્રિ છે ખાડા ટેકરાવાળો માર્ગ છે. ચોમેર અંધકાર છવાયેલો છે. ગુરુદેવને ખલે બેસાડીને વૃદ્ધ મુનિ સાથે ધીરે ધીરે માર્ગમાં ચાલ્યાં જાય છે. આગળ જતાં મુનિનો પણ એક ખાડામાં પડ્યો. ઉપર બેઠેલાં ચંડરૂદ્રાચાર્યનો ક્રોધ લજીકી ઉઠ્યો. શિષ્યને કહ્યું “જો તો નથી! હમણાં પડત તો તને અને મને બન્નેને વાગત.” શિષ્ય મૌન રહ્યો. છતાં ગુરુદેવને કોઈ બાધા ન પહોંચે તેવી ભાવનાથી ધીમે ધીમે આગળ ચાલવા લાગ્યો.

થોડા આગળ ગયા ન ગયા ત્યાં તો એક મોટા પથર સાથે અથડાયા. ત્યારે આચાર્યે ગુસ્સે થઈ

શિષ્યના મસ્તક પર દાંડો માર્યો. અને બોલ્યા, “તમે શું આવો જ રસ્તો જોયો તો? અને ચાલતાં પણ નથી આવડતું, આંખો ફૂટી ગઈ છે? આટલો મોટો પથર છે તે પણ દેખાતો નથી? ચાલ સીધો ચાલ.” “જી ગુરુદેવ, સાચવીને ચાલીશ.” શિષ્ય ચાલ્યા જાય છે. માથા પર લાગેલા દાંડાના મારથી લોહી નીકળતું હતું. કપડાં લોહીથી ખરડાવા લાગ્યા. શાંતભાવે વિનય અને વિવેકપૂર્વક ગુરુદેવને કોઈપણ જાતની બાધા ન પહોંચે તેવી ભાવનાથી ચાલ્યાં જાય છે.

અડધે સુધી પહોંચ્યા ત્યાં તો નૂતન મુનિના હૃદય ભાણમાંથી દિવ્ય પ્રકાશ ઝળહળી ઉઠ્યો.

શ્રીસંધની એક અને અજેડ સંસ્થા શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર જૈન લોજનશાળા

—: પાલિતાણા :—

છેલ્લાં પીસ્તાલીસ વર્ષથી શ્રી સિદ્ધગિરિની યાત્રાર્થે પધારતા સાધુ-સાધ્વી શ્રાવક-શ્રાવિકાની યથાશક્તિ લક્ષિત કરી રહેલ છે. ચોમાસામાં પણ લોજનશાળા ચાલુ રહે છે તેથી તેને મોટી ખોટ પડે છે. —: મદદના પ્રકાર :—

- (૧) કાયમી સહાયક તિથિ રૂા. ૫૦૭૫
- (૨) કાયમી સહાયક (આખી તિથિ) રૂા. ૨૫૦૭૫
- (૩) રૂા. ૫૭૫ શ્રી લક્ષિત ખાતે આપનાર ગૃહસ્થના નામથી પૂ. સાધુ-સાધ્વીજીની એક વખતની લક્ષિત કરવામાં આવશે.
- (૪) આપ નાની રકમ અગર અનાજ આપી શકો છો. આપની ભાવના મુજબ ઉદાર ફાળો આપી સંસ્થાના કાર્યમાં મદદ કરશો.

વિસ્તૃત માહિતી માટે મળો ગા લખો:—

શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર જૈન લોજનશાળા-પાલિતાણા

—: શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર જૈન લોજનશાળા :—

C/o. શા. રસિકલાલ મોહનલાલ

કાપડ બજાર, પાંચકુવા, રેલ્વેપુરા, અમદાવાદ.

મુનિશ્રી હવે તો માર્ગમાં સડસડાટ ચાલ્યાં જાય છે. આચાર્ય વિચાર કરે છે “ હવે કેવો સીધો ચાલે છે? કેવો છે દાંડનો ચમત્કાર?”

મુનિશ્રી તો હૃદયમાં ગુરૂમહિમા અને આત્મ-કલ્યાણનાં વિચારો કરતાં કરતાં ચાલ્યાં જાય છે. ગુરૂદેવને થયું લાવને પુછું તો ખરો કે હવે કેમ સીધો ચાલે છે? રસ્તો તો હજી એવોને એવો જ છે.” એમ જ્યારે ગુરૂદેવે શિષ્યને પૂછ્યું ત્યારે વિનયી શિષ્યે જવાબ આપ્યો “ગુરૂદેવ, આપના જ પસાયે ચાલુ છું.”

ગુરૂમહારાજ કોઢી તો હતાં જ. પણ સાથે શાસનના રહસ્યને જાણનારાં હતાં, વિદ્વાન હતાં, સરળ પણ હતાં. ગુરૂએ કહ્યું “શું તમને કંઈ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું છે?” શિષ્યે જવાબ આપ્યો. “ગુરૂદેવ! આપના પસાયે જ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું છે” ચંડરૂદ્રાચાર્ય તુરત જ ખભા ઉપરથી નીચે ઉતરી

ગયાં. શિષ્યની સામે જોયું. જખમ માંથી જે લોહી ટપકતું હતું તે જાણે અમૃત ટપકતું હોય તેવું જણાયું. શિષ્યના મુખારવિંદ ઉપર દિવ્ય તેજ અળહળતું જણાયું. ગુરૂદેવ શિષ્યના ચરણે નમી પડ્યાં અને કરેલાં અપરાધની ક્ષમા માંગવા લાગ્યા.

“અહો! આપને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયેલું છે? છતાં હું આપની આશાતના કરી દ્યો છું. મને ક્ષમા આપો.” શિષ્યે બન્ને હાથે ગુરૂને ખસેથી પકડીને ઉભા કર્યા અને બોલ્યાં “ગુરૂદેવ આપ જ ખરા મારાં તારણહાર છો. આપના પસાયે જ આ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું છે.” ધન્ય છે એ આત્માને!

હતા એ સંસારના લગ્ન સમયમાં. ભાવીએ તેને બનાવ્યા સંયમના મગ્નમાં-એ સંયમ લઈ કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું. ભાગ્યશાળીઓ મશ્કરી ઘણાં જ પ્રકારે થાય છે, ભાગ્યે જ કોઈ એવી મશ્કરી થાય છે જે આત્માને ધન્ય મનાવી જાય છે.

આચાર્યશ્રી જીનેન્દ્રસૂરીશ્વરજી

મં સા ની જીવનપ્રભા અંગે

રાજસ્થાન આદિના દરેક ગામોના જૈન સંઘો તેમ જ પરિચયમાં આવનાર ગુરૂમહતોને.....

સ્વ. પૂજ્ય આચાર્યશ્રી જીનેન્દ્રસૂરીશ્વરજી મં સા ની શુભ નિશામાં આપને ત્યાં શ્રી અંજન-શલાકા-પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવો, ઉપધાન તપ, છાંરી પાળતા સંઘો, ચાતુર્માસ દરમ્યાન ખાસ કાર્યો વગેરેની સઘળી માહિતી, ફોટાઓ તેમ જ તે પ્રસંગે છપાયેલ મહોત્સવ પત્રિકાઓની નકલ તુરત જ નીચેના કોઈપણ સ્થળે મોકલી આપવા વિનંતી છે. મોકલનારે પોતાનું સરનામું સાથે જણાવવું, જેથી તેનો ઉપયોગ થયે, પરત કહી શકાય.

(૧) “જૈન” સાપ્તાહિક વડવા, ભાવનગર

(૨) શા યુનીલાલ ગાંડાભાઈ

૪૮૭-૧૧ જેકોર મારકેટ, રેવડીબજાર, નામદાવાડ-૨

(૩) શા કરેતુરભાઈ મહેન્દ્રકુમાર

૨૭, મરકતી મારકેટ, અમદાવાડ-૨

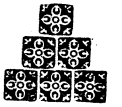
卐

વિ
ન
તિ

卐

કપાયના વિદ્યુતમળની શાંતિ કાળે સંદેશ

સંપાદક : સદ્ગુણશિશુ બાલમુનિશ્રી સાગરચંદ્રવિજયજી કાંદીવલી જૈન ઉપાચાર્ય

પર્વના દિવસો આવ્યા છે.... કઈ નવો સંદેશો લાવ્યા છે.... નવો મંત્ર લાવ્યા છે.... જે સંદેશોમાં આત્માની સાધનાના દિવ્ય આદેશો છે—મુક્તિનું મંગલ માર્ગદર્શન છે, અનેક અનુષ્ઠાનોના વિધાનો છે—જેથી આ ભવસાગર સુખે તરી જવાય એવા સંદેશો લઈને આ પર્વની પધરામણી થઈ છે... આ મહાપર્વની આરાધના કરનાર માટે એક મંત્ર પ્રાણસ્વરૂપ છે... એ શું છે? એ તમે જાણશો. તો તમારું જીવન પણ દિવ્યરૂપ બની જશે... એ મંત્ર શું છે?

એક મહાન નગર છે. તેનું નામ વિજયનગર તે રાજ્યમાં હરિહર અને બુદ્ધરાયની ત્રીજી પેઢીએ વિજયકુમારનો રાજ્યગાદી પર રાજ્યાભિષેક થયો. રાજ્યાભિષેક પૂર્ણ થયા બાદ નૂતન રાજવી રાજમાતાને પ્રણામ કરવા રાજમહેલમાં ગયા. રાજમાતાએ મંગલ આશીર્વાદ આપ્યા, અને એક સુંદર સુવર્ણ પેટીક આપી કહ્યું, “બેટા! આ પેટીકામાં વિજય મંત્ર છે, જે આ રાજ્યની આબાદી, અસ્તિ, વૃદ્ધિ અને સમૃદ્ધિનું કારણ છે; તે પ્રમાણે રાજ્ય કરશે તો કદાપિ તું પરાજય નહિ પામે. આ પેટીકા એકાંતમાં ખોલજે” અને રાજવીએ તે પેટીકા પોતાના હાથમાં લીધી અને એની સુંદર કારીગીરી સુવર્ણમય ચિત્રોમાં જડેલાં રત્નો વિગેરે જોઈ તે આશ્ચર્ય પામ્યો. આશ્ચર્યમાં એ ગરકાવ થયો હતો ત્યાં રાજમાતાએ ફરી ગભીર સ્વરે કહ્યું “બેટા! આ આપણી પરંપરાનો વારસો છે—એની અંદર જે મંત્ર છે તે કદાચ ન સમજાય તો આપણા વૃદ્ધ મંત્રી અપ્પાજી છે તેની પાસે જજે”

નૂતન રાજવી માતાને નમન કરી શીઘ્ર પોતાના એકાંત ખંડમાં આવ્યો. એના મનમાં તે પેટી ખોલવાની તાકાવેલી હતી. શું હશે? પોતાના પલંગ પર તે પેટી મુકી રાજમાતાએ આપેલ ચાવીથી તે પેટી ખોલી જ્યાં પેટી ખોલવા જાય ત્યાં દ્વાર પર એક દૂત આવ્યો અને બોલ્યો રાજા! મહત્વની મંત્રણા માટે મંત્રીશ્વર આપને મળવા માંગે છે” રાજાએ કહ્યું. “ભલે આવવા દે...” અને તુરત પેટી ચાવીથી ખંધ કરી એક કબાટમાં મુકી દીધી.

મંત્રીએ આવે ને કહ્યું કે— “દિલ્હીના સુલતાન આપણા વિજયનગરને ઘેરવા આવી રહ્યો છે આપણે સજ્જ થવું પડશે. સૈન્ય હમણાં જે પ્રમાદમાં છે તેને તાલીમબદ્ધ કર્યા વિના છૂટકો નથી. વિજયરાજાએ તુરત એ અગે જાતે જઈને યુદ્ધની તૈયારીમાં ભાગ લીધો, એટલું જ નહિ દુશ્મનને શીકસ્ત આપવા વિજયનગરથી ૫૦ માઈલ દૂર તેઓએ એવી વ્યુહરચના કરી કે દુશ્મનો ચારેય બાજુથી ઘેરાઈ જાય... એકાદ માસમાં તો ચર મારફત સમાચાર આવી ગયા કે દુશ્મનો હવે માત્ર પોતાની સેનાથી વીશ માઈલ દૂર છે એ ત્રણ દિવસમાં આવી પહોંચશે.... એ ભણકારા વાળી રહ્યા હતા...

વિજયરાજ સજ્જ થઈને બેઠો હતો— અને એકદા દુશ્મનોની વણબાર આવી પહોંચી. જે નેળમાં તેઓ હતા ચાંથી તેઓ જેવા નિકળ્યા ત્યારે એક સામટા બાણોના વર્ષાદે દુશ્મનો બેબાકળા બની ગયા... અને માત્ર ત્રણ કે ચાર કલાકમાં જ સુલતાનનું સમગ્ર સૈન્ય ઘેરાય ગયું. કીડીની માફક ચારે બાજુ ગરતા સૈનિકોને જોઈ સુલતાને સફેદ ધ્વજ ફરકાવી, શરણાગતી સ્વીકારી. વિજયકુમાર સુલતાનને બધી વિજયનગરમાં લાવ્યા. લોકો નૂતન રાજવીની વિજયયાત્રા નિહાળી રહ્યા. સુલતાનને કેદમાં પુરી વિજયરાજ પોતાના મહેલે આવ્યા. એમના મનમાં હતું હવે સુલતાનનો પણ શિરચ્છેદ કરશું અને દિલ્હી પર આપણે વિજય વાવટો ફરકાવશું. એવામાં એમની દષ્ટિ સુવર્ણ

પેટીકા પર પડી. તુરત ઉત્કંઠાથી એ પરંપરાગત પેટીકા ઉઘાડી. એમાં એક સુંદર ચિત્ર હતું. એ ચોગી પુરુષ એક વૃક્ષ નીચે કાષ્ટઆસન પર બેઠા છે. રમણીય વન પ્રદેશમાં એ ચોગીશ્વરની આસપાસ સિંહ, વાઘ, હરણ, પશુ-પક્ષી બધા શાંતભાવે આનંદમાં ઝુલતા ચોગીરાજની ભવ્ય શાંત રસપ્રધાન મુદ્રાને નિહાળી રહ્યા છે....” અહો સુંદર ચિત્ર! ભવ્ય કલા! ચિત્ર નીચે લખેલ પંક્તિ પર દ્રષ્ટિ પડતાં રાજ ચમક્યો. એમાં આ મંત્ર હતો- ‘ક્ષમા વીરસ્ય, ભૂષણમ્’ પ્રથમ તો એને આ મંત્રનો અર્થ ના સમજાયો. પણ વૃદ્ધ મંત્રી અપ્પાણએ તેનો અર્થ કહ્યો ત્યાં તેણે તુરત નિર્ણય બદલ્યો. સુલતાનને માન સહિત પોતાના રાજમહેલે બોલાવી તેના કાર્યની ક્ષમા આપી. એટલું જ નહિ તેનું રાજ્ય તેને પાછું આપી તેનું અપૂર્વ બહુમાન કર્યું. સુલતાન પણ આ એક હિન્દુરાજની ઉદારતા નિહાળી તેનો મિત્ર બની ગયો. ઘણા સમયના વેરની સમાપ્તિ થઈ. મિત્રતાનો ઉદય થયો.

બસ! આ મહાપર્વનો મંત્ર પણ આ જ છે. “ક્ષમા”

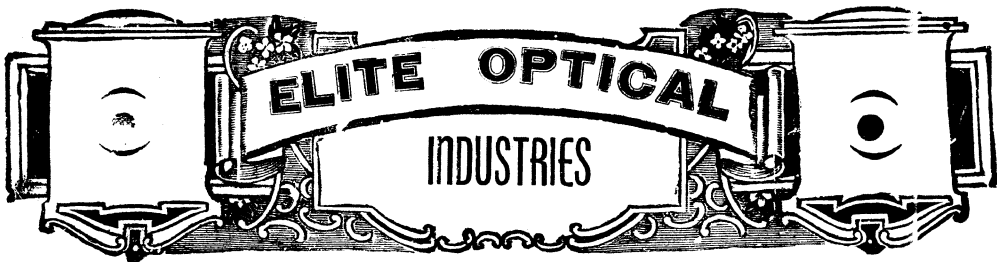
આત્માની અંદર પડેલા કષાયના અગ્નિને ઊઝાડ્યા વિના પરમ સમાધિ પ્રાપ્ત થતી નથી. કેાધ એક ક્ષણ આવે અને હજારો વર્ષના સંયમના ફલને ભસ્મીભૂત કરી દે. એક ક્ષણના અવાગને ઠારવા વર્ષોનું જીવનબળ કેળવવું પડે. વર્ષોની તાલીમ ભેઈએ, નિત્યની જાગૃતિ ભેઈએ. ક્ષમાનું દાન એ જ અભયદાન છે, મહાદાન છે. આત્મામાં આ ક્ષમાની ઊર્મિ જાગે તો.... કષાયનું વિદ્યુતબળ શાંત થઈ જાય છે.

જે મનુષ્ય જીવનની દરેક પળ ક્ષમા માટે ભાવિની એક શાંત પળ માટે વેઠી તે છે તે સાચી શાંતિ મેળવે છે. ક્ષમાને જીવતી સહજ નથી. આ મહાપર્વના દરેક અનુષ્ઠાનમાં તમે આ મંત્રને અગ્રેસર રાખશો તો દરેક સમયે તમે ધર્મના મર્મને પામશો.

“કોધની આગને સદાને માટે ઠારજો....” “ક્ષમાની તલવારને સદાને માટે ધારજો....”

આ છે આ મહાપર્વનો મહાન સંદેશ, “ઉપદેશમાળા”નો મહામંત્ર. એની સાધના તમે પણ કરશો. ક્ષમા ખજા કરે યાય દુર્જને : કિં કરિષ્યતિ । અતૃણે પતિતો વહ્નિ સ્વયમેવો નશામ્યતિ ।।

With Best Compliments from

Manufacturers & Exporters Of
QUALITY SPECTACLE FRAMES
 SIR SATHYA SAI NAGAR 31, MOUNT ROAD,
 GUINDY : MADRAS-32

એક ગામમાં એ ભાઈઓ રહેતા હતા. ખાધે પીધે સુખી હતા, સંપત્તી સાથે વસતા. આ ગામમાં એક દિવસે એક મુનિ મહારાજ આવી ચડ્યા. ગામમાં બીજી કોઈ સારું સ્થાન ન મળવાથી, પેલા ભાઈઓના ઘર પાસે જે થોડી ખાલી જગા પડી હતી ત્યાં મહારાજ બેઠા. મોટો ભાઈ બહાર ગયો હતો, નાનો ભાઈ ઘરમાં હતો. તેણે સામે જઈને મુનિરાજને વંદન કર્યું, સારું સ્વાગત કર્યું.

એટલામાં મોટોભાઈ આવ્યો. મુનિરાજને જોતાં જ એ કોથે ભર્યો. આખો ગામમાં બીજે કયાંય જગા ન મળી તે અહીં અડંગો જમાવ્યો? આવે. વિચાર કરતાં તે ઘરમાં ગયો. “ કેણે આ સાધુને અહીં બેસવા દીધાં? મોટોભાઈ ઘરમાં દાખલ થતાં જ તારૂકયો.

“ મેં એમને બેસાર્યા છે, તપસ્વી પુરુષ છે, આપણું શું લઈ જવાના હતા? ખાલી જગ્યા પડી છે ત્યાં બે પડી આરામ લેશે અને પછી પોતાના માર્ગે ચાલ્યા જશે. સદ્ગુણ સમજીને કે આવા સંત આપણે આંગણે પધાર્યા ” નાનોભાઈ બોલ્યો.

“ જોયો-જોયો! ધર્મની પૂંછડી થઈ ગયો છે તે! કાઢી મૂક ઘરની બહાર! નહિતર મારો કોથ તો તું જાણે છે ને? પરિણામ સારું નહીં આવે! ” મોટોભાઈએ યુદ્ધનો શંખનાદ ફૂંક્યો.

મુનિરાજે બહાર બેઠાં બેઠાં એ વિવાદ સાંભળ્યો. પોતાના નિમિત્તે કોઈને મનદુઃખ થાય એ અસહ્ય લાગ્યું. તેઓ તરત જ ત્યાંથી ચાલી નીકળ્યા.

ભાઈઓનો વિવાદ વધી પડ્યો. રજમાંથી ગજ થઈ ગયું. કોણ જાણે કેમ આ પહેલીવાર બંને ભાઈઓ વચ્ચે ખુબ વાગ યુદ્ધ મચ્યું. બોલાચાલીમાંથી બંને ભાઈઓ મારામારી ઉપર આવી ગયા. ઘરમાં એવું કોઈ મોટું માણસ નહોતું કે એમને વારે-સમજાવીને શાંત કરે. મારામારીનું પરિણામ એ આવ્યું કે બંને એક બીજાના મારથી તટાળ મૃત્યુ પામ્યા.

બંને ભાઈ મરીને પશુનો અવતાર પામ્યા. એક ભુંડ થયો તો બીજો સાવજ થયો. જોગાનું-જોગ બંને એક જ જંગલમાં નિવાસ કરતા હતાં.

ફરી એકવાર પેલા તપસ્વી શાંતમૂર્તિ મુનિરાજ એ જ જંગલમાં થઈને જતા હતા. સાયંકાળ થઈ જવાથી અરણ્યમાં રાતવાસો રહ્યા.

સાવજે મુનિરાજને ધ્યાનાવસ્થામાં જોયા અને એનું પૂર્વભવનું વૈર એકાએક જાગૃત થયું. ભુંડ પણ પોતાના જાતિસ્મરણ જ્ઞાનના પ્રભાવે એ જ વખતે ત્યાં આવી ચડ્યું. સાવજ અને ભુંડ વચ્ચે તુમુલ દ્વંદ્વ યુદ્ધ થયું. બંને ખૂબી રીતે ઘવાયા. બંને મૃત્યુના મુખમાં હોમાયા. ભુંડનો જીવ મરીને સ્વર્ગે ગયો- સાવજનો જીવ નરકે ગયો. એ ભુંડનો જીવ, વસ્તુતઃ નહાનાભાઈનો જીવ હતો. તે મુનિરાજની ખાતર પોતાના મોટાભાઈની સાથે લડ્યો હતો. છતાં તે મરીને ભુંડ કેમ થયો? બીજીવાર એટલે કે ભુંડના ભવમાં તે મુનિરાજને અચાવવા લડ્યો હતો, તે સ્વર્ગે કેમ ગયો? બંને વખતે એક જ પ્રકારની ક્રિયા હતી, પરિણામ આટલું વિલક્ષણ કેમ? પહેલીવાર એના અધ્યવસાય જીદા પ્રકારના હતા. મુનિરાજની ખાતર એ નોતો લડ્યો. મુનિરાજનું આગમન તો આકસ્મિક હતું. તે પોતાનો હક્ક સ્થાપવા મોટાભાઈની સાથે ઝુઝ્યો હતો એ વખતે એની ભાવના પોતાનો હક્ક સ્થાપવાની હતી. મોટોભાઈ ભલે ઘરનો માલિક હોય, પણ પોતે અર્ધભાગનો ભાગીદાર છે એ

એક જ મુદ્દો તે પૂરવાર કરવા માગતો હતો. ધર્મની ખાતર એ નહોતો લડ્યો એટલે એ મરીને ભુંડ થયો. બીજીવાર અરણ્યમાં એ સાથેસાથ મુનિરક્ષા અર્થે લડ્યો હતો. એનું પરિણામ એ આવ્યું કે તે દેવલોકે પહોંચ્યો.

ઘણીવાર ક્રિયા એક જ હોય જ છે, પણ એનું પરિણામ વિચિત્ર જ આવે છે. ભાવનાના ભેદ ફળજ્ઞાની પુરુષે જ પરખે છે. આડંબરો અને મોટા આકર્ષક અનુષ્ઠાનોમાં જો અંડાપેટે પવિત્ર ભાવના ન હોય માત્ર અભિમાન અને યશકામના જ હોય તો તેનું પરિણામ વિલક્ષણ જ આવે.

ભુંડના ભવમાં નાનાભાઈનું અભિમાન યોગળી ગયું હતું. એ વખતે ખરેખર એની ભાવના ધર્મની હતી. અધ્યવસાયને અનુરૂપ જ એને કૃણ મળ્યું.

દેખીતું બાહ્યસ્વરૂપ માણસને ઘણીવાર ભૂલાવામાં નાખી દે છે કેટલીક પ્રવૃત્તિઓ અને વિધિઓ એવી હોય છે કે જેને આપણે કેવળ ધાર્મિક જ ગણીએ. પણ એની પાછળ જો શુદ્ધ ભવના ન હોય તો ઇષ્ટ પરિણામ ન કૃણે. મનુષ્યના કલ્યાણનો આધાર, એની ભાવના, અધ્યવસાય ઉપર છે. દુનિયાની કીર્તિ, વાહવાહ કે માનપાન કેટલીકવાર માણસને છેતરે છે અને પછાડે છે. ભાવના ઉપર જ આપણે ચાંપતો ચોકી પહેરો રહેવો જોઈએ. શુભક્રિયાની પાછળ આપણા અધ્યવસાય પણ નિર્મળ જ રહેવા જોઈએ. લોકો આપણને ધાર્મિક કહે, લોકોમાં આપણી વાહવાહ બોલાય એ ભવનાથી થતાં શુભકાર્યો પણ કંઈ જ કીર્મતનાં નથી.

ભાવના જ મુખ્ય નિયામક છે, શુભક્રિયા કે સદનુષ્ઠાન પાછળ એ એવી જ શુભભાવના હોય તો કોઈ પણ પ્રાણી પોતાનું કલ્યાણ કરી જાય. ભાવનાના બળ પાસે ક્રિયાનું બળ કશી વિસાતમાં નથી. ઉપરોક્ત દષ્ટાંતમાં એ જ સિદ્ધાંત જ્ઞાની પુરુષોએ પ્રદર્શ્યો છે.

સાવરણી—કુલઝાડુ—પોંજણી

૪૦ વરસથી જૈન ધર્મની અનેક નાની મોટી સંસ્થાઓને, જીવદવા નિમિત્તે રાહતથી વેચનારા અનેક સજ્જનોને, તેમ જ ભારતભરનાં દરેક નાનાં મોટાં શહેરોમાં અમો નીચમીત સાવરણી, કુલઝાડુ; રંગીન વાંસનાં ફીરકીવાલા તાડપતરનાં પંખા, સુપડા. જુટ (મુંજ), પોંજણી વગેરે ઘણા જ કીકાયત ભાવે સપ્લાય કરીએ છીએ.

—: ખાત્રી માટે એક વખત દ્રાયલ ઓર્ડર લખો :—

શાહ હીરજી નાગજીની કું.

P O ટીટીલાગરહ (ઓરીસ્સા) S.E.RIy.

TITILAGARH (Orissa)-767033.

પ્રાંત - વિજયવાડા (આંધ્ર પ્રદેશ)

જૈન સંસ્કૃતિનું પાવન પર્વ

● ———— ❧ ———— ● લેખક : સાધ્વી નિર્મળાશ્રી M.A., સાહિત્ય રત્ન ———— ●

પર્યુષણ-પર્વ, જૈનસંસ્કૃતિ અને જૈન પરંપરાનું એક મહાન પર્વ છે. આ પર્વ એક એવું પર્વ છે કે જેમાં સાધક પોતાની સાધનામાં અગ્રેસર બનીને આત્મ-નિરીક્ષણ કરે છે, મનોમથન કરે છે અને કરે છે પોતાના અન્તઃકરણનું સંશોધન.

આધ્યાત્મિક-જાગૃતિનું આ એક મંગલકારી પર્વ છે. ભવેભવથી સુપ્ત આત્માને જાગાડવાનો આ મંગળ-મય અવસર છે. સાધકે પોતાના એક વર્ષના જીવનમાં શું મેળવ્યું અને શું ખોયું ? પોતાની જાગૃતિનું વહી-ખાતું અને તેનો હિસાબ-કિતાબ સાફ રાખવો એજ પર્યુષણ પર્વની આરાધનાનું લક્ષ્ય છે.

વિચારકોએ જીવનના ત્રણ પ્રકાર કહ્યા છે— આસુરીજીવન દૈવીજીવન અને અધ્યાત્મજીવન. જે જીવન ભોગ-વિલાસ અને તૃષ્ણા ઉપર આધારિત છે, તેને આસુરી જીવન કહે છે. ભૌતિક જીવન આસુરી

જીવન છે. જેના મૂળમાં ઇચ્છા, કામના અને વાસના રહે છે. ઇચ્છા આકાશની સમાન અનાંત છે, જે કદી પૂર્ણ થતી જ નથી. અતઃ આસુરી જીવનમાં સુખ અને શાન્તિનો અભાવ છે. ધર્મનું મૂળણ વૈરાગ્ય છે, વૈભવ નહિ. વૈભવ વિલાસમાં પશુતાનો વાસ છે, અને વૈરાગ્યમાં દિવ્યતાનો. જે જીવન અહિંસા, સંયમ અને તપપર આધારિત છે, તેને દૈવીજીવન કહે છે. કારણ આમાં મનુષ્યના અહિંસા, સત્ય, અવ્યયર્યાદિ મૌલિક-વર્તોના વિકાસ ઉપર બળ અપાય છે. જે જીવન આત્મલક્ષી હોય છે તેને આધ્યાત્મિક જીવન કહે છે. આધ્યાત્મિક જીવનનો વિકાસ ત્રણ તથ્યો પર આધારિત છે—સમ્યક્દર્શન, સમ્યક્જ્ઞાન અને સમ્યક્ચારિત્ર આ ગુણોનો સંપૂર્ણ વિકાસ જ વાસ્તવનાં આધ્યાત્મિક જીવન કહેવાય છે.

જૈનધર્મની સાધના અધ્યાત્મભાવની સાધના છે.

With Best Compliments From :

Monogram Dying Bleaching

&

Printing Works

Tele : Off. 252484

8/10 Telwadi,

1st Floor,

Bombay—2.

Fact :

Kula gaw

Badalapur.

તેનું અંતિમ ધ્યેય તે વીતરાગદ્વેશની પ્રાપ્તિ, સાધનાનું પ્રથમ સોપાન છે—સમ્યક્ત્વ. સમ્યક્ત્વથી પ્રારંભ કરીને વીતરાગદ્વેશ સુધી ધર્મની સાધનાનું વિશાલ ક્ષેત્ર છે. સાધનાના આ વિશાલ ક્ષેત્રમાં પ્રત્યેક વ્યક્તિને આવવાનો સમાન અધિકાર છે. ન આમાં દેશનું બંધન છે, ન જાતિનું અને ન આમાં નર-નારીનું પણ બંધન છે. મોહ અને મમતાની નિદ્રાથી જે કોઈ જ્યારે પણ જાગે, તે સારે પણ આ પરમાર્થના પવિત્ર પથ પર આવી શકે છે.

‘પર્યુષણ’ શબ્દનો અર્થ છે આત્માની સમીપમાં રહેવું. અનંતકાળથી આત્મા મિથ્યાત્વમાં, મોહમાં અને અજ્ઞાનતામાં રહેતો આવ્યો છે. પૂરા એક વર્ષ પછી પુનઃ આ શુભ અવસર આવ્યો છે કે—આપણે બધા ભૌતિકતાથી અધ્યાત્મ તરફ, મમતાની સમતાની તરફ અને વિભાવદ્વેશથી સ્વભાવદ્વેશ તરફ વળીએ પર્યુષણ પર્વ ચિત્તશુદ્ધિ અને આત્મશુદ્ધિનું પરમ પવિત્ર પર્વ છે.

આ વિશિષ્ટ પર્વની મધુર ક્ષણોમાં સર્વપ્રથમ ભાવનાશુદ્ધિ પર ધ્યાન દેવું જોઈએ, કારણ—ભાવના-

શુદ્ધિ પર જ અમારા જીવનની શુદ્ધિ આધારિત છે. આ વિષયમાં “અધ્યાત્મકલ્પદ્રુમ”માં કહ્યું છે—કે પરહિતચિન્તા મૈત્રી, પરદુઃખ વિનાશિની કરુણા । પરસુખતુષ્ટિર્મુદિતા; પરદોષોપેક્ષણમુપેક્ષા ॥

ભાવનાઓ ચાર છે—મૈત્રી, પ્રમોદ, કરુણા અને મુદ્ધિતા. મનુષ્યના જીવનમાં ઉત્થાન અને પતન મનુષ્યના પોતાના વિચારો પર જ આધારિત છે. ચિત્ત-શુદ્ધિ માટે વિચારશુદ્ધિ આવશ્યક છે. વિચારશુદ્ધિનો પ્રશસ્ત માર્ગ આ ભાવનાઓમાં જ આચાર્યશ્રીએ બતાવેલ છે. અતઃ આ પર્વ દિવસોમાં આ મૈત્રાદિ ચાર ભાવનાઓની સાધના પર વિશેષ ધ્યાન દેવું જોઈએ. કારણ આરાધનાની સફળતા ભાવનાશુદ્ધિ પર જ આધારિત છે. ચિત્તવિકારોના ઉપશમન માટે આનાથી સારો બીજો કયો અવસર મળશે? આજસ અને પ્રમાદનો ત્યાગ કરીને ધર્મની સાધના માટે સજ્જ (ઉદ્યત) થાવ, એ પાવનકારી સંદેશ લઈને પર્યુષણ-પર્વ આપણે દ્વાર પર આવેલ છે.

ઓફિસ : ૮૨૬૯૭૮]

ભગુભાઈ સંચાલીત

[ઘર : ૨૫૨૧૩૨

શ્રી સમેતશિખરજી-પાવાપુરીજી

યાત્રા-સ્પેશીયલ ટ્રેન

તા. ૬-૧૦-૭૩ના ૪૫ દિવસના
પ્રવાસે ફર્સ્ટ ક્લાસ તથા થર્ડ
ક્લાસ દ્વારા મુંબઈથી ઉપડશે.

આપ અમારા પ્રવાસમાં ટીકીટો
નોંધાવતા પહેલાં અત્યારસુધીમાં
અમારા પ્રવાસોમાં આવી ગયેલા
યાત્રીઓનો અભિપ્રાય જરૂર લ્યો.

સંપર્ક સાધો

૨૬/૨૮ ધનજી રૂટ
મુંબઈ-૩.]

ભગુભાઈ પી. શાહ

[૯૦/૧૯ મરીન ડ્રાઈવ “નીતા”
મુંબઈ-૨૦.]

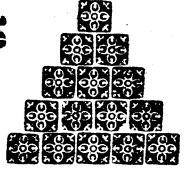
તા. ૬. દર વર્ષની માફક તા. ૧૫-૧૦-૭૩નાં પણ ૩૦ દિવસનાં પ્રવાસે ઉપડશે.

શ્રી કલ્યાણમંદિર સ્તોત્રોના ગુર્જરાનુવાદ

(સમશ્લોકો.)

રચયિતા : મુનિરાજ યશોવર્માવિજયજી-કલકત્તા.
(તીર્થપ્રભાવક પૂ. આશ્રી વિક્રમસૂરિજી મંના શિષ્ય)

કલ્યાણના ઘર અઘો ગણુ લેદનારા
ખીધેલ ને અભયદાન કરી ગવાતા
સંસાર અંધ પડતા સઘલા જનોને
જે યાન શ જિનતણા ચરણે નમીને. ૧
લાગે બૃહસ્પતિ જ વામન કીર્તિ ગાવા
જેના જ રાગર સમા મહિમા કને રે
છો આગ તે કમઠના અભિમાન માટે
તીર્થેશ મૂર્તિ જ ખરે સ્તુતિ હું કરીશ ૨
સામાન્યથી પણ ખરે તવ રૂપ કે'વા
કેમેય શક્ત અમશા જિનના બને રે.
પ્રીટો'ય કૌશિક તણા શિશુ જે દિવાન્ધ
શું સૂર્ય રૂપ વહવા કણુ શક્તિશાલી. ૩
મોહ ક્ષયે મનુભવે વિભુ જે મનુષ્ય
તેયે નહિં તવગુણો ગણુવા સમર્થ
જે સિન્ધુ રૂપ જલ ખરે પ્રલયે ઉછાળ્યું
દેખાય રતન પણ કેા ગણુવા સમર્થ. ૪
ગાવા ગુણો વડ છતા વિભુ! સજ્જ થાતો
દેદીપ્યમાન ગુણની જિન ખાણુ તું છે
પહોળા કરી નિજ મતે શિશુ હાથને રે
શું ના કહે જલધિ નીચ વિશાલતા ને. ૫
પામે ન તાગ ગુણનો જિન! યોગ સિદ્ધો
કયાંથી જ શ ક્રેત અમમા પ્રભુ! સંભવે રે
હાં...હાં...જ તો 'ય' અવિચાર ભરેલ કીધુ
ના..ના..અરે! કલરવો ખગ શું કરેના! ૬
હરે રહેા વિભુવર સ્તવનો તમારા
થાયે ભવ ભ્રમણ રક્ષણ નામ લેતા
સખતા તપે વ્યયિત યાત્રિક ન ઉનાળે
દે હર્ષ પદ્મ સરનો જલ યુક્ત વાયુ. ૭
સર્પો તજે મલ્લય વૃક્ષ તણાં જ પાશો
આવે મયૂર વનના વિભુ! મધ્ય ભાગે
આવો તમે હૃદયમાં વિભુ જેહના રે

જાતાં જ કર્મ ઝટથી દઢ હોય છો ને. ૮
તારૂં અહો દરસ માત્ર મનુષ્ય પામે
જાય બધી ભય ભરેલ મુસીબતો હાં
થતા પલાયન જ તરસ્કર ઢોર છોડી
ગોવાલ કે પ્રબલ સૂરજ રાય દેખી. ૯
થાપી તને મન મહિં જન પાર પાતા
તો નાથ! આપ ભવતારક કેમ થાતા
હાં છે જ અન્દર રહેલ હવા પ્રભાવ
દેખાય ચર્મ મસકો તરતી જલે જે. ૧૦
નિસ્તેજ તે જ હરિ શંભુ તણું જ કીધું
તે કામ દેવ પણ પલમા હરાવ્યો
પીધું જ શું ન જલ તે વડવા નલે રે
જે વારિ આગ પલમાં જ ખુઝવતું રે. ૧૧
છો તો જિનેશ! ગરિમાધર આપ પામી
લે કેમ? પાર જનતા હૃદયે વહીને
હોયે અચિંત્ય મહિમા મહનીયતો તો
તારે ભવોદધિ થકી લઘુ લાઘવીયે ૧૨
હે નાથ તે પ્રથમ તો ખલ કોપ હાંક્યો
ને હાં હણો કરમ ચોર ખરે નવાઈ
સાક્ષાત છે જગતમાં વિભુ એહતો કે
ઠંડો છતાં હિમ ન શું વન વૃક્ષ બાળે ૧૩
યોગી જનો હરધડી પ્રભુ શોધતા રે
સિદ્ધ સ્વરૂપ તમને હૃદ પદ્મ કોશે
શું સંભવે કમલ મધ્ય જ કણિકાથી
જીજે કહો વિમલ તેજલ ખીજ ઠાણુ ૧૪
ધ્યાને જિનેશ! જનતા ક્ષણવાર તારા
છોડી જ દેહ પરમાત્મા દશા લહે છે
તાપ પ્રચંડ અડતા જગમાંય સાચું
પાપાણુ મિશ્રિત સુવર્ણ વિશુદ્ધ થાતું ૧૫
ધ્યાતા સદા જિનપ જે હૃદયે તમે ને
ભવ્યો તણા તન વિનાશ કરો જ શાને!

મધ્યે રહેલ નરનું ખસ આ સ્વરૂપ
 કે વિચારો શમન શીઘ્ર કરે જ પૂજ્યો ૧૬
 ધ્યાથી તને પ્રભુ અલેહ તણા જ ભાવે
 પાવે પ્રભાવ તવ સમે જગના વિષે તે
 શ્રદ્ધા થકી અમૃત શું જલનું ખનેના
 ને તે પ્રભાવ વિષનો હરતું નથી શું ૧૭
 શું કાચ કામલિવડે પ્રભુ શંખ ઘોલો
 દેખે બધા વિવિધ રંગ થકી ખનેલો
 તમે જ લોક હરિ શંભુ તણી જ ખુદધે
 હાં આપને જ ભજતા પર ધર્મવાલા ૧૮
 ધર્મ પ્રદાન વખતે તવ સાથ પામી
 લોકોય નાં જ પણ વૃક્ષ અશોક થાતું
 સૂર્યોદયે તરુવરો સહ વિશ્વ આખું
 શું નિદ્ર ભાવ ભજતાં ન લહે પ્રબોધ ૧૯
 દેવો કરે કુસુમવૃષ્ટિ બધી દિશાથી
 નીચે પડે મુખ કરી સઘલાંય વૃન્તે
 સામિપ્ય લે જિન તણું ના દેવતા જે
 તૂટે ખરે જ ભવ બન્ધન તેહના રે ૨૦
 ગંભીર ઘોષો હૃદયો દધિથી જ થાતો
 શ્રોતા કહે અમૃત યુક્ત જ તેહ છે રે
 પીને અહા પરમ મોહ જ પામતા રે
 બળ્યો લહે અમરતા પ્રભુ શીઘ્ર તેથી ૨૧
 હે નાથ દેવ ગણ જે તમને જ વીઝે
 નીચા નમી ઉપર જાય જ ચામરે તે
 તે તો કહે જિન ઉત્તમ જેહ સેવે
 નિશ્ચયે જ ઉર્ધ્વ ગતિને વરશે જ તેઓ ૨૨
 સિંહાસને રતન હેમ તણાં જ બેઠા
 ગંભીર ઘોષ તન નીલ ધરા તમોને
 બાણે નવો ધન સુરાદ્રિ શિરે જ ગાજે
 તેજે મયૂર જનતા તમને જ દેખે ૨૩
 ઉંચી જતી જ તન નીલ તણી પ્રભાથી
 નિસ્તેજતા તરુ અશોક જ પામતું રે
 સામીપ્યથી જહ લહે પ્રભુ ! બે વિરાગ
 તો તો સચેતન લહે ન કશી નવાઈ ૨૪
 રે રે તણ સકલ આલસ ઓજનો રે

આવી તમે શિવપુત્રી પ્રતિ દોર તારા
 આ દેવ ને જ ભજજો નલ ગાજતી આ
 માનું ખરે ત્રિજગ દાંડુલિઓ કથે છે ૨૫
 કીધો તમે ત્રણ જગે પ્રભુજી પ્રકાશ
 ચાંદોય અંખપ લહે સહ તારલાયે
 મોતી સમૂહ સહિતે ત્રણ ઉર્ધ્વ છત્રો
 કેરાં મિષેજ રજનીકર હાં જ આળ્યો ૨૬
 વ્યાપી ત્રિવિશ્વ ભરમાં જ થયેલ મેગા
 કાન્તિ પ્રતાપ યશ તો ગઠના જ રૂપે
 તે હેમ રતન રજ તે' જ રચેલ શ્રીલે
 ચારે દિશે જિન ! તમે અતિ શોભતા રે ૨૭
 આ દિવ્ય માલ જ તને નમતા સુરોના
 સ્વામી તણા મણિ રચેલ જ મૌલિ પ્રધો
 છોડી રહે પ્રભુ પદે અથવા વીંધી શું
 ક્યાંયે ખરે જિન વિના સુમનો મેના ૨૮
 સંસાર સાગર થકી વિમુખ પ્રભો તું
 તારો છતાંય વળગેલ જનો તમે તો
 સાચે જ પ્રાર્થિવનિપ પ્રભુ સજ્જનોના
 આશ્રય આપ વિભુ કર્મ વિપાક શૂન્ય ૨૯
 તું લોક પાલક ખરે પણ છે ઈન્દ્રી
 હે નાથ અક્ષર છતાં લિપિથી જ મુક્ત
 સ્વામી તમે અખુદાને કિલ તારનારા
 છે જ્ઞાન તોય તુજમાં જગનું િકાશી ૩૦
 ક્રોધે શહે અતિ ઘણી રજને કડાડી
 છાપી બધું ગગન આ કમઠે જ તોયે
 ઢંકાઈ ના પ્રભુ અરે તુજ દેહ છાયા
 રે વ્યાપ્ત કર્મ રજથી ખુદ તે જ થાતો ૩૧
 જે ગજતા પ્રબલ મેઘ થકી વચાવી
 બેરે પડેલ વિજલી સહ ઘોઘ ધારે
 હૈયે જ દુષ્કર કરી જલની જ વર્ષા
 તે વારિ થીજ જિન તેજ ભવે જ દુખ્યો ૩૨
 કેશો છુટી વિકૃત આકૃતિ અગિ કાઠે
 ને છે ગલે મનુજ મસ્તક નીજ માલા
 પ્રેતો બધા તવ પરે કમઠે જ પ્રેર્યા
 તેને થયા ભવ ભવે ખૂબ દુઃપ્રદાતા ૩૩

છોડી વિશેષ સઘલા વિભુ કાર્યને રે
 ભકતે પ્રકૃષ્ટિત બની તન રોમ નાથે
 પૂજે ત્રિકાલ વિધિશુ પદ યુગ્મ તારા
 છે ધન્ય વિપ્લવરમાં વિભુ? તેહ જીવે ૩૪
 સ્વામી અપાર ભરસાગરને વિષે તો
 માતૃ તમે ધ્રુવણુ ગોચરના થયા છો
 સુણ્યે છતેય તવ નામ તણો જ મંત્ર
 શુ આપદા વિષધરી મુજ પાસ આવે ૩૫
 વાંછેલ પૂર્ણ કરવા પટુ પાદ તારા
 જનમાન્તરે પણ ખરે ન અરે જ પૂજ્યા
 તેથી જ આ ભવ વિષે મન ભાંગનારા
 પામ્યો પરાલભ ઘણા મુનિનાથ નિશ્ચે ૩૬
 તે મર્મભેદક મને સઘલા અનર્થો
 પીડે જ શુ વિવિધ કર્મ તણા વિપાકે
 નિશ્ચે કદીય તમને પ્રભુ મેં ન જોયા
 મોહાન્ધકાર મય લોચન તો હતા આ ૩૭
 સુણ્યા હશે નિરખેલ હશે ય પૂજ્યા
 તો થે જિનેશ દિલમાં ન હશે જ ધાર્યા
 તેથી થયો જ જન બાન્ધવ! દુઃખ પાત્ર
 નિશ્ચે ક્રિયા નવ ફલે વરભાવ શૂન્ય ૩૮
 દુઃખી જનો પર દયાલુ તમે શરણ્ય
 કારણ્ય પાવન ધરી વર સાધુઓમાં
 ભકતે નમેલ મુજની જ દયા કરીને
 દુઃખાંકુરો ન દલવા પ્રભુ સજ્જ થાજે ૩૯
 નિઃશેષ શક્તિ ગૃહને જ અનાથ નાથ
 ને દુશ્મનો હનન થી જગ કીર્તિવાળા
 પામીય પાદ કર્મલો નવિ ચિત્ત ધાર્યા
 જો વધ્ય છું મુવન પાવન તો હણાયો ૪૦
 દેવેન્દ્ર વન્ધ્ય જગનું સઘલું ય જાણો
 સંસાર તારક વિભો જગનાજ નાથ
 જાલીમ દુઃખ દારયે સખડું સદા હું
 રક્ષો જ દેવ! કરૂણા સર શુદ્ધ કીજો ૪૧
 સ્વામી નિરંતર જ યાદ કજો તણીઆ
 ભેગી કરેલ સઘલું ફલ ભક્તિ નું જો
 હોયે જ તો શરણ દાન વિષે પ્રસિદ્ધ
 તારૂં ભવે ભા મને શરણું જ થાજે ૪૨

હર્ષે અને પુલક તે તન રોમ નાથે
 તારા જ નિર્મલ મુખે પ્રભુ લક્ષ્ય રાખે
 આવી પરે વિધિ થકી ભવિકો જિનેન્દ્ર
 જેઓ રચે તવ વિભો સ્તવનો મળના ૪૩
 જન નયન કુમુદ ચંદ્ર
 સ્વર્ગની તેજલ સંપદા પામી
 તે સર્વિ મલ રહિત થઈ
 પામશે જલ્દી થી જ મોક્ષ ૪૪

પ્રશસ્તિ

વન્દુ વિશ્વોપકારિ ચરમ જનવરા વીરને હર્ષ સાથે
 તેની પાટે સુધર્મા ગણુધર લસતા ભાવથી હું નમું છું
 આઘ્યા પાટે ઘણાએ ગુરુવર લસતા જ્ઞાનને ધ્યાન ધારી
 પાટે તોતરમીએ ક્રમસર જ થયા શ્રી તપાગચ્છમાંહિ
 શ્રી આત્મારામ નામે મુનિવર વિહરે દેશ પંજન્ય માંહિ
 જ્ઞાને ધ્યાસે થયાએ સુવિહિત મુનિજી હું ઢિયા પંથ છોડી
 જ્ઞાને આકાશ શાંછો મતિગુણ ગણુના તારકો આપમાં છે
 તોયે આશ્ચર્ય કેવું તિમિર નવ કદી આવતું આપ પાસે
 તેની પાટે થયાએ કર્મલ ગુરુવર દેશ પંજન્ય માં રે
 તેના તેજસ્વિ રૂપે શરમ ભલભલા પામતા રાય લોકો
 છો સાચે આપતો રે દિનકર સમતો શ્રી તપાગચ્છમાંહિ
 તોયે આશ્ચર્ય કેવું લવ પણ ગરમી લાગતી ના કદી રે
 શ્રી પાટે લખિધ આઘ્યા અતિ મતિ પતિ જે ગુર્જર પ્રાંતન રે
 ન્યાયીને વાદિ તેઓ મુનિ ગણુ પતિને ગચ્છધોરી સુહાના
 ચંદ્રાસા ચંદ્રવંશે નિશ દિન ચમકો આપ પૂજ્ય પ્રભાવી
 તોયે આશ્ચર્ય આપ ત્રિજગત ભરમાં છો કલકે જ મુક્ત
 શ્રી પાટે શોભતા રે તરક નિપુણ એ ગુર્જર પ્રાંતના રે
 જે કાવ્યે ને નયોના ગહન વિષયમાં પામતા જ્ઞાનતાને
 છે રે છોતરમીએ ગુરુવર લસતાં વીરની પૂજ્ય પાટે
 મારા તે ધન્ય સાચે પરમ ગુરુવરા વિક્રમાખ્યે પ્રસિદ્ધ
 વ્યાખ્યાને શાસ્ત્રનારે ગહન વિષયમાં જે કરે સ્ફેલ સાચે
 છે જેની આશિષોમાં સકલ સફલતા નેહના જે ખળના
 જ્ઞાને છો સિન્ધુ સારે સકલ જન કહે આપ દાતા મળના
 તોયે આશ્ચર્ય વિશ્વે અતિઅતિ મીઠડા આપ તો છો સદાના
 દિવાકર કૃત સ્તોત્રાનુવાદો રચિતો મયા
 ગુરુકૃપા પ્રસાદેન યશોવર્માખ્ય સાધુના

પર્વ પર્થુષણ મહાન

કરજો સૌ સન્માન

(રાગ-દેખ તેરે સંસારકી હાલત)

પર્વ પર્થુષણ આઠ્યાં આંગણુ, જાગો વીર સંતાન,
આઠ્યાં પર્વ પર્થુષણ મહાન;
દાન શિયળ તપ ભાવના ફૂલડે, કરજો સૌ સન્માન,
આઠ્યાં પર્વ પર્થુષણ મહાન
અહિંસાનો ઝડો ફરકાવો,
કરજો લાવી જીવો અચાવો;
છઠું-અઠમ કરા કર્મ અપાવો,
પ્રતિક્રમણ કરી પાવન થાવો.
પાપને હણવા ધર્મને કરવા,
થઈ જાજો સાવધાન...આઠ્યાં.
સાધર્મિકની ભક્તિ કરજો,
દીન દુઃખીયાના દુઃખો હરજો.
ખમી ખમાવીને સૌ ખમજો.
વેરને ભૂલી મૈત્રી કરજો.
નાના મોટા સર્વ જીવોને,
ગણજો મિત્ર સમાન...આઠ્યાં.
દેવ-દર્શન ગુરુ વંદન કરજો,
કદપ સૂત્રની વાણી સુણજો,
નવકાર મંત્રનું સ્મરણ કરજો,
નિંદા વિકથા પ્રમાદ તજજો.
પ્રભુ ભક્તિની મસ્તી માંહે,
ગની જાઓ મસ્તાન...આઠ્યાં.
છ'કાય જીવની રક્ષા કરજો,
આરભના સૌ કાર્યો તજજો.
રાત્રિ ભોજનને પરિહરજો,
પ્રભુ આજ્ઞાનું પાલન કરજો,
માનવ ભવને સર્લ કરી દ્યો,
એમ ભાંખે ભગવાન...આઠ્યાં.
દાન આપી દાનસ્વરી ખનજો.
નિદાચારથી શિયળને ધરજો,
સમતા ભાવે તપને તપજો,

પ્રભુ શ્રી મહાવીરની ધૂન

(રાગ-હરે રામા...હરે રામા...હરે કૃષ્ણ હરે રામે)

વંદે વીરં, વંદે વીરં,
વંદે વીરં, વંદે વીરં,
વંદે વીરં, વંદે વીરં,
વીરં વીરં, વંદે વંદે.

અરિહંતં; ભગવંતં, મહાવીરં વંદે વંદે.
મહાધીરં, ગંભીરં; મહાવીરં વંદે વંદે.
મહાવીરં, મહાવીરં, મહાવીરં વંદે વંદે.
વંદે વીરં, વંદે વીરં, વીરં વીરં વંદે વંદે.

(રાગ-ગોવિંદ બોલો બોલો ગોપાલ બોલો)

મહાવીર બોલો બોલો મહાવીર બોલો,
મહાવીર બોલો બોલો મહાવીર બોલો,
કર્મને તોડો બોલો મહાવીર બોલો,
સહુ સાથ બોલો બોલો મહાવીર બોલો,
જેરસે બોલો બોલો મહાવીર બોલો,
પ્રેમસે બોલો બોલો મહાવીર બોલો,
દીનદયાળુ પ્રભુ પ્રભુ મહાવીર બોલો,
કરજો સાગર પ્રભુ મહાવીર બોલો,
સિદ્ધાર્થ સુત મહાવીર બોલો,
ત્રિશલાનંદન પ્રભુ મહાવીર બોલો,
મહાવીર દેવકી જય જય બોલો,
જિન શાસનકી જય જય બોલો.
(હંમેશ વ્યાખ્યાનમાં બોલાતી શ્રી સૂર્યશિશુ મંત્રી
પ્રભુ શ્રી મહાવીરની પ્યારી ધૂન, શ્રી દર્શક)

ભાવના ભાવી ભવજલ તરજો.

હેમલતાશ્રી કહે છે ધરજો,

પ્રેમે પ્રભુનું ધ્યાન...આઠ્યાં.

(રચયિતા : અચલગચ્છીય પૂ. સાં હેમલતાશ્રીજી)

ઉપકરણો...અને...ઉત્પાદક

કટાણસા, ઝાધારીયા, આસન, સંથારિયા,
દેરાસરની નહાવા પછીની ધાખળી આદિ ઉપકરણોના
ઉત્પાદક.

સંઘવી વીનયચંદ વીરજીભાઈ એન્ડ કું.
ધાખળાવાળા, સાવરકુંડલા

જૈન-દર્શન-વિદ્યા-પ્રતિષ્ઠાન વર્ધમાન ભારતી, બેંગલોરનું

જૈન સંગીતના ક્ષેત્રમાં સર્વપ્રથમ યોગદાન

卐 શીવ રજૂ થનાર બે અપૂર્વ લોંગ પ્લે ગ્રામોફોન રેકર્ડ્સ 卐

(૧) શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજી કૃત, આત્મદર્શન-જૈનદર્શન-નો નીચોડ દર્શાવતું

“આત્મસિદ્ધિ શાસ્ત્ર” [સંપૂર્ણ ૧૪૨ ગાથાઓ : મૂળ ગુજરાતી સાથે હિન્દી - અંગ્રેજી કોમેન્ટરી]

—: અર્થ સહાયરૂપે મૂલ્ય :—

☆ પ્રતિ રેકર્ડ રૂા. ૧૦૧/-; તા. ૧૫-૯-૭૩ સુધીમાં અગ ઉથી ભરનારને રૂા. ૯૦/-માં

જે મહાનુભાવ વ્યક્તિઓ કે સંસ્થાઓ એકસો કે વધુ રેકર્ડો માટે અગ્રિમ અર્થસહાય આપી નામ નોંધાવશે તેમના નામ વગેરેનાં લેખલ રેકર્ડો પર લખાવી શકાશે.

(૨) શ્રી. માનતુંગાચાર્ય રચિત સુપ્રસિદ્ધ પરમપ્રભાવક, પરમકલ્યાણક રી

શ્રી. ભક્તમામર સ્તોત્ર

{ સંપૂર્ણ ૪૮ ગાથાઓ : મૂળ સંસ્કૃત સાથે હિન્દી અનુવાદ, ભાવાર્થ. વધુમાં અન્ય મંત્રો-સ્તોત્રો યુક્ત. }

વિશેષતાઓ

(૧) શુદ્ધ ઉચ્ચારણ (૨) ધ્યાન-પ્રદાયક, ભક્તિ-ઉદ્ભાવક ભાવપૂર્ણ પ્રસ્તુતી-કરણ (૩) પ્રાચીન-આધુનિક વિવિધ રાગ-રાગિણી-છંદ પ્રયોગ (૪) અનેક વિવિધ વાદ્યોયુક્ત મૃદુ મધુર વૃંદવાદન (Orchestra) અને પાશ્વસંગીત (Background Music) (૫) પ્રસંગાનુરૂપ એકાકી અથવા સામુહિક ગાન-જૈન સાધક સંગીતજ્ઞો બાલક બાલિકાઓના સ્વરોમાં (૬) અર્થ-ભાવાનુરૂપ પ્રાકૃતિક ધ્વનિઓની પદાદભુમિ (૭) મૂળ શબ્દો સાથે ભાવાર્થ, સમજૂતિ, કોમેન્ટ્રીયુક્ત નિરૂપણ (૮) એ : અંત-મુંદૂતે — ‘સામાયિક’ — ના ૪૮ મિનિટની કાલાવધિ (૯) શુદ્ધોચ્ચારણ સ્વયંશિક્ષણ, ભક્તિ, આત્મજગૃતિ, જ્ઞાનચિંતન, સંગીતાનંદ, સંસ્કાર-શ્રવણ, મંત્રમય મંગલ વાતાવરણ અને સામાધિમરણ-ઈત્યાદિ અનેક ઉદ્દેશ્યોની પુર્તિનું નિમિત્ત-સાધન :

—: પ્રાત્નુત્કર્તા, પ્રવક્તા, પ્રમુખ ગાયક અને સંગીત નિર્દેશક :—

અને અનેક સંગીતજ્ઞો, રેડિયો-ફિલ્મ કલાકારો અને વૃંદવાદકો સાથે —

પ્રા. પ્રતાપમાર જ. ટોલિયા :

એમ. એ. (હિન્દી); એમ. એ. (અંગ્રજી); સાહિત્યરત્ન, સંગીતજ્ઞ, જેમના જૈન સંગીત કાર્યક્રમો અને વાર્તાલાપો આકાશવાણી પરથી અનેકવાર રજૂ થઈ રહ્યા છે અને જેમના શુકલ-ધ્યાન સૂચક અભિનવ પ્રયોગ ‘ધ્યાન સંગીત’ (*Music for Meditation*) ની સ્વતંત્ર રેકર્ડ હાલ અમેરિકામાં તૈયાર થઈ રહેલ છે !

“આત્મસિદ્ધિ” અને “શ્રી ભક્તામર સ્તોત્ર”ની આ બન્ને રેકર્ડોના ઉપર્યુક્ત વિશેષતાઓવાળા, ટાળજીપૂર્વકના વિશેષ આયોજનને કારણે અને રેકર્ડ કંપનીની લઘુત્તમ પાંચસો પાંચસો રેકર્ડો ઉતારાવવા અને અગાઉથી પૈસા ભરવાની શરતને કારણે આ સારીયે યોજના અર્થાળ અને જોખમી છે. આથી પ્રત્યેક રેકર્ડના ઓછામાં ઓછા ૩૫૦-૪૦૦ ગ્રાહક ન બની જાય ત્યાં સુધી આ કાર્ય સંપન્ન થવું કઠણ છે. આ અપેક્ષાઓ-આવશ્યકતાઓને લીધે અગાઉથી એડવાન્સ રકમ સાથે ગ્રાહકો નોંધાઈ રહેલ છે; જેઓ “મૂલ્ય”રૂપે નહીં, પરંતુ વર્ધમાન ભારતીને “અર્થ” સહાય”રૂપે પોતાનો ફાળો આપે છે. અપેક્ષિત સંખ્યામાં ગ્રાહકો, આગામી દીવાળી પહેલાં નોંધાઈ જાય તેવી આવશ્યકતા હોઈ દિવાળી આસપાસ આ રેકર્ડો ઉતારવાની સંભાવના અને ધારણા છે. અનુમોદના, શાસનપ્રભાવના પ્રેમી જૈન સમાજ આ ધારણા આથી પણ વહેલી પાર પડાવશે તેવી આશા-અપેક્ષાવધુ પડતી નથી.

આપના નામ સરનામા, અર્થ-સહાયની રકમ ક્રેડિટ ચેક/ડ્રાફ્ટથી નીચેના નામ-ઠામ પર વિન. વિલંબે મોકલી શાસનના અંક અભિનવ કાર્યક્રમને વેગ આપો :—

વર્ધમાન ભારતી, અનંત, ૧૨, હેમિયજ રોડ, અલસુર,

બેંગલોર-૫૬૦૦૦૮ (ફોન નં. ૫૦૪૪૩)

આ સીધા સ્થાન ઉપરાંત નીચેના શહેરોમાં દર્શાવેલા સ્થળોએ પણ અગ્રિમ અર્થસહાયની રકમ ભરી પાત્ર પહોંચ મેળવી શકાશે :—

- (૧) શ્રી મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ, વનિતા વિશ્રામ સામે, ૩૮૫, સરદાર વી. પી. રોડ, મુંબઈ-૪.
- (૨) શ્રી જૈન ધાર્મિક શિક્ષણ સંઘ, ડૉ. શાંતિનાથજી જૈન દેરાસર, પાયધુની, મુંબઈ-૩.
- (૩) શ્રી ભારત જૈન મહામંડળ, ભારત ઈન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ ઈન્ડિયન, ૧૫-એ હોર્નબી રોડ, ફોર્ટ મુંબઈ-૧.
- (૪) શ્રી સુરેન્દ્રાચંદ્ર સી. શાહ, ૬૭૨, પાંજરાપોળ, રિલીફ રોડ, અમદાવાદ-૧.
- (૫) શ્રી સૌરભ પુસ્તક ભંડાર, ૬૧૫, પાદશાહની પોળ સામે, રિલીફ રોડ, અમદાવાદ-૧.
- (૬) ‘જૈન’ સપ્તાહિક કાર્યાલય, વડવા, ભાવનગર
- (૭) શ્રી મને રદાસ શાહ, ૧૪, અમરતલા સ્ટ્રીટ, કલકત્તા-૧.
- (૮) શ્રી રવિનંદ બોથરા, ૧૨, પારસી બાગાન સ્ટ્રીટ, કલકત્તા-૭.
- (૯) શ્રી રમણલાલ શાહ, ૧૧૧, મિન્ટ સ્ટ્રીટ, મદ્રાસ-૩
- (૧૦) શ્રી રાજેન્દ્ર દલાલ, ૪૦-બી, રામગોપલ પેઠ, સિકંદ્રાબાદ-૩ (આંધ્ર)

લા ખેણી વાત

રજુઆત : ડૉ. ઉમરશી દેહીઆ

અનંત ઉપકારી શ્રી વીતરાગ પરમાત્માની પુણ્ય પ્રસાદીરૂપ અધ્યાત્મ જ્ઞાન એ તો સાગરના નીર જેટલું જીંડું અને અગાધ છે. આપણા જેવા અલ્પ બુદ્ધિવાળા જીવોનું ગળું નથી કે એમાં ડૂબકી મારી અણુમોલ રત્નો હાથ કરી લઈએ.

જ્ઞાની મહાપુરૂષોએ વારંવાર ભગીરથ પુરૂષાર્થ આદરી અણુમોલ રત્નો હાથ કરીને પોતાનું આત્મકલ્યાણ સાધી આપણા જેવા પામર જીવોના ઉપકાર અર્થે એ રત્નોની ભેટ વારસામાં આપતા ગયા છે.

પૂજ્ય શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી મહારાજે “અધ્યાત્મ ગીતા” ના માત્ર ૪૭ શ્લોકોમાં જ અધ્યાત્મ જ્ઞાનને ગૂંથી લઈ એક સુંદર માળા તૈયાર કરી છે : એના એક એક શ્લોકમાં અદ્ભુત રહસ્ય ભયું પડ્યું છે જ્ઞાનની મહત્તા સમજાવતાં જ્ઞાની મહાપુરૂષોએ કહ્યું છે :—

બહુ કોડયો વરસે ખપે, કર્મ અજ્ઞાને જેલ,

જ્ઞાની શ્વાસો શ્વાસમાં, કર્મ ખપાવે તેલ.

કર્મના પિંજરમાં સપડાયેલા આપણા આત્માને આ સંસારની ચારેય ગતિઓમાં રખડપટ્ટી કરવામાં કેટ

હસતકલાના કારીગરો,

હેન્ડલૂમ્સની ફેન્સી ચીજોના ઉત્પાદકો, આર્ટિસ્ટો.

ઘરવપરાશની કલાયુક્ત વસ્તુઓના ઉત્પાદકો.

પ્લાસ્ટીકની દરેક વસ્તુઓના ઉત્પાદકો.

☆

આપના માલની ભારત બહારની નિકાસમાં

તેમ જ સ્વદેશ માટે આપને રસ હોય તો

અમોને નીચેના સરનામે આપના માલની વિગતો,

કેટલોગો વગેરે મોકલવા વિનંતી છે.

માણેકલાલ એન્ડ સન્સ (એક્ષિપોર્ટ્સ)

૧૧૬, નારાયણ ધ્રુવ સ્ટ્રીટ, મુંબઈ-૪૦૦૦૦૩

કેટલાં દુઃખો ભોગવવા પડ્યા છે એ તો ન્ને હિસાબ કરવા જઈએ તો પરસેવો છૂટી ચક્ક-જ આવી જાય! અને આંખે અધારા આવે ત્યારે તો દિવ્ય પ્રકાશની ખાસ જરૂર પડે જ !

જેમ જેમ અધ્યાત્મજ્ઞાનનો પ્રકાશ મળતો જાય છે તેમ તેમ આપણાં કાર્યોનો વિનાશ જલ્દી ને જલ્દી થતો જાય છે. આત્માને પરમ આત્મ અને દિવ્ય સુખનો પ્રત્યક્ષ અનુભવ પણ સાથે રાથે થતો જાય છે. આખરે સુખના ધામરૂપ સોહામણા મોક્ષમાં પહોંચી સિદ્ધ ભગવંતોના મેળાપ થઈ જાય એ શું મહાનમાં મહાન લાભ નથી ?

બદામપાક કે સાલમપાક માત્ર શરીરને જ પુષ્ટિ આપી શકે છે, પરંતુ અધ્યાત્મજ્ઞાનરૂપ આ બદામપાક તો આત્માને સુંદર પુષ્ટિ આપે તેવો છે : મોક્ષપુરીના રાજમાર્ગ ઉપર આત્માને દોડતું કરી મૂકે તેવું, ઉત્તમ રસાયણ છે.

લોટરીની એકાદ ટીકીટ ખરીદી પ્રથમ ઈનામ મેળવી લક્ષ ધિપતિ થવાના આપણા કોડ પરિપૂર્ણ થઈ શકે કે કેમ એ એક પ્રશ્નાર્થ છે ? પણ આ અધ્યાત્મજ્ઞાનરૂપ લોટરી ખરીદી લઈએ તો એના ઉત્કૃષ્ટ ઈનામરૂપ મોક્ષ મેળવવાના કોડ તો અવશ્ય પરિપૂર્ણ થવાના જ છે, એમાં જરાય શંકાને : યાન નથી.

અધ્યાત્મજ્ઞાન જેવા ગંભીર વિષયને સહેલાઈથી આપણે સમજી શકતા નથી. “અધ્યાત્મ ગીતા”ના એક એક શ્લોકનો રસાસ્વાદ માણવા આપણે સુગુરૂની સહાય લેવી જ પડે. પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયકલાપૂર્ણ સૂરીશ્વરજી મહારાજ સાં દૂકમાં એક એક શ્લોકનું રહસ્ય સરળ રીતે સમજાવ્યું છે અને એના અદ્ભુત રહસ્યની પિછાન કરાવી છે. આત્મકલ્યાણની ઈચ્છા રાખનાર માટે તો આ “ગાંધીમાં સાગર” જેવા પુસ્તકમાં સુંદર સામગ્રી પ્રાપ્ત થશે જ.

[પૂ. આં મં સા. શ્રી વિજયકલાપૂર્ણ સૂરીશ્વરજી મહારાજ સંપાદિત “અધ્યાત્મ ગીતા” પુસ્તકના આધારે. આ પુસ્તક પૂ. જિજ્ઞાસુ સધુ-સાધ્વીઓને ભેટ આપવાનું હોઈ લખ્યો : ડૉ. ઉમરશી પુનશી દેહીઆ સવાસરનાકે, અંબાર (કચ્છ.)]

“ધ્યાન-જે ‘ધર્મ’ના મર્મ, માર્ગ અને મુકામ પણ છે.....!”

એક અનુભવ-ઝાંખી : _____ લેખક : ‘અંતર્દર્શી’

પ્રવૃત્તિએ ની પાર્થિવ પરિક્રમાઓની વચ્ચેથી અનેક-વાર પ્રશ્ન ઊઠે તો રહ્યો :

“વીતરાગ પરમાત્મા પ્રણીત સમ્યક્ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર રત્નત્રય યુક્ત જિનમાર્ગનું મૂળ રહસ્ય, મર્મ, કેન્દ્ર શું હશે?”

પરંતુ તુ ત પ્રત્યુત્તર ન મળ્યો. પ્રશ્ન એમ ને એમ ઊભો રહ્યો. પ્રવૃત્તિઓની પગથાર પર ઊભા રહીને એ પ્રશ્નના અંતર-પ્રદેશમાં પ્રવેશ કરવો અસંભવ હતો. ચેતના ઉજીત પ્રવૃત્તિઓના સ્થૂળ પડળો પર જ વિચરી રહી હતી.....

* * *

એક નિઃસ્વ નિશાન્તની વેળાએ પ્રતિ-ક્રમણુ : પ્રતિ-અવલોકન : ‘સ્વ-રૂપ’ પ્રતિગમનની પરમ પ્રશાંત પાવન પળો વીતી રહી છે...પાછાંતરની બધી દોડધામો શમી ગઈ છે...મનવચનકાયાના યોગો અંતરમાં સુસ્થિત થઈ ગયા છે અને અંદરના આત્મપ્રદેશના ઊંડાણમાંથી આનંદાનુભૂતિની પ્રસન્ન લહેરો ઉડી રહી છે...

એ આત્મ-પ્રદેશ કે જ્યાં વિલસતી હતી કેવળ એક પ્રકારની નીરવતા, નીરવચ્ચંદ્રતા, નિરુપદતા!

અને એ પાવન પળોમાં સ્થળ-કાળના વ્યવધાનોને ભેદીને દૂર સુદૂરથી સમીપ આવી ઉભેલી એક પ્રશમરસ નિમગ્ન, પરમ પ્રશાંત પ્રગલ્ભ, પ્રાસ, પુરાણ-પુરુષની પ્રકાશમય પ્રતિમા દર્શાય છે, અરિહંત પરમાત્માની કાયોત્સર્ગલીન ‘જિનકલ્પી’ દશાની દિવ્યમૂર્તિ દેખાય છે—સજીવ, ચાચેતન, સાક્ષાત્! બહારથી મૌન, અંદરથી પરમ પ્રશાંત. !! અદ્વિતીય છે એનું મૌન-પ્રવચન, અવર્ણનીય છે એનું દેહસૌંદર્ય, અપૂર્વ છે એના અર્ધનિમીલીત નયનોની જ્યોતિ, અનુપમેવ છે એના આત્મ-તેજની આભા !!! એ અંતરસ્થ છે, મૌન ધ્યાનસ્થ છે, અનંત મૌનસ્થ છે..... પરંતુ...પરંતુ એનું એ અનંત મૌનમય દર્શન જાણે અનંત વચનો વદી રહે છે, વણુખોલે જ એ ધર્મ-મર્મના દિવ્ય રહસ્યો સમજવી દે છે અને એ રહસ્યો પામીને

આનંદથી ઝૂમી ઊઠે છે, ઉલ્લસી ઊઠે છે આત્મપ્રદેશનો કણ કણ.....

એ પરમ મૌનના અનંત સાગરવત ગંભીરસ્વરૂપમાં ડૂબી જવાય છે, ખોવાઈ જવાય છે, મૌનના બિંદુથી મૌનના સિંધુમાં લળી જવાય છે અને... જેવું લળાયું કે કંઈક ‘અદ્ભૂત’ બની રહે છે. સિંધુના પેટાળમાંથી, અંતસ્તલેથી, રહસ્ય-મોતીઓ ઉપર તરી આવી સમુદ્ર-શીણા સાથે સાગરતટે ફેંકાય છે. તટે ફેંકાતા મૌનના એ મર્મ-મોતીઓની સાથે અંતરાનંદનો એ સાગર પોતાનો ઘેરો ગંભીર ઉદ્ઘોષ ઠાલવી દે છે—

“અહં એકો खलु शुद्धो...

निम्मल नाणदंसण सज्जुओ...”

—આ ઉદ્ઘોષના ધ્વનિ-પ્રતિધ્વનિઓ જાણે ગૂંજતા જ રહે છે, ગૂંજતા જ રહે છે ને પછી પ્રવૃત્તિઓના પાર્થિવ પટ પર પણ અથડાવા લાગે છે—એ પ્રવૃત્તિઓને પ્રતિક્ષણ પ્રમાદહીન, અપ્રમત્ત, બનાવતા, એમાંયે પ્રસન્નતા પ્રગટાવતા, એની વચ્ચેથી પોતાનું ભાન ને ભેદ-જ્ઞાન જગાવી રાખતા, બિંદુ-સિંધુ આત્મા-પરમાત્મા : તું સંધાન કરાવનાર ‘પરાભક્તિ’ જગાવતા...!

* * *

અને સારે પેલા પરિપ્રશ્નોના પ્રત્યુત્તર મળી રહે છે કે—

“આ જ છે વીતરાગ પરમાત્માના રત્નત્રયી સાધના-પથનું મૂળ રહસ્ય, મર્મ, કેન્દ્રસ્થાન, જે આજ સુધી સ્થળકાળની સીમાઓમાં સંતાયેલું રહ્યું...આ જ એ, આ જ...સર્વશક્તિઓનો સ્ત્રોત, સર્વ સંભાવનાઓનો ધોધ, સર્વજ્ઞાનનો બોધ, સર્વ પ્રતિબોધોનો અંતર્યોધ—
ધ્યાન : સ્વયંનું ધ્યાન : શુદ્ધ-શુભ્ર-શુક્લ આત્મસ્વરૂપનું ધ્યાન : આત્માની સહજ સ્વભાવ સત્તાગત સિદ્ધ-દશાનું ધ્યાન : પરમાત્મસ્વરૂપનું ધ્યાન : “આર્ત-રૌદ્ર”ના પતનોનુમ્બ પાર્થિવ પ્રદેશોની પેલે પાર અને ‘ધર્મ’ના આત્મપ્રદેશથી આગળ વિરલાઓને ગમ્ય એવા ‘શુક્લ’ના શુભ્ર, અપાર્થિવ, કેવળ આત્મ-લોકનું ધ્યાન : ‘સ્વ-રૂપનું’, ‘નિજરૂપનું’ ‘જિનરૂપનું’ ધ્યાન—અંદરવત નિર્મલ,

સૂર્યવત્ વ્યાપ્ત, સાગરવત્ ગંભીર !”

“ધ્યાન—ક્રિયાઓમાં સ્મૃતિ થકી રહેલું, શાસ્ત્રોમાં ‘શબ્દો’ વડે શોધેલું—બોધેલું, શુક્લધ્યાનના પ્રયોગ—ચંચુપાતોમાં ઉધ્વચેતનાના ઉડ્ડયનમાં અવગાહેલું ! ‘પિંડસ્થ’, ‘પદસ્થ’ની ‘આગનેવી’, ‘મારુતી’, ‘વારુણી’ ઈત્યાદિ ‘ધારણા’ઓથી અવધારેલું અને અંતે ‘રૂપસ્થ’ને પાર કરીને ‘રૂપાતીત’માં પરિણમન ઝંખેલું એવું આ દુર્લભ ધ્યાન આજે બિંદુ-સિંધુને : આત્મ-પરમાત્મને : એક કરતું મૌનધ્યાનના વિશાળ સાગરના અંતરાનુભૂતિ પટ પર આવી ઊભું હતું—અનાયાસ, અણુધાતુ, સહજ :

“ધ્યાનાઞ્જિજ્ઞેશ ભવતો ભવિનઃ ક્ષણેન
દેહં વિહાય પરમાત્મ-દશાં જન્તિ ॥”

અંતરની અનુભૂતિનો આ પટ મૌનધ્યાનના સાગરનું પરિવર્તન કરે છે—જ્ઞાન, દર્શન, ચરિત્રના અતલ ભંડાર સમા ઊંડા આનંદના સાગરમાં ! આ ગંભીર આનંદ-સાગરમાં વીતરાગ-દર્શનનો મર્મ પામીને અંતર્મન ધન્યતા માણી રહે છે, કૃતકૃત્યતા અનુભવી રહે છે,

એ ધ્યાન-પ્રકાતા “પંચપરમેષ્ઠિ પરમગુરુ”ઓના વારસામાં આનંદાનુગ્રહવશ ઝૂંપી-ઝૂંપી-ઝૂંપી રહે છે...

ધ્યાન-સાગરના, આનંદ-સાગરના ઊંડાણથી લાધેલા આ અનુભવ-મોતીઓનો મર્મ આ છે :—

“ધ્યાન એ રત્નત્રયી સાધનાપથનો કેવળ મૂળ સ્ત્રોત કે ‘મર્મ’ માત્ર જ નથી, એ એનો ‘માર્ગ’ પણ છે અને ‘મુકામ’ પણ ! દર્શનનો મર્મ, માર્ગ, મુકામ એ જ છે; જ્ઞાનનો મર્મ, માર્ગ, મુકામ એ જ છે, ચરિત્રનો મર્મ, માર્ગ, મુકામ પણ એ જ છે અને તપનો તો વાસ્તવિક મર્મ-માર્ગ-મુકામ એ છે નો છે જ !”

પ્રશ્ન સદાને માટે શમી જાય છે, સરી જાય છે. અંદરથી સહાનુભૂતિનો પ્રચંડ, પ્રમળ ઘોષ વહી પ્રગટે છે એક નૂતન પુરુષાર્થ અને ઉઠે છે એક અભૂતપૂર્વ સંકલ્પ :—

“અજવાળે “અધાર” લાળું, અધારે “અજવાળું” ધ્યાન તણો અગ્નિ પ્રજ્વળાળું, કર્મી તણા કચરાને બાળું; દૂર ‘સ્વ-રૂપ સ્વ-દેશ’ નિહાળું !”
(—અંતર્દર્શી?)

દેરાસરમાં વપરાતી જર્મન સીલ્વરની સામગ્રી
અમારે ત્યાં હમેશાં હાજર સ્ટોકમાંથી મળશે.

18/8

સ્ટેનલેસ સ્ટીલ તથા જર્મન સીલ્વરના વાસણો
આવી છાપ બેઠીને જ ખરીદો. ૩૨૯૩૦૯

ચીમનલાલ છગનલાલ

૯૧, કંસારા ચાલ,
કાલબાદેવી,

● મુંબઈ-૨

પર્યુષણમાં અભયદાનના પુન્યના ભાગીદાર થવું હોય તો

શ્રી જીવદયા મંડળીને

નીચેની રીતે મદદ મોકલો

૧. દર વર્ષે ૧૦૦૦ જીવો છોડાવવા માટે.
૨. પ્રચારકો અને કાયદા માટે પ્રયાસો દ્વારા ધર્મને નામે ચાલતી હિંસાનું ધર્મ પરનું કલંક મીટાવવા.
૩. મંડળીન પ્રયાસોથી ગુજરાત વિધાનસભાએ ધાર્મિક સ્થાનો પર પશુપક્ષીઓનો અપાતો બલિદાન-પ્રતિબંધ કાયદો પસાર કર્યો છે. મંડળીએ સમગ્ર ગુજરાતમાં તે અંગે વ્યાપક પ્રચાર યોજના કરી છે જેથી ધર્મને નામે કપાતાં આશરે ૬૦૦૦૦ જીવોને હંમેશ માટે અભયદાન મળશે. આ પ્રચાર યોજના માટે રૂ. ૧૦,૦૦ ની જરૂર છે.
૪. યુવક વર્ગમાં દયા-કરુણાના સંસ્કારો ખિલવવા.
૫. જ્ઞાનપ્રચાર માટે સાહિત્ય છપાવવા.

સંઘો અને દયાળુ દાનવીરો

રૂ. ૧૦૦૧ આપી અભયદાન રીઝર્વ ફંડના દાતા બને. જેનું વ્યાજ દર વરસે આપેલી તિથિએ જીવ છોડાવવા માટે વપરાય છે.

રૂ. ૧૦૦૧ આપી મંડળીના પેદન બનવાથી તે રકમનું વ્યાજ મંડળીની બધી પ્રવૃત્તિઓમાં વપરાય છે.

રૂ. ૧૦૦ મોકલી જીવદયા માસિકના કાયમી ગ્રાહક બની શકાય છે.

સમય બદલે છે, હિંસા વધે છે. આજે જ ઉદાર મદદ મોકલી અભયદાનના પુન્યના ભાગીદાર બનો.

મંડળીને અપાતાં દાન પર દાતાને ઈન્કમેટેક્સની માફી મળે છે.

લિ. મુંબઈની શ્રી જીવદયા મંડળી

અમદાવાદ ઓફિસ:
વૃંદાવન, પટવાર બિલ્ડીંગ,
મણીનગર, ચાર રતા,
અમદાવાદ-૮.

મુંબઈ ઓફિસ:
દયામંદીર,
૧૨૩-૨૭, મુંબાદેવી રોડ,
મુંબઈ-૨.

“પર્વરાજ પધાર્યા શા માટે?”

લેખક : શ્રી સાહિત્યરત્ના-કવયત્રી-વ્યાખ્યાત્રી-શ્રી સૂર્યશિશુભ, મગધ-મુંબઈ

શ્રાવણની વિજળી ઝબકે.... અષાઢી મેઘ ગળે...
વર્ષાની ધારા ગગનેથી સરકે...ને હયાં અવનવું સજે...
આજ ઉત્સવ મંડાયા છે બારણે.... “શેના”...?
પર્યુષણ પર્વની પધરામણીના...

સજ્યા છે અમે મંદિર અને ઉપાશ્રયના બારણા.
“તેથી શું ? રાજને જરા પૂછો ને ? કે શું તેઓ
મંદિરની શોભા નિહાળવા પધારે છે ?”

સહુના મનમંદિરમાં પ્રભુજી પધરાવવાનો સાદ દેવા
અને એનો કિમીયો બતાવવા તેઓ પધારે છે...પ્રભુને
અંતરઘટમાં પધરાવવા હશે, તો સૌ પ્રથમ શ્રદ્ધાના
સાજ સજવા પડશે.

આહો ? હો ? હાં...! ઉત્તમ પરિધાન...અમુલા
આભુષણવડે અનેક દેહ શણગારાયેલા નજરે પડે છે.

કલ્પવૃક્ષ સમાન

કંબોઈ તીર્થમાં પધારો

ગુજરાતમાં આવેલા કંબોઈન પ્રાચીન
તીર્થમાં ભવ્ય ચમત્કારી શ્રી મનમોહન પાર્શ્વ-
નાથ ભગવાનની પ્રતિમા શ્રી સંપ્રતિ મહારાજના
સમયની બિરાજિત છે. દેરાસરમાં કાચનું સુંદર
કલાત્મક કામ છે. આપ સૌ તીર્થના દર્શને
અવશ્ય પધારજો.

અહીં ભોજનશાળાની સગવડ ઉપરાંત
કારખાના તરફથી બળદગાડીની વ્યવસ્થા રાખી
છે. આ તીર્થ મહેસાણાથી હારીજ તરફ જતી
રેલ્વે લાઈન પર આવેલ છે. મહેસાણાથી હારીજ
શંખેશ્વર જતી બસની સગવડ છે.

મનમોહન પાર્શ્વનાથ કારખાના

મું. કંબોઈ, વાયા : ચાણુસ્મા (મહેસાણા)

“ત્યારે શું પર્વરાજ તમારા ઘરની સંપત્તિનો માપ
કાઢવા આવ્યા છે ?”...ને ને, ખે ઇન્દીરાજીને
ભુલી જતાં ! યાદ રાખજો કે શરૂ પર લદાયેલા
ભુષણો કેવળ બોજરૂપ જ છે

મૈત્રી, પ્રમોદ, કાર્ણવ અને માધુર્ય આદિ બાર
ભાવનાના કિંમતી ભુષણોની ભેટ ધરવ અમારા પ્યારા
રાજ પધારો છો.

“ત્યારે પર્વરાજને રીઝવવા છે ?”

ના...પર્વરાજ તો સંસારતાપના સતાપથી સીજતાં
આત્માને શીતલ ભાવનાના છાંટણા ટરવા પધાર્યા છે.
આહાહા ! સભા ઠઠ જમી છે...વ્યાં યાન સાંભળવા..
“સાચું બોલજો હો ? શું સાંભળું ?”

અવાજ ફેટલો હોય...શું સંભળ્યું ? ગયાં ને
એક સામાયિક કરી આવ્યા...

સખૂર, ત્યાં જ ભૂલ્યાં છીએ અપણે કલ્પસૂત્રનો
મહિમા.

અચિન્ત્ય પ્રભાવ જોનો કે એકવ પ્રવાર ધ્યાનથી
સાંભળનાર ત્રીજા ભવે મોક્ષમાં જાય...તો વિચારો કે
એકવીસ વાર ન સાંભળ્યું, સંપૂર્ણ ન સાંભળ્યું, પણ
તેનો એક એક અક્ષર જ કાનમાં જાય તો પણ પાપીને
પુનિત બનાવે...એ મહાનસૂત્રના એક એક અક્ષરો
અણુબોમ્બની તાકાત કરતાં અધિકતર શક્તિસંપન્ન છે...
ને આ ભાવ સૌના હૈયામાં જગી જગ તો ઘોંઘાટ-
અવાજ-હોય ?

કેટલી શાંતતા સમામાં પ્રસરે...શાંતિનો પાઠ મળે,
ગંભીરવાણી વીર મહિમાની સૂણી..સંસરના બંધન ટળે.

આપણા વાતસલ્યમય મહાપર્વરાજ પધાર્યા છે,
વિનય-વિવેક ને શિષ્ટતાનું ભાન કરાવના...

અધધધ.....! હવે આવ્યું પ્રતિક્રમણ કેટલી
સંખ્યા ? “શું વહાલા મહેમાન પધાર્યા છે...વસતી
ગણતરી કરવા ?” બાર મહિનામાં શ્રાવક ચારથી વિરુદ્ધ
આચરણથી થયેલાં દોષોની શુદ્ધિ માટેના પ્રતિક્રમણની

કિંમત શું આપણે આંકી છે !

કટાસણા પાથરવાની પડા પડી, થાય ઝગડાની
ઝડાઝડી. સ સારદાવા આવ્યા ને કરે તડા તડી,
ઘેર ગય વાતો કરતાં ચડા ચડી.
સાત દિવર ગયા ને સંવત્સરીએ આવ્યા....
મિચ્છામિ દુઃકલ્પ દીધાં ને પન્નૂષણ પતાવી દીધાં...

સંવત્સરી પર્વનો મહિમા સંપૂર્ણ બૂલ્યાં છીએ.
ક્ષમા અને મનના સમન્વયને સાધનારું આ પર્વ...લાં
પણ ક્ષમા ને બદલે હમ, ને પ્રેમને બદલે કેમ ? સમતાને
બદલે ધમતા...અહો....? ખેદ ! ખેદ ! ખેદ ! આપણી,
પામર આ જીવડાની દયા કરૂણા લાવી ક્ષમા સાગર-
પધારે છે, પણ ક્ષમાનું બિંદુ પણ ન ગ્રહી. કરૂણાના
આગાર-પણ એમાંથી એક કાંકરેટ-સીમેંટનો કણ પણ
ન મેળવ્યો. પ્રેમનો તેજપૂર્ણ-પણ એક કિરણ તેજનું
જીવનમાં ન મેળવ્યું...અહો ? ક્યારે એના સાચા
ઉપાસક બનશું...ક્યારે આ ધમાધમ અટકશે ?

કંઈ વર્ષો વીસા એ પર્વરાજની ઉપાસનામાં...પણ
વાસના ગઈ નહિં તો એ સાધના ક્યાંથી સિદ્ધિના
શીખરે પહોંચશે ?
વર્ષો આવ્યા....પર્વો આવ્યા...આવ્યા આવ્યા...
ગયા ગયા....

તમે આવો મોટા કે નાના, અમે તો છીએ તેવા ને તેવા.
ઉપરની પંકિત બૂલાશે નહિં લાં સુધી પર્વનો
મહિમા અંતરતલને ટચ કરવાનો નથી. મહિમાના
સ્પર્શ વિના મોહ જમ છૂટવાનો નથી. અહં અને
મમના લાગ વિના ક્ષમા અને પ્રેમ જગવાના નથી.
પર્વની આરાધના, તેનાં સ્વાગત, ત્યારે જ સફળ
થશે કે જ્યારે...તેના હાર્દને સમજશે. ચાલો ત્યારે
જગ્યા ત્યારથી સવાર માણો, હારેલી બાજીને સુધારવા
આગેકૂચ કરો.

વીર મહિમાનો ગાવો, શાસનનો ધ્વજ ફરકાવો,
જૂઠા ઝઘઠા છોડો, પર્વમાં મન જોડો.

卐 — 卐 — 卐 — 卐 — 卐 — 卐 — 卐 — 卐 — 卐

પુ. આચાર્યભગવતો, પુ. મુનિમહારાજો તેમ જ સંસ્થાના દ્વસ્ત્રીઓ

સકળ સંધને નમ્ર વિનંતી

શ્રી વેરાવળ મહાજન પાંજરાપોળમાં આશરે ૩૫૦ જનવર છે. તેમાં મોટા ભાગે અશક્ત, આંધળા,
લુલા તથા રેલ્વે તેમ જ મોટરોના અકસ્માતના ભોગ થયેલ તથા ટી. ખી.ના એટલે કે કમોઈના રોગ-
વાળા, ચાવા દરેકની સારવાર, પાટાપીંડી, દરેક જાતની દવા, જરૂર પડે ઈન્જીક્શન અપાવવા પડે. આ
દરેક રોગની સારવાર આ સંસ્થામાં થાય છે. ટી. ખી.વાળા સેંકડે ૩૮-૩૯ ટકા સારા થાય છે.
ઉપરાંત અમારા ગામમાં મોટા જીવોની કતલ કરવાની વરસોથી મનાઈ છે. જેથી મોટા જાનવરો આવે
તે દરેક માલાખી નિભાવવા જ પડે છે, જેનો ખર્ચ ઘણો મોટો આવે. ચાલુ સાલ દુષ્કાળને લઈ મજૂરી,
નોકર પગાર, પૌષ્ટિક ખોરાક, દવા તેમ જ વધારે પડતું ઘાસ લેવું. આ બધા ખર્ચા ખૂબ વધ્યા છે.
ચાલુ સાલ પચાસ હજાર રૂપિયાની ઘટ સંસ્થાને છે તો આપશ્રીને વિનંતી છે કે આવા પર્યુષણ પર્વના
મહાન દિવસોમાં સારી એવી મદદ મોકલી આવા ૩૫૦ જાનવરોના આશીર્વાદ મેળવો, એવી આશા
રાખીએ ત્રીએ મદદ મોકલવાના સ્થળો : -

- (૧) શ્રી વેરાવળ મહાજન પાંજરાપોળ
મામલતદાર કચેરી સામે, વેરાવળ
- (૨) શાહ ગુલાબચંદ કુલચંદ
૭૧, બજાર ગેટ, પેલે માળે, મુંબઈ-૧

- (૩) શ્રી છોટાલાલ નાનચંદ આણંદજી
દાણાપીઠ, ભાવનગર.
- લીં વેરાવળ મહાજન પાંજરાપોળના
કાર્યકરોના જયજિનેન્દ્ર વાંચશો.

卐 — 卐 — 卐 — 卐 — 卐 — 卐 — 卐 — 卐 — 卐

અકલનીય ગચ્છ ?

[અત્યંત અદ્યપશુદ્ધિમયક્ષેત્રમાં શાસ્ત્રોના અર્થોના ઘણા વિદ્વાનોમાં અતકેર થાય જ. તેમ છતાં ગચ્છના મતભેદો, ખરાખોટા, ચોગ્ય-અચોગ્ય વગેરે મતમતાંતરો દૂર કરવા સૂચવતું આ કાવ્ય છે.]

ભેદભેદ ગચ્છો તણા નહિં શાસ્ત્રમાં ભેદ
પુદ્ધિપુર અનુવાદથી વરતે વિધવિધ વેષ ૧.
વરતે વિધ વિધ વેષમાં આણો નહીં અભાવ
ધર્મ કાર્યમાં તત્પર રહો મન રાખી શુદ્ધ ભાવ ૨.
મન રાખી શુદ્ધ ભાવમાં વિહરો વચન વિવેક
અવરશું રાખો ભાવનાં ગુણનો કરી અતિરેક ૩.

વસંત તિલકાછંદ

ગચ્છો ઘણાં ધરમમાં નહીં શુભ દિસે
જેણે કરી વચન વાદવિવાદ આણે
તત્વાર્થ શું મરમનો ધરી જિન વાણી
વાહે અધિક અધિકો ગુરુજ્ઞાન જાણી. ૧.
ગચ્છો ઘણાં વિવિધ વસ્તુ નિરૂપતાયે
જનતા કશું ન સમજે શુદ્ધતત્વ માંહે
ચાહે સખુદ કરવા કંઈ ચંચુપાત
સમજાવનાં ગડનતા વિણ વિતરાગ. ૨.
જિનાગમે તુરત જેમ સુખુદ્ધ ધારે
વ્યાપે તથા કથીત સંયમી અર્થ સારે
ભાંગી પડી સરળતા ગુણ અર્થ કેરી
જેથી બની અવદશા જૈન સઘ કેરી. ૩.
પ્રથમ ભાખીત ઉત્તમ પંચજ્ઞાનીતી
પાઠાંતરે મહોદય ગુણી જ્ઞાનધારી
વાણી અને લખત માંહે પડ્યો વિરોધ
જેણે કરી સહજભાવે ધર્યો નિષેધ. ૪.
સઘો જુદા હી ભલે નુતન સંઘ સ્થાપે
પણ શાસ્ત્રો તણા અરથને નઈદષ્ટિ આપે
વાક્યો તણા અરથ અન્ય ઘણાંએ થાય
તેથી કરી મમત દોષ દહો સદાયે. ૫.
ભુષણ ગ્રહે ભુતદયા નિજ ઉર માંહે
વ્યાપે અહિંસાપરમોદય વિશ્વ માંહે
ઉચ્ચ પ્રભાત સમજે શુદ્ધ તત્વ કેરું

ફરિયાદ રાજુલની

લેખક : કાન્તિલાલ સી. વખારીયા

(ઢાળ :- મારા બહાલાને વઢીને કહેજે રે...)
કોઈ જઈને કહેજે રે... મારા બહાલાને જઈને કહેજે રે...
સંદેશો દેજે રે... શામળિયાને સંદેશો દેજે રે...
પુરાણી પ્રીત વિસારી... મુકી મને માળ કુંવારી...
અખળા હું આશિયાળીરે.. મારા બહા.ને જઈને કહેજે રે...
જવું હતું ને ગિરનારે... શાને આવ્યા મારે દ્વારે...
તુમ વિણ કોણ તારે રે.. મારા બહાલાને જઈને કહેજે રે...
દયા સૌ જીવોની જાણી, વ્યથા મારી ના સમજાણી...
શાને થયા કેવલનાણીરે, મારા બહાલાને જઈને કહેજે રે...
એકવાર પાછા આવો... દાસી પર દયા લાવો...
પૂરો માર મનનો લહાવો રે. મારા બહા.ને કહેજે રે...

(રાગ .. મને એકલી મેલીને રમે નું રાસ...)

મને મુકીને કુંવારી નિરાધાર....

શામળિયા બહાલા ચાલ્યા કાં હવે ગિરનાર....
આઠે ભવોની બહાલા પ્રીતડી ભેડી....

નવમે શું કામ દીધી મને તરછોડી....
મારે એકજ તમારો રે.. આધાર... શામળિયા...
નહિ રે જવા દઉં બહાલા ગઢ ગિરનારે....

મુજ અખળાને પછી કેણુ ઉગારે....
જશે એણે શું મારો અવતાર... શામળિયા....
જીવો અખોલા તમે દીધા ઉગારી શામળિયા....
રાજુલ પૂછે છે મને શાનું વિસારી...
મેં તો માન્ય 'તા ભવના ભરથાર... શામળિયા....
એકલપેટા મેં નહોતા જાણ્યારે આરા...

પૂરશે કોણુ મારા જીવનના લહાવા....
ઉભા રહો તો હું આવું હારોહાર... શામળિયા....
પાછા વળો તો દાસીનો બેડો પાર. શામળિયા....

ધારો સદાએ અવલંબ સુકાની કેરું ૬.
આશા અનેક ધરીશું શુદ્ધ ધર્મ કાજે
ભારી વિરોધ તજવા ગ્રહો તત્વ સહેજે
કાપો કુપંથ અમતણા અહો 'તોરનાથ'
આપો ત્રિરત્ન "વનુને" ઘરિશીર હાથ ૭.

-શાહ વનમાળીદાસ વાલજી-કોલ્હાપુર

☆ ઉપશમભાવ ☆

☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆ મુનિ નિત્યાનંદવિજય

સર્વ દુઃખોના અંત લાવનાર નિર્વાણપદની ઇચ્છા કરનારે સાવધાન થઈને ઉપશમભાવરૂપ શસ્ત્ર વડે રાગ અને દ્વેષરૂપ યત્નઓનો વિજય કરવો.

ઉપશમભાવરૂપ પાણીમાં ડૂબકી મારનાર પુરુષનો રાગ અને દ્વેષરૂપ મેલ જલદી દૂર થઈ જાય છે. અને મહાઆનંદની પ્રાપ્તિ થાય છે.

દ્વેષને દૂર કરવા માટે તેના નુકશાસના વિચારો કરવામાં આવે તો ઉપશમભાવ આવતાં વાર નહિ લાગે, અથવા જેન પર દ્વેષ કરવામાં આવે છે તેનામાં રહેલા ક્રોધ એકાદ ગુણનો વિચાર કરવામાં આવે તો પણ દ્વેષ જોર કરી શકતો નથી.

જ્યારે એમ ત્રાગે કે ‘અમુકે મારું નુકશાન કયું.’ ત્યારે તેના કરેલા ઉપકારો ભૂલી જઈ નુકશાન કર્યાના વિચારો આવે છે અને પરિણામે દ્વેષ થાય છે. પણ જો તે સમયે તેને ભૂતકાળમાં કરેલા ઉપકારોનું સ્મરણ કરવામાં આવે તો દ્વેષનો વેગ ઓછો થઈ જતાં વાર નહિ લાગે.

આ ઉપર નીચેનું દષ્ટાંત વિચારવા જેવું છે.

એકવાર વિક્રમરાજ જંગલમાં ભૂલા પડ્યા હતા. લમતાં લમતાં એક ઝુંપડી જોવામાં આવી. વિક્રમરાજ ભૂખ અને તરસથી વ્યાકુલ થયેલા હોવા છતાં ઝુંપડી જોતાં કંઈક આશા જન્મી અને ઝુંપડી પાસે પહોંચ્યા. ઝુંપડીના માણસે દલીલી તેમને પાણી આપી સ્વસ્થ કર્યાં. પછી રોટલા ખનાવીને ખાવા આપ્યા. ઉચિત સન્માન કરી નગરના માર્ગે ચઢાવી દીધા.

આ ઉપકારનો બદલો વાળતા વિક્રમરાજએ તે માણસને કહ્યું કે ‘તમે કોઈ પ્રસંગે ઉજ્જૈની નગરીમાં આવો ત્યારે મારી પાસે જરૂર આવજો. હું એ નગરીનો રાજવિક્રમ પોતે છું.’ પછી રાજ ખતાવેલા રસ્તે પોતાના નગરમાં આવી ગયા.

હવે કેટલાક દિવસો પેલા માણસ શહેરમાં આવીને વિક્રમરાજને મળ્યો. વિક્રમરાજએ તેને ઓળખ્યો અને તેનું સન્માન કયું. પોતાની સલાનો સલાસદ ખનાવી કાયમ માટે રાખી લીધો. બે પાંચ દિવસો સલામાં તેના લુણ ગાય છે કે ‘આણે અટવીમાં મારો જીવ ખયાલી રક્ષણ કયું હતું.’

આ માણસને વેચાર આવ્યો કે ‘ખરેખર મારો ઉપકાર માની રાજ પ્રશંસા કરે છે કે માત્ર શબ્દોનો આડંબર કરે છે? તેની પરીક્ષા કરવી જોઈએ.’

એક દિવસે લાગ મળતા રાજના એક નાના રાજકુવરને ગુપચૂપ ઉપાડીને પોતાના મકાનમાં છૂપાવી દીધો. રાજકુમાર ગુમ થતાં શહેરમાં ખૂમાખૂમ થઈ પડી કે કોઈએ રાજકુમારને ગુમ કરી દીધો છે. ઘણી તપાસ કરવા છતાં કંઈ પત્તો મળ્યો નહિ.

કેટલાક દિવસ પાદ પેલા માણસે કુવરનું એક આભૂષણ નોકરને આપ્યું અને કહ્યું કે ‘બજારમાં જઈને આ વેચી લાવ.’ નોકરે બજારમાં જઈ એક બે દુકાને ખતાવ્યું. આભૂષણ રાજના કુવરનું હોવાની શંકા જતાં દુકાનદારે પોલીસને ખબર આપી. નોકર પકડાઈ ગયો તેને રાજ પાસે હાજર કરવામાં આવ્યો. નોકરે પોતાના શેઠનું નામ આપ્યું. એટલે તુરત પોલીસો તેને ઘેર જઈ પકડી લાવ્યા.

રાજએ પૂછ્યું કે ‘આ શું! તમારી પાસે આ આભૂષણ ક્યાંથી આવ્યું? જે હકીકત હોય તે જણાવો.’

તે માણસ આંખમાં શ્રાવણ-ભાદરવો વરસાવતો બોલ્યો કે ‘મહારાજ! તમારા કુવરનાં શરીર ઉપર રહેલાં

આભરણો નોઈ મને લઈ લેવાની કુબુદ્ધિ થઈ, આથી કુંવરને મેં ઉપાડી લીધો. પરંતુ આટલેથી કુબુદ્ધિ અટકી નહિ. આગળ વધીને કુંવર નું ખૂન થઈ ગયું છે.’

આ સાંભળતાં આનુબાનુ બેઠેલા સામંત આદિની આંખમાંથી અગ્નિ ઝરવા લાગી. એકે કહ્યું કે, ‘આવા કૃદ્ધની ખરાબર શિક્ષા કરવી નોઈએ. તેનાં શરીરનાં રાઈ રાઈ જેવડા ટુકડા કરી પક્ષીઓને બલી આપી દેવો નોઈએ.’ બીજે બોલ્યો કે ‘આવાને તો લીલા કાંટામાં સુવાડી બાળી નાંખવો નોઈએ.’ કોઈએ કહ્યું કે ‘આને જીવતો જ જમીનમાં દાટી દેવો નોઈએ.’ વળી કોઈ બોલ્યું કે ‘હાથીના પગ નીચે ચુંદી નાંખવો નોઈએ.’ આ પ્રમાણે સૌ પોતપોતાના અભિપ્રાય પ્રગટ કરવા લાગ્યા.

રાજાએ શાંત ચિત્તે સભાને ઉદ્દેશીને કહ્યું કે ‘આના ઉપર દ્વેષ કરવો જરા પણ યોગ્ય નથી, કેમ કે જ્યારે હું જંગલમાં ભૂલો પડ્યો હતો, ત્યારે એણે જ મને પાણી અને ભોજન આપી શહેરમાં પહોંચાડ્યો હતો. માટે તેનો આ ચુંતો માફ કર’ છું.’

રાજાને હુકમ થતાં તે માણસને છૂટા કરવામાં આવ્યો. જે પરીક્ષા કરવી હતી તે થઈ ગઈ. રાજા ખાલી શબ્દોના સાથિયા પૂરતો ન હતો, પણ હૃદયથી ઉપકારી માનતો હતો તેની ખાતરી થઈ ઈ. પછી પોતાના ઘેર જઈ કુંવરને લઈને સભામાં હાજર કર્યો. સૌ આ નોઈને તાનુબ થઈ ગયા. આમ કરવાનું કારણ પૂછ્યું.

તે માણસે કહ્યું કે ‘સાંભળો, રાજા સભામાં વારંવાર મારી પ્રશંસા કરતા હતા તેની મને થયું કે, તેઓ મારો સાચો ઉપકાર માને છે કે ખોટો? આ જાણવા માટે મેં આ પ્રમાણે કર્યું હતું.’

આ પ્રસંગ લયંકર દ્વેષ થાય તેવા હતાં વિક્રમરાજાએ તેનો ઉપકાર યાદ કરી દ્વેષ થવા દીધો નહિ. ઉપરથી તેનો ચુંતો માફ કરી છોડી દીધો. આ પરથી સુરજનોએ દ્વેષ થાય તેવા પ્રસંગે કેવી રીતે ક્ષમા રાખવી તેનો બોધપાઠ આપે છે. સૌ કોઈ દ્વેષને નિષ્ફળ બનાવી આત્મશ્રેય સાધે એજ શુભેચ્છા.

શ્રી જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળના નીચે જણાવેલા અતિપયોગી પ્રકાશનો

તમારા ગ્રંથાલયમાં ન વસાવ્યા હોય તો આજે જ વસાવો

જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળના પ્રકાશનોથી જૈનસંઘ પરિચિત છે સુંદર અને આકર્ષક બાહ્ય દેખાવ ઉપરાંત સરળ અને સમજાય તેવું તલસ્પર્શી વિવરણ જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળની વિશિષ્ટતા છે. સરળ અને સંઘને ઉપયોગી થાત તેવા અને મૂલ્યમાં અન્ય પ્રકાશનોથી સસ્તા.

આપની નકલો માટે આજે જ લખો.

- [૧] નમસ્કાર સ્વાધ્યાય (સચિત્ર) સંસ્કૃતવિભાગ ગુ. અનુ. સાથે મૂલ્ય રૂ. ૧૫-૦૦ પાના ૩૩૬
- [૨] યોગશાસ્ત્રના અષ્ટમપ્રકાશનું સવિસ્તર વિવરણ, વિભાગ ૧લો. મૂલ્ય રૂ. ૧૫-૦૦. પાના ૩૪૩
- [૩] સૂરિમંત્ર કલ્પ સમુચ્ચય ભાગ ૧ લો. મૂલ્ય રૂ. ૨૦-૦૦. પાના ૧૭૫
- [૪] ઉવસગ્ગહરં સ્તોત્ર સ્વાધ્યાય (સચિત્ર-સચંત્ર) મૂલ્ય રૂ. ૧૦-૦૦. પાના ૫૭+૧૮૪
- [૫] પંચ પરમેષ્ઠિ મંત્રરાજ ધ્યાનમાલા તથા અધ્યાત્મ સારમાલા (સચિત્ર). મૂલ્ય રૂ. ૧૦-૦૦. પાના ૬૩+૨૮૧
- [૬] સામ્યશતક તથા સમતાશતક (સાનુવાદ) મૂલ્ય રૂ. ૨-૦૦. પાના ૨૦+૬૪

લખો :- મંત્રી જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળ

૧૧૨, સ્વામી વિવેકાનંદ રોડ, ઈરલા, વિલેપારલા (વેસ્ટ) મુંબઈ ૪૦૦૦૫૬ (A. S.)

દિલને લાગ્યો આધાત....

ઉપન્યુ' એને દર્દ....

કર્યો ગણે પુકાર.... એટલે જ....

દર્દ કરે પુકાર

લેખક :- શ્રી વૈજયન્ત

જિનશ સનનું હાદ્ જ્યાં સુધી સમજાય નહીં ત્યાં સુધી ધર્મ-સાધના જે રીતે થવી જોઈએ તે રીતે થઈ શકતી નથી...

‘દર્દ’ રે પુકાર’ એજ મુઝા પર ઉપસ્થિત થયું છે.... જે મુઝા પર ગંભીર વિચારણા કરીને બગડતી બાજીને સુધારવાની છે.

(૧) આપણા મહાન જિન-મંદિરોમાં પ્રભુપૂજનમાં ભયંકર આધાતના થઈ રહી છે... જે પૈસાના નોકરોના હાથમાં મંદિર જાણે સોંપાઈ ગયેલા દેખવામાં આવે છે જે ખુબ જ લજ્જાસ્પદ છે.... અને અત્યંત દર્દજનક હકિકત છે.

મંદિરોના સરસામાન પૂજારીઓના હાથમાં ઉપાશ્રયની ચાવી પૂજારીની કટી-તટે બંધાયેલી હોય... ઉપાશ્રય કે મંદિર સંબંધી જે કંઈ કાર્ય હોય તે બધું જ લગભગ પૂજારીઓને સ્વાધીન કરવામાં આવ્યું છે..

પૂર્વના મહાન ઇતિહાસનું જો આપણે અવલોકન કરીશું તો ખબર પડશે પૂર્વના કરોડપતીઓ અને અખતોના સ્વામીઓ... રાજા-મહારાજા અને ચક્રવર્તીઓ પણ પ્રભુની કેવી પૂજા કરતા હતા...? મેઝ-શિખર નવાં ના પરમ સુધોષ સાથે જ્યારે પ્રક્ષાલની ક્રિયા કરવામાં આવે ત્યારે ભક્તિના સાગરમાં કેવી ભરતી થતી આવે..! પણ અફસોસ...!

આજના ભક્તોને જ્યારે નિહાળવામાં આવે છે ત્યારે હિસ્સાસ વધવાને બદલે દુઃખ-દર્દ ઉત્પન્ન થઈ જાય છે...? પૂજારી...! પ્રક્ષાલ થઈ ગયો...! અંગલું છણુ થઈ ગયા...! કેસર તૈયાર છે કે...? બંધી વાતે જ્યારે લગભગ તૈયાર બની ગયા હોય ત્યારે અમારા આજના

ભનભક્તો કટારીમાં કેસર લઈને પ્રભુના દેહ પર નવ-તિલક લગાવી દે છે...?

રે....! ભગવાન કોના...! તમારા કે પૂજારીના. પ્રભુના ભક્ત તમે કે પૂજારી...? જેમની પરમ કૃપાથી સેવનાથી માનવજીવનની આપણને અણમુલ્કી ભેટ મળી, આર્થ-દેશ જૈનકુલ અને જિનધર્મની અદ્વિતીય પ્રાપ્તિ થઈ... એવા એ નાથને જ શું વિસરી જવાના...!

પ્રગતિવાદના આ યુગમાં આપણી પ્રગતિ થઈ રહી છે. અવગતિ... તે તો અત્યંત વિચારણીય વાત છે. બંધી વાતે વૃદ્ધિ કેવળ ધર્મ-ભાવના અને સાધનામાં જ આટલી બંધી હીનતા...!

જેમને ધર્મપ્રત્યે અંતરનું બહુમાન હશે એ લોકો તે સહેજે સમજી શકતા હશે કે પૂજારીઓના હાથે ભગવાનની પૂજા કઈ રીતે થાય છે...! બગડતી પ્રભુપૂજના થોડા નમુના જ અહિં લખી દઉં....!

એક હાથે પંચ ધાતુની પ્રતિમા અને બીજા હાથથી સિદ્ધચક્રના ગટાને ઉપાડવા... જમને અસ્વચ્છ પાટલાપર સ્થાપન કરવામાં કોઈ સંકોચ નહીં... આ શું ભગવાનનું બહુમાન છે કે અપમાન...?

પ્રભુ પ્રતિમા પર કેસર લાગ્યું હોય ત્યારે તે સ્વચ્છ કરવા માટે ભીનું વસ્ત્ર વાપરવાને બદલે સોય જેવી ધારવાલી વાળા-કુચીઓને ઘસી દેવામાં આવે, આપણા શરીર પર આ રીતે ઘસવામાં આવે તો આપણે ઘસવા દઈએ ખરાને...?

ક્યાંક કેસર રહી ગયું હોય તો લે સળી. અને લાગ ઘોંચવા.... જેમ આવે તેમ સળીના પ્રહાર કરતા પૂજારીઓ અચકાતા નથી... આપણા દેહપર આવી સળીનો એક જ પ્રહાર કરવામાં આવે તો આપણે કંઈ હાથવોય તો નહીં કરીએ ને...?

અંગલું છણાના દેદાર જોયા છે...? ચૂલા નજીક જે વસ્ત્ર રાખવામાં આવે છે લગભગ એવા જ સૌન્દર્યને ધારણ કરનારા આજના પ્રભુને લુંછવાના વસ્ત્ર દેખવામાં આવે છે... આજનો સામાન્ય ગણુતો માનવી પણ આવા વસ્ત્રોનું પરિધાન કરતો હશે ખરો...? નહીં જ...

એક બે સ્થાને તો એવા દશ્ય જોવામાં આવ્યા કે જોતાં જ હૈયું રહી ઉઠ્યું... પૂજના વસ્ત્રો પહેરેલા અને

આભરણો નોઈ મને લાઇ લેવાની કુબુદ્ધિ થઈ, આથી કુંવરને મેં ઉપાડી લીધો. પરંતુ અટલેથી કુબુદ્ધિ અટકી નહિ. આગળ વધીને કુંવ નું ખૂન થઇ ગયું છે.’

આ સાંભળતાં આબુબાબુ એકેલા સામંત આદિની આંખમાંથી અગ્નિ ઝરવા લાગી. એકે કહ્યું કે, ‘આવા કૃદ્ધની ખરાબર શિક્ષા કરવી નોઈએ. તેનાં શરીરનાં રાઇ રાઇ જેવડા ટુકડા કરી ફક્ષીએને બક્ષી આપી દેવા નોઈએ.’ બીજે બેલ્યો કે ‘આવાને તો લીલા કાંટામાં સુવાડી બાળી નાંખવો નોઈએ.’ કોઈએ કહ્યું કે ‘આને જીવતો જ જમીનમાં દાટી દેવા નોઈએ.’ વળી કોઈ બોલ્યું કે ‘હાથીના પગ નીચે ચુંદી નાંખવો નોઈએ.’ આ પ્રમાણે સૌ પોતપોતાના અભિપ્રાય પ્રગટ કરવા લાગ્યા.

રાજાએ શાંત ચિત્તે સભાને ઉદ્દેશીને કહ્યું કે ‘આના ઉપર દ્રેષ કરવો જરા પણ યોગ્ય નથી, કેમ કે જ્યારે હું જંગલમાં ભૂલો પડ્યો હતો, ત્યારે એણે જ મને પાણી અને ભોજન આપી શહેમાં પહોંચાડ્યો હતો. માટે તેનો આ ગુનો માફ કરું છું.’

રાજાનો હુકમ થતાં તે માણસને છૂટા કરવામાં આવ્યો. જે પરીક્ષા કરવી હતી તે થઈ ઇ. રાજા ખાલી શમ્બોના સાથિયા પૂરતો ન હતો, પણ હૃદયથી ઉપકારી માનતો હતો તેની ખાતરી થઈ ગઈ. પછી પોતાના ઘેર જઈ કુંવરને લઈને સભામાં હાજર કર્યો. સૌ આ નોઈને તાબુબ થઇ ગયા. આમ કરવાનું કારણ પૂછ્યું.

તે માણસે કહ્યું કે ‘સાંભળો, રાજા સભામાં વારંવાર મારી પ્રશંસા કરતા હતા તેથી મને થયું કે, તેઓ મારો સાચો ઉપકાર માને છે કે ખોટો? આ જાણવા માટે મેં આ પ્રમાણે કર્યું હતું.’

આ પ્રસંગ લયંકર દ્રેષ થાય તેવો હતો છતાં વિક્રમરાજાએ તેનો ઉપકાર યાદ કરી દ્રેષ થવા દીધો નહિ. ઉપરથી તેનો ગુનો માફ કરી છોડી દીધો. આ પરથી સુરજનોએ દ્રેષ થાય તેવા પ્રસંગે કેવી રીતે ક્ષમા રાખવી તેનો બોધપાઠ આપે છે. સૌ કોઈ દ્રેષને નિષ્કળ બનાવી આત્મચેત્ત સાધે એજ શુભેચ્છા.

શ્રી જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળના નીચે જણાવેલા અતિપયોગી પ્રકાશનો

તમારા ગ્રંથાલયમાં ન વસાવ્યા હોય તો આજે જ વસાવો

જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળના પ્રકાશનોથી જૈનસંઘ પરિચિત છે. સુંદર અને આકર્ષક બાહ્ય દેખાવ ઉપરાંત સરળ અને સમજાય તેવું તલસ્પર્શી વિવરણ જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળની વિશિષ્ટતા છે. સરળ અને સંઘને ઉપયોગી થાય તેવા અને મૂલ્યમાં અન્ય પ્રકાશનોથી સસ્તા.

આપની નકલો માટે આજે જ લખો.

- [૧] નમસ્કાર સ્વાધ્યાય (સચિત્ર) સંસ્કૃતવિભાગ ગુ. અનુ. સાથે મૂલ્ય રૂ. ૧૫-૦૦. પાના ૩૩૬
- [૨] યોગશાસ્ત્રના અષ્ટમપ્રકાશનું સવિસ્તર વિવરણ. વિભાગ ૧લો. મૂલ્ય રૂ. ૧૫-૦૦. પાના ૩૪૩
- [૩] સૂરિમંત્ર કલ્પ સમુચ્ચય ભાગ ૧ લો. મૂલ્ય રૂ. ૨૦-૦૦. પાના ૧૭૫
- [૪] ઉવસગ્ગહરં સ્તોત્ર સ્વાધ્યાય (સચિત્ર-સચંત્ર) મૂલ્ય રૂ. ૧૦-૦૦. પાના ૫૭+૧૮૪
- [૫] પંચ પરમેષ્ઠિ મંત્રરાજ ધ્યાનમાલા તથા અધ્યાત્મ સારમાલા (સચિત્ર). મૂલ્ય રૂ. ૧૦-૦૦. પાના ૬૩+૨૮૧
- [૬] સામ્યશતક તથા સમતાશતક (સાનુવાદ) મૂલ્ય રૂ. ૨-૦૦. પાના ૨૦+૯૪

લખો :- મંત્રી જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળ

૧૧૨, સ્વામી વિવેકાનંદ રોડ, ઈરલા, વિલેપારલા (વેસ્ટ) મુંબઈ ૪૦૦૦૫૬ (A S.)

દિલને લાગ્યો આધાત....

ઉપન્યું મને દર્દ....

કર્યો એણે પુકાર.... એટલે જ....

દર્દ કરે પુકાર

લેખક :- શ્રી વૈજયન્ત

જિનશાસનનું હાર્દ જ્યાં સુધી સમજાય નહીં ત્યાં સુધી ધર્મ-સાધના જે રીતે થવી જોઈએ તે રીતે થઈ શકતી નથી...

‘દર્દ કરે પુકાર’ એજ મુદ્દા પર ઉપસ્થિત થયું છે.... જે મુદ્દા પર ગંભીર વિચારણા કરીને બગડતી બાજીને સુધારવાની છે.

(૧) આપણા મહાન જિન-મંદિરોમાં પ્રભુપૂજનમાં ભયંકર આશાતના થઈ રહી છે... એ પૈસાના નોકરોના હાથમાં મંદિર તળે સોંપાઈ ગયેલા દેખવામાં આવે છે જે ખુબ જ લગ્નરૂપક છે.... અને અલગ દર્દજનક હકિકત છે.

મંદિરોના તરસામાન પૂજારીઓના હાથમાં ઉપાશ્રયની આવ પૂજારીની કટી-તટે બંધાયેલી હોય... ઉપાશ્રય મંદિર સંબંધી જે કંઈ કાર્ય હોય તે બધું જ લગભગ પૂજારીઓને સ્વાધીન કરવામાં આવ્યું છે...

પૂર્વના મહાન ઇતિહાસનું જો આપણે અવલોકન કરીશું તો ખબર પડશે પૂર્વના કરોડપતીઓ અને અબજોના સ્વામીઓ... રાજ-મહારાજ અને ચક્રવર્તીઓ પણ પ્રભુની કેવી પૂજા કરતા હતા...? મેરુ-શિખર નવરાવે ના પરમ સુધોષ સાથે જ્યારે પ્રજાલની ક્રિયા કરવામાં આવે ત્યારે ભક્તિના સાગરમાં કેવી ભરતી ચઢી આવે...! પણ અફસોસ...!

આજના ભક્તો ને જ્યારે નિહાળવામાં આવે છે ત્યારે ઉલ્લાસ વધવાને બદલે દુઃખ-દર્દ ઉત્પન્ન થઈ જાય છે...?

પૂજારી....! પ્રજાલ થઈ ગયો....! અંગલુંછણું થઈ ગયા....! કેસર તૈયા છે કે....? બધી વાતે જ્યારે ભગવાન તૈયાર બની ગયા હોય ત્યારે અમારા આજના

ભજનભક્તો કટોરીમાં કેસર લઈને પ્રભુના દેહ પર નવ-તિલક લગાવી દે છે...?

રે....! ભગવાન કોના....! તમારા કે પૂજારીના, પ્રભુના ભક્ત તમે કે પૂજારી...? જેમની પરમ કૃપાથી સેવનાથી માનવજીવનની આપણને અણમુલી ભેટ મળી, આર્ય-દેશ જૈનકુલ અને જિનધર્મની અદ્વિતીય પ્રાપ્તિ થઈ... એવા એ નાથને જ શું વિસરી જવાના...!

પ્રગતિવાદના આ યુગમાં આપણી પ્રગતિ થઈ રહી છે. અવગતિ... તે તો અલગ વિચારણીય વાત છે. બધી વાતે વૃદ્ધિ કેવળ ધર્મ-ભાવના અને સાધનામાં જ આટલી બધી હીનતા...!

જેમને ધર્મપ્રત્યે અંતરનું બહુમાન હશે એ લોકો તે સહેજે સમજી શકતા હશે કે પૂજારીઓના હાથે ભગવાનની પૂજા કઈ રીતે થાય છે...! બગડતી પ્રભુપૂજના થોડા નમુના જ અહિં લખી દઉં....!

એક હાથે પંચ ધાતુની પ્રતિમા અને બીજા હાથથી સિદ્ધચક્રના ગટાને ઉપાડવા... જમને અસ્વચ્છ પાટલાપર સ્થાપન કરવામાંય કોઈ સંકોચ નહીં... આ શું ભગવાનનું બહુમાન છે કે અપમાન...?

પ્રભુ પ્રતિમા પર કેસર લાગ્યું હોય ત્યારે તે સ્વચ્છ કરવા માટે ભીનું વસ્ત્ર વાપરવાને બદલે સોય જેવી ધારવાલી વાળા-કુચીઓને ઘસી દેવામાં આવે, આપણા શરીર પર આ રીતે ઘસવામાં આવે તો આપણે ઘસવા દઈએ ખરાને...?

ક્યાંક કેસર રહી ગયું હોય તો લે સળી, અને લાગ ઘોંચવા.... જેમ આવે તેમ સળીના પ્રહાર કરતા પૂજારીઓ અચકાતા નથી... આપણા દેહપર આવી સળીનો એક જ પ્રહાર કરવામાં આવે તો આપણે કંઈ હાયવોય તો નહીં કરીએ ને...?

અંગલુંછણાના દેહાર જોયા છે...? ચૂલા નજીક જે વસ્ત્ર રાખવામાં આવે છે લગભગ એવા જ સૌન્દર્યને ધારણ કરનારા આજના પ્રભુને લુંછવાના વસ્ત્ર દેખવામાં આવે છે... આજનો સામાન્ય ગણાતો માનવી પણ આવા વસ્ત્રોનું પરિધાન કરતો હશે ખરો...? નહીં જ...

એક બે સ્થાને તો એવા દશ્ય જોવામાં આવ્યા કે જોતાં જ હૈયું રહી ઉઠ્યું... પૂજના વસ્ત્રો પહેરેલા અને

એનાથી જ લલ્લુશકાનું નિવારણ...! પૂજના જ વજો
અને એનાથી જ જલપાન...! જેતાં જ આંખે તમ્મર
આવી જાય... પ્રભુ આશાતનાનું આથી વધુ કયું ઉદા-
હરણ હોઈ શકે...!

પ્રક્ષાલ થતો હોય... મુખ-અંધન ખસી જાય તો
પણ પ્રક્ષાલ થતો જ રહે... ભલે પોતાની નાશિકાના
ગન્ધા શ્વાસોશ્વાસ ભગવાનને સ્પર્શી જાય...!

પંચધાતુના પ્રતિમાજીઓને ફાવે તેમ મુક્તા કાઈ
દુઃખ નહીં... અને આ રીતે બનવાથી કેટલીયવાર
જોવામાં આવે છે... ધાતુના પ્રતિમાજીઓ ખાંડત
થઈ જાય છે, વાળા-કુંચીના ગોદાઓથી નાશિકા વગેરે
તૂટી પડે છે... પ્રતિમાજીનો રંગ બદલાઈ જાય છે.

આ છે... પુજારીઓના હાથે પ્રભુપૂજનથી થતાં
થોડાશા ચમકારા...! આવા તો અનેક દાખલાઓ ઠેર
ઠેર નિહાળવામાં આવે છે...

જૈનો...! તમે જાગો...કુંભકર્ણી નિન્દમાંથી હવે તમે
જાગ્યો બની જાઓ... પ્રભુ પ્રતિમાની મહાન ઉપાસ-
નામાં તમે એક મન બની જાઓ...! પછી જુઓ પ્રભુ-
પ્રતિમાની ઝલક અને દમક કેવી ભવ્ય બની જાયતે...!

પુજારીઓ રહે એમાં મારો કોઈ વિરોધ નથી...
ભલે તેઓ મંદિરની સ્વચ્છતામાં કામ કરે, પરંતુ પ્રભુની
સમગ્ર રીતે સેવનામાં તો તમે જ લાગી જાઓ...શુ
પ્રક્ષાલ કે શુ અંગલુંછણ...! બધી જ ક્રિયાઓને તમે
સ્વ-જાતે કરતા થઈ જાઓ પછી જુઓ ભક્તિના
સાગરમાં કેવી ભરતી આવે છે !

શાંતિનો સંદેશ

— સાખી —

ભલકતી આગ જવાળામાં જગત સળગી : હું જ્યારે;
અશાંતિ ને અજંપાના ચડચાતા વાદળો ત્યારે... ૧
સુતા-સહુ ઘોર નિદ્રામાં, હતી અજ્ઞાનની આંધી
સુકાની થઈને સંભાળી, કિનારે નાવને બાંધી... ૨

તર્જ : આવો આવો દેવ... ..
લઈને શાંતિનો સંદેશો મહાવીર અવની ર આવ્યા,
આપવા અહિંસાનો આદેશ મહાવીર અવનો પર આવ્યા... ૧
વેર ઝેરના દાવાનળથી, જલતા જીવ નિહાળ્યા,
હિંસા હોળી બંધ કરાવી, શાંતિથી સગ જાવ્યા...મહાનર
ક્ષમા તજી સમસેરો લીધી, દયા તજી દુઃખાવ્યા;
એવાને પ્રતિબોધી પ્રભુએ, પ્રેમ જળે નરિાવ્યા...મહાનર
વધ બંધન એ મૂળ મોહની, કર્મ કંઠેર પતાયા,
ખમે ખમાવે સમતા ધારે, એ નર અમને ભાવ્યા...મહાનર
પ્રેમ તણા પયંગબર પ્રભુએ, પ્રેમના પાઠ ભણાવ્યા,
વર્ધમાનને વંદી “ચન્દુ”, હૈયામાં હરખાયા...મહા ૫
શ્રી ચંદુભા રતનસિંહજી જાડેજી મેરાઉ (કચ્છ)

ઉપકરણો... અને... ઉત્પાદક

કટાણુસા, ઓધારીયા, આસન, સંથારિયા,
દેરાસરની ન્હાવા પછીની ધાબળી આ દે ઉપકરણોના
ઉત્પાદક.

સંઘવી વીનચચંદ વીરજીભાઈ મેન્ડ કું.
ધાબળાવાળા, સાવરકુંડલા

પર્વાધિરાજના... પુનિત... પ્રસંગે... સર્વે... જીવેને... અમારી... ક્ષમ.પના.

મે. સમ્પતલાલ પદ્મચંદ (કાપડના વેપારી)

સમ્પતલાલ

હસ્તીમલ

જેઠમલ

ગુલાબચંદ

ભાગચંદ

નવા માધુપુરા, અમદાવાદ-૧ ફોન : ૨૫૬૩૧

સતના (મધ્ય પ્રદેશ)ના શ્રી કુંથુનાથ જિનમંદિર માટે શ્રીસંઘને વિજ્ઞપ્તિ

મધ્ય પ્રદેશના વિંધ્યક્ષેત્રમાં અઠાવીસ લાખની વસ્તી અને શ્રી દિગંબર જૈન સંઘ તથા અન્ય ધર્મોના સુંદર મંદિરો હોવા છતાં, એ સાતસો કીલોમીટર જેવા વિશાળ ક્ષેત્રમાં આપણા શ્રી જૈન શ્રવેતાંબર મૂર્તિને એક સંઘનું એક પણ જિનમંદિર ન હતું; અને અમારા શહેરમાં એકસો વર્ષ જૂનું, શેઠશ્રી સોમયદ્વાષ ધારસીભાઈનું કેવળ એક ઘર દેરાસર જ છે. આટલા વિશાળ ક્ષેત્રમાં આપણા સંઘનું એક પણ લવ્ય જિનમંદિર ન હોય, એ ખામી અમને લાંબા વખતથી ખટક્યા કરતી હતી. દક્ષિણમાંથી શ્રી સમ્મેતશિખર મહાતીર્થની યાત્રાએ જતાં પૂજ્ય સાધુ ભગવંતો તથા પૂજ્ય સાધ્વીજી મહારાજો પણ નવારનવાર આ માટે અમને પ્રેરણા આપતા રહેતા હતા. આ ઉપરથી અમારા શ્રી સંઘે અમારા શહેરમાં ત્રણ ગભારાનું એક લવ્ય જિનમંદિર બાંધવાનો નિર્ણય કર્યો અને એ માટે વધુ રકમ ખર્ચીને મોકાસની અને શુદ્ધ જમીન ખરીદીને આ ધર્મકાર્યની મંગળ શરૂઆત કરવામાં આવી.

દોઢેક વર્ષ પહેલાં, પરમ પૂજ્ય સ્વર્ગસ્થ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયલલિતસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્યરત્ના પરમ પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયજયંતસૂરિજી તથા પરમપૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવિક્રમસૂરિજી મહારાજ આદિ, હૈદ્રાબાદથી શ્રી સમ્મેતશિખર મહાતીર્થના છંરી પાળતા સંઘ સાથે, અમારા શહેરમાં પધાર્યા, તે વખતે તેઓશ્રીની નિશામાં તા. ૯-૨-૭૨ના રોજ અમારા નૂતન જિનમંદિરોનો શિલારોપણ વિધિ ઉજવવામાં આવ્યો હતો.

જમીનના ખર્ચ સાથે આ જિનમંદિર માટે પાંચેક લાખ રૂપિયા જેટલું ખર્ચ થવાનો અંદાજ છે. આને આટલું મોટું ખર્ચ કરવાની અમારા સંઘની શક્તિ નહીં હોવા છતાં આપણા આણંદ કલ્યાણ શ્રી સંઘની ધર્મશ્રદ્ધાં તથા ઉદારતા ઉપર વિશ્વાસ રાખીને શાસનપ્રભાવનાનું આ પવિત્ર કાર્ય હાથ ધર્યું છે.

અત્યાર સુધીમાં આ કાર્યમાં ત્રણેક લાખ રૂપિયા વપરાઈ ગયા છે, એમાં અમારા સંઘે, અમારી શક્તિ મુજબ, નવ ફૂલપાંદડી રૂપે એક લાખ રૂપિયાનો અને બહારગામના સંઘોએ ઉદારતાથી આપેલ બે લાખ રૂપિયાનો સમાવેશ થાય છે અને અમારે બે લાખ રૂપિયા ભેગા કરવાના બાકી છે. તેથી જુદાં જુદાં સ્થાનાના શ્રી સંઘોને તથા ધર્મભાવનાશીલ લાઈઓ બહેનોને અમારી વિનંતી છે કે તેઓ આ ધર્મકાર્ય માટે અમને ઉદારતાથી દાન આપે.

આ ત્રણ ગભારાના જિનમંદિર માટે પ્રાચીન જિનપ્રતિમાઓ જોઈએ છે. તેની વિગત આ પ્રમાણે છે. —

- [૧] મૂળનાયક શ્રી કુંથુનાથ ભગવાનની ... ૨૭ ઇંચની
- [૨] મૂળનાયકની એકબાજુ શ્રી મહાવીરસ્વામીની ... ૨૧ ઇંચની
- [૩] મૂળનાયકની બીજી બાજુ શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની ... ૨૧ ઇંચની
- [૪] એક બાજુના ગભારામાં શ્રી શાંતેનાથ ભગવાનની ... ૨૭ ઇંચની
- [૫] બીજી બાજુના ગભારામાં શ્રી આદિશ્વર ભગવાનની .. ૨૭ ઇંચની

ફાળો મોકલવાનું, પત્ર વ્યવહારનું તથા પ્રતિમાઓ સંબંધી માહિતી મોકલવાનું સરનામું :—

શ્રી શ્રવેતાંબર જૈન સંઘ ટ્રસ્ટ (ટ્રસ્ટ રજિસ્ટ્રેશન નંબર STA/1/B/113/729)

ઠે. ધારસીભાઈ માર્ગ; શુજરાતી માર્કેટ : પોસ્ટ બોક્સ નં. ૨૮ મું. સતના (M. P.)

લિ. સંઘ સેવકો : ચુનીલાલ જીવરાજ પારેખ, પ્રમુખ. કાંતિલાલ ખેતશીભાઈ શેઠ, મંત્રી.

આરાધક બનવા માટે

૫

મુનિ શ્રી જયન્તવિજયજી “ મધુકર ”

જે નીતિનું પાલન, સંસ્કૃતિનું સંરક્ષણ અને નૈતિકતાની વૃદ્ધિ કરે એને કહેવાય છે...શાસન.

જેનાથી જીવનનું નિર્માણ થાય, વિકાસ વેગવંતો બને અને વૈશિષ્ઠ્ય ઝળકી શકે એને કહેવાય...અનુશાસન !

જેના કારણે પૌદ્ગલિક પરિણમન મંદ બને, ઈન્દ્રિયજન્ય સુખોથી નિવૃત્તિની પરિણતિ તીવ્ર બને અને સાધના માટેની દૃષ્ટિ નિર્મળ બને એને કહેવાય... આત્માનુશાસન !

જે જીવમાત્રને જીવવાનાં હક્કનો ઉદ્ઘોષ કરે, જીવ માત્રને સંસારથી મુક્તિ મેળવવાનો અધિકાર જાહેર કરે અને જે પ્રત્યેકને ચરમ અને પરમપદની પ્રાપ્તિ માટે પ્રેરણા નિયમિત આપે તેને કહેવાય “ જૈનશાસન ” !

વ્યવસ્થિત સંચાલન માટે જોઈએ શાસન !

જીવનને ઝગમગતું રાખવા માટે જોઈએ અનુશાસન !

અંતરશુદ્ધિ-વિશુદ્ધિને આવશ્યક છે આત્માનુશાસન

તેમજ મૈત્રી, પ્રમોદ, કારણ્ય અને માધ્યસ્થ ભાવનાને

સાકાર બનાવવા માટે અલંત આવશ્યક છે જૈન શાસન !

કષાયોથી મુક્તિ મળે અથવા કષાય મુક્તિનાં માર્ગે આત્માત્મે સારે જ મૈત્રીય ભાવનાનો ઉદ્ભવ થઈ શકે છે આ હૃદયનાં ક્ષેત્રમાં.

ગુણાનુરાગી બનીને ગુણીજનોના ગુણદર્શનથી

પ્રકુલ્લત થવાય, સારે જાગ્યો કહેવાય પ્રમોદભાવ, એ ભાવ કષાય ક્ષયમા બળ આપનારો થાય અને મૈત્રીય ભાવને પુષ્ટિપત-પલ્લવવિત્ત અને ફલિત કરનારો થાય !

દીન-હીન જનોને દેખતા, અસહ્ય જીવાત્માઓના સામે દૃષ્ટિ પડતા જ કારણ્ય ભાવનો શ્રોત વહેવા માટે સારે જ સમજી શકાય કે પ્રમોદભાવની પુષ્ટિ આત્મ-પ્રદેશમાં થઈ રહી છે.

પોતાની હઠધર્મી ન છોડનારા એના નાસ્તિક જીવો પ્રત્યે પાણુ દ્રેષભાવ ન જાગે અને એવાઓના તરફ પણુ હિતશુદ્ધિથી માધ્યસ્થભાવનો અર્વિભાવ થાય સારે જાણવું કે કારણ્યભાવના અન્તરપ્રદેશમાં વસેલી છે.

મૈત્રી, પ્રમોદ, કારણ્ય અને માધ્યસ્થ ભાવને સંવરેલો આત્મા આરાધનાના અનુપમ માર્ગે આગળ વધે અને સાધનાના પુનિત પંથનો અમરભાત્રી બની શકે.

આ ભાવોને આત્મસાંત્ કરવા માટે પ્રબલ પ્રેરણા આપનાર છે પર્વાધિરાજ પયુષ્ણ !

એ, જાગો, ઉઠો ! અને આગળ વધોનો શંખનાદ કરનાર છે.

લવ્યોની લવ્યતાને છતી કરવા અને આરાધનાના મંગળમળ માર્ગે પ્રયાણ કરવાની હાકલ કરતા પર્વાધિરાજ જણાવે છે કે, તમારા જીવનની સ્થિતિના દર્શન કરો અને નિહાળો તો ખરા કે, તમે ત્યાં છો ? તમારી ભૂમિકા કેવી છે ? અને તે ક્યાં સુધી વ્યવસ્થિત છે ? આ દિગ્દર્શનના માટે જ પર્વાધિરાજનાં પુનિત પ્રસંગે સાબદા થાઓ ! પછી જ શાસન, અનુશાસન, આત્માનુશાસન અને જૈન શાસનની આરાધનાના ભાગી બની શકશો.

શ્રી ઇડર પાંજરાપોળ સંસ્થાને મદદ કરો

અહિંસાના અવતાર મહાનુભાવ દાનવીરોને નમ્રભાવે અપીલ કરીએ છીએ કે :—

ઘણા વર્ષોથી આ સંસ્થા માંદા, અપંગ, વૃદ્ધ, નિરાશ્રીત પશુઓને બચાવી તેમના સુખરૂપ જીવનનિર્વાહનો પ્રબંધ કરે છે. હાલ સંસ્થામાં ૫૫૦ જેટલાં જીવોની સંખ્યા છે. સંસ્થાથી સુવ્યવસ્થા અને ખ્યાતિના કારણે દરરોજની ઢોરોની આવક ચાલુ જ છે.

દુષ્કાળ પરિસ્થિતિને લીધે જીવોના રોજીદા ખર્ચને પહોંચી વળવું બહુ મુશ્કેલ બનેલ છે. ખોરાક-ઘાસ પણુ ખુટી જવા આવેલ છે. આવા કપરા સમયમાં જીવોના નિભાવ માટે મુ.કેલી ઉભી થઈ છે. તો મુંગા જીવો માટે યોગ્ય દાન મોકલી-મોકલાવી પુણ્ય ઉપાર્જન કરશો એવી નિનંતી.

લીં ૬૩૨ પાંજરાપોળ સંસ્થા ઠે. જુના બગર, ઇડર. (જ. સાબરકાંઠા)

નીતોડા જૈન તીર્થ

(આબુની પંચતીર્થીમાં)

આ તીર્થમાનું જિનાલય સંપ્રતિરાજના વખતનું બંધાવેલ છે. શ્રી ચીંતામણી પાર્શ્વનાથજીની તથા તેમના યક્ષ શ્રી બાલેશ્વરજીની ચમત્કારિક અલૌકિક મૂર્તિઓ છે. આ યક્ષ અન્ય સ્થળે નહિ હોઈ તેનાથી પ્રભાવિત થઈ ગામોગામથી ઘણા જ યાત્રાળુઓ આવે છે. બાવન જીનાલય ઉપરાંત ભમતીમાં તીર્થોનાં રંગબેરંગી પટો ચીત્રિત કરેલ છે. તે જરૂરી દર્શનાર્થે પધારો.

નીતોડા તીર્થ આબુથી દિલ્હી જતાં ચોથું સ્ટેશન સ્વરૂપગંજ છે ત્યાંથી બે માઈલ પર આવેલ છે. સ્વરૂપગંજથી મોટર તથા ઘોડાગાડી મળે છે. દીયાણા જતા રસ્તામાં આવે છે. ઉતરવા માટે ધર્મશાળા વગેરેની સગવડતા છે.

卐 નીતોડા જૈન પંચ મહાજન 卐

સ્ટેઠ સ્વરૂપગંજ મું. નીતોડા (રાજસ્થાન)

આબુની પંચતીર્થી “નાણા દીયાણા નાંદીયા જીવીતસ્વામી વાંદીયા”

શ્રી દીયાણા તીર્થ આબુના ઉત્તર ભાગમાં આબુરોડથી ચોથું સરૂપગંજથી દસ માઈલ પર આવેલું છે. અત્રે શ્રી ત્રમણુ ભગવાન મહાવીરસ્વાજીમીની લબ્ય અલૌકિક પ્રતિમા ખીરાજમાન છે. આ પ્રતિમા તેમના જીવીત કાળમાં તેમના બંધુ નંદિવર્ધને ભરાવેલ છે. આ તીર્થ બાવન દેરીનું ઘણું જ પ્રાચીન, સુંદર અને રમણીય છે, અત્રેનું વાતાવરણ ઘણું જ સૌમ્ય અને શાંત છે. ભગવાનની શાંત મુદ્રા જોતા જ આત્મામાં આનંદોલ્લાસ જાગી ઉઠે છે. અત્રેની ધર્મશાળા અને દહેરાસર ઘણાં જ પ્રાચીન હોવાને લીધે જીર્ણોદ્ધારનું કાર્ય ચાલુ છે. તેમાં મદદની જરૂર છે. માટે શ્રી સંઘને વિનંતિ છે કે અત્રે આવીને તીર્થલક્ષિતો લાભ લેશો અને જીર્ણોદ્ધારમાં ઉદાર હાથે મદદ કરશો.

તા. ક. :- આવવા માટે સ્ટે. સરૂપગંજથી મોટરબસની અને ભોજનશાળાની પણ સગવડ છે.

મદદ મોકલવાનું ઠેકાણું —

લિ. સંઘ સેવક

શા. કસ્તુરભાઈ મહેન્દ્રકુમાર

શા. સેસમલ ઘેવરચંદ

મસ્કેટી મારકેટ, દુકાન નં. ૨૭, અમદાવાદ-૨

સરૂપગંજ (રાજસ્થાન)

પયુષણ મહાપર્વમાં શ્રાવિકાશ્રમની સંસ્થાને—

અવશ્ય યાદ કરો !

તીર્થાધિરાજ શ્રી શત્રુંજય ગિરિરાજની શીતળ છાયામાં ‘શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર શ્રાવિકાશ્રમ’ પાલિતાણુ ૪૯ વર્ષથી જહેનોના ઉત્કર્ષ માટે ચાલતી આદર્શ સંસ્થા છે. ભારતભરમાં જૈન જહેનો માટેની આ એક અનુદ સંસ્થા છે, તેમાં સધવા, વિધવા, લક્તા અને કુમારિકા જૈન જહેનોને ટેનશાસનની પ્રણલિકા મુજબના આચારોના પાલન સાથે દાખલ કરવામાં આવે છે.

આજ સુધીમાં હજારો જહેનોએ આ સંસ્થાને લાભ લીધો છે. કેટલીએક ભાગ્યશાળી જહેનોએ પરમ પાવતી ભાગવતી પ્રવ્રજ્યા અંગીકાર કરી જીવન ધન્ય કરવા સાથે સંસ્થાનું નામ ઉજવળ કયું છે. અનેક જહેનો ધાર્મિક સુંદર શિક્ષણ પ્રાપ્ત કરી ધાર્મિક શિક્ષિકા જહેનો તરીકે ગુજરાત, મારવાડ, કર્ણ અને મહારાષ્ટ્રની પાઠશાળાઓમાં ધર્મશિક્ષણ આપવા સાથે સંસ્કારનું સિંચન કરી રહે છે. અનેક જહેનો આદર્શ ગૃહિણી બની ગૃહસ્થધર્મનું સુંદર જીવન જીવી રહે છે.

શ્રાવિકાર્ણે જીવન જીવનાર જહેનોને સમયોચિત વ્યાવહારિક જ્ઞાનની પણ જરૂર છે, જેથી બાળાઓને સાતમા ધોરણથી એસ. એસ. સી. (મેટ્રિક) સુધીનો શાળામાં વ્યાવહારિક અભ્યાસ કરાવવામાં આવે છે. સાથે તેમને સંસ્થામાં ધાર્મિક જ્ઞાન ફરજિયાત અપાયુ છે. આ ઉપરાંત જહેનોને હુન્નર ઉદ્યોગમાં સીવણકામ, ભરત-ગુથણકામ તથા જિનપૂજા, સંગીત આદિ શીખવવામાં આવે છે.

પ્રભુ પ્રાર્થના, વ્રત-પરચક્ષાણુ સામાયિક, પર્વ તિથિએ પ્રતિક્રમણુ આદિ ધર્માનુભાવો દ્વારા જહેનોનું ધર્મસંસ્કારમય સુંદર જીવન ઘડતર થાય છે. પયુષણ મહાપર્વમાં માસક્રમણુ, અઢાઈ સોળભત્તા વગેરે મોટી તપશ્ચર્યા જહેનો ઉમંગથી કરે છે.

સંસ્થાના પ્રાણસમા શેઠશ્રી જીવતલાલ પ્રતાપશીભાઈ વયોવૃદ્ધ અવસ્થામાં પણ આ સંસ્થા માટે ધણું કરી રહ્યા છે. સંસ્થાના વિકાસમાં સુંદર ફાળો આપી રહ્યા છે, તેમના અથાગ પ્રયત્નથી સંસ્થાનું વિશાળ ભવ્ય સગવડોપેત મકાન રૂપિયા ૧૧ લાખના ખર્ચે તૈયાર થયું છે, જેમાં આજે ૨૫૦ નાની-મોટી જહેનો શિક્ષણ અને સંસ્કાર લઈ રહી છે.

સંસ્થાને ઈન્કમેટેક્સ એકઝમ્પસન સર્ટિફિકેટ મળેલ છે, જેથી દાનમાં અપાતી રકમ ઉપર ઈન્કમેટેક્સ લાગતો નથી.

પૂ. આચાર્ય ભગવંતાદિ મુનિવર્યો, પૂ. સાધવીજી મહારાજઓ તથા ગામેગામના શ્રી સંઘોને આ પયુષણ પર્વના માંગલિક દિવસોમાં આ સંસ્થાને યાદ કરી કુલ નહિ ને કુલની પાંખતી મોકલી-મોકલાવી સહાયરૂપ તથા પ્રેરણા રૂપ થવા નમ્ર વિનંતિ કરીએ છીએ.

લિ૦

ધરમશી જાદવજી વોરા માનદ્મંત્રી

શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર શ્રાવિકાશ્રમ પાલિતાણુ

— : મદદ મોકલવાનાં સ્થળો :—

૧ શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર શ્રાવિકાશ્રમ પાલિતાણુ (સૌ.) ૩ શેઠ જીવતલાલ પ્રતાપશીભાઈ

૨ શેઠ જીવતલાલ પ્રતાપશીભાઈ

કલપના ત્રણ બંગલા, નવરંગપુરા, ૨ મહાવાદ-૯

૯૭, સ્ટોક એક્સચેન્જ બીલ્ડીંગ, કોટ, મુંબઈ-૧

જીવનનું

ઉત્કૃષ્ટ

મંગળ

—શ્રી સોમચંદ ડી. શાહ

આજે વિજ્ઞાન અને શોધખોળમાં વધી રહેલા જગતમાં ઘણું નર્મ, ઇચ્છવા નેગ વધી રહ્યું છે અને ઇચ્છવા નેગ ઘટી રહ્યું છે એથી માનવ દિનપ્રતિદિન અધ પતનના માર્ગે જઈ રહેલ છે.

માનવ ભલે જ્ઞાન, વિજ્ઞાન, શોધખોળ ધંધામાં કે બહારની પ્રવૃત્તિઓમાં આગળ વધી રહ્યો હોય, પણ માનવજીવનના પરિણામમાં શું? એ પ્રશ્નાર્થ જ રહે છે, એટલું જ નહિ પણ જીવન અધિકાર, આપત્તિ અને અજ્ઞાનમાં અટવાયેલું રહેલું છે.

માનવ અર્થાત્, અસંતોષ અને આત્મધ્યાનમાં સળી રહેલ છે. કારણ કે તેના જીવનમાંથી અહિંસા, સંયમ અને તપનું તેજ લોપ થયું છે અને એથી જ માનવ પરંપરાને દુઃખી, હતાશ અને રોગગ્રસ્ત જીવન જીવી રહેલ છે.

આર્યાવર્તના નાકાહારી માણસો પણ દેખાદેખીથી દિનપ્રતિદિન માંસાહાર તરફ વધુ ઢળતા જાય છે. તેમ જનરો કે બદકે લાંબા જીવોની કતલ રોજ વધી રહી છે. મોજશોખનાં સાધને, ખાવાની વાનગીઓ, ઈન્જેક્શનો, પેટનું દવાઓ, અખરાઓ વગેરેમાં સંખ્યાતિત જીવોની હિંસા થાય છે.

મુંબઈના એક જ દેવનાર જીવદયા કતલખાનાના આંકડાઓ વાંચવામાં આવે તો જીવદયા પ્રેમીને અરેરાટી ઉપજે તેમ છે. હિંસ ઘટે તો માનવ સુખી બની શકે. હિંસામાં ગળાડુબ રહેવું છે અને સુખી થવું છે એ બનવું જ અસંભવિ છે. માનવ આજે આંધળી દોટ મૂકી રહ્યો છે. તેને કાણ રોકી શકે? સુખી થવાનો ઉપાય અહિંસા છે.

માનવ સમાજ હિંસામાં ડુબતો જાય છે તેમ સંયમમાં પણ નીચે ઉતરી રહ્યો છે. સદાચાર, સંસ્કાર, સંસ્કૃતિ સહિષ્ણુતા, શીલ, મિત્ર-વિવેક આદિ જીવન ઉદ્ધારક

સદ્ગુણો ઘટતા જાય છે. પહેરવેશ જુઓ. રહેણી-કરણી અને ખાનપાન જુઓ, માણસ ક્યાંથી સદાચારમાં ટકી શકે?

સદાચાર અને સંયમમાં રહેવા માટે એનાં બંધનો, નિયમો અને વ્રતો સ્વીકારવાં જ રહ્યાં. સંયમના અભાવે માનવ નિરંકુશ જીવન જીવી રહેલ છે અને એથી તો ઘણાનાં જીવન પાયમાલ અને ધુળધાણી થયાં, અંતે દુઃખી બની પરભવમાં પણ દુઃખી થયા. સંયમ આ ભવ અને પરભવને સુધારે છે આ હકિકત સચોટ અને સચ્ચ હોવા છતાં ભૌતિકતા પ્રતિ જોઓનું લક્ષ્ય છે તેઓને આ ન સમજાય તે બનવા નેગ છે.

અહિંસા, સંયમમાં જે રક્ત હોય તે તપની સિદ્ધિ મેળવી શકે. તપ એટલે ઇન્દ્રિયોનો નિગ્રહ, ઇન્દ્રિયોનું પોષણ થાય, વિષય-કષાય વધે, વેર-ઝેર વધે, માન-પાનની ખેવના રહે, લક્ષ્યાલક્ષ્ય કે પેયાપેયનું ભાન ન હોય, ભાં તપની વાસ્તવિકતાનો આદર્શ સંભવે નહિ. તપ નથી અને તપનો વિવેક નથી. શરીરના રોગો વધ્યા છે તેમ મનના પણ અનેક રોગો વધ્યા છે આ પરિસ્થિતિમાં વાસ્તવિક તપ કરવાની ભાવના, શ્રદ્ધા અને આરાધના કંઈ રીતે સંભવી શકે?

એક વાત નિશ્ચિત છે કે માનવજીવનમાં જ્યાં સુધી અહિંસા, સંયમ અને તપનું આ સેવન થશે નહિ ભાં સુધી રાજીવાનું છે, રીખાવાનું છે, દુઃખી થવાનું છે; મરણ પણ બગડવાનું છે. માટે જ ઉપકારી મહાપુરુષોએ કહ્યું છે, ‘જેના જીવનમાં અહિંસા, સંયમ અને તપ રૂપી ઉત્કૃષ્ટ મંગળ છે તેને દેવતાઓ પણ નમે છે’ પણ આ બને ક્યારે?

જે મહાપુરુષો અહિંસા, સંયમ અને તપ મય જીવન જીવી ગયા તેઓ ધન્ય બની ગયા છે. તેમને સામે રાખી જે પુણ્યવાન આત્માઓ જીવન જીવવાનો પ્રયત્ન કરશે તે પરંપરાએ પોતાના જીવનને સાર્થક બનાવવા સાથે અન્ય જીવોને પણ પ્રેરણારૂપ બનશે.

દુઃખનો નાશ ઇચ્છતા હો અને સાચું સુખ મેળવવાની તાલાવેલી હોય તો પર્વાધિરાજ પયુષણ મહા-પર્વને આરાધી અહિંસા અને તપના ખપી આત્માઓ બનો એજ મહેચ્છા.

લેખક ✧

સમાહિવરમુત્તમં દિતુ । સમાહિ મરણં ચ ।

આપણે સૌ દિવસમાં ઘણીવાર પરમ દયાળુ પરમાત્મા પાસે આ બે પ્રાર્થના કરીએ છીએ. જેમાં પહેલી પ્રાર્થના ‘લોગસ્સ’ સૂત્રમાં છે અને બીજી ‘જયવિયરાય’ સૂત્રમાં છે. આ બંને પ્રાર્થનામાં એક જ વાત પરમાત્મા પાસે માંગવામાં આવે છે કે, હે પ્રભો ! તું મને ઉત્તમ સમાધિ આપ તથા સમાધિમૃત્યુ આપ.

આજનો માણસ છતે સાધને છતી શક્તિએ અને છતે જ્ઞાન-વિજ્ઞાને દુઃખી છે. એને ઓફિસમાં, ઘરમાં, સંતાનોની વચ્ચે, જ્યારે દુઃખના નિસાસા નાખતાં નોંધીએ છીએ. ત્યારે સહજ વિચારણા થાય છે કે, આજના માનવ પાસે સમાધિ-શાન્તિના અભાવમાં હામ, દામ અને ઠામ હોવા છતાં પણ બધુંએ નહીવત્ છે. બાલ્યકાળથી વૃદ્ધાવસ્થા સુધી માણસ માત્ર સમાધિ અને સુખશાન્તિ પ્રાપ્ત કરવા માટે કોશિશ કરે છે. પણ સદ્વિચારણાનો અભાવ હોવાથી તેમજ બાહ્ય તથા આંતરજીવનમાં સદાચરણ, સત્ય તથા ન્યાય-નીતિ નહીં હોવાથી આજનો શૃદ્ધસ્થાશ્રમ તપી રહ્યો છે. અને તેથી જ આખી જીન્દગી સુધી પરમાત્મા પાસે માગના મણકા ગણવા છતાં પણ તે સાધક દુઃખોના સ્થાનકોમાંથી બચી શકતો નથી, અને સમાધિ મેળવી શકતો નથી.

આ તો એક વ્યવહાર છે કે, માણસ પોતાના દુઃખોને હળવા કરવા માટે સુખ-દુઃખની વાતો પરમાત્મા પાસે કરે છે. પરંતુ તેજ માણસ બીજી ક્ષણે વિચાર કરે કે પરમાત્મા નથી કોઈને સુખ આપનાં કે નથી કોઈને પણ દુઃખ આપતાં; કેમકે તેઓ વિતરાગ છે. પોતાના દુઃખો તથા દુઃખી જીવન પોતાની દુષ્ટુદ્ધિને આધીન છે. અને પોતાના સુખો તથા સુખી જીવન સદ્બુદ્ધિને આધીન છે. આવી નિશ્ચયાત્મક સ્થિતિમાં સમાધિ પ્રાપ્ત કરવા માટે

વ્યક્તિમાત્રે પોતાની આસપાસમાં જમા થયેલું અસમાધિનું વાતાવરણ તથા તેના કરણો સંયમ દ્વારા દૂર કરવા નોંધીએ.

બાહ્યજગતનું જ્ઞાન-વિજ્ઞાન ગમે તેટલું ઊંડું લીધું હશે? સૂર્ય કે ચન્દ્રની ગતિ-કાળ-વિકળાનું અત્યંત સૂક્ષ્મ ગણિત તમે તમારી આંગળીના ટેરવે ગણી શકતા હશે, અથવા વિશ્વમરની વિદ્યા-પીઠો (યુનિવર્સિટી)ની ડીગ્રીઓનું પાંડલ તમારા ગળવામાં પડ્યું રહેતું હશે; તોપણ તમને ખાવાં પીવાં, ઉઠવાં, બેસવાં તથા બાહ્ય રહેણી-કરણીનું સમ્યગ્ જ્ઞાન નહીં હશે? તો ચૈક્રસ ક્ષમણ લેને કે, તમારું બધુંએ બાહ્યજ્ઞાન તમારા પોતાના માટે તમારા સંતાનોને માટે અને તમારા સામાજિક જીવનને બહુજ હાનીકારક નીવડશે. માટે જ સમાધિ પ્રાપ્ત કરવાની કોશિશ કરવાં કરતાં સૌ પ્રથમ અસમાધિ-અશાંતિ દૂર કરવાનું જ્ઞાન-વિજ્ઞાન લેવા નોંધીએ.

આજનો માનવી વિચારતો નહિ હોવાને કારણે બહુજ શીઘ્રતાથી ભાવુક, વૈરાગી અને ભલ્લીરુ બની જાય છે. પણ જ્યારે એ કથિત ભલ્લીરુઓને અને વૈરાગીઓને આંખોમાંથી પાણી વર્ષાવતાં નોંધીએ છીએ ત્યારે તેમની ભલ્લીરુતા માટે અને વૈરાગ્ય માટે બહુજ દયા આવે છે.

એક સમયે બે મહાનુભાવો મારી પાસે આવ્યા. વંદન કરીને બેઠાં. ત્યારે તેઓ બહુજ ઉદાસીન હતાં. સહજ આદત પ્રમાણે મેં પૂછ્યું અરે! ચંપકભાઈ તમે તો બે વર્ષ પહેલા બહુજ ભાવુકતાનાં આવીને સમ્યક્ત્વના મૂળ બારવ્રતો સ્વીકારેલા હતાં, અને આજે આવી ઉદાસીનતા કેમ? મહોદું પડરું છે કેમ?

ચંપકભાઈએ કહ્યું કે, ગુરુદેવ! અત્યારે મારા ઘરની પરિસ્થિતિ બહુજ કથળેલી છે, નાના ભાઈઓ સાથે વૈમનસ્ય, પત્ની સાથે મનોમાલિન્ય અને બા-બાપા સાથે તકરાક એટલી વધી ગઈ છે કે ન પૂછો વાત.

આ સાંભળીને મને બહુ જ આશ્ચર્ય થયું કે આ ભાઈએ હાથેલા વ્રતોમાં પહેલું અને સૌથી વજનદાર અહિંસાવ્રત છે. જે અહિંસાવ્રતધારી હોય તેને લડવાનું, બાઝવાનું, તકરાર કરવાનું તથા સૌની સાથે વૈમસ્ય કરવાનું રહે છે જ ક્યાં ?

તારણમાં કાચી વાત એટલી જ, એ ભાઈ વ્રત લેતા પહેલાં જેટલાં ભાવુક અને ભવભીરું બન્યા એના કરતાં વિચારક બન્યા હોત તો ઘરમાં બહારમાં બા-બાપુ સાથે કે ભાઈ-ભાંડુ સાથે કલેશ-કંકાસ જેવી ભાવહિંસામાં સાઈ જવાની જરૂરત નહીં રહેત. વિચારવાનું હતું કે મારા જીવનમાં સૌથી પ્રથમ અહિંસાધર્મની જરૂરત છે ? અથવા હિંસાનાં ત્યાગ (પ્રાણાતિપાત વિરમણ)ની જરૂરત છે. જીવનમાં જ્યાં સુધી હિંસાની વાતો, તેનું વાતાવરણ, હિંસકભાષા, હિંસકવ્યાપાર, હિંસકવ્યવહાર અને સ્વાર્થભાવના છે ત્યાંસુધી ક્રોધપણ માણસ અહિંસક ક્વી રીતે કહેવશે ?

મેં ફરીથી ચંપકભાઈને કહ્યું કે :-

૧. મર્યાદાતાત અર્થ તથા કામની સેવના અને મિથ્યાપ્રતિષ્ઠાના કારણે ક્રોધ કરવો એ હિંસા છે.

૨. અભિમાન, માયા અને લોભ જ્યાં પર-ઘાતક રૂપે હોય તે ત્યાં હિંસાજ રહેલી છે.

૩ ઈર્ષ્યા તથા અદેખાઈ, કલહ, અભ્યાખ્યાન, પૈશ્વન્ય, પરપરિવાદ તથા માયામૃષાવાદ પણ હિંસા જ છે. કેમકે “અભિમાનમયજુગુપ્સા હાસ્યારતિશોક-કામક્રોધાદ્યાઃ હિંસાયાઃ પર્યાયાઃ ।” આ પ્રમાણેના હિંસાજનક કારણોને દૂર કરવા માટે તમારે સૌથી પહેલાં ટ્રેઈનિંગ લેવી જોઈતી હતી, અને ધીમે ધીમે તેમને છોડવા જોઈતા હતાં. ત્યારપછી વ્રતો લીધા હોત. ...વ્રતો દીપી ઉઠે. સમાજનું સ્તર કંઈક ઊંચું આવે શાસનની શોભા વધે અને એવા જીવનથી શુદ્ધ મહારાજ પણ ખુશ થાય. છતાંએ હજી પણ સમન્ને અને એટલું નક્કી કરો.

(૧) વૈર સામે વૈર કરીશ નહીં.

(૨) ક્રોધ સામે ક્રોધ કરીશ નહીં.

(૩) ભૂંડા સામે ભૂંડું આચરણ કરીશ નહીં.

(૪) ભૂલો (અપરાધો) સામે હું પોતે ભૂલ કરીશ નહીં.

(૫) અને ઘરમાં જ્યારે સ્વજનો મારા પ્રત્યે ક્રોધ કરતાં હશે ત્યારે હું મીન લઈને બેસી જઈશ તથા ‘નમો અગ્નિહંતાણાં’નો માનસિક જાપ ચાલુ કરીશ.

શાસનદેવ તમને સદૃશ્યુદ્ધિ આપે એજ કામના ! અને ચંપકભાઈ વન્દન કરી ઘેર ગયા.

NECTILES

Manufacturers of:

MARBLE MOSAIC, PLAIN CEMENT TILES

—; OFFICE :—

Opp. KHADIA POST OFFICE,
AHMEDABAD-1
Phone : 53510

31, HAMAM STREET,
BOMBAY-1
Phone : 251007

पर्युषण-आत्मलोचनका महापर्व है अुसमें आत्मनिरीक्षण कीजिए

लेखक- : श्री अगरचंद नाहटा-बीकानेर

पशु पक्षी और मानव में यदि कोई अन्तर है तो विवेकका है-विचार करने की शक्ति का है। पशु में विचार करने की शक्तिका तथा बुद्धि का विकास न होने के कारण उसकी प्रकृति गतानुगतिक-एक दूसरे के अनुकरण का रूप ही अधिक नजर आती है। उसमें संशोधन करना, नये नये तरीके निकालना तथा विचार करने का बल उनमें हो नहीं सकता है। साधारणतया मानव में भी विचार 'न' करने पर गतानुगतिक प्रकृति ही अधिक पायी जाती है और वास्तव में वह उसमें पशुत्व का अवशेष ही समझिये। इसका मतलब यह कभी भी नहीं कि अनुकरण करना हो तो विचार एवं समझ-पूर्वक करना चाहिए, यही मानवता की कसौटी है। इसीलिये 'गतानुगतिको' 'लोक' की उक्ति प्रसिद्धि में आयी है। वास्तव मनुष्य होने के नाते हमें विचारों का विकास करते रहना अत्यन्त आवश्यक है कि कोई भी काम हो यह क्यों किया जा रहा है? इससे कितना लाभ है या क्या हानि है? इसमें क्या कमी है एवं कैसे क्या सुधार करके, अधिक 'सत्यं शिवं सुन्दरम्' की प्राप्ति की जा सकती है? अपनी प्रत्येक प्रवृत्ति पर इस प्रकारकी जाँच पड़ताल ही आत्मनिरीक्षण है और प्रत्येक मानव के लिये इसकी उपयोगिता निर्विवाद है।

हममें बहुत सी कमियाँ, दुर्बलताएँ और दोष हैं। उनमें कमी न होने का प्रधान कारण आत्मनिरीक्षण नहीं करना ही है। वास्तवमें उसके अभाव में हम अपने दोषोंकी ओर ध्यान ही नहीं दे पाते। हम संज्ञा-शून्य से हुए यंत्र-वत् क्रिया करते रहते हैं पर उसमें जो दोष और कमियाँ हैं, विचार न होने के कारण उनका हमें अनुभव ही नहीं होता। जब किसी दोषको

जानते ही नहीं, तो उसके सुधारक प्रयत्न होगा ही कहाँ से? हम न करने योग्य काम कर बैठते हैं, न बोलने योग्य बोल देते हैं, नहीं विचारने योग्य बातों की उलझन में फँसकर अपना अहित कर बैठते हैं। आत्मनिरीक्षण द्वारा इन सारी बातों की रोक थाम देती है, अपनी गलती सुधारी जाती है, दोष दूर किये जा सकते हैं, करने योग्य कार्य की नयी प्रेरणा मिलती है अतः थोड़ा भी है उस पर नियमित रूपसे आत्मनिरीक्षण अवश्य करते रहिये।

कोई व्यापारी बड़े मे बड़ा भी व्यापार करता रहता है, पर साथ ही उसके लाभ या नुकसान की ओर भी ध्यान रखता है। रोज नहीं तो महिने में, नहीं तो वर्ष में एक बार खाता तैयार कर आँकड़ा जोड़कर अपने व्यापार का निरीक्षण अवश्य करता है। जो नहीं करता है, वह सच्चा व्यापारी नहीं है। व्यापारी के लिये हिसाब किताबकी जाँच अत्यन्त आवश्यक है, इसके बिना उसका व्यापार चौपट हो जायगा। कौन सा व्यापार करने में कितना नुकसान हुआ था और वह क्यों आ, जबतक इसका ज्ञान नहीं होता, प्रगती हो ही नहीं सकती। इसी प्रकार हमने मानव-संसाररूपी व्यापार-मंडी में आकर क्या बुझा किया, उँचे उठे या नीचे गिरे? इसका लेखा जोखा आत्मनिरीक्षण द्वारा किया जाता है। प्रवाह में न बहकर आत्मनिरीक्षण करते हुए आगे बढ़ते जाइये।

हमारे में आज बहिर्मुखी वृत्ति दिनोदिन बढ़ रही है। हम दूसरोंकी आलोचना करते रहनेके आदी हो गये हैं, पर अपने दोषोंकी जानते हुए भी भुलाने की व्यर्थ आशिश करते हैं। हमारी कहनी और कहनी में बहुत ही

विषमता आगयी है। मिथ्याचार और ढोंग का ही पोषण हो रहा है। अवगुणी दृष्टि ही हमारा आपतन कर रही है। जो दोष दूसरों में देख रहे हैं, वे अपने में भी न्यूनाधिक अंशों में विद्यमान हैं ही, पर आत्मनिरीक्षण की प्रवृत्ति न आने से उनकी ओर हमारा ध्यान ही नहीं जात। कभी किसी दोष की ओर जाता ही है तो उसे दोषों में शुधार न कर, टाल देने की ही चेष्टा करते हैं। इससे वे दोष बने ही रहते हैं। गलती ध्यानमें आते सुधार लेना जरूरी है।

विश्वके बड़े से बड़े महापुरुषोंने यह गलती की, वह गलती की, उन्हें ऐसा करना चाहिये था। इत्यादि, यों बड़ों के दोष बतलाते हुए उनके प्रति तुच्छतासूचक छोटे मुँह बड़ी बातें करते हुए हमें तनिक भी संकोच नहीं होता। पर स्वयं करते कुछ नहीं। नित्य प्रातःकाल हम सामान्य पत्र पढ़ते हैं, रेडियो सुनते हैं, जगतभरकी आलोचना करते हैं। पर हमें अपनी कुछ भी चिन्ता नहीं। विश्वकी बातें जानने एवं वधारनेवाले हम सब अपने आत्मा के ज्ञान से सवथा कोरे हैं। हमारे महर्षियोंने ठीक ही कहा है कि जहाँ तक निज स्वरूप को नहीं जाना, विश्वका समुदाय ज्ञान प्राप्त कर लेने पर भी तत्त्वतः कुछ भी नहीं जाना; क्योंकि सारे ज्ञानका मूल आदेश्य आत्माको उन्नत बनाना है, पर बाह्य ज्ञान तो अहंकार को ही बढ़ाता है। महापुरुषों का यह अनुभव वाक्य भी सोलहें आने सही है कि 'आत्महित में परहित स्वयं हो जाता है। पर केवल परहित में 'आत्महित होता भी है और नहीं भी होता।' अर्थात् सबसे पहला काम आत्मसुधार व आत्मोन्नति है। यदि हम सदाचारी हैं तो जगत् को सदाचारके प्रति अपने आचरणद्वारा अपने आप आकर्षित कर रहे हैं। पर केवल दूसरों को लम्बे लम्बे उपदेश सुनाते रहेते हैं स्वयं तदनु-

सार नहीं चलते तो उसका कोई अर्थ ही नहीं होता। अतः आत्मनिरीक्षणका अभ्यास डालिये। यही आत्मोत्कर्ष का प्रथम सोपान है।

दिनभर में आपने क्या क्या अच्छे-बुरे कर्म किये, रातके समय उनको स्मरण कर अपने दोषोंको सतर्कतासे कम करने का और हटाने का अभ्यास डालिये। आत्मनिरीक्षण के द्वारा आप बहुत सी गलतियों को सुधार सकेंगे। गलती करना अपनी कमजोरी है और उनको दूर करने वाले भी हम ही हैं तो फिर अभी ही सुधार के लिये तैयार क्यों न हो जायें? हमारे हित, का काम है और हमारे करने होते तो होगा। पर्युषण पर्व तो आत्मलोचन का पर्व है उसमें आत्मनिरीक्षण प्राप्त करें।

वर्तमान में हम सबकी दृष्टि दूसरों के दोषों अवगुणों की ओर ही अधिक लगी रहती है। दूसरों की आलोचना ही हमारा धंधा सा हो गया है, पर इससे न तो अपना कल्याण होता है, न देशका। प्रत्येक व्यक्ति सावधानीसे आत्मनिरीक्षण करके अपने दोषों को दूर कर सद्गुणोंका विकास करे, इसीमें सबको (जिसमें स्वयं भी सम्मिलित है) भलाई है।

अब आत्मनिरीक्षण सम्बन्धी संत प्रवर स्वामी शरणानंदजी के विचार उद्धृत कर रहा हूँ। पाठक उनपर विचार करें।

आत्म-निरीक्षण अर्थात् प्राप्त विवेक के प्रकाश में अपने दोषों को देखना

आत्म-निरीक्षण का वास्तविक अर्थ है अपने पर अपना नेतृत्व करना। अपने निरीक्षण अपने बनाये हुए दोषों की निवृत्ति का सबसे पहला उपाय है। अपने निरीक्षण के बिना निर्दोषता की उपलब्धि सम्भव नहीं है, क्योंकि निजविवेक के प्रकाश में देखे हुए दोष सुगमता से मिटाये जा सकते हैं।

अपना निरीक्षण करने पर असत्य का ज्ञान एवं सत्य से एकता और प्राप्तबल तथा योग्यता

का सदुपयोग स्वतः होने लगता है। यदि हम असत्य को नहीं देख सके अथवा सत्य से अभिन्न और अपने कर्तव्य से परिचित नहीं हुए तो समझना चाहिए कि हमने अपना निरीक्षण नहीं किया, अर्थात् अनन्त की अहैतुकी कृपा से प्राप्त विवेक का आदर नहीं किया, कारण कि विवेक के आदर में ही अपने निरीक्षण की पूर्णता निहित है। अपना यथेष्ट निरीक्षण करने पर किसी अन्य गुरु या ग्रन्थ का आवश्यकता ही नहीं रहती, कारण कि जिसने प्रकाश में सब कुछ हो रहा है, उसमें अनन्त ज्ञान तथा अनन्त शक्ति विद्यमान है अपना निरीक्षण करते करते प्राणी उससे अभिन्न हो जाता है, जो वास्तव में सब का सब कुछ होते हुए भी सबसे अतीत है। अपना निरीक्षण में बल के सदुपयोग और विवेक के आदरकी प्रेरणा देता है। बल के सदुपयोग से निर्बलताएँ और विवेक के आदर से अविवेक स्वतः मिट जाते हैं।

परंपरागत शीघ्र शास्त्रोक्त गणीतथी
जिनालयानु निर्माण कार्य करना
: हेड ऑफिस :

शिल्पकार जयरूप हीरालालजी सोमपुरा
मु. पो. बरलुट वि. सीरोही (राजस्थान)

: ब्रान्च आफिस :

शिल्पकार जयरूप लीलाशंकर सोमपुरा
डाकबंगला पां. मुं. पो. मकराणा
जिल्ला : नागौर (राजस्थान) (N.R.)

गुर्जरना शिष्ट प्रकाशने

श्रमणु भगवान भट्टापीर. धीरजलाल ध. शाह	१-२५
शीलवती. भुलार्थ न्नेधाली	५-००
जगदुद्धारक भगवान भट्टापीर. अण्णेलाल न्नेशी, जेम. जे.	३-००
विज्ञान अने अध्यात्म. मुनिश्री अमरेन्द्रवि.	२-२०
अचिंत चिंतामणि नवकार. ,, ,,	०-७५
द्विद्विधर. जयलिङ्ग	५-२५
यक्षवती भरतदेव. जयलिङ्ग	४-५०
सिद्धराज जयसिंह. जयलिङ्ग	२-५०
उदा भट्टेता. जयलिङ्ग	३-००
वीर धर्मकी प्राणी कथाओं. जयलिङ्ग	१-५०
अलिषेक. रतिलास दीपयंद देसाय	३-००
सहायार. क्षाधर वालेस	३-००
व्यक्ति घडतर. क्षाधर वालेस	३-७५
जुवन दर्शन. क्षाधर वालेस	२-४०
संस्कार तीर्थ. क्षाधर वालेस	२-७५
तदुष्ठाश्रम. क्षाधर वालेस	२-३५
लाटने दंडनायक. धीरजलाल ध. शाह	३-५०
योगशतक. हरिसदसूरि	३-००
अध्यात्मविचारणु. पं. सुभलाल	४-००

आ अने गुजराती भाषाभाषी तमामे तमाम
पुस्तको अवश्य भगवानु अग्रणी स्थान

गुर्जर ग्रंथरत्न कार्यालय

कुवारा सामे, गांधी मार्ग, अमदावाद-३८०००१
फोन : २४५६८

पर्वधिराज की आराधना कैसे फले ?

ले० हीराचंद वैद-जयपुर

विश्व में प्रचलित धर्मों में जैन धर्म का भी अपना विशेष स्थान है। अन्य धर्मों में जहां लौकिक पर्वों का महत्व है वहाँ जैन शासन में लोकोत्तर पर्वों का ही महत्व है।

ये ऐसे पर्व हैं जिनमें श्रमण समुदाय व श्रावक वर्ग दोनों ही आराधना कर अपने मुख्य लक्ष्य मोक्षमार्ग की अभिलाषा को जागृत करने में दत्तचित रहते हैं।

आज हमें पर्वोत्सव पर्व के सम्बन्ध में कुछ विचार करना है। पर्व तो सब ही है पर केवल यही पर्वधिराज क्यों? वस्तुतः इस पर्व की स्थिति ही ऐसी है। चार्तुमासकाल धर्माराधन के लिये हरतरह से उपयुक्त समय है। इस काल में वर्षा का जोर हेने से व्यापार भी मध्यम रहता है, दुसरी ओर तपस्या आदि के लिये भी यह श्रेष्ठ समय है न ज्यादा गर्मी, न ज्यादा सर्दी, हवा भी नर्म। फिर सबसे बड़ा लाभ इस काल में साधु-साध्वियों का एक जगह स्थिरवास। इस पर्व का कार्यक्रम भी हमारे पूर्वाचार्यों ने इस ढंग से सजाया है कि वैज्ञानिक दृष्टिकोण से भी विचार करे तो हमारे जीवन को शुद्ध सात्त्विक बनाने की अपूर्व अवसर यह पर्व प्रस्तुत करता है।

आठ रोज के इस पर्व की आराधना में प्रारम्भ में अठ्ठाई व्याख्यान में हमारे मुख्य कर्तव्य क्या है, इन पर विस्तृत विवेचन होता है, प्राचीन काल में बने ऐतिहासिक तथ्यों के साथ हमको भूले हुये मार्ग से सही मार्ग पर आने की प्रेरणा करते हैं। इनके बाद कल्पसूत्र का वाचन प्रारम्भ होता है। वाचन से पूर्व ज्ञान की भक्ति का अपूर्व प्रसंग आता है। फिर नव वाचना में कल्पसूत्र का जो विवेचन आता है—उससे हमारे

अनन्त उपकारी तीर्थंकर भगवन्ते के जीवन के उदारण इतिहास के रूपमें हमारे सामने हजारों लाखों वर्षों की जैन शासन की महिमा सोनेमाकी रील की जैसे कमबद्ध रूपमें आती रहती है। प्रभु के प्रति समर्पण की भावना आती है, साधु-भगवन्तो के चारित्र्य भी के प्रति बढ़ा पैदा होती है, ज्ञान के प्रति रुचि बढ़ती है। इस तरह दर्शन ज्ञान चारित्र्य की रत्नत्रयी के प्रति मस्तक विनम्रता से झुक जाता है।

अब अन्त में आता है संवत्सरी महापर्व। यह जैन शासन का एक अभूतपूर्व पर्व है। इस पर्व की आराधना भी अनेखी है। हमसे वर्ष भर में दुसरे के प्रति हुये अविनय व भूलों के लिये क्षमा मांगने का प्राधान्य तो है ही साथ ही दुसरे द्वारा इसी तरह हमारे प्रति किये हुये अविनय व भूलों के लिये क्षमा मांगने पर क्षमा प्रदान करना भी मुख्य आकर्षण है। पर उन सबसे भी उपर हृदय की स्वच्छता के लिये यह कितना महान कार्य है कि केवल मांगने व देने के लिये क्षमा नहीं, अर्थात् सामने वाले के नही मांगने पर भी अपनी ओर से महानता दर्शति हुये क्षमा कर देना? क्या दुनिया के किसी भी धर्म में ऐसा दिगदर्शन मिलता है।

आठ रोज नियमित व्याख्यान सुना, तपस्या भी की, अर्थ का सदुपयोग भी किया पर जीवन जीने की कला हम नही सीख पाये तो इन सब का लाभ—जैसा चाहिये वैसा मिलेगा नही।

इस आराधना वन में साता विनय और तप के प्रति आदरभाव आवे तो ही नैतिक दृष्टि हम उत्कृष्टता की ओर बढ़ सकते हैं।

पर हमारे जीवन में दिखाया बढ़ता जा रहा है प्रदर्शनी के प्रांत हमारा मोह भी बढ़ता ही जा रहा है पर नीचे के जीवन में परिवर्तन कितना आता है कभी हमने इस ओर विचार किया भी है ?

जैन शासन में पंदा होकर भी हमारे आत्मा के विकास का मार्ग नहीं खुला तो फिर किस भव में वह अकसर हमें प्राप्त होगा ।

जैन शासन में जन्म लेकर व भगवतो द्वारा बताये मार्ग के पथिक बनकर हम हमारा कल्याण कर सकते हैं, साथ ही अपने जीवन को आदर्श बना कर हम ओरो को आगे बढ़ने की प्रेरणा भी प्राप्त करने का अवसर दे सकेंगे । और भाग्य से हमारे आत्मा के कल्याण के साथ हमें हमारी धार्मिक संस्थाओं की सेवा का अवसर मिल जावे तो सोने में सुगन्ध ही है, पर हमारा "लक्ष्य होना चाहिये सेवा का सत्ता का नहीं" ।

इस पर्वाधिरज की आराधना कर हम अपने

स्वागतम ! पर्वाधिराज !

स्वागतम ! पर्वाधिनायक ! हे पर्युषण ।
धर्म के आगार में हो शीघ्र-भूषण ॥
चाहना है पांच कर्तव्य को निभाऊं ।
कर्म-मल-दल, धर्म-जल से धो बहाऊं ॥
कामना है ज्ञान की, मन हो विचक्षण ।
पूज ले हम पूज्य जिन गुरुवर विलक्षण ॥
हो क्षमा की याचना सबसे, न अन्तर ।
प्यार से 'कुसुमित' रहे धरती निरन्तर ॥

कुसुमकुमारी जैन, अमरावती.

जीवन को उंचा उठावे-परिवर्तन लावे तो ही आराधना की सफलता है, बरना तो जैसे जीवन में अब तक अनेक पर्युषण चले गये यह भी चला ही जायेगा और हम जहां के तहां ही रह जाएंगे ।

अनाथ लीवों को अभयदान दे के महान पूण्योपाजर्न कीजिए श्री कीडीयानगर पांजरापोल के कार्यकर्ता की नम्र बिनती

सविनय विदित करना है कि यहां पर कीडीयानगर में बर्षोंसे पांजरापोल चलती हैं । कीतनेही जीवा को अभयदान दिया जाता है । प्रतिवर्ष आवक के सामने खर्च ज्यादा है । पंखों को दाना और कुत्ते को रोटी प्रतिदिन बड़ेपेमाने पर खिलाई जातो है । आसपास के गांव के लगे छोटे बड़े घेरे, बकरीयां, छोटे लवारे और वृद्ध या अपंग पशु छोड़ जाते हैं । जिसको यहांकी पांजरापोल संस्था बड़ाभारी खर्च करके भी निभाती है ।

संस्थाने अभातक कोई कायमी निधि इकट्ठा नहीं किया । तो प्रतिदिन के जीवदया के कार्यक्रम को शुरू रखने के लिये, हरेक गांव के श्रोसंधो पू आचार्य भगवतो, देवाधि मुनी-वरो, पूज्य सा वीजी महाराजो को और जीवदया प्रेमियोंको नम्र प्रार्थना है कि हमारी यह सच्ची बात पर ध्यान दे कर यथाशक्य ज्यादा से ज्यादा सहायता मिलवा दे-भेज दे । आजदिन तक जेन्हेने हमारो पांजरापोल को सहायता भेजने में मदद की, और भेजी हैं, वे सबकी हम अनुमोदना करते हैं । इस पथ हो सके तो ठोक मात्रा में सहायता भेजे यही हमारी प्रार्थना है । रकम भेजनेवाले भाग्यशालीओ को पक्की रशीद भेजी जायगी ।

श्री कीडीयानगर वाणीया महाजन मदद भेजने के ठिकाने:— रवि ट्रेडिंग कंपनी

C/o वीरा ही जीभाइ अबजीभाई

स्व

दादामंजल, तीसरी मंजिल

मुं पो. कीडीयानगर, ता. रापर

६७/६९ महमदअली रोड,

(जी भुज-कच्छ)

(रजी. नं २०३)

मुंबई-३ फोन नं ३२६३४२

ભારતભરમાં શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈનોની એકમાત્ર સંસ્થા

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સ

ગોડીજી બિલ્ડીંગ, ખીજે માળે, ૨૦ વિજયવલ્લભ ચોક, મુંબઈ-૨.

કેન્દ્ર અને રાજ્યસરકારો આવી પ્રતિનિધિક સંસ્થાનો જ અવાજ સાંભળે છે. કોન્ફરન્સ અખિલ ભારતીય જૈનોનો સમૂહ અર્થાત્ 'જૈન ફેડરેશન' અથવા 'સંઘોની પાર્લામેન્ટ' ગણાય છે. ભારતભરના સંઘોનો એ સંઘ હોવાથી એને 'મહાસંઘ' કહેવાય.

સરકારી અંકુશો અને કાયદાઓના આ રાજ્યમાં જ્યારે કામ, જાતિ કે સમાજનો ભારે હિત કરતા ટૂંકો અને ધર્માદા સંસ્થાઓને કામ કરવાનું મુશ્કેલ થવાનો સંભવ દેખાય ત્યારે સ્વહિતની રક્ષા માટે અવાજ વધુ બુલંદ બને અને ધાર્મિક, સામાજિક, સાંસ્કૃતિક, આર્થિક આદિ ક્ષેત્રોમાં વધુ સેવા આપી શકે તે માટે કોન્ફરન્સ આપનો સક્રિય અને સહૃદયી સાથ તથા સહકાર માગે છે.

માટે આજે જ આપશ્રી,

- ૩૧. ૧૦૦૧, આપીને પેટ્રૂન બનો.
- ૩૧. ૧૦૦૧, સુકૃત ફંડમાં આપો.
- ૩૧. ૨૫૧, આપીને લાઈફ મેમ્બર બનો.
- ૩૧. ૧૫૧, નિભાવ ફંડમાં આપો.
- વાર્ષિક ૩૧. ૧ આપી ૧૮ વર્ષથી વધુ ઉમરની કોઈપણ વ્યક્તિ સામાન્ય સદસ્ય બને.

દીપચંદ એસ. ગાડી

પ્રમુખ

જયંતભાઈ એમ. શાહ

મુખ્ય માનદ્ મંત્રી.

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સ-મુંબઈ.

તાર-હિંદસંઘ]

[ફોન-૩૩૩૨૭૩

जैनधर्म सबन्धी शोध खोज

लेखक : श्री गीपीचंदजी धाडीवाल

इन वर्षोंमें जैन धर्म सम्बन्धी शोध खोज के अनेक निबंध तथा प्रबंध लिखे गये तथा लिखे जा रहे हैं, परन्तु कुछ महत्त्वपूर्ण बातों की ओर प्रायः ध्यान नहीं दिया जाता है। लेखक जैन होते हुये भी उनकी पृष्ठभूमि में जैन संस्कारों का अभाव होता है तब वे प्राचीन ग्रंथों के शब्दार्थ से आगे जैन धर्म के हृदय तक नहीं पहुँच सकते हैं। वे प्रायः पाश्चात्य विद्वानों का ही अनुकरण करते हैं, उनके निष्कर्षों तथा उनकी मान्यताओं पर ही चलते हैं। परन्तु उन पाश्चात्य विद्वानों की भूमिका भारत की भूमिका से भिन्न होती है। उनकी संस्कृति भोग प्रधान है और भारत की त्याग प्रधान। यह भेद समझे बिना कोई भी विद्वान जैन धर्म को समझ नहीं सकता और पाश्चात्य देशों के मापदंड से जैन धर्म और उसके प्रभाव को नापता है। अजैन भारतीय विद्वान अपने निजी धर्म के प्रति जन्मजात पक्षपात के कारण जैन धर्म को वास्तविक रूप से देखने में सफल नहीं होते हैं।

लेखकों का इस ओर ध्यान ही नहीं जाता है कि जैन धर्म के सुव्यवस्थित सुसंगठित अधविश्वास से मुक्त बुद्धि युक्ति अनुभव और मानसिक विज्ञान पर आधारित सिद्धान्त है, और यह बातें अन्य धर्मों में नहीं है इसका क्या अर्थ और क्या कारण है इसकी खोज करें। इसी जीवन को और संसार को शान्ति और सुखपूर्ण जीवन ढालने वाले व्रत नियम को एक रुढ़ी से अधिक नहीं समझते। उन नियमों का समझपूर्वक अभिद्व विकास की दृष्टि से पालन की योजनाएं, प्रत्येक नियम के स्वीकार करने के लिये योग्यता की आवश्यकता का निदान, उन सिद्धान्तों का समाज

में यथाशक्ति परिपालन तथा उनका सामाजिक और देश के व्यवहारिक जीवन पर अत्यक्ष प्रभाव, इसी बात का सूचक हैं कि जैन समाज भूतकाल में इन पिछली कुछ शताब्दियों में रही है वैसे समाज नहीं थी, किन्तु बहुत ही विकसित उन्नत बहुसंख्यक ही नहीं किन्तु एक समय भारत की एक मात्र विकसित समाज थी और जैन धर्म प्रायः सर्वमान्य धर्म था। वह भारत के बाहर भी कई देशों में प्रचारित था। इतना ही नहीं किन्तु भारत की त्याग प्रधान संस्कृति का वही मूल है, आधार है और वह सदा देा और समाज के जीवन के प्रत्येक क्षेत्र में महत्त्वपूर्ण योग देता रहा है। इन विषयों पर ऐतिहासिक खोजपूर्ण निबंध ही नजर नहीं आते हैं जब कि जैन शोध संस्थानों का और विशेष कर जो प्राथमिक संस्थान वैशाली के इन्स्टीट्यूट आफ प्राकृत जेनेलोजी एंड अहिंसा जिनके नामकरण का आय ही जैन धर्म और अहिंसा के विषय में खोज करना ही है, इस ओर अवश्य ध्यान देना चाहिये। नहीं तो अन्य विश्वविद्यालयों में ओर इस शोध संस्थान में भेद ही क्या रह जाता है।

निबंध प्रायः साहित्य दर्शनादि विषयों पर तुलनात्मक भी होते हैं, कलात्मक मंदिरों के खंडरों पर भी होते हैं, परन्तु इन सब के पीछे कौन शक्ति है और उस शक्ति ने भिन्न भिन्न काल में देश के भिन्न भिन्न जीवन क्षेत्रों में क्या क्या प्रभाव डाले तथा सारे देश की संस्कृति के विकास में क्या-क्या योगदान किया ऐसे विषयों के ऐतिहासिक खोज की ओर ध्यान दिया जाना चाहिये। जैन ग्रंथों के आधार पर भारतीय इतिहास लिखा जाता है पर जैन धर्म ने भारतीय इतिहास

को भिन्न भिन्न काल में, साहित्य में, कला में, जीवन संस्कारों में कैसे प्रवाहित किया इस ओर ध्यान नहीं जात है, जैन साहित्य का इतिहास लिखा जाता है उन विद्वानों के जीवन चरित्र लिखे जाते हैं परन्तु भारतीय साहित्य के विकास में और भारतीय विद्वानों में इनका क्या स्थान था, भारतीय संस्कृति के विकास में इनका क्या स्थान था इस ओर ध्यान नहीं दिया जाता है मानों जैन समाज भारत का समाज का एक अलग बाहर से आया हुआ उपेक्षित अंग ही है। जैन विद्वानों में भी यही संकीर्ण दृष्टि है और वे जो भी चर्चा करते हैं मानों केवल जैन धर्मावलम्बियों के लिये ही करते हैं। इसलिये आधुनिक इतिहास तथा अन्य विषयों के साहित्य में जैन धर्म की ओर जैन इतिहास की ओर जैन समाज की उपेक्षा ही दृष्टिगोचर होती है।

भारत में दो विचार-धाराएँ प्रवाहित हैं—
१. श्रमण विचारधारा जिसका आधार जैनधर्म के अहिंसा संयम के सिद्धांत है, जो इस जीवन में और मृत्यु के पश्चात् भी सुख श्रेय का आधार किसी बाहरी व्यक्ति या शक्ति की दया या कृपा को नहीं मानते हैं किन्तु स्वयं के पुरुषार्थ और स्वात्मबल को ही मानते हैं और उनके पूजनीय तीर्थंकर भी इसी प्रकार निज के पुरुषार्थ द्वारा ही आत्मशुद्धि करते हुये इस पद पर-परमात्मा पद पर पहुँचे हैं। परन्तु वे भी किसी भक्त या अन्य के भाग्य में हस्ताक्षेप नहीं करते हैं। उनकी भक्ति या पूजा उन्हें प्रसन्न करने के लिये नहीं किन्तु उन्हें आदर्श रूप में मान कर उनसे प्रेरणा प्राप्त करने के लिये की जाती है। भारत की यही प्राचीन विचारधारा है।

२. वैदिक विचारधारा, यह भारत के बाहर के आये उस आर्यों की विचारधारा है। इसके अनुसार मनुष्य का अन्तर्हिता, भाग्य विधाता, एक अप्रत्यक्ष काल्पनिक व्यक्ति ईश्वर ही है तथा प्राकृतिक शक्तियाँ जिनको इन्द्रादि देवताओं का

रूप दे दिया गया है वे हैं। इनकी दया और कृपा पर ही सब कुछ आधारित है। इन्हीं को प्रसन्न करने के लिये यज्ञादि क्रियाएँ की जाती हैं। इस विचारधारा में अहिंसा संयम को कोई महत्त्वपूर्ण स्थान नहीं है। देवी देवताओं को प्रसन्न करने के लिये जो यज्ञ किये जाते हैं उनमें प्राणी भी बली कर दिये जाते थे। उनके अनुसार ईश्वर समय-समय पर संसार में अवतार लेकर गृहस्थावस्था में ही रहते हैं और संसार का मार्ग दर्शन करते हैं। ऐसे अवतारों में ही भगवान् श्री राम और श्री कृष्ण हैं। जबकि श्रमण विचारधारा के अन्तिम दो तीर्थंकर श्री पार्श्व और श्रीमहावीर ऐतिहासिक व्यक्ति स्वीकार कर लिये गये हैं, दूसरी विचारधारा के अवतार भी ऐतिहासिक नहीं किन्तु पौराणिक ही हैं। इस भेद का कारण यही है कि जब आर्य आये तब भारत एक बहुत ही विकसित देश था, भौतिक दृष्टि से भी बहुत विकसित था और जहाँ भौतिक विकास होता है पारस्परिक स्पर्धा, ईर्ष्या, द्वेष इत्यादि अनेक दोष पैदा हो जाते हैं जो मनुष्य समाज में संघर्ष और वैमनस्य पैदा करते हैं जिनको नियंत्रित करनेका सबल उपाय आत्मनियंत्रण अर्थात् अहिंसा और संयम ही है। वैदिक विचारधारा वाली आर्य जाति इतनी विकसित नहीं थी इस लिये उनमें न तो संघर्ष था और न उसको नियंत्रित करने के लिये धर्म-अहिंसा संयम की आवश्यकता थी।

विकसित समाज कभी अंधविश्वास स्वीकार नहीं करती। उसकी मान्यताएँ बुद्धि युक्ति और अनुभव पर आधारित होती हैं। जीवन सिद्धांत भी सुव्यवस्थित सुसंगठित होते हैं और जीवन-मार्ग भी इस प्रकार का होता है कि भिन्न भिन्न स्थिति और शक्ति के मनुष्य उस मार्ग पर चल कर स्वपुरुषार्थ से इस जीवन में भी सुख और सफलता प्राप्त कर सके। जैन सिद्धांत इसी प्रकार के सिद्धांत हैं।

मनुष्य स्वभावतः इन्द्रिय भोग इच्छुक है इसके लिये धन और सत्ता की आवश्यकता होती है और यह इच्छाएं कभी तृप्त नहीं होती। यही संसार में शोषण और स्वार्थवृत्ति, प्रतिद्वन्दता और संघर्ष को जन्म देते हैं और इसी से अपराध और हत्याएं बढ़ती हैं। पाश्चात्य देशों का जीवन इसका प्रमाण है। वे भौतिक विकास पद पर सबसे आगे हैं अमेरिका के विषय में भूतपूर्व जस्टिस टेकचन्द के शब्दों में अपराधों का उत्तरदायित्व धन की कमी पर नहीं है किन्तु उस की बहुतायत पर। धन सत्ता और इन्द्रिय भोग की इच्छाएं जैसे वे मिलती हैं वेसे वेसे वे बढ़ती हैं। नैतिकता के भाव नष्ट करने में भौतिकवाद बेजोड़ है। इसी प्रकार एक अंग्रेज उच्चाधिकारिका कहना है कि ज्यों ज्यों धन सम्पत्ति बढ़ती है, अपराध बढ़ते हैं। इस रोग का इलाज करने में न्याय व्यवस्था और कानून विफल ही रहते हैं।

इसका इलाज केवल आत्मनियंत्रण, स्व-अनुशासन ही हो सकता है। मनुष्य आत्मनियंत्रण द्वारा अपने आप को ऐसे किसी भी कार्य करने से रोके जिससे किसी को कष्ट हो या किसी को अहित हो यह अहिंसा है। अपने आप को रोकना संयम है और ऐसी आदत डालने के उपाय करना शिक्षा प्राप्त करना जिससे संयम का विकास हो, वह तप है अर्थात् अहिंसा संयम और तप ही संसार को उपर बनाई बुरी प्रवृत्तियों से रोक सकता है। यह अहिंसा संयम तप ही जैन धर्म है। यह ऐसा युक्ति और मानसिक विज्ञान आधारित सिद्धांत है कि इसमें नास्तिक भी दोष नहीं बता सकते। यह भी प्राकृतिक सिद्धांत है कि प्रत्येक क्रिया को प्रति क्रिया होती है। यही जैन कम सिद्धांत है। इसी अहिंसा संयम तप का व्यवहारिक रूप देने की दृष्टि से पांच महावृत और १२ अणुव्रतों की योजना है। संसार की वास्तविकता समझने के लिये बारह भावनाएं विचारनीय बनाई गई हैं। यह सब बातें अन्धा-

नुकरण से करने की नहीं हैं, विन्तु जैन धर्म में इस बात पर भार दिया गया है कि सिद्धांतों को गहराई से समझ कर अपने जीवन अनुभव द्वारा तथा युक्ति द्वारा उनकी सत्यता स्वीकार कर उन पर श्रद्धा कायम करना चाहिये और फिर उसके अनुसार आचरण करने की चेष्टा करना चाहिये। इन तीनों में से एक की कमी भी सिद्धांतों की जानकारी को व्यर्थ कर देती है। जैन धर्म की दृष्टि इतनी विशाल और निराग्रही है कि यह आवश्यक नहीं कि जीवन में अहिंसा संयम तप का ध्येय आणक प्रकार से ही प्राप्त किया जाय। मनुष्य कोई भी मार्ग अपनाये यदि वह मार्ग ध्येय पर पहुंचा सकता है तो उस में जैन धर्म को कोई आपत्ति नहीं। यह सब बातें भी उच्च दर्जे के बुद्धि विकास के परिचायक हैं।

नियंत्रित जीवन से मनुष्य का स्वास्थ्य भी उत्तम रहता है। बुद्धि भी संकल्प विकल्प रहित होकर विकसित होती जाती है, विवेक अधिकाधिक जागृत होता जाता है, सभाव शान्त, परोपकारी, सहयोगी भावनापूर्ण होता जाता है, व्यक्ति भी खिलता जाता है। और वारे और सहयोग मंत्रीपूर्ण और शान्त वातावरण बनता जाता है। यह सब बातें मनुष्य को अपने व्यवहारिक जीवन में सफलता कारण बन जाते हैं। जैन सिद्धांत मनुष्य के व्यवहारिक जीवन में अपने कुटुंब, समाज देश और संसार के प्रति उत्तरदायित्व निभाने में किसी प्रकार बाधक नहीं है किन्तु इनके लिये उस की योग्यता बढ़ाते हैं।

नियंत्रित जीवन वाले व्यक्ति का हृदय शुद्ध होता जाता है, अपनी कमजोरियों को, दुर्गुणों को, अधिकाधिक समझने लगता है और उनको दूर कर सद्गुणों को उपार्जन की चेष्टा करता है, इस प्रकार क्रमशः बुद्धि समझ और दृष्टि अधिकाधिक विकसित होती है और उसका जीवन अधिकाधिक उच्च और उसको आत्मा अधिकाधिक शुद्ध होती हुई पूर्ण शुद्धता, मेक्ष परमात्मा

પદ પર પહોંચ જાય છે। આ ક્રમિક વિકાસની, તેને આસાનીથી સમજાવવાના કારણે આઠ શ્રેણીઓ અર્થાત આઠ યોગ દૃષ્ટિઓ બતાવી ગઈ છે। યોગનો અર્થ પૂર્ણ વિકાસનો માર્ગ છે। આ પ્રકારે આત્માની ક્રમિક શુદ્ધિની ૧૪ કક્ષાઓ બનાવી ગઈ છે। યહી ૧૪ ગુણ સ્થાન છે અને અંતિમ ૧૪ વીં કક્ષા પૂર્ણતઃ શુદ્ધ આત્માની પરમાત્મા પદ પર પહોંચી હોઈ આત્માની છે।

આત્મા અમર માની ગઈ છે અને શરીર નાશવાન। કર્મ સિદ્ધાંતના અનુસાર ક્રિયા પ્રતિક્રિયાના પરિણામ સ્વરૂપ આત્મા જન્મ-જન્માંંતરમાં ભટકતો હોઈ જઈ અપનેની પુરુષાર્થથી યોગ દૃષ્ટિની અને ગુણ સ્થાનની શ્રેણીઓ પર આગે-બઢતે-બઢતે અંતિમ કક્ષા પર પહોંચ જાય છે। તબ જન્મ-મરણના, જન્મ-જન્મસ્તરોના અંત હો જાય છે અને યહ અપનેની સ્વભાવિક ગુણ અનંત જ્ઞાન અનંત સુખ વગેરે પ્રાપ્ત કરી પૂર્ણ બ્રહ્મ, પરમાત્મા બન જાય છે।

આ સુવ્યસ્થિત રૂપ એક વિકસિત સમાજના ધર્મનો હોઈ શકે છે। અન્ધવિશ્વાસ-આધારિત માન્યતાઓ વિકસિત સમાજ સ્વીકાર નહીં કરી શકે છે।

આ શોધ સંસ્થાના તથા શોધ વિદ્યાર્થીઓના જન્મ ધર્મના આ રૂપનો જે આ જીવનમાં સફળતાનો હેતુ છે, અપનેની નિબંધોમાં બતાવવા હોઈ છે। સિદ્ધાન્તના શાશ્વત સત્ય છે પરંતુ મનુષ્યની બુદ્ધિ અને સિદ્ધાંતોની ઉપયોગિતાની દ્રષ્ટિ-દેશકાલની પરિસ્થિતિઓના સાથે બદલાતી જાય છે। આજના સમયમાં ધર્મની, આ જીવનમાં ઉપયોગિતાની અને ઉપેક્ષા રાખતો હોઈ તેને કેવલ પરોક્ષ પરલોકના કારણે જ ઉપયોગી બનાવવા ધર્મના કારણે ઉપેક્ષાના જન્મ દેવા છે। વિદ્વાનોના આ આગે-ધ્યાન દેવા હોઈ છે। આજની બુદ્ધિવાદના કાળમાં ધર્મને કેવલ રૂઢીની રીતે બતાવવાથી ગ્રહણ નહીં કરવા જાય શકે છે, તેની વાસ્તવિક જીવનમાં ઉપયોગિતા પર ભાર દેવા હોઈ છે।

સાધન સામગ્રી

- સુગંધિત અગરબત્તી
- દર્શાની દીપ
- પાણી દ્રવ્ય
- ચરમણ
- સાપડા
- એકાદશીયા
- વાસકોષ
- કેશર
- કુટાસાળો
- સંધ્યારીયા
- કામળાઓ
- દાળખી

શોધના યત્ર, પરવાનો-કરના-અક્ષય લેર-રક્તિકની માળાઓ-ઓરખોળી-ઉપકરણો-પુસ્તકોનો ભંડાર

રેડીયમ અને માસ્ટીકની માળાઓ-દવાનીઓ-માપડા-વગેરે-દ્વારા પૂર્ણ ભંડાર ટિપ્પણી
કાર્ડ-ફોલ્ડર વગેરે માટે

મોદરાજીવન પુસ્તક ભંડાર
૧૫-૨૦ મીટર સ્ટોર-ગોડાઉન-મુંબઈ-૨

મહા પ્રાભાવિક ૨૫૦૦ વર્ષ પ્રાચીન બાવન જિનાલય અજરી તીર્થની યાત્રાએ પધારો

પિંડવાડા (રાજસ્થાન)થી બે માઈલ આબૂરોડ તરફ હાઈવે ઉપરથી ૧ માઈલ દૂર આવેલ શ્રી અજરી તીર્થ સંપ્રતિ મહારાજાએ બંધાવેલું છે. અને ૧૪મા સદીમાં શેઠ ધરણાશાએ જીર્ણોદ્ધાર કરાવેલ હતો. અહીં કલિકાલસર્વજ્ઞ આચાર્ય ભગવંતશ્રી હેમચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજાને સરસ્વતી પ્રસન્ન થઈ હતી. સરસ્વતી દેવીનું સુંદર મંદિર પણ છે. છેલ્લો જીર્ણોદ્ધાર સ્વર્ગસ્થ પૂ. આનંદેવશ્રી વિજયપ્રેમસૂરીશ્વરજી મંના ઉપદેશથી સં. ૨૦૧૮થી ચાલુ કરાવી સં. ૨૦૨૭માં પૂ. આનંદેવશ્રી વિજયરામચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મંની નિશ્રામાં પ્રતિષ્ઠા થઈ છે. સુંદર ધર્મશાળામાં રહેવા તથા જમવાની ઉત્તમ સગવડ છે. તે આ તીર્થના એકેએક ચમત્કારિક જિનજિઓ તથા મૂલનાયક શ્રી મહાવીરસ્વામીના દર્શન કરી જીવન સફળ કરો.

સિ. શેઠ કલ્યાણજી સૌભાગચંદ જૈન પેઢી
પિંડવાડા (રાજસ્થાન)

जैनधर्म में जैसे उपर बताया गया है, धर्म के ज्ञान के साथ युक्ति और अनुपवाधारित आचरण आवश्यक माना गया है, इसी का परिणाम है कि अहिंसा और संयमत्याग का सब भारतीय धर्म महत्व देते हैं परंतु जिस गहराई से इन सिद्धांतों का जैनी गृहस्थ और मुनि पालन करते हैं अन्य धर्मों में कोई पालन नहीं करता। केवल जैनी या जैनों के प्रचार के कारण कुछ अजैन जातियां शुद्ध निरामिणाहारी हैं, शेष “अहिंसा परमो धर्म” मंत्र का स्वीकार करने वाले भी मांस खाते हैं। इसी त ह त्याग और संयम में और विशेष कर ब्रह्मचर्य पालन में जैन साधु और साध्वियां द्रढता रखते हैं ऐसा अन्यो में नहीं दिखता और इसका प्रभाव गृहस्थों पर भी पड़ता है। साध्वियों तो अन्य धर्मों में होती ही नहीं है। साथ में ही यह साधु साध्वियों का संगठन हजारों वर्ष से सुसंगठित पारस्परिक रूप में चलती आई है।

इससे यह भी निकटकण निकलता है कि अहिंसा संयम तप (त्याग) जैनों का निजी सिद्धांत है जब कि अन्य धर्मों ने उसका महत्त्व

समझ कर सिद्धांत के रूप में तो स्वीकार किया पर उनमें आचरण पर वैसा भार न होने के कारण पूरा पालन नहीं किया जाता है। इससे दूसरा निकटकण यह भी निकलता है कि भारतीय संस्कृतिका त्याग प्रधान होना (जब कि पाश्चात्य संस्कृति भोग और शोषण प्रधान होकर संसार के लिये विनाशकारी बन रही है) जैन धर्म पर ही आधार रखता है। इन सब बातों की ऐतिहासिक शोध खोज करके जैन धर्म के वास्तविक रूप, उसके दुनिया पर और विशेष कर भारत पर वास्तविक कल्याण का ही प्रभाव संसार के समने प्रगट करना चाहिये। जिससे भारत को और संसार को उससे लाभ मिले। पाश्चात्य सभ्यता संगार का विनाश को ओर ले जा रही है और वहां के लोग उसका अनुभव करने लगे हैं और भारतीय धर्मों को और प्रभावित हो रहे हैं। उनके सामने जैन धर्म जैसा बुद्धि युक्ति अनुभव आधारित धर्म उचित रूप में रखा जाय तो यह संसार का कल्याण कर सकता है।

आपनी

सेवा

भाटे

तत्पर

स्टेट जे-ड ओ.ई. सोराष्ट्र

डेड ओ.ई.सि : लावनगर-३६४००१

ई.न : ३२७१ (६ ला.मो.)

॥ नमो नमो नाणदिवायरस्स ॥

राजस्थान के प्रमुख शहर
जोधपुर में

कन्याओं के नैतिक और
आध्यात्मिक जागरण के लिये

卐 प्रथम सुनहला अवसर 卐

तपस्वी पन्थास प्रवर

श्री मंगलविलयजी म० स०

की आज्ञानुवर्तिनी विदुषी

जैन साध्वीजी

श्री निर्मलाश्रीजी एम. ए.

‘साहित्यरत्न’

के सान्निध्य में

(मिडिल कक्षा से कालेज

में अध्ययन करती हुई बहिनों
के लिये)

* श्री संस्कार-अध्ययन सत्र *

(कन्या-शिविर)

का भव्य आयोजन

: स्थल :

श्री भैरवाग पाश्वनाथ जैन

तीर्थ सरदारपुरा, जोधपुर,

प्रत्येक रविवार को दोपहर में

१-३० से ४-३० बजे तक

(कार्यक्रमों की समय-समय

पर सूचना दी जावेगी)

—: प्रयोजक :-

श्री भैरवाग पाश्वनाथ

जैन तीर्थ, जोधपुर

फोन-21886

युवकों के आध्यात्मिक विकास हेतु

श्री अस्थिरमुनिजी महाराज का

—: ग्यारह सूत्री कार्यक्रम :—

१—प्रत्येक युवक को प्रतिदिन प्रातः जिनेश्वरदेव के दर्शन करके
अथवा एक नवकार-मंत्र की पूरी माला गिनकर मुंह में अन्न
—जल ग्रहण करना चाहिये ।

२—प्रत्येक युवक को सप्ताह में कम से कम एक बार (रविवार को)
जिनेश्वरदेव की पूजा अथवा एक सामायिक करना चाहिये ।

३—प्रत्येक युवक को प्रतिदिन कम से कम एक घंटे एक जीवन के
सदृश्य धार्मिक स्वाध्याय करना चाहिये ।

४—प्रत्येक युवक को हर अष्टमी एवं चतुदशी के दिन हरी
सब्जियों का तनिक भी सेवन नहीं करना चाहिये ।

५—प्रत्येक युवक को सप्ताह में कम से कम एक बार (रविवार को)
गम पानी का एकासना करना चाहिये व उस दिन भोजन में
केवल रोटी व एक ही सामान्य सब्जी का प्रयोग करना चाहिये ।

६—प्रत्येक युवक को बीमारी या अति आवश्यक परिस्थितियों को
छोड़कर रात्रि में पानी के अतिरिक्त अन्य किसी भी खाने-पीने
की वस्तु का प्रयोग नहीं करना चाहिये ।

७—प्रत्येक युवक को खाने-पीने की समस्त मादक वस्तुओं का
(जैसे घूम्रपान, तम्बाकू, भांग आदि) पूर्ण त्याग कर देना चाहिये ।

८—प्रत्येक युवक को सम्पूर्ण जीवन पर्यन्त तक पान न खाने का
नियम ग्रहण करना चाहिये व मास में एक से अधिक बार
सिनेमा नहीं देखना चाहिये ।

९—प्रत्येक युवक को सप्ताह में दो से अधिक बार मैथुन सेवन
(सभोग) नहीं करना चाहिये तथा पर्व तिथियों में पूर्ण ब्रह्मचर्य
पालन करना चाहिये ।

१०—प्रत्येक नगर में आध्यात्मिक-स्तर पर युवक-मंडलों की स्थापना
को जावे व आध्यात्मिक प्रवृत्तियों को जैसे सामूहिक आध्यात्मिक
गोष्ठियां, सामूहिक सामायिक अथवा पूजन सामूहिक तपस्या
(आयंबिल निवि आदि) को प्रोत्साहित किया जावे ।

११—प्रत्येक युवक को अपने जीवन का आधा स्तंभ “सादा जीवन
उच्च विचार” (Simple Living High Thinking)
बनना चाहिये ।

जैन श्वेताम्बर खरतरगच्छ संघ

श्री शिवजीराम भवन मोतीसिंह भोमियो का रास्ता, जयपुर

તાલધ્વજગિરી તીર્થમાં સાચાદેવની ટુંકમાં અમૂલ્ય લાભ

૧૨ દેરી બાંધવાની છે.
૧ દેરાસર બાંધવાનું છે.

શ્રી તાલધ્વજ ગિરીતીર્થ શ્રી સિદ્ધાયજગિરીની નજીક આવેલ અષ્ટમી ટુંક છે. મૂળનાયક સાચાદેવની ટુંકમાં બાવન જિનાલય બાંધકામમાં પાછલી લાઇનમાં ૧૨ દેરી અને વચ્ચે ૧ દેરાસર બાંધવાનું પ્લાનમાં બાકી છે, આ અમૂલ્ય લાભ લેત્રા માટે તેની યોજના કરી છે.

દેરી ૧ શીખરબંધ ધુમટી સાથે ત્રણ પ્રતિમાજી પધરાવવાના નકરાનાં

રૂ. ૧૫૦૦૧ પંદર હજાર એક

દેરાસર ૧ શીખરબંધ ધુમટ સાથે ત્રણ પ્રતિમાજી પધરાવવાના નકરાનાં

રૂ. ૫૧૦૦૧) એકાવન હજાર એક

જે ધામેક ટ્રસ્ટોમાં દેવ દ્રવ્યનો વધારો હોય તેમના માટે આ તીર્થમાં અમૂલ્ય લાભ છે. દેરીમાં નામ લખવા માટે ટ્રસ્ટો તરફથી જે નામ આપવામાં આવશે, તે આરસમાં દેરીમાં કેતરાવવામાં આવશે.

શ્રી સ્નાનસંઘના લાઇઓ-બહેનોને પણ તીર્થમાં અમૂલ્ય લાભ લેવા આ સુવર્ણ તક છે. પ્રાચીન તીર્થમાં આવેા લાભ મહાપુન્યથી પ્રાપ્ત થાય છે. જિનલક્ષિ-તીર્થલક્ષિમાં અનેક લબ્ય આત્માઓ લાભ લઈ આત્મકલ્યાણ સાધે તે લાભ આવા સદ્આલંબનો બંધાવનારને મળે છે.

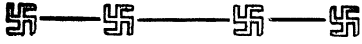
આ કાન શરૂ કરાવવાનું છે તો આપ આપની દેરી કે દેરાસર બંધાવવામાં નામ નોંધવા નીચેના સ્થળે લખો યા મળેા.

શ્રી તાલધ્વજ જેન શ્વેતાંબર તીર્થ કમિટી

ડે. બાબુની જેન ધર્મશાળા પેઢી

તળાજ (સૌરાષ્ટ્ર) ટે. નં. ૩૦

ભાવવાહક સંગીત

વર્ષો પૂર્વેની આ વાત છે. બાદશાહ અકબરની રાજ્યસભામાં મહાન ગવૈયો તાનસેન ઉપસ્થિત હતા.

બાદશાહ અકબરે તેને પૂછ્યું: 'તમે આવું મધુર અને ભાવસ્પર્શી સંગીત ગાતા ક્યાંથી શીખ્યા?'

તાનસેને ઉત્તરમાં કહ્યું: 'જહાપના! ઘણાં વર્ષો સુધી મેં ભારતના પ્રખર સંગીતકારો પાસેથી સંગીતશાસ્ત્રનું શિક્ષણ પ્રાપ્ત કર્યું છે. પરંતુ છેલ્લે સ્વામી હરિદાસજીના ચરણમાં સ્થાન મળ્યું ત્યારે સમગ્રયુગે ભાવસંગીત કોને કહી શકાય?'

બાદશાહે કહ્યું: તમારા ગુરુજીનું સંગીત સાંભળવા હું અતિ ઉત્સુક છું. તે તમારે મને અવશ્ય સંભળાવવું પડશે.'

તાનસેને કહ્યું: નામવર, સંત હરિદાસજી ભગવાન સિવાય બીજા કોઈને માટે સંગીતનો ઉપયોગ કરતા નથી અને આશ્રમ બહાર પધારતા નથી. બાદશાહે કહ્યું: હું મારી જાતે તેમની પાસે ઉપસ્થિત થઈશ.

સમયના સરકવા સાથે એક દિવસ તાનસેન અકબર બાદશાહને ગુરુજીના આશ્રમે લઈ ગયો અને ગુરુચરણમાં વંદન કરી, બાદશાહ સાથે તેમની પાસે બેસી ગયો અને પોતે શ્રોષ્ટ રાગ-રાગિણીમાં ભજન ગાવા લાગ્યાં. સાથે સાથે

શ્રી આત્માનંદ

પ્રેરક: પૂજ્ય સમાજેન્દ્રાધારક યુગવીર

[સ્થાપના: સંવત ૧૯૯૭ ચૈત્ર સુદ એકમ]

સમાની પ્રવૃત્તિઓ

- ☆ યુગાવતારી આચાર્યોનાં ગુણાનુવાદ તથા વિદ્વાનોના પ્રવચનો.
- ☆ ઉદ્યોગ પ્રવૃત્તિ, માંદાની માવજત, ભાડામાં રાહત, ભોજન પાસ, કેળવણી, વગેરે કાર્યો દ્વારા સાધર્મિકોની માનમરી ભક્તિ.
- ☆ કાર્તિક સુદ ૧૫ અને ચૈત્ર સુદ ૧૫ ના મંગળ દિવસોએ શ્રી વિજયવલ્લભ ચોકથી ભાયબલા દર્શનાર્થે જવ-આવવા માટે બસ-સેવાની વ્યવસ્થા.
- ☆ જૈન ધર્મ અને ભગવાન મહાવીરના જીવન અને કવનને વિદેશમાં પ્રચાર કરવા અંગ્રેજીમાં સાહિત્ય પ્રકાશન. આમ સુધીમાં આવા બાર પુસ્તકો પ્રકટ કરી વિદેશોમાં પ્રચારાર્થે રોકવા છે.

મધ્યમવર્ગના જૈનો માટે રહેણાંક

મકાનની મહત્વાકાંક્ષી યોજના

પરમપૂજ્ય શાંતભૂતિ આચાર્યશ્રી વિજય સમુદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજની શુભ પ્રેરણાથી ૩૪૪ કુટુંબો રહી શકે તે માટે કાંદિયાલી (પશ્ચિમ) શંકર લેનમાં શ્રી મહાવીરનગર કો. ઓ. હાઉસિંગ સોસાયટીના નેજા હેઠળ મકાનો બાંધ્યા છે.

આવા અન્ય મકાનો બાંધવાની પણ વિચારણા છે. સમાજના ઉદાર સાથ અને સહકારથી અમારી આ મહત્વાકાંક્ષી યોજના જરૂર સમૃદ્ધ બનશે.

આવક જીવક

સભા તરફથી જિનાલયો, ઉપાશ્રયો તેમ જ વેપારી પેઢીઓમાં સાધર્મિક ભક્તિ ફાંટી પેટીઓ મૂકવામાં આવે છે. આ પેટીઓ દ્વારા તેમ જ સદ્ગૃહસ્થો તરફથી મળેલ દાન અને કુપનો દ્વારા સંવત ૨૦૨૮ના શ્રાવણ સુદ એકમથી અષાઠ વદ અમાસ સુધીમાં રૂ. ૩૩૭૪૧ની ઉપજ થઈ. અને ભાડારાહત, કેળવણી, મંદિરોમાં રાહત, ભોજન પાસ, રેશનિંગ રાહત વગેરે માટે રૂ. ૪૩૩૩૭ની રકમનો ખર્ચ કરવામાં આવ્યો. આમ રૂ. ૯૯૧૪નો તોટો આવ્યો છે.

જૈન સભા-મુંબઈ

આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મં

[ટ્રસ્ટ નોંધણી નંબર : એ. ૧૫૨૭]

સભાની ધાર્મિક અને સામાજિક પ્રવૃત્તિઓને વધુ વ્યાપક અને વેગવાન બનાવવા ઉદારદિલે સહકાર આપો ને અપાવો.

અનુરોધ

સમાજ ઉત્કર્ષની અનેકવિધ પ્રવૃત્તિઓ કરતી આ સભાના આપ રૂા. ૫૦૧ આપી ટ્રસ્ટન, રૂા. ૧૦૧ આપી આજીવન સભ્ય અથવા રૂા. ૬-૦૦ આપી વાર્ષિક સભ્ય બની સભાના હાથ મજબૂત બનાવો.

આભાર

સાધર્મિક ભક્તિ ફંડની પેટીઓ પોતાને ત્યાં રાખી તેને છલકાતી કરવા માટે, તેમ જ અન્ય અનેક રીતે સભાને સાથ અને સહકાર આપવા માટે ગામે ગામના પૂ. શ્રમણુ ભગવંતો તથા સાધ્વીજી મહારાજો શ્રી ગોડીજી જૈન દેરાસરના તેમ જ બૃહદ મુંબઈનાં દેરાસરના માનવંતા ટ્રસ્ટી સાહેબોનો, શ્રી મુંબઈ જૈન સ્વયંસેવક મંડળનો, પેઢીના સદ્ ગૃહસ્થો નો અને દાતાઓનો સભા હાર્દિક આભાર માને છે.

તમારે ત્યાં સાધર્મિક ભક્તિફંડની

પેટી રાખી તેને છલકાવી દો

પેટી, કારખાના, કચેરી, કાર્યાલય કે તમારા ઘરમાં સાધર્મિક ભક્તિ ફંડની પેટી મૂકો અને બીજાને ત્યાં મૂકાવવા માટે પ્રેરણા કરી સભાના સાધર્મિક ઉત્કર્ષનાં કાર્યોને, તન, મન અને ધનથી સહકાર આપો.

(લિ. સેવકો,

જે. આર. શાહ (પ્રમુખ) કાંતિલાલ સી. ચોકસી (ઉપ-પ્રમુખ)

કાંતિલાલ હરગોવિંદદાસ (ખજનચી)

રસિકલાલ એન. કેરા, ઉમેદમલ એચ. જૈન (માનદમત્રીઓ)

શ્રી આત્માનંદ જૈન સભા, શ્રી ગોડીજી જૈન ઉપાશ્રય,

૧૨, વિજયવલ્લભ ચોક, મુંબઈ-૩

.....ભાવવાહક સંગીત

સ્વામી હરિદાસ પણુ ભજન લલકારવા લાગ્યા. એમનું અતલસ્પર્શી ઉત્કૃષ્ટ ભજન સાંભળીને બાદશાહ ભાવવિભોર બની ગયો.

સ્વામીજી પાસેથી વિદાય લઈ તેઓ મહેલે આવી પહોંચ્યા અને બાદશાહે, તાનસેને એ ભજન ફરીથી ગાઇ સંભળાવવાનું ફરમાન કર્યું. તાનસેને એ ભજન ગાયું. પરંતુ બાદશાહ સંતુષ્ટ થયો નહિ. તેથી તેણે કહ્યું : તાનસેન ! આ ભજન તે તારા ગુરુજી માફક કેમ ન ગાયું ? એ સમયે થયેલી સંગીતની અનુભૂતિ આ સમયે કેમ થવા ન પામી ? તે સમયે મારા હૃદયપટ પર જે આનંદનો સાગર ઉછળતો હતો. તેની અંશે પણ અનુભૂતિ અત્યારે કેમ નથી થતી ?

તાનસેને કહ્યું : ભજન ગાતી વખતે, મારા મન ફલક પર એ વિચાર ચાલી રહ્યો હતો કે, હું દિલ્હીશ્વરને માફ ભજન સંભળાવી રહ્યો છું. પરંતુ સ્વામીજીનું લક્ષ ભજન ગાતી વખતે ત્રિભુવનેશ્વર પરમાત્મા પર કેંદ્રીત થયેલું હતું. તેઓ ભગવાનને ભજન સંભળાવી રહ્યા હતા. બીજા કોઈ પર પદાર્થો પર તેમનું લક્ષ ન હતું. તેથી તેઓ અપૂર્વ સંગીત રેલાવી રહ્યા હતા.

રતિલાલ માણેકચંદ શાહ
નડીઆદ.

આપણું પનોતુ પર્વ

સાધવીજી પદ્મયશાસ્ત્રી-અમરેલી

આપણા જૈન શાસ્ત્રોમાં અનેક પ્રકારના પર્વો છે. અને એ પર્વોની અત્યુત્તમ આરાધના સાધના, તપ, જપ, અનુષ્ઠાનો દ્વારા શાશ્વત સુખોની પ્રાપ્તિ થાય છે. વર્ષાકાળની ઋતુમાં માનવ મેઘરાજના આગમનની રાહ જુવે છે તેમ આપણે ચોમાસાના કાળમાં દરેક પર્વો પૈકી પર્વાધિરાજની આતુર નયને આગમનની તિતિક્ષા કરીએ છીએ, એટલું જ નહિ પરંતુ ગામોગામ માનવગણના હૈયા થનગતી રહ્યા હોય છે.

આ પર્વની અપૂર્વ આરાધના નાના મોટા સહુ કોઈ કરશે. કોઈ જ્ઞાનની ! કોઈ દર્શનની ! કોઈ ચારિત્રની ! કોઈ તપની !

વિધવિધ પ્રકારે આરાધના કરી પોતાના જીવનને ધન્ય બનાવશે.

અરે એટલું જ નહિ કોઈ આંગી, પ્રભાવના, વરધોડો, સાધર્મિકલક્તિ તેમજ શ્રુતોપાસના કરશે. ઉપાશ્રયમાં કચાંચે જગ્યા ન હોય તેવી માનવમહેરામણની ભીડ જામી હશે.

દેવદ્રવ્યની ઉછામણીમાં તો જોઈ જ લો ! તેમાં મહાવીર પ્રભુના જન્મદિને પૂજ્ય ગુરુદેવ જન્મવાંચન કરશે. બાળ વૃદ્ધ સહુના હૈયામાં અમાપ આનંદ. સાંવત્સરિક દિને-સહુ ક્ષમાપના કરશે. વેર-ઝેરને ભૂલી જઈ

અત્યંત સસ્તી કિંમતે સંસ્કારો વાચનની શ્રી જયભિજ્જુ સાહિત્ય ટ્રસ્ટની વાર્ષિક લવાજમ યોજના.

સાક્ષરશ્રી જયભિજ્જુના માનવતાસભર અને જૈન-ધર્મની મહાન ભાવના-ઓને સચોટ રીતે પ્રગટાવતા પ્રાણુવાન સાહિત્યથી સમસ્ત જૈન-સમાજ સારી રીતે પરિચિત છે. શ્રી જયભિજ્જુ હમેશાં આકર્ષક છાપકામવાળા, ઉત્તમ કોટિનાં પુસ્તકો સસ્તી કિંમતે આપવાનો આગ્રહ રાખતા હતા. એમની એ ભાવનાને લક્ષમાં રાખીને સસ્તી કિંમતે સંસ્કારી વાચનનો પ્રસાર કરવાની એક યોજના શ્રી જયભિજ્જુ સાહિત્ય ટ્રસ્ટે ઘડી કાઢી છે. તે મુજબ પ્રથમ વર્ષે પોણા સોળ રૂ.ના પુસ્તકોનો એક સેટ માત્ર દસ રૂ.માં ગ્રાહક થનારને આપવામાં આવ્યો. આ યોજનાને એટલી બહોળી વ્યાપકતા સાંપડી કે તમામ સેટ માત્ર એ મહિનાના ટૂંકા ગાળામાં જ વેચાઈ ગયા. આ વર્ષે એનાથી આગળ ધપીને સત્તર રૂ.ની કિંમતના પુસ્તકો માત્ર દસ રૂ.માં આપવાનું નક્કી કર્યું છે.

આ વર્ષના સેટમાં વિક્રમાદિત્ય હેમુ અને શહેનશહ અકબરના શાહી શાસનની રોમાંચક તવારીખ આલેખતી “વિક્રમાદિત્ય હેમુ” (કિં. ૭-૭૫) નામની નવલકથા, ઝોગણીસ આર્ટપ્લેટ અને લગવાન મહાવીર ને લગવાન પાર્શ્વનાથની ત્રિરંગી આર્ટપ્લેટથી મહેલું લગવાન મહાવીરનું અપૂર્વ, પ્રમાણુભૂત ચરિત્ર “લગવાન મહાવીર” (કિં. ૪-૫૦) અને ચોટદાર સૌલીમાં લખાયેલી હૃદયસ્પર્શી વાર્તાઓનો સંગ્રહ ‘આંખ નાની, આંસુ મોટું’ (કિં. ૩-૫૦) આપવાનું ઠરાવ્યું. શ્રી જયભિજ્જુનાં આ ત્રણ પુસ્તકો ઉપરાંત શ્રી કુમારપાળ દેસાઈએ લખેલું અને ભારત-સરકાર તરફથી પારિતોષિક મેળવનાર “બિરાદરી” (કિં. ૧-૨૫) ભેટપુસ્તક તરીકે આપાશે. આમ કુલ સત્તર રૂ.ના આઠસોને સાઠ પાનાનું વાચન ધરાવતા પુસ્તકોનો સેટ માત્ર દસ રૂ.માં આપવામાં આવશે. અમદાવાદ, ભાવનગર, સુરેન્દ્રનગર, લીંબડી, આણંદ ને રાણપુર જેવાં સ્થળોએ આ સેટ ઘેર મેઠાં પહોંચાડવાની વ્યવસ્થા કરવામાં આવી છે. તેઓએ દસ રૂ.નું મનીઓર્ડર કરવું. આ સિવાયના સ્થળોએ રહેનારે પોસ્ટેજ ખર્ચના સવા એ રૂ. સહિત સવા બાર રૂ.નું મનીઓર્ડર કરવું. આ માટેનું સરનામું છે— માનદ્ મંત્રીશ્રી, શ્રી જયભિજ્જુ સાહિત્ય ટ્રસ્ટ, ચંદ્રનગર સોસાયટી, જયભિજ્જુ માર્ગ, આનંદનગર, અમદાવાદ-૭

આત્મા ને કષાયથી મુક્ત કરશે.
“ખમો ને ખમાવો” એ
જિનશાસનનો સાર છે. આવી
રીતે આપણા પર્વાધિરાજને

દિપાવશે. પોતાના જીવનને ધન્ય
કરશે.

આ છે આપણું પનોતુ પર્વ
પર્વાધિરાજ પયુંપણ !

શાન્તાબેન ઝવેરચંદ મહેતા જૈન કલીનીક

શેઠ મોતીશા લાલબાગ જૈન ધર્મશાળા ખલીડીંગ, માધવબાગ પાછળ,
ભુવંશ્વર, સી. પી. ટેક રોડ, મુંબઈ-૪

- ૧ હાલની અસદ્ય મોંઘવારી અને મુંબઈના ધર્માલિયા જીવનમાં જરૂરીયાતની દરેક શારીરિક તપાસ મધ્યમવર્ગને પરવડી શકે તેવા એાછા ખર્ચાથી, એક જ સ્થાન ઉપર થાય એ શુભ ભાવનાથી છેલ્લા લગભગ ચાર મહીનાથી આ કલીનીક શરૂ કરવામાં આવેલ છે.
- ૨ આ કલીનીક ત્રે પથોલોજી, એકસરે તેમજ આંખ, કાન, ગળા, નાક વિગેરે ફરકોઈ શારીરિક તપાસ માટે જરૂરી અદ્યતન બધા સાધનો વસાવવામાં આવ્યા છે, અને તે તે વિષયના સેવાભાવી નિષ્ણાત ડોક્ટરોની પણ વ્યવસ્થા કરવામાં આવેલ છે. એાગષ્ટના પહેલી તારીખથી કોઈપણ દર્દીની પહેલી વખતની તપસ ફી ફક્ત રૂ. ૧ રાખવામાં આવેલ છે.
- ૩ કોઈપણ સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજ સાહેબની શારીરિક તપાસ ખૂબ જ કાળાજીવન સેવા-લકિતના શુભાશયથી સારામાં સારી રીતે કરવાનું આ કલીનીકના સંચાલકોએ નક્કી કરેલ છે.
- ૪ આ કલીનીકના સંચાલન માટે વ્યવસ્થિત ટ્રસ્ટી મંડળ અને મેડીકલ સલાહ, સુચના માટે સુપ્રસિદ્ધ સેવા ભાવિ ડોક્ટરોની કમીટી પણ નક્કી થયેલ છે.
- ૫ પૂજ્ય આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ અને તેમના શિષ્યો પૂ. મુનિશ્રી યશોવિજયજી, પૂ. ગણીવર્ય શ્રી જયાનંદ-વિજય મહારાજ સાહેબોના સદુપદેશથી ઝવેરચંદ નેમચંદ મહેતાની પ્રશસનીય સખાવત, શેઠ મોતીશા લાલબાગ જૈન ચેરીટીઝ ટ્રસ્ટના ટ્રસ્ટીઓના સુંદર સહકારથી અને નામાકિત ડોક્ટરોની સેવા ભાવનાના શુભ સંયોગથી હાલમાં શારીરિક તંદુસ્તીના પ્રાથમિક સાધનરૂપે આ કલીનીકનો પ્રારંભ કરવામાં આવેલ છે. દર્દી લાઈઓ તથા જહેનો વધુમાં વધુ સંખ્યામાં આ કલીનીકને લાભ ઉઠાવે અને શ્રીમંત વર્ગ સુંદર આર્થિક સહકાર આપી ભવિષ્યમાં આ કલીનીકને વટવૃક્ષ જેવું બનાવે એજ પરમાત્માને પ્રાર્થના.

સાવત્સરિક મહાપર્વ છે.

આત્માના ઉત્કર્ષ માટે જ્ઞાન દર્શન, ચારિત્રના સાધના માટે ક્ષમાના મહાદાનની યથાર્થતા

સમજી પુષ્કરાવર્તના મેઘની જેમ જગતમાં ક્ષમાના નીર વહાવી દઈ આત્માને પ્રકાશિત બનાવી દઈએ. એજ શુભ કામના.

આ મહાપર્વ શા માટે ?
લે. સાધ્વી શ્રી સુલોચનાશ્રીજી
અમહાવાદ

શાસ્ત્રોમાં મુનિભગવંતોને ક્ષમાશ્રમણ કીધાં, સંયમ શ્રમણ કેમ નહીં ? ક્ષમા એ આત્મિક વિકાસનો પાયો છે. મોક્ષનું બીજ છે. સર્વ ધર્મોમાં સર્વોપરિ ક્ષમા તે જ સંયમ ધર્મની કસોટી છે. ક્ષમા ધર્મ એ માત્ર મિત્રામિ દુક્કડમ્ કહેવાથી જીવનમાં આવી નથી, જવાનો ! સરળતા અને અને નિર્દોષલક્ષતા પૂર્વકની ક્ષમા તે જ સાચે ક્ષમાશ્રમણ બનવા દે છે. ‘ક્ષમા વીરસ્ય મૂષણમ્’ સેંકડો ઉગ્ગરો યુદ્ધો ખેલવાથી કે સત્તાના સિંહાસન પર માત્ર બેસી જવાથી વીર નથી બનાવતું, બદલે ઉદયી રાજર્ષિની જેમ કદર શત્રુને પણ સામે ચાલીને ક્ષમાનું દાન કરી મિત્રતાનો ચાંદ અર્પી શત્રુને મિત્ર બનાવવાની ખાસિયત એ જ સાચા વીરનું લક્ષણ છે. પૃથ્વી પરનાં આ જે તત્ત્વો ટકી રહ્યાં દેખાય છે તે ક્ષમા ગુણને જ આભારી છે. કુટુંબ, શેરી મહોક્ષા ગામ, નગર આદિનું અસ્તિત્વ ક્ષમા ધર્મના પાયા પર જ છે. ક્ષમા છે તો શુર્વાદિકના સંબંધો છે અને ક્ષમા છે તો ‘વસુધૈવ કુટુંબકમ્’ની ભાવના છે. મત્ર્યાદિ ભાવનાનો પાયો ક્ષમા-ગુણમાં રહેલો છે. ક્ષમા માતા, પિતા પુત્ર, પુત્રી, શુર શિષ્ય બધું જ બની શકે છે. અર્થાત્ જેની પાસે ક્ષમા અમોઘ શસ્ત્ર છે તે અજય બની શકે છે. આ ક્ષમાને જીવનમાં સાધ્ય બનાવવા માટે જ

દરીશણ પાથો

લે. હિરાચંદ સ્વરૂપચંદ ઝવેરી

દરીયાનું પાણી ખળખળ વહેતું હતું. ચંદ્ર સહસ્ર કિરણોથી અમીધારા વરસાવતો હતો. રજની રાણી સુંદર સાળુ પરીધાન કરી સોહામણું સ્મિત રેલાવતી - સંતાકુકડી રમતી હતી. જાંચી ભેખડ ઉપર બેસી સાગરના જળમાં હું તેને શોધતો હતો.

જીવનની કોઈ ધન્ય અને ભસુગ પળે, મંગલમય ચોઘડીએ અને શુભ મુહૂર્તે અપાર્થીવ જ્ઞાનના ઝગમગતા દિપકને લઈ આપ આવી પહોંચ્યા.

પ્રભાતના પ્રથમ કિરણમાં પંખીના મીઠા કલરવને સાંભળતા સાંભળતા-બંધનમાંથી મુક્તિ અપાવનાર સંસાર સાગરમાંથી પાર જીતારનાર અનંત આશીર્વાદની ધારા વરસાવનાર જ્ઞાનના પ્રકાશમાં જીવનપથ ઉગ્મળનાર બંધનમાંથી મુક્તિ અપાવનાર-આપનાં દર્શન થયા.

આકાશના તારા આપનું અભિવાદન કરે છે. ઉષા રાણી તારી છડી પૂકરે છે. સાગરનાં મોજાં ઉછળી ઉછળી તારો સત્કાર કરે છે. કમળનાં પુષ્પો નૃત્ય કરી હર્ષ વ્યક્ત કરે છે અને માફ સમગ્ર ચેતન આનંદનો સાક્ષાત્કાર કરે છે.

કારણ

ભવમાં...ભમતાં...મે દરીશણ...પાથો.

શ્રી જૈન ધાર્મિક શિક્ષણ

[સ્થાપક.....

..... તત્ત્વજ્ઞાનની વિશિષ્ટ લઘ્ય ઇનામી નિબંધ સ્પર્ધાઓ યોજાને તથા ધારણ ૧ થી ૧૫ સુધીની ધાર્મિક પરીક્ષાઓ દર વર્ષે લઈને ભારતભરમાં જૈન ધાર્મિક શિક્ષણ અને જૈન તત્ત્વજ્ઞાનનો પ્રચાર કરી માતબ : રકમનાં ઇનામો આપનાર એક માત્ર સંસ્થા

દ્વારા આયોજિત ઇનામી નિબંધ સ્પર્ધામાં જોડાઓ અને લાભ મેળવો

વિષય :— જૈન દર્શનમાં સ્યાદ્વાદ

શ્રી સોસાયટી તરફથી આ વર્ષે જૈન દર્શનમાં “સ્યાદ્વાદ” જેવા તત્ત્વજ્ઞાનના ગંભીર વિષય ઉપર લઘ્ય અને અદ્વિતીય ઇનામી નિબંધ સ્પર્ધાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું છે.

પ્રથમ પાંચ નંબરોમાં ઉત્તીર્ણ વિજેતાઓને પ્રથમ પાંચ કક્ષાઓનાં કુલે રૂ. ૬૦૦૦ જેટલી માતબર રકમનાં ઇનામો જાહેર સમારંભમાં બહુમાન પૂર્વકે આપવામાં આવશે.

પ્રથમ...	કક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થનારને...	રૂ. ૫૦૦
દ્વિતીય...	...	રૂ. ૫૦૦
તૃતીય...	...	રૂ. ૩૦૦
ચતુર્થ...	...	રૂ. ૭૫૦
પંચમ...	...	રૂ. ૫૦૦

■ મર્યાદા નિબંધ અંગેની સમય મર્યાદા ૧૯૭૪ માર્ચ સુધીની રાખવામાં આવેલ છે

—: નિબંધ સ્પર્ધાનું ધ્યેયલક્ષી પ્રયોજન :—

આ ઇનામી લઘ્ય નિબંધ સ્પર્ધાના આયોજન દ્વારા જૈન દર્શનના મૌલિક તત્ત્વજ્ઞાનના પ્રચારથી જીવનમાં એક ઉત્તમ કોટિની દૃષ્ટિ ખુલે કે જેનાથી વિચારશુદ્ધિ અને આચારશુદ્ધિ દ્વારા જીવન પવિત્ર અને અંતર્મુખ બને કે જેના પરિણામે ધ્યેયને પૂર્ણ રૂપે પામી શકાય.

: જૈન :

[પર્યાપ્ત]

સોસાયટી-મુંબઈ

..... પોપટલાલ કેશવજી દોશી]

આ ઈનામી નેબંધ સ્પર્ધા અંગે વિસ્તૃત માહિતી પ્રદ પત્રિકા સંસ્થા તરફથી પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે.

આ પત્રિકામ નિબંધ સ્પર્ધા અંગેની વિગતપૂર્ણ વિસ્તૃત માહિતી તેમ જ તે અંગેના નિયમો-સૂચનાઓ તેમ જ માર્ગદર્શક ગ્રંથો અને માર્ગદર્શક મુદ્દાઓ તે અંગેનું દષ્ટિકોણ પૂર્ણ નિવેદન સર્વેક્ષકો-પરીક્ષકો-કાર્યવાહકો તથા કાર્યાલય અંગેની તમામ માહિતી દર્શક વિગત સંસ્થા દ્વારા બહાર પાડવામાં આવેલ છે.

આ વિષયના અભ્યાસી તેમ જ તેમાં લાગ લેવા ઈચ્છનાર જિજ્ઞાસુ ભાઈ-બહેનો તથા પ. પૂ. સાધુ-સાધ્વીજી મં સાહેબોએ નીચેના સ્થળે પત્ર-વ્યવહાર કરી સંપર્ક સાધવો અગર રૂબરૂ મળી જવા વિનંતિ છે.

—: ભવ્ય ઈનામી ધાર્મિક પરીક્ષાઓ —

દર વર્ષે ધોરણ ૧ થી ૧૫ સુધીની ધાર્મિક પરીક્ષાઓ સંસ્થા દ્વારા જન્યુઆરી માસમાં નિયમિત રીતે વ્યવસ્થિત પરીક્ષાઓ ભારતના વિવિધ પ્રાંતોનાં શહેરો અને ગામોમાં લેવામાં આવે છે. જુદા જુદા અભ્યાસી વિદ્વાનોનાં પેપરો દ્વારા આ પરીક્ષાઓ લેવાય છે. જેમાં દર વર્ષે હાલમાં રૂ. ૧૨૦૦૦ની મતબર રકમનાં ઈનામો વહેંચવામાં આવે છે. માટે દરેક શહેર તથા ગામની પાઠશાળાઓએ અમારી સંસ્થામાં રજીસ્ટર્ડ થઈને નોંધાઈ પરીક્ષા અપાવી લાભ લેવા વિનંતિ છે.

પોપટલાલ ભીખાચંદ ઝવેરી
પ્રમુખ
શેઠ દેવચંદ જેઠાલાલ-ખજનચી
પોપટલાલ કેશવજી દોશી
દેવીદાસ પરમાણુદ શાહ
માનદ્ મંત્રીઓ

પત્ર વ્યવહાર કરવું સ્થળ —

કાર્યાલય મંત્રી : પંડિત યુનમચંદ કેવળચંદ શાહ
શ્રી જૈન ધાર્મિક શિક્ષણ સોસાયટી
C/o. શ્રી પોપટલાલ ભીખાચંદ ઝવેરી
૮૦-એ/બી ઝવેરી બજાર,
મહાજન એસોસીએશન, ત્રીજા માળે, મુંબઈ-૨

બે ચેલા

એક ગુરૂના બે શિષ્યો પોતાના ગુરૂના બંને પગ વહેંચી લઈ તેની સેવા કરતા હતા. એક વખત પગ ઉપર પગ નોંધ નીચેના પગના રક્ષકે ઉપરના પગને ઘોંકા માર્યા. આ નોંધ ઉપરના પગના રક્ષકે નીચેના પગને ઘોંકા મારી ગુરૂને લૂલા કર્યા. તેમ વર્તમાનકાળની તકરારો અને કલેશો એટલા બધા વધતા ગયા છે કે સંસારના કળ-યાનું કારણ લઈ લોકો ધર્મના કામમાં પણ માહિમાહિ એકેકના પગ પર ઘોંકા નથી મારતા, પણ કુહાડાં મારે છે. અને તેથી પરિણામે ધર્મના નાશ થાય છે.

શક્તિ પ્રમાણે પ્રવૃત્તિ

લહીઆ તરીકે દર વરસે આશરે દશ હજાર રૂપિયા મારવાડી બ્રાહ્મણો લઈ જાય છે, તેઓ લખવાનું કામ કરે છે, પણ શુદ્ધશુદ્ધ તેઓ ક્યાંથી જાણતા જ હોય? તેવી જ રીતે પાત્રા, તરપણી, પુંડીઆ વગેરેના પૈસા પણ મોચી, મુસલમાન, સુતાર પાસે જાય છે; પણ જો આવા હુત્તર તમારા જોનોને શિખવવામાં આવ્યા હોય તો હજારો રૂપિયા તમારા જોનોમાં જ રહે અને ગરીબ જોનોને માટે ટીપ કરવાની જરૂર ન રહે. આપણા ગરીબ જોનો આગેવાન પર આધાર રાખે છે, પણ હવે એવા આગેવાન રહ્યા નથી. માટે દરેકે ભીખારીની ટેવ મુકી પોતાની શક્તિ પ્રમાણે પ્રવૃત્તિ કર્યા કરવી તોજ તમારી ઉચ્ચ દશા થશે.

સંઘનાયકોને પ્રાર્થના

ભારતવર્ષીય તપાગચ્છ સંઘના બહુમાનનીય શહેરોમાં વસનાર શ્રીમતો !

ચતુર્વિધ સંઘની સેવા કરવામાં સાવધાન !

મધ્યમવર્ગીય શ્રાવક સમુદાયનાં હિતેચ્છુઓ !

જૂતકાળના મયાનક ઇતિહાસને જાણ્યા પછી વર્તમાનકાળમાં પોતાનું સ્વકર્તવ્ય સમજનારા !

રાક્ષસ જેવી સમાજઘાતિની મોંઘવારીમાં સપડાયેલી જૈન સમાજની વિનાશક પરિસ્થિતિના વેદકો !

શાસનની સેવા કરવામાં શ્રદ્ધાવન્તો !

કથળેલા તપગચ્છ સંઘને સદ્બુદ્ધિના સહકારથી વિવેક પૂર્વક સુધારવા માટેની ધગશ રાખનારાઓ તથા તન, મન અને ધનના બલિદાને પણ જે ક્રિયાથી સમાજ અને શાસનની શાનવધે તે ક્રિયાઓને જાણનારાઓ !

હે બુદ્ધિશાળી શ્રાવકો ! તમે જરાધ્યાન રાખીને મારા જેવા નાના સાધુની પણ થોડીક વાત સાંભળો, વિચારો અને કર્તવ્ય ભણી આગળ વધો !

એક બાજુ ધ્યાનકે અધારા જેવું છતાં એ બુદ્ધિજીવી શ્રદ્ધાવન્તોને સાફ દેખાય-અનુભવાય તેવું અજ્ઞાન આપણા સમાજમાં જૂઞ્યા રાક્ષસની જેમ વધી રહ્યું છે. જેના પ્રતાપે આપણે સૌ (વક્તાઓ-લેખકો-પંડિતો-મહાપંડિતો અને શ્રીમતો) વ્યક્તિ વિશેષના રાગી બનીને કર્તવ્યહીન થઈ ગયા છીએ.

પોતાના ગુરૂને ઝંડો જ ઉઠ્યો રહે. અને મહા-

વીરસ્વામીના શાસનનો તથા તે શાસનઘાતાના ઝંડાને ગમે તે થાય, આમ ભૂલ્યા ભટકેલા મુસાફર જેવી જ આપણી સ્થિતિ અત્યારે સ્પષ્ટ દેખાઈ રહી છે. માટે જ શાસન અને સમાજના આગેવાનોમાં જ સંપ-સંગઠન તથા શાસનના હિત માટેની વિચારણાનો અભાવ બાહરવાના ભીંડાની જેમ સીમાતીત વધી ગયો છે.

ખૂબ સમજી લેજો કે સંપનો અભાવ ભાવહિંસા જ છે. જે દ્રવ્યહિંસાની જનેતા છે.

કેમ કે :- વૈર-ઝેરને વધવાં દેવું, તેવાં વ્યાખ્યાનો કરવાં અને સાંભળવાં એ બધા હિંસાના ફળો છે. જેનાથી કલહ, અભ્યાખ્યાન, પૈશ્વન્ય, રતિ-અરતિ, પરપરિવાદ અને માયામૃષાવાદ જેવાં કનિષ્ઠ પાપો આપણાં હૈયામાં મેલેરીયા તાવના કીટાણુઓની જેમ ખૂબ વધ્યા છે.

પોતાની ચર્ચાશુભે માનેલ એક આચાર્યને તથા તેમનાં શિષ્યોને માન્ય કરીને તપાગચ્છ સંઘના ખીન્ન આચાર્યોને તથા તેમના શિષ્યોને નિંદવામાં શાસન ઘાતનો પાપ લાગે છે. એટલું પણ આપણે ધ્યાનમાં રાખી શક્યા નથી.

નવદીક્ષિત જુવાન સાધુ તથા સાધ્વીજીઓનાં સંયમ-સ્થાનો દઢતર બનાવવાં માટે સંસ્કૃત-પ્રાકૃત તથા આગમશાસ્ત્રોના અભ્યાસ માટેની અનુકૂળતા કરવી જોઈતી હતી. પણ હાય રે કલિયુગ ! સમાજના નેતાઓ જ જ્યારે વૈર-ઝેર તથા એક ખીન્નની સામે વ્યૂહ રચનામાં લપટાઈ ગયા હોય ત્યારે આણે સૌ કિંકર્તવ્ય મૂઠ બનીએ એમાં શું આશ્ચર્ય !

અલભ્ય મહાન ગ્રન્થ બહાર પડી ચૂક્યો છે

ચતુર્દશ પૂર્વધર શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામી પ્રણીત “ શ્રી કલ્પસૂત્ર જેમશાહી ” જે ઘણા સમયથી અલભ્ય હતો તે ગ્રન્થ ડહેલાવાળા પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી અશોકચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબની જહેમતથી તા. ૨૨/૧૨/૨૦૧૦ માં બહાર પાડવામાં આવ્યો છે.

અગાઉના ગ્રાહક થનારે પોષ્ટેજ ખર્ચના રૂ. ૫-૦૦ મોકલી નીચેના શિરનામેથી પોતાની નકલ મંગાવી લેવી.

(૧) મેનેજર હરગોવિન્દલાલ કાનજીભાઈ
કે. દોશીવાડાની પોળ, ડહેલાનો ઉપાશ્રય
મુ. અમદાવાદ

(૨) મહેતાજી માધુભાઈ
જવાહરનગર, જૈન ઉપાશ્રય, ગારેગામ (વેસ્ટ)
પ્લોટ નં. ૮૬ મુંબઈ-૬૨

આચાર્યલગવંતનું ગૌરવવન્તુ સ્થાન વાયસરાય (રાષ્ટ્રપતિ)ના તુલ્ય છે.

ગૌરી સક્તને પણ એક જ વાયસરાયના માધ્યમથી ભારત ઉપર ૧૧૧ શતાબ્દી સુધીનું અખંડ રાજ્ય કર્યું છે; જ્યારે આપણા સમાજ પદ્ધતિઓને વધારવાના મોહમાં સપડાયો છે, ત્યારે જ સૌની દેશનાઓ જુદી જુદી થઈ છે. જેમ કે :—

૧. અમારે શિષ્ય મંડળ જ સુવિદિત છે અને અમારો એક એક સાધુ સુસાધુ છે.

૨. મોક્ષ મેળવવાં માટે અમારા જ સાધુઓ વન્દનીય છે. ખીજા સંઘાટમાં ૫૦-૬૦ વર્ષના દીક્ષિત આચાર્ય હોય, તપસ્વી હોય તો પણ વન્દનીય નથી.

પ્રાકૃત ટેક્સ્ટ સોસાયટી

૧ પ્રાકૃત પિંગલ' ભાગ ૧-૨	રૂ. ૩૧-૦૦
૨ અંગવિજ્ઞા	૨૧-૦૦
૩ ચરુપ્પન્ન મહાપુરિસચરિય'	૨૧-૦૦
૪ આશ્વનાકમણિકાસ	૨૧-૦૦
૫ પત્રમચરિય' (હિન્દી અનુવાદ કે સાથ)	માગ ૧-૨ ૪૦-૦૦
૬ પાઠ્ય સદમહાણવો (પ્રાકૃત હિન્દી કોષ)	લાઈબ્રેરી ૩૦-૦૦
૭ પાસનાહચરિય	૨૫-૦૦
૮ નન્દી ચૂર્ણ	૧૦-૦૦
૯ નન્દી વૃત્તિ	૧૫-૦૦
૧૦ વજ્રાલગ્ન	૨૧-૦૦
૧૧ પ્રાકૃતસર્વસ્વ	૨૦-૦૦
૧૨ મૂલ શુદ્ધિપ્રકરણ ભાગ-૧	૨૦-૦૦
૧૩ દશવૈકાલિક (અગસ્ટ્યચૂર્ણ) પુસ્તક	૪૫ ૦૦
૧૪ " " પ્રત આકારે	૩૫-૦૦
૧૫ પૃથ્વીચન્દ્રચરિય	૩૦-૦૦

પ્રાકૃત ટેક્સ્ટ સોસાયટી

લા. ૬. વિદ્યામંદિર, અમદાવાદ-૬

૩. અમારી જ દેશના શાસન માન્ય છે.

૪. આખુએ શાસન અમારું જ છે, તમારું નહીં. સુધર્માસ્વામીના પાટ ઉપરથી આવા પ્રકારની કડવી તુંબડીના કડવા ઝેર જેવા રસના ધ્યાલા આપણને પીવા મળ્યા છે.

સર્વત્ર વૈર-વિરોધની હોળી મળી છે. પાપમય, પાપવર્ધક અને અંગત વૈરમાંથી ઉદ્ભવેલી તિથિચર્યાએ આખા તપાગચ્છ સંઘને કફેડી સ્થિતિમાં મૂકી દીધો છે.

જેને લઈને પડિતોના, લેખકોના, વક્તાઓના, સંઘના આગેવાનોના, પંચાસના, મુનિરાજોના, સાધ્વીજીઓનાં તથા સામીયણોમાં પણ એક જ ધાએ બે ટૂંકડા જેવી સ્થિતિ સર્જાઈ ગઈ છે. એ બધાએ મુક્તિઓ ઉપર ખૂબ ચિન્તન કરીને હે ભાગ્યશાળિઓ! તમે બધાએ શાસનના હિતને માન્ય, તથા સમાજના યોગક્ષેમને માટે સદ્બુદ્ધિપૂર્વક વિચાર કરીને ઘૂષ્ટ રાક્ષસ જેવા તિથિચર્યાના દુર્વાદને મૂળમાંથી ઉખેડી નાખો. જરાક તમારી છાતી ઉપર હાથ મૂકીને તમે પોતે વિચારો કે :—

એક ટોળાનું પ્રતિક્રમણ, પડિવેલણ, પોષધ, ઉપધાન, રથયાત્રા, પ્રતિષ્ઠા વગેરેના કાર્યો ને વૈધાનિક હોઈ શકે છે તો ખીજા આચાર્યલગવંતો દ્વારા કરાતાં એ પવિત્ર અનુષ્ઠાનો અવૈધાનિક કવી રીતે બનશે? બુદ્ધિથી વિચારશો તો તપાગચ્છ સંઘને બગાડવા માટેનો આ એક વિતંડાવાદ જ છે. જેના મૂળમાં મહામદઅલી જીજ્ઞાસુ જેવી 'વૈર કર્મની વૈતરણી' સિવાય ખીજું કશું પણ નથી.

માટે તમે પોતે વિવેકના પ્રકાશમાં સમાજની લયાનક પરિસ્થિતિનું અવલોકન કરો. આત્મઘાતક ખોટા દાક્ષિણ્યને છોડી દો. આ પ્રમાણે ખીજા માનસમાંથી પ્રગટેલી પ્રેમપૂર્વકની આ પ્રાર્થના તમે સાંભળો, ખીજાને સાંભળાવો અને વિચારો. અન્યથા તમારી લાવી પ્રજા જ તમને નિંદશે, તમારી અવહેલન કરશે, અને ઘૂષ્ટ બનીને ઉદ્ધે રસ્તે જશે.

આવું ન થાય એ જ શાસનદેવને પ્રાર્થના.

પ્રાર્થક :—પંચાસ પૂણ્યનિન્દવિગ્રહ (કુમારશ્રમણ)

૧૧૧, ગુરવા પેઠ-પૂનાસિટી.

ગીત ગીનમાં ગુંજ ઉઠે....

ધર્મરત્નની

સાધના

લેખક :
શ્રી વૈજયન્ત

ગીત છે... મરણ ન છુટે પ્રાણીઆ...

ગુંજન છે .. વૈરાગ્યની રસધારા...

સર્જક છે... કવિપ્રવરશ્રી ધર્મરત્નજી...

જ્યાં જુએ ત્યાં તુફાન મચ્યા છે આરમ્ભ-
સમારમ્ભના... કામ અને અર્થના... માલ અને
મહત્તાના... અસ્તોષ અને અશાન્તિના....

પ્રધાનોની નજર ખુરશીની પ્રાપ્તિકાળે ફરતી
હોય છે... વ્યાપારિયોની દ્રષ્ટિ ગરીબોને પણ છેતર-
વામાં મંડાયેલી છે...

કતલખાનાંઓની સ્થાપના પ્રાયઃ પ્રત્યેક શહેરમાં
થઈ ગઈ છે... સિનેધરોના મંડાણ જગ્યાએ જગ્યાએ
એસાડી દેવામાં આવ્યા છે...

કોઈ કારણ એનું...? બસ... બીજું કોઈ કારણ
નથી... કારણ તે કેવળ આ જ છે એમની નજર
સામે મૃત્યુ ઉપસ્થિત થયું નથી...

આ લોકો કમજીર બેઠેલા છે કે :— જાણ્યે
અમારે મરવાનું જ નથી, જીવનભર શોખ કરવા
છે અને મરતી માણવી છે...

બસ... આજ એક હેતુથી તેઓ પોત પોતાના
સ્વાર્થકાળે ધૂમગા રહે છે.... યદિ મરણ સામે હોય
તો શું આટલા બધા વિલાસના સાધનો વધી શકે
ખરા...? જવાને નું મન શું પ્રભુમન્દિરમાં જવાને
બદલે સિનેમન્દિરોનું જવાને થાત...? હરગીજ
નહી'...

મનુષ્ય...! કમજીર રાખ....

તું માન યા ન માન... પરંતુ અવશ્ય તારે
એક દિવસ મરવાનું જ છે... આ વિનશ્વર સુખ-
સાલખીનો ત્યાગ કરીને જવાનું છે....

શું તને ખબર નથી ભગવાન મહાવીરદેવના
અતિમસમયની વાત... ઈન્દ્ર ગદ્ગદ વચને પ્રભુને

વિનવવા લાગ્યો.... પરમાત્મન...! થોડા સમય માટે
જ આપ આયુષ્યને વધારી દો... ઈન્દ્રની આ
પ્રાર્થના બાદ પ્રભુએ શું કહેલ તે તને ખબર છે...?
દેવેન્દ્ર....! એક સમય માત્ર પણ આયુષ્ય વધાર-
વાને કોઈની તાકત નથી...

અંશુકાના એક પ્રહારથી વિશાલકાય મેઘપર્વતને
ધ્રુબવી દેનાર પરમાત્મા મહાવીર હતા.... પરંતુ
મૃત્યુની આગલ તેઓનું પણ કંઈ ચાલી શકે તેમ
નથી.

અરે લાઈ....!

શું સુર કે શું નર... શું વિદ્યાધર કે ગણપતિ
કામકુમાર....! બધાનો માર્ગ એક જ છે આયુષ્ય
પૂર્ણ થયે મરણને શરણ બનવું...

કદાચ તારા મનમાં આ વિચાર હશે કે કાળા
માથાનો માનવી શું નથી કરી શકતો...! લોખણને
સુવર્ણ બનાવી દેનાર પારસ પથ્થર પણ આ વિશ્વમાં
છે.... ઈચ્છિત અર્થને સંપાદન કરી આપનાર
ચિન્તામણી રત્નો પણ છે... તો શું આ મૃત્યુને
અટકાવનાર કોઈ મંત્ર-તંત્ર નથી...? મંત્ર-તંત્રોથી
તો અનેક કઠિનમાં કઠિન કાર્યો પણ સરલ બની
જાય છે તો મૃત્યુને દબાવી દેવું એમાં શું મોટી
વાત છે...? પરંતુ સશ્ચર ! ક્ષણભર માટે તું આ
તારી વિચારધારાને પ્રશાન્ત કરી દે અને મારી
વાત સાંભળી લે.

શું દેવતાઓ પાસે મંત્રો જંત્રોની કોઈ કમીના
છે...? તપસ્યા-સંયમજનિત લગ્નિધવન્ત મુનિપ્રવરો
પાસે તાકત શું ઓછી હતી એમ....? હરગીજ
નહી... અપાર શક્તિ-સામર્થ્ય એમના અંશે અંશમાં
ભરેલુ હતું....! છતાં પણ તેઓ મૃત્યુને ન જ
અટકાવી શક્યા...

ઠીક ચારે તૂં એમ સમજતો હશે કે કોઈ પણ ચાતુરી કરવા દ્વારા મરણને ભ્રમણામાં મૂકી દઈશું...! પરંતુ લલાલગત! તારી આ સમજણ જૂલભરેલી છે... ચતુરાઈના લયોચોકમાં આ જમડો છુટીને ચાલ્યો જાય છે... કોઈ એને રોકનાર નથી કે કોઈ એને ટોકનાર નથી...

વિરાટ વનમાં નિશ્ચિન્ત મને ધૂમનાર વનરાજને અટકાવવાની કોઈની હિમ્મત છે ખરી...? સંસાર એક વન છે અને તેમાં ફરનાર આ જમરાજ એક કેસરી છે...

પાગલ....!

જીવનભર કાળા કામ કરીને જે આ સંપત્તિ એકઠી કરી છે તેમાંથી તારી સાથે મરતા એક પણ વસ્તુ નહીં આવે... અરે....! સગી નારી પણ ધરના પારણા સુધી વળાવીને પાછી ફરી જશે.... રોતા રોતા સહુ પહોંચશે મસાણુની ધરતિમાં....સળગાવશે આગ અને પધરાવશે તારા દેહને....!

અરે ભાઈ....!

તું શાશ્વત છે....સંસારની સુખ-સાલખી

વિનશ્વર છે....આ બેની નોડી તો કેમ બેસી જ શકે...? એક ગભર સસલું છે પીંને નિર્ભયી સિંહ છે... બન્નેની દોસ્તી કેમ સંભવી શકે...?

તું સમજી જી ભાઈ! સમજી જી....! દુનિયાના આનન્દ લુટવાનું છોડી દે... આ સુખ તો ચાર દિવસની ચાંદની માત્ર છે....એમાં ગરક બની જનારો શું પાગલ નહીં કહેવાય....?

ત્યારે કરવું શું....? એમ તારો પ્રશ્ન છે ને...! ઠીક ચારે મેળવી લે એનો ઉત્તર....! જે નાશવંત વસ્તુઓ છે એને છોડી દઈને અવિનાશી વસ્તુઓનું આરાધન ચાલુ કરી દે....

દુનિયામાં પ્રકાશ ફેલાવનારા આ રત્નો તો અશાશ્વત છે પરંતુ આત્મધર્મ પર પ્રકાશપૂર્ણ ફેલાવનાર ધર્મરત્ન અવિનાશી છે... શાશ્વત અને સુખદાયી છે...

બસ... આ ધર્મરત્નની તું આરધના-સાધના ચાલુ કરી દે... તન તોડીને તૂં તપ-તપાગમાં લાગી જી.... મન મોડીને વિષય વાસનાથી પીછે હટી જી... ધન છોડીને દાનધર્મનો સુખદ આશ્વાસ માણી લે...

Grams : JAYANTCO.

Phone : 22735

JAYANTILAL & CO.

31, Mahal, 1st Street,
Post Box No. 178, MADURAI-1,
Our Varieties

Turkish Towels, Turkish Napkins
Towels, Napkins, Jacquard Towels
Canvas Pieces, Lungies etc.

'SARADA'

SAREES

5, 5½ Yds and

Pathals 9 Yds.

ધર્મરત્ન હું ચાર પ્રકારનું.... દાન-શીલ, તપ અને લાવ.... પાન-માલ જવાના સ્વભાવવાળા છે એને છોડી દઈ ન શાશ્વત એવા દાન ધર્મને તું જીવનમાં અપનવ...

વિષય-વાસ્તા ક્ષણભર વૈષયિક સુખને અપનારી છે એને ઠોકરે લગાવીને અવિનાશી શીલ-ધર્મનું આરાધન કરવામાં લાગી જા...

ખાન-પાન વગેરે થોડા સમયને માટે દેહની પુષ્ટિને કરનારા છે એને તિલાંજલી આપી દઈને સુન્દર એવા તપધર્મની સાધનાને કરતો થઈ જા....

આત્મમલિનતા વધે એવા વિચારોને ફગાવી દઈને આત્મભાવનામાં સ્થિર થઈ જા.... ખાર લાવના-ઓતી મંગલ વિચારધારાઓથી જીવનને ઉજ્જવલિત બનાવી દે ...

બસ... સમજી ગયો...! તારે શું કરવાનું છે તે... આ ચાર પ્રકારના ધર્મરત્નનું આરાધન જીવને સંસારમાંથી ઉચકી દઈને મુક્તિ નિત્ય સુધી પહોંચાડી શકે છે એમાં ખીલકુલ સંશય નથી....

હવે તારો પ્રશ્ન આ આવીને ઉભો રહે છે કે, આ ધર્મરત્નની સાધના કરવાથી શું મૃત્યુના સંક-જામાંથી છુટી પડીશો ખરું....! જનમ-મરણના ફેરા ટળી જશે કેમ...?

હાં...! ધર્મરત્ન તો ધર્મરત્ન જ છે. વિશ્વની એવી એક પશુ શક્તિ નથી કે જે આ સંસારમાંથી છુટાવી શકવાને અમર્થ બને, સિવાય ધર્મરત્નની સાધના... આરાધના....! અને એની જ મંગલ કામના....!

‘મરણના વીર પંજમાંથી જે લડવૈયાઓ પશુ છુટી શક્તા નથી એ પંજમાંથી ધર્મરત્નના સાધકો થોડા જ સમયમાં છુટી જાય છે. અનન્ત અવ્યાખાધ શાશ્વત સુખનો સ્વામી બની જાય છે... જમરાજ તો તેનાથી દૂર દૂર જ લાગતો રહે છે, નજીક આવવાની તેની શક્તિ નાશ પામી જાય છે...

હીકે ભારે ચાતો આપણે લાગી જઈએ ધર્મરત્નની સાધનામાં...

જય ધર્મરત્ન...

શાસ્ત્રવિશારદ-યોગનિષ્ઠ-કવિરત્ન

શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વરજી

કૃત

પૂજ સંગ્રહ ભાગ ૧-૨

શુભરાત્રી લાષામાં પ્રથમ વખત

— પ્રગટ થવા પામેલ છે —

સાથે અન્ય મુનિભગવંતો રચિત વિવિધ

પૂજાઓ પણ આપેલ છે.

૨૬ ફર્માનું પુસ્તક

કિંમત રૂ. ૫-૦૦

યોગદિપક...ત્રીજી આવૃત્તિ...કિંમત રૂ. ૫-૦૦

ધંટાકણું મહાવીરદેવ...નવી આવૃત્તિ...કિં. રૂ. ૧-૦૦

‘પૂજસંગ્રહ’ અને ‘યોગદિપક’ની પચીસથી વધુ નકલ લેનારને ૨૦% કમીશન કાપી આપવામાં આવશે.

—: લખો :—

શ્રી પોપટલાલ પાઠરાકર

મંત્રી : અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ

આજીકજ્ય જનરલ નસિંગ હોમ

ત્રીજો માળો, મુંબઈ નં. ૪

પર્વાધિરાજ પ્રતિક્રમણ અને ધીની બોલીઓ

લેખક : 'સમાજ સેવક' - મુંબઈ

પર્વાધિરાજ પર્યુષણ પર્વનું આગમન થયું છે. વસ્તી વધારો થવાના કારણે ઉપાશ્રય ભર્યા ભર્યા લાગે છે. રાત્રે પણ તેમ જ લાગે છે. રાત્રે પ્રતિક્રમણ કરવા જતા જગ્યા રહેતી નથી. આઠે આઠ દિવસ આજ હાલત હોય છે. તેમાં સંવત્સરી પ્રતિક્રમણ વખતે તો મોટા મોટા ઉપાશ્રય પણ નાના પડે છે.

પ્રતિક્રમણની ક્રિયા શરૂ થાય તે પહેલાં મહત્વના ત્રેક સૂત્રનું ધી બોલાય છે. પ્રાયઃ સ્નાતસ્યા અજિતશાંતિ અને મોટી શાંતિ સૌથી વધારે ગેય સૂત્રો હોઈ કોઈ હોંશીલા શેડીયા જેમને ખાસ ગાવાનો મુહાવરો નથી, તેઓ ધી બોલીને આ સૂત્રો બોલવાનો આદેશ લેતા હોય છે. સમય આવે ત્યારે તેઓ પોતાને જેમ આવડે તેમ તે સૂત્ર-સ્તોત્ર બોલી જાય છે.

પ્રતિક્રમણની સભામાં રત્નો પણ હોય છે. તેઓ જ્યારે મહત્વના સૂત્ર-સ્તોત્ર-સ્તવન બોલે ત્યારે સભાની પ્રત્યેક વ્યક્તિમાં રોમાંચ ઉભા થઈ જાય છે. મારા એક મિત્ર, ફક્ત અતિ સુંદર રીતે બોલતા સ્નાતસ્યા, અજિતશાંતિ અને મોટી શાંતિ સાંભળવા જ હંમેશા પાક્ષિક પ્રતિક્રમણ કરવા જતા હતા. પણ આપણે જ્ઞાનદ્રવ્યની વૃદ્ધિના લોભમાં વરસમાં ફક્ત ૮ દિવસ-છેલ્લો એક દિવસ આવવાવાળા આત્માઓને આવા રોમાંચક લાભથી વંચિત રાખીએ છીએ તે અત્યંત ખેદની વાત છે.

કોઈએ કીધું છે કે *Jains are Gumbler of Contradictions*. કદાચ આ ઉક્તિમાં તથ્ય લાગે છે. જે બાળકોને સમાજ પીપરમેન્ટ-પેંડાની લાલચ આપી પાઠશાળા તરફ ખેંચવા પ્રયત્ન કરે છે, જે બાળકોને સમાજ મક્કત રહેવાની અને ભોજન કરવાની સગડતા આપી શિક્ષાયતનો-

જ્ઞાન-સત્રોમાં ખેંચવામાં આવે છે, જે બાળકોને સૂત્રો-સ્તવનોની પ્રતિયોગિતામાં પહેલો નંબર આવતા ઇનામ મળે છે તે જ બાળકો મોટા થાય ત્યારે પ્રતિક્રમણ સૂત્રો બોલવા માટે તેમની પાસેથી આપણે ધીની બોલી બોલાવી જ્ઞાનદ્રવ્ય ભેગું કરીએ છીએ. પરિણામ એ આવે છે કે મધ્યમવર્ગના આ બાળકો ધીની બોલી બોલી શકતા નથી અને તેમને પોતે તૈયાર કરેલા સૂત્રો બોલવા મળતા નથી. ફલતઃ તેઓ ધીરે ધીરે સૂત્રો-સ્તોત્રો ભૂલતા જાય છે.

મારા એક મિત્ર છે. જેઓ હંમેશા ગોડીજી પાક્ષિક પ્રતિક્રમણ કરવા જતા. ગોડીજીમાં પોસાતીઓ તો હોય જ. તેથી તેમને કોઈ દિવસ 'વંદિતાસૂત્ર' બોલવાનો આદેશ જ ન મળ્યો. ઘર ૧૦×૧૦નું હતું એટલે ઘરે પ્રતિક્રમણ કરી ન શકે. આજે આ ભાઈ વંદિતા સૂત્ર ભૂલી ગયા છે. હવે તેમને જ્યારે પ્રતિક્રમણ કરવું હોય ત્યારે રાત્રે લાઇટ કરીને આડશ કરીને 'વંદિતા સૂત્ર' વાંચી જવું પડે છે.

પ્રતિક્રમણ કરવા આવનાર મહાનુભાવોને આપણે બે વિભાગમાં વહેચી શકીએ :

૧. જે ભાઈઓએ પ્રતિક્રમણ સૂત્રના અર્થો કરેલા છે. તેમને પ્રતિક્રમણ શરૂ થાય એટલે તેમનું મન લાગી જાય. કારણ જેમ જેમ સૂત્રો બોલાતા જાય છે તેમ તેમ તેમનું મન તે તે સૂત્રોના ભાષાતર કરવામાં (મનમાં) લાગી જાય છે તેમનું મન ધર્મકાર્યમાં રોકાયેલું રહે છે, જે પ્રતિક્રમણ જેવી ધાર્મિક ક્રિયાનો એક હેતુ છે. આ વર્ગની હાલ આપણે વિચારણા નહિ કરીએ.

૨. જે ભાઈઓએ પ્રતિક્રમણ સૂત્રના અર્થ કર્યા નથી. આવો બહુ મોટો સમુદાય છે. તેઓ

પ્રતિક્રમણ કરવા શ્રદ્ધાના કારણે—ભગવાનની આજ્ઞાના કારણે ૮ દિવસ અને સંવત્સરીના દિવસે ખાસ અને મોટી સંખ્યામાં આવે છે. તેથી ૮ દિવસ માટે જો પ્રતિક્રમણ સૂત્રોની કર્ણુપ્રિય રીતે રજુઆત કરવામાં આવે તો દરેક આરાધકનું મન તેમાં જોડાયેલું રહેશે. અન્યથા તેઓ પ્રતિક્રમણ જોલા ખાતા ખાતા પુરું કરે છે. આથી ભણેલો નવો વર્ગ એમ વિચારે છે કે જોલા ખાતા ખાતા પ્રતિક્રમણ કરવા કરતા પ્રતિક્રમણ ન કરવું સારું. આથી દિવસે દિવસે પ્રતિક્રમણ કરવાવાળાની સંખ્યા ઘટતી જાય છે.

આ પરિસ્થિતિમાંથી નીવેડો લાવવા આપણે પર્યુષણ પર્વમાં જ્ઞાન દ્રવ્યની ઉપજ માટે જે ધી બોલીએ છીએ તેને તિલાંજલી આપવી જરૂરી છે. કોઈને એમ થાય કે જ્ઞાનદ્રવ્યને નુકશાન થાય છે, તે ખોટું કહેવાય. તો જ્ઞાનદ્રવ્ય માટે ટીપ કરવી જોઈએ પણ ધી તો બોલવું નહિ જોઈએ.

ઉપરાંત નીચે મુજબ કરી શકાય :

દરેક મહાત્માએ ચાતુર્માસ માટે કોઈ પણ ગામના પધારે ત્યારે પ્રતિક્રમણના ઉપરના સૂત્રો કોણ કોણ મહાનુભાવો સુંદર રીતે બોલી શકે છે, તેમના નામો મેળવી પરીક્ષા લેવી. જે જે મહાનુભાવો સુંદર રીતે સૂત્રો બોલી શકતા હોય તેમને દરેક પાક્ષિક પ્રતિક્રમણમાં સૂત્રો બોલના માટે આમંત્રણ આપવું. આથી ધીરે ધીરે પ્રતિક્રમણ કરવા આવવાવાળા મહાનુભાવોની સંખ્યા વધશે. વળી પ્રતિક્રમણ કરનારા બાળકોને—યુવાનોને—પ્રૌઢોને સૂત્રો બોલવાનો ચાન્સ મળવાનો હોઈ તેઓ તે તે સૂત્રો સરસ રીતે તૈયાર કરીને આવશે. સુંદર રીતે બોલતા સૂત્રોથી આરાધક આત્માઓને ખૂબ જ ઉલ્લાસ વધે છે. આથી લોકોને પ્રતિક્રમણની ક્રિયામાં રસ વધી જશે. આવો, આપણે ધી ની બોલી બંધ કરી પ્રતિક્રમણની ક્રિયાને વધુ આકર્ષક બનાવીએ. જેથી વધારેને વધારે આત્માઓ તેમાં જોડાતા જાય.

ચોમાસાની લેજબાળી ઋતુમાં વધુ પ્રમાણમાં

ઝાડો, મરડો તથા સંગ્રહણી એ

શારીરિક જોખમકારી નિવડે છે.

એની બિમારીમાંથી સત્વરે મુક્ત થવા

ડૉ. આર્. ફાર્મસી, ડૉ. ઝાની 'હાથી છાપ'

એન્ટી ડીસેન્ડ્રોલ

(આયુર્વેદનો એક શીઘ્ર ગુણકારી યોગ)

ખોરાકને પાચન કરી આંતરડાને શક્તિ આપી ઝાડાને વહેલી તકે વિદાય આપે છે. તેમ જ ટુંક સમયમાં રાહતનો આશ્ચર્યકારક અનુભવ કરાવે છે.

—: શાખાઓ :—

૮/૬ જમુના બૌરાં, બેલન ગંજ, આગ્રા-૪.

ભુલેશ્વર, મુંબઈ-૪.

ન્યુ ઇલવારી રોડ, નાગપુર-૨.

—: એજન્ટ :—

મે. ગાંધી મેડીકલ હોલ, પ્રવિણચંદ્ર રોડ, ભાવનગર

મે. જયંત આયુર્વેદ ભવન, સર લાખાજી રોડ,

ગાંધીકોટ.

ભગવાને પ્રરૂપેલી અને આચારમાં મૂકેલી અહિંસા અંતઃ અને બાહ્ય બંને સ્વરૂપ સાગર રીતે આપણે સમજી શક્યા હોત તો આપણી અહિંસા તેજસ્વી હોત, અને આપણે કાયર ન દેખાત.

તપશ્ચર્યાનો ઉત્તમ હેતુ તો રસના ઇન્દ્રિય ઉપર કાબુ મેળવવાનો છે અને તે કાબુ જીવનમાં જેમ વધારે જોવાય તેમ સંયમ વધારે રાખી શકાય. એક દિવસ ન ખાવું, અને બીજો દિવસે દશગણી ચીજો ખાવી, એમાં તપની મહત્તા નથી. સામાન્ય રીતે રસના ઇન્દ્રિય ઉપર સજ્જડ કાબુ આવે તો જ કરેલા તપની સફળતા છે.

આવું પર્વાધિરાજ માંગલિક પર્વ વર્ષમાં એક જ વખત આવે છે, માટે તે સંપૂર્ણપણે હૈયાના શુદ્ધ ભાવથી ઉજવવું, ધાર્મિક ક્રિયાઓ ઉત્સાહપૂર્વક કરવી, અભેદ દષ્ટિ-થાય, સર્વજીવ પ્રત્યે મૈત્રીભાવ રહે અને સતત આત્માભિમુખ ઉપયોગ રહ્યા કરે તે પ્રકારે મનને જોડવાથી શ્રી પર્યુષણ પર્વનું સુંદર આરાધના કરી શકાશે.

Phone : 3174

Top-Most Shopping Centre For Better Selections in:

☆ Raymond ☆ Dinesh ☆ Dhariwal ☆ Digjam ☆ Gwalior ☆ Lal-Imli
Wool & Tery-Wool Suitings & Terylene Terycat Shirtings

Sha Hirachand Vanechand & Co.

Wholesale & Retail Cloth Merchants

HIREPETH.

HUBLI (Mysore State)

Stockists of:

Mafatlal Tata, group of Mills, Davangere.

Mettur Mulls & Long Cloth, Calico,

Binny & Fabrics of Renowned Mills.

Phone 34644

With Best Compliments Of:

SHA GANESHMAL PRAGCHAND & Co.,

FANCY GOODS and GENERAL MERCHANTS

26/409. HOSPITAL LANE, RAJA STREET,

COIMBATORE 641001

જીજ્ઞાસા ને જીતવાનો અમુલ્ય અવસર

લેખક : વાચસ્પતિવિજયજી

ચાતુર્માસ શરૂ થતાં પૂ. મુનિભગવંતો પોતાની ધર્મની દુકાન શરૂ કરે છે. આ ધર્મનો વેપાર ભાદરવા સુદિ ચોથ સુધી મહોદય ચાલે છે. બજારમાં વેપારી વેપાર કરવા રોજ દુકાન ખોલે છે પણ મોસમ તો એ કે અઢી મહીનાના જ હોય છે. એ દિવસોમાં બાર મહીનાની કમાણી પીઠ અને અનુભવી વેપારી સારામાં સારી કરી લે છે નબળા વેપારીનો તે સમયે વેપાર થોડા અંશે થાય તો ખરો. તેવી જ રીતે ધાર્મિક આરાધનાની મોસમમાં પણ સારો પીઠ સેલ્સમેન-સાધુ હોય તો તેની વેપારી-ધર્મની દુકાન ધમધોકાર ચાલે. જેવો સેલ્સમેન હોય તેવો તેનો ધંધો ચાલે. ધર્મની મોસમમાં ગમે તેવો સેલ્સમેન હોય તો પણ તેનો ધંધો એ મહીના ચાલ્યા વિના રહે નહિ એ ધર્મની પેઢી શરૂ થતાં અનેક પ્રાર્થના તપશ્ચર્યાઓ, વ્રતો અનુષ્ઠાનો શરૂ થાય છે. એમ કરતાં કરતાં આપણા માનવતા મેથિરા પધુષણા ચાલી પહોંચે છે.

પધુષણ પવ મેટલે—અમારી પડછ વગડાવવાની અણમોલ તક, વૈર વિરોધનો ત્યાગ કરી પરસ્પર ક્ષમા માગી ક્રોધ કષાયથી હળવા થવાનો અવસર ! આપણા સાધર્મિક બંધુઓને ભક્તિ કરવાનો, તપશ્ચર્યા કરી કર્મના ભારથી હળવા થવાનો, બાર મહીનામાં લાગેલા ખાપોની અંતઃકરણનું શુદ્ધિપૂર્વક આલોચના કરવાનો પરમ પવિત્ર દિવસ.

આ પર્વને સવ પર્વમાં શીરોમણિ કહેલ છે. આ પર્વ નજીક આવતાં સહુના હૈયામાં ધર્મની ભાવના વિશેષ પ્રકારે પ્રગટ થાય છે. આ પવિત્ર દિવસોમાં વિશાળ ઉપાશ્રયો પણ સાંકડા થઈ પડે છે. સહુ કોઈ આરાધના કરવા માં આવે છે. એ આરાધનાનાં ચાર દિવસ પસાર થયા પછી પાંચમા દિવસે મહાવીર જન્મ-વાંચન આવે છે. બારના સમયે કેટલો આનંદ હોય છે, કેટલો ઉત્સાહ હોય છે, સ્વપ્ના ઉતરતા જાય ને રૂપિયાનો વરસાદ વરસાતો જાય અને જ્યાં શ્રીદેવી હજી ઉપરથી ઉતર્યા ન હોય તે પહેલા ચઢાવો નેરશોરથી

શરૂ થાય છે, આ બધો મહિમા આ પર્વનો છે. જે મહાનુભાવો બાર મહિનામાં એ દિવસે ઉપાશ્રય ચઢતા હોય તે લોકોના દર્શન આવા દિવસે જ થાય છે. આવા એ દિવસે આવીને પણ ને આરાધના બરાબર કરતા હોય તો પણ તે ખરેખર કલ્યાણનાં અધિકારી છે.

આજે તો ખાવાપીવાની પ્રવૃત્તિ એટલી બધી વધી ગઈ છે કે ત્યાગ તરફ ભાવ જાગે જ નહિ; કારણ કે રસનેન્દ્રિય ઉપર કાજી રાખવો તે બહુ આકરી વાત છે, બધી ઇન્દ્રિયોને દોડધામ કરાવનાર ક્રાંતિ એક જીજ્ઞાસા છે. આહાર ઉપર અંકુશ આવી જાય એટલે ગમે તે, ગમે તે વખતે ભક્ષાભક્ષણનું નેચા વિના જે ખાવાની પ્રવૃત્તિ હોય તે અટકી જાય છે. તે પ્રવૃત્તિ અટકી એટલે બાકીની ચારેય ઇન્દ્રિયો ઓટામેટિક કાજીમાં આવી જાય છે. પછી તેને સિનેમાં નેચા જવું કે સુંદર સિનેમાંના ગાયનો સાંભળવાનું મન થશે નહિ, કેવું સુંદર કામ બને છે? એક જ આહાર ઉપરનાં અંકુશથી કેવું એક કામ થાય છે. ડોક્ટરોનાં ડોઝ પણ લેવા પડતા નથી,

॥ લામેમી સવ્વે જીવા ॥

પૂજની જોડ બનાવનાર રજનીકાંત એન્ડ કું.

અમારે ત્યાંથી જથ્થાબંધ તથા છુટક પૂજની જોડ તેમ જ આર્ટિફિસિયલ સીલ્ક સાડીઓ તથા બ્લાઉઝ પીસ મળશે.

ખેર સીલ્ક પૂજની જોડ (જરી બોર્ડર) રૂા. ૨૦૦	
ખેર સીલ્ક પૂજની જોડ (રેશમ બોર્ડરની) રૂા. ૧૭૫	
આર્ટ સીલ્ક પૂજની જોડ (સફેદ ને બોસ્કી કલરમાં) ૫૦	
સ્ટ્રેપલ પૂજની જોડ	રૂા. ૪૦
બચ્ચાઓની પૂજની જોડ	રૂા. ૨૫

દરેક પૂજની જોડમાં ૪૫ વાર ઘોતી અને ૩ વાર ખેસ આવશે. બાળકોની પૂજની જોડમાં ૩ વાર ઘોતી અને ૨ વાર ખેસ આવશે.

રજનીકાંત એન્ડ કું. ચીકપેટ, બેંગલોર-૫૩.

દવાના ખીલો ચુકવવા પડતા નથી, શરીર સારું રહે છે. શરીરમાં સ્ફૂર્તિ રહે છે, અને આરાધના સારી થાય છે. જેમ સેનાપતિને જીતવાથી સૈન્ય જેમ જિતાઈ જાય છે તેમ રસનેન્દ્રિયને જીતવાથી બાકીની ચારે ઈન્દ્રિયો જીતાઈ જાય છે; જેને જીતી ઉપર વિજય મેળવ્યો તે જીદા જીદા વ્રતો વગેરે કરી શકે છે.

હવે પછી પચુષણાપર્વનો છેલ્લો દિવસ આવે છે સંવત્સરી મહાપર્વ.

બાર મહીનામાં લાગેલા પાપોની ખરાબાવથી માફી માગવાની છે. શુદ્ધિપૂર્વક પાપોને યાદ કરી ક્ષમા ને માગવામા આવે તો જરૂર પાપકર્મ ધોવાઈ જાય છે, અને જેની સાથે પરસ્પર વૈર-વિરોધ થયા હોય તેની સાથે ક્ષમા માગવામાં આવે તો ચોક્કસ આપણે પાપથી હળવા બની જઈએ છીએ.

બાર મહીનામાં એક જ દિવસ પ્રતિક્રમણ શુદ્ધિ-પૂર્વક થાય તો પણ એ પ્રતિક્રમણનું ફળ અવશ્ય પ્રાપ્ત

થાય છે. તે દિવસે ઘણાખરા મહાત્માઓને ઉપવાસ હોય છે, તે ઉપરાંત કેટલાક ભાગ્યશાળી આત્માઓ આઠ, સોળ વળી માસક્ષમણની તપશ્ચર્યા કરે છે, મોટી તપશ્ચર્યા ન બનતી હોય તો અક્રમ કે છેલ્લે ઉપવાસ કરે છે. આવી નાની કે મોટી તપસ્યા સાથે પૂ. મુનિભગવંતો પ્રતિક્રમણનું રહસ્ય સમજાવે, વચે, વચ્ચે સૂત્રોનાં રહસ્યો સમજાવે તો જરૂર પ્રતિક્રમણમાં રસ પ્રગટ થાય, બે હાથ જોડી સૂત્રોનું શ્રવણ પણ કરે, આમ કરવાથી ચિત્ત બોલનાર વ્યક્તિ તરફ જ રહે છે ને છેવટે શુદ્ધ પ્રતિક્રમણ કયું એ જાતનો અનુભવ કરીને ઘરે પહોંચે છે.

બાકી આઠ દિવસ જ એવા પાંચ કે સહુને આરાધના કરવાનું મન થાય છે, માટે આરાધના કરનારે આરાધનામાં ઝુકાવી દેવું એ જ મહત્ત્વ છે. એમ થશે તો જરૂર આત્મા કર્મના ભારથી હળવો થશે અને પચુષણાપર્વની ઉજવણી કરી સફળ લેખાશે.

OUR SPECIALITIES:

- 0 TERENE' COTTON CHECK SHIRTS & POPLINS
- 0 2 X 2 BUTTA, VOILES & CAMBRICS
- 0 SUPERFINE DHOTIES & SAREES
- 0 PRINTED POPLINS
- 0 LAWNS & LENOS
- 0 PAJAMA CLOTH

THE RAIPUR MFG.CO., LIMITED
AHMEDABAD-21

Registered User of The Mark: 'SANFORIZED'

શ્રી ઈત કમલ જ્ઞાન મોહનમાળા (વડોદરા)નું
એક અત્યંત ઉપયોગી અને અતિ સમૃદ્ધ પ્રકાશન

જૈન સંસ્કૃત સાહિત્યનો ઇતિહાસ (ભાગ ત્રીજો)

લે. પ્રો. શ્રી હીરાલાલ ર. કાપડીઆ

કાઉન ૧૬ પેજ, પેજ સંખ્યા ૫૦૦, ભાષા-ગુજરાતી, કિંમત રૂ. ૧૦, પોસ્ટેજ અલગ.

પ્રેરક : પૂ. મુનિશ્રી યશોવિજયજી મહારાજ

જૈન સંસ્કૃત સાહિત્યનો ઇતિહાસ એટલે જેમાં સંસ્કૃત ભાષામાં ઉપલબ્ધ ચત્વેણી મોટા ભાગના સંસ્કૃત ગ્રંથોનો, ગ્રંથકાર, રચના, સમય અને વિષય વગેરે બાબતો અંગેનો ગુજરાતી ભાષામાં પરિચય હોય તે.

પ્રમટ થયેલો ત્રીજો ભાગ

ભાગ ત્રીજો—જેમાં દાર્શનિક સાહિત્યમાં દર્શન શાસ્ત્રોને લગતાં જૈન ગ્રંથો, તર્ક, ન્યાય અને યોગને લગતા ગ્રંથો, અનુષ્ઠાન સાહિત્યમાં અરણ્યકરણાનુષંગ, મન્નશાસ્ત્રને લગતા ગ્રંથો, કલ્પો, પ્રાકૃત માયા ઉપરની ટીકાઓ, ઉત્ક્રીણું જેઓ વગેરેનો ટૂંક પરિચય આપવામાં આવ્યો છે. આ ઉપરાંત પરિશિષ્ટો, શબ્દસુચિ, વિસ્તૃત વિષયસુચિ વગેરે આપેલ છે. પેજ ૫૮૦ લગભગ.

★

★

★

ભાગ પહેલો : ૫૭૪ પૃષ્ઠ, કિંમત રૂ. ૬, પોસ્ટેજ અલગ.

જેમાં—જન વ્યાકરણ, કાશ્ય, ઇંદ, અલંકાર, સંગીત, જ્યોતિષ, સામુદ્રિક, સ્થાપત્ય, વૈદ્યક, પાક-શાસ્ત્ર, વિજ્ઞાન વગેરે વિષયના ગ્રંથોનો પરિચય આપ્યો છે.

ભાગ બીજો : ૫૭૪-૯૪૦, કિંમત રૂ. ૧૨, પોસ્ટેજ અલગ.

આની રાંદર જૈન પુરાણો, ચરિત્રો, પ્રબંધો, કાવ્યો, સ્તુતિ, સ્તોત્રો, વિગ્રહિત પત્રો, જૈન-અજૈન ટીકાઓ પ્રાકૃત કાવ્યો, વગેરે વિષયક ગ્રંથોનો પરિચય છે. બંનેના લેખક ઉપર પ્રમાણ છે. પ્રત્યેક વિદ્વાન સાધુ તથા ગૃહસ્થે તેમ જ સંશોધકોએ વસાવી લેવો જોઈએ.

ત્રણેય ભાગ સાથે મંગાવનારને રૂ. ૨૩માં મળશે. ટપાલ ખર્ચ અલગ.

—: મંગાવવાનાં સ્થળો :—

શ્રી પનાલાલ તાલચંદ શાહ

રાવપુરા, કોઠી પોળ, નંદકુંજ, વડોદરા

સરસ્વતી પુસ્તક ભંડાર

રતનપોળ, હાથીખાના, અમદાવાદ.

સંવચ્છરી પ્રતિક્રમણની સળંગ વિધિ (૪૦ રંગીન ચિત્રો સાથે)

પૂ. મુનિશ્રી યશોવિજયજીએ તૈયાર કરેલી, દરેક સૂત્રો વગેરેની સમજણ સાથેની, વાંચતા જાવ અને પ્રતિક્રમણ થતું જાય તે જાતની વિધિની બીજી આવૃત્તિ પ્રગટ થઈ છે. કી. રૂ. ૨-૫૦ છે. અને તે મુખર્ષ પાંચધુની ગોડીજી જૈન દેરાસર, અને વાલકેશ્વર જૈન દેરાસર, રીઝ રોડ, મુખર્ષી મળી શકશે.

ત્રણ ઉપાસકો

લેખક : રાજયશવિજયભ

ત્રણ ભુદા ભુદા ધુની એક સાથે થઈ ગયા. ત્રણે ધુની એક બાગમાં પહોંચ્યા. એક જ સમયે ત્રણેની દૃષ્ટિ ફૂલ પર ગઈ.

પહેલા બે દોડી ગયા. એક જણે ફૂલ ચૂંટવા હાથ ઉપાડ્યો. બીજાએ તોડ્યા વિના સૌરભ લેવા નાક નજીક ક્યું. ત્રીજે ત્યાંજ ઊભો રહ્યો અને બોલ્યો. “હું તો અહીંથી જ સુધીશ અહીંથી જ નિહાળીશ. મારી માફક સારીય સૃષ્ટિને સુંઘવાનો નિહાળવાનો અધિકાર છે.

પહેલો સુંદરતાનો ઉપાસક છે. માટે જ આક્રમક છે. વસ્તુના અસ્તિત્વનો પડકાર=સૌંદર્ય છે.

બીજો ફૂલની ગંધ અને રંગનો સ્વીકાર કરે છે. સત્યનો સંશોધક બને છે. સ્વીકાર=સત્ય પણ ત્રીજો સૌંદર્ય સુગંધ મળવે છે. વૃક્ષથી વિખૂટું ન પડે ત્યાં સુધી જ ફૂલ છે. સત્યનો સ્વીકાર છે. અને બધાને મળવું જોઈએ એ જ્યાંલ કરે છે = પરોપકાર. આ જ શિવ છે સુંદર, સૌંદર્ય = અસ્તિત્વને પડકાર.

સત્ય=અસ્તિત્વનો સ્વીકાર. શિવ = પડકાર+સ્વીકાર+પરોપકાર.

વચમાં રહેલું શિવ સત્ય અને સૌંદર્ય બંનેમાં વ્યાપક છે, બંનેમાં છુપાયેલું છે. દીપકની માફક સત્ય અને સૌંદર્યનું જ્ઞાન કરાવે છે. ત્રાજવાના ધડાની માફક સત્ય અને સૌંદર્ય બંનેને ઉચકી લે છે.

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર દાન માટે.....

છેલ્લા છ હાથકાથી ભારતભરમાં જૈન ધાર્મિક શિક્ષણના પ્રચારનું કાર્ય કરતા શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર એજ્યુકેશન બોર્ડને પર્યુષણ પર્વમાં ઉદાર દિલે દાન આપીને શ્રુતજ્ઞાનની ભક્તિનું પુણ્ય ઉપાર્જન કરો.

■ બોર્ડ દર વરસે એક થી છ ધોરણની તેમજ વિનિત, વિશારદ અને ભૂષણની લેખિત પરીક્ષાઓ લે છે.

બોર્ડની આર્થિક પરિસ્થિતિ છેલ્લા કેટલાક સમયથી ચિંતાજનક હતી. થોડાક ઉદાર શ્રુતજ્ઞાનપ્રેમીઓના પ્રેતસાહનથી બોર્ડને એક નવું બળ મળ્યું છે. અને બોર્ડને આર્થિક ચિંતામાંથી કાયમ માટે મુક્ત કરવાની પ્રેરણા મળી છે. એજ્યુકેશન બોર્ડ તેની જૈન ધાર્મિક શિક્ષણ પ્રવૃત્તિને વધુ વિકસાવી શકે અને વ્યવસ્થિતપણે ચલાવી શકે તે હેતુથી બોર્ડે રૂ. એક લાખ રૂપિયાનું કાયમી ફંડ કરવાનો નિર્ણય કર્યો છે.

ઉદાર દાતાઓ સિવાય શ્રી જૈન સંઘા પોતાના જ્ઞાનખાતામાંથી, સંસ્થાઓ અને ટ્રસ્ટો પોતાના શૈક્ષણિક ફંડમાંથી પણ થોડી રકમ ફાળવીને બોર્ડના હાથ મળખૂત બનાવી શકે છે. આપ આપનો ફાળો આજે જ નોંધાવી અને શ્રુતજ્ઞાન દાનનું મહાપુણ્ય ઉપાર્જન કરો.

રૂ. એક
લાખનું
કાયમી
ફંડ...

એજ્યુકેશન બોર્ડ-મુંબઈ

અપીલ

■ પ્રથમ પાંચ નંબરના સફળ વિદ્યાર્થીને પારિતોષિકો તેમજ બીજાઓને પણ પ્રોત્સાહક ઇનામો આપે છે.

■ વરસે રૂ. ૩૫૦૦ જેટલી રકમના વિવિધ ઇનામો અપાય છે. પરીક્ષકોને પણ પુરસ્કાર અપાય છે.

... કરવાનો
નિર્ધાર.
સહકાર
આપો અને
અપાવો

સમાજમાંથી માત્ર સો જ દાતાઓ રૂ. ૧૦૦૧નું બોર્ડને દાન કરે તો બોર્ડનો આ લક્ષ્યાંક સિદ્ધ થવો મુશ્કેલ નથી. આ માત્ર ૨૮ રકમના દાન સિવાય પણ રૂ. ૫૦૧ આપી પેટ્રન બનીને રૂ. ૨૫૧ આપી પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બર બનીને રૂ. ૧૦૧ આપી દ્વિતીય વર્ગના લાઇફ મેમ્બર બનીને બોર્ડની સમ્યક્ પ્રવૃત્તિને વેગ આપી શકાય તેમ છે.

— નિવેદકો —

ડૉ. જયંતિલાલ સુરચંદ બદામી [પ્રમુખ]
શાંતિલાલ મગનલાલ શાહ [માનદ મંત્રી]

શ્રી જૈન રવેતામ્બર એજ્યુકેશન બોર્ડ

૨૦, ગોડીજી બીલીંગ, બીજે માળે, વિજયવલ્લભ ચોક, મુંબઈ-૨

ધર્મનું પાલન શું ?

લેખક : લલિતશિશુ

શ્રી પરમોપકારી શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતો સર્વ જીવોના કલ્યાણ માટે શ્રી જિનધર્મની સ્થાપના કરે છે. તેમાં પ્રધાન રૂપે અભયદાન ધર્મનું કથન કરે છે. દેવોમાં જેમ વીતરાગ, શુરુઓમાં નિર્ગ્રન્થ મુનિઓ, ધર્મમાં શ્રી જિન કથિત ધર્મ, તીર્થોમાં જેમ શ્રી શત્રુંજય, ગિરિવરોમાં મેરૂપર્વત, ન્યાય-નિષ્ઠોમાં શ્રી રામચંદ્રજી, તારામાં ચંદ્ર, મંત્રોમાં શ્રી નવકાર, પંખીમાં ઉત્તમ હંસ, કુલોમાં શ્રી ઋષભદેવનો વંશ, ક્ષમાવંતમાં શ્રી અરિહંત, સતીઓમાં સીતા વિ. પર્વોમાં શ્રી પદ્મપુષ્પપર્વ તેમ ધર્મોમાં શ્રી અભયદાન એ શ્રેષ્ઠ છે ! અભયની ઈચ્છાવાળાને સઘળાએ જીવોને અભય આપવું પડશે, આપણને ભય-ખીક ગમતા નથી તેમ દુઃખ-મરણ, આધિ વ્યાધિ ઉપાધિ વિ. ત્રાસજનક હોવાથી ગમતા નથી. તેમ આપણા તરફથી પણ પ્રાણી માત્રને ભય, ખીક, દુઃખ, મરણ, આધી-વ્યાધિ, ઉપાધિ વિ. થવી ન જોઈએ. અભય આપ્યા સિવાય કોઈપણ વ્યક્તિ અમરપદ (મોક્ષ)ને પામી નથી.

આ પર્વની ઉત્તમ કોટિની આરાધના કરી જીવ માત્રની રક્ષા પોષણ માટે આપણે સૌએ પ્રયત્ન-શીલ રહેવું જ જોઈએ. જેથી ઉત્તમોત્તમ અનંત અવ્યાબાધ સુખને પ્રાપ્ત કરી શકીએ.

આકાશમાં ઘનધાર વાદળ-દળ ગોરંભતાં હતાં. મુશળધારે વરસતાં વાદળોએ, ચોંચેર જળ-બંબાકાર સરળ્યો હતો. નદીઓ એ કંઠે વહી રહી હતી. રૂપેણનાં પાણી, કનોડામાં ઘૂસ્યાં હતાં ને રાજમાર્ગો પાણીમાં અદૃશ્ય બની ગયા હતા !

એક બે ને ત્રણ દિવસ !

વરસાદ હજી સાવ અટક્યો નહોતો. આકાશ હજી સાવ નિરબ્ર ન હતું.

આવી આ વર્ષા-ઋતુમાં એક નારી, વારંવાર બારીએ ડોકાતી હતી ને ચોમેર વરતાઈ રહેલાં જળબંબાકારને જોઈને એ મનોમન બોલતી હતી :

“ઓ ! મેઘરાજા ! હવે તો ખમૈયા કરો. મારી પ્રતિજ્ઞાની નૈયા તમારા હાથમાં છે. આજે ત્રણ દિવસ વીસા, ન મેં ખાધું છે, ન મેં પીધું છે !”

ને આસપાસ-ચોપાસ ધૂધવતાં પાણીને જોઈને એ નારી પાછી પોતાની સાધનામાં ખોવાઈ જતી.

પ્રતિજ્ઞા પથ્થરની રેખ જેવી હતી, ત્રણ-ત્રણ દિવસ વીસા છતાં નારી દિલ ડગ્યું ન હતું. આખો દિવસ એ ધર્મ-સાધના કરતી ને મનોમન એ મેઘરાજાની મહેરબાની માનતી : મેઘ ! મહેરબાની તારી ! તે આવી રીતેય મને સાધનાની તક આપી.

સાત-આઠ વરસના જસવંતનો, તો આખો દિવસ જ આ મેઘલીલા જોતાં વતી જતો. એ આકાશને પ્રાર્થતો : રોજ-રોજ વાદળને મોકલજો. આ પાણીમાં મારી નાવડી કેવી ત ! છે ?

પણ, જસવંતને ખબર ન હતી કે આ વરસાદ તો પોતાની ‘મા’ માટે ઉપસર્ગ હતો. છેલ્લાં બે-ત્રણ દિવસથી એ જોતો કે, મા જમવા નથી આવતી ! પણ, માની ધર્મભાવના, એને ખીન્ને કોઈ વિચાર કરવા ન દેતી. એ સમાધાન કરી લેતો : માને કોઈ વ્રત-પચ્ચખાણુ હશે ?

ચોથા દિવસની બપોરે પણ જ્યારે, મા વિનાનું રસોડું નિયું સારે, જસવંતનું કેયું હાથ ન રહ્યું. પીરસેલાં લાણાંને પકડતું મૂકીને, એ મા પાસે દોડી ગયો. એણે ગળગળા સાદે જીંછ્યું :

“મા ! મા ! તું જમતી કેમ નથી ? આજે ચોથા દિવસ થયો. તારા વિના મને ખાવું ભાવતું નથી. મા વિના સુનો સંસાર, જેમ ગોળ વિના ફિકો કંસાર !”

સૌભાગદે આ બાળરમત પર હસી ગઈ. એને થયું : બાળક વળી બાધામાં શું નમજે ! છતાં પુત્રપ્રેમ એની પાસે દિલ ખોલાવી ગયો :

“બેટા ! પહેલી પ્રતિજ્ઞા ! પછી પેટ ! તને તો ક્યાંથી ખબર હોય કે, રોજ શુરુ મુખે લક્તા-મરસ્તોત્ર સાંભળીને પછી જ હું દાંતણુપાણી કંઈ છું. લક્તામરસ્તોત્ર સાંભળીને પછી જ ભોજન કરવાનો મારો નિયમ છે. બેટા ! તું ભણ્યો હોત તો તારી આ માને આજે ઉપવાસ ન રવા પડત !”

મા-સૌભાગદેવીની આ ભીષ્મ-પ્રતિજ્ઞાને ખ્યાલ આવતા જ જસવંતના જિગરમ એક વિચાર ઝબૂકી ગયો. આમ, તો એ રોજ માની આંગળી ઝાલીને દેરાસરે ને ઉપાશ્રયે જતો ને મા લક્તામર સાંભળી રહે ત્યાં સુધી એ શાંતિથી બેસી રહેતો. પણ, માને આવી પ્રતિજ્ઞા હશે, એને ખ્યાલ એને આ પળે જ આવ્યો.

જસવંત જરા ગંભીર બની ગયો. આંખ મીચીને જાણે એણે કંઈક યાદ કરી લીધું. પછી, માના બોળામાં બેસતાં એ બોલ્યો :

“મા ! મા ! તેં આ વાત આટલા દિવસ સુધી મારાથી છાની-છુપી રાખી, એમ ને ? જા, આજે તો તારા વિના હું નહિ જ જમું ! ભક્તામર તો લાવ, હું સંભળાવી દઉં !”

માને યયું : આ બાળક વળી ભક્તામરમાં શું સમજે ? એણે વાતસલ્યથી ખેટાનો ખરડો પાંપાળ્યો. પછી એણે શું :

“ખેટ ! આવી હઠ ના કરીએ ! જા, જમી લે. રસોઇ ઠંડી થાય છે. આકાશમાં જરા ઉધાડ થાય એટલી જ વાર છે. પછી હું જમવાની જ છું ને ?”

પણ, જસવંતે વાત ન મૂકી એણે હઠ લીધી :

“મા ! પણ, હું ભક્તામર સંભળાવી દઉં પછી, તને જમવામાં વાંધો શું છે ? માફ ભક્તામર તને ગમતું હોય તો કંઈ નહિ ! જા, આજે હું નહિ જમું !”

સૌભાગ્યેને નમતું નેખવું પડ્યું. મનોમન તો એ બબડી : આ વળી મારી પ્રતિજ્ઞા પૂરી કરશે ? ભગવાનનું નામ લો ! પણ, બાળક નામ કોનું ? એ બોલી :

“ખેટા ! ચાલ, સંભળાવ, ભક્તામર ! એક શબ્દ પણ ઓછો-વતો હશે તો હું નહિ જમું હોં !”

“હાં, કાં, કબૂલ, કબૂલ ! એક મીંડુ રહી જાય તો પણ તારે નહિ જમવાનું, બસ !”

જસવંત નાચી ઉઠ્યો. હસતો-રમતો એ માની સામે ખેસી ગયો.

માને વિશ્વાસ ન હતો : આ દૂધિયો દીકરો વળી મારી પ્રતિજ્ઞા શું પૂરી કરવાનો ?

જસવંતે આત્મવિશ્વાસ હતો : મારાં ભક્તામરમાં મીંડાની પણ ભૂલ કેવી ?

ભક્તામરનો પાઠ શરૂ થયો; એક ગાથા, બે ગાથા ને ત્રણ ગાથા ! માના અચરજનો પાર ન રહ્યો : આ દીકરો વળી ક્યાંથી પંડિત બની આવ્યો.

શ્રી સમેતશિખરજી-પાવાપુરી જૈન યાત્રા પ્રવાસ

卐

卐

卐

દીવાળી-પાવાપુરી] ૪૫ દિવસનો ભરચક કાર્યક્રમ [કાર્તિક પુનમ-કલકત્તા...

- ☆ કલ્યાણ ક ભૂમિએ અને ઐતિહાસિક સ્થળોની યાત્રાનો અમૂલ્ય અવસર.
- ☆ અમદાવાદથી સંપૂર્ણ સગવડતાવાળા રીઝર્વ ડબામાં ઉપડશે.
- ☆ મર્યાદિત ટીકીટો લેવાની છે. વિગત માટે મળો અગર લખો:-

શાહ જૈન ટ્રાવેલસ

વધુ જાણ માટે:-

૧૨૬૪, રાયપુર, શામળાની પોળ

શાહ જૈન ટ્રાવેલર્સ

અમદાવાદ-૧

દોશીવાડની બેબની પાસે

સંચાલક: કાંતીલાલ કે. શાહ

જૈન આરામ મંદિર,

(સ્પેશ્યલવાળા)

અમદાવાદ

卐

卐

卐

આપના યાત્રા પ્રવાસ માટે જરૂરી રેલ્વેના ડબ્બા તેમજ રાજસ્થાની લકઝરી બસ વગેરેની તમામ વ્યવસ્થા યોગ્ય મહેનતાણું લઈ અમેા કરી આપશું.

પ્રવાસ યાત્રાઓ યાત્રામાં સરળ અને સુખદાયી કરી આપવા માર્ગદર્શન પણ આપીશું.

મીંડાની બૂલ નહિ, ઉચ્ચારની અશુદ્ધિ નહિ, જાણે પંડિત પઢી રહ્યો !

એક પણ બૂલ વિના, જ્યારે જસવંતે ભક્તામરનો પાઠ પૂર્ણ કર્યો, ત્યારે મા પોતાના આ બાળની શુદ્ધિ પર ઝોવારી ગઈ. એનું માથું ચુમતા એ બોલી :

“ બેટા ! તું મારાથીય છાનું-છુપું રાખે છે ? ”

“ કેમ મા આવું બોલે ? ”

જસવંતે આશ્ચર્ય બતાવ્યું.

“ મારા બોળામાં બેસાડીને હું તને રોજ ભણાવું છું. હજી તો બે પ્રતિક્રમણથી તું આગળ વધ્યો નથી ને આ ભક્તામર તને ક્યાંથી આવડી ગયું ? ”

આશ્ચર્ય સાથેનો માનો આનંદ જોઈને જસવંત નાચી ઉઠ્યો. એ બોલ્યો :

“ મા ! કેમ વળી તું ભૂલી ગઈ ! તારી સાથે ઉપાશ્રયે હું રોજ-રોજ આવતો ને ભક્તામર સાંભળતો, એટલે મને એ યાદ રહી ગયું, ચાલ, હવે તો જમવા આવીશ ને ? ”

જસવંતે માનો પાલવ ખેંચ્યો.

સૌભાગદે ભીમી થઈ ગઈ. પ્રતિજ્ઞા હવે પૂરી થઈ ગઈ હતી.

ભવિષ્યની મહાન ઇમારત, એક ઇંટમાં સૂતેલી હોય છે. સાગર શી વિશાળ સરિતાનું ઉગમ શરૂઆતમાં તો એક નાના શા ઝરણુ જેવું જ હોય છે. પછે જ ઇંટમાં ઇમારત-આ સસ સૌભાગદેને આજે સમજાયું હતું.

આ જસવંત, આગળ જતાં ઉપાધ્યાયજીશ્રી યશોવિજયજી ગણિવરમાં પલટાયો !

[તાજેતરમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ પુસ્તક ‘શ્રી અમર ઉપાધ્યાયજી’માંથી]

દરેક ઉદ્યોગોને ઉપયોગી

એનોડાઇઝ એલ્યુમીનીયમની અવનવી-કલાત્મક-રંગબેરંગી

એડવર્ટાઇઝિંગ નોવેલ્ટીઝ અને મેટલ બેબલ્સ

માટે લખો :

એક્સેલ પ્રોસેસ પ્રા. લી.

૨૨-ડી. પારસીબજાર સ્ટ્રીટ, મુંબઈ-૧.

ટેલીફોન : ૨૫૯૧૮૧

શ્રી સ્તંભતીર્થમાં અન્નેડ આરાધના

અતિપ્રાચીન તીર્થભૂમિરૂપ શ્રી ખંભાત શહેરના શ્રી સંઘના પ્રાણ પુણ્યોદયે શ્રી સંઘની અતિઆગ્રહ ભરી વિરૂપિની પ. પૂ. શાસનસમ્રાટ પરમશુદ્ધેવ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીની જન્મશતાબ્દીના ચાલુ વર્ષના ચાતુર્માસ માટે તપાગચ્છનાયક આચાર્યશ્રી વિજયનન્દન-સૂરીશ્વરજી મ.શ્રી, પંન્યાસ પ્રવરશ્રી સૂર્યેદ્યવિજયજી ગણિવર્ચાદિ મુનેરાજી પધાર્યા છે.

મેઘના અગમનથી મયૂરને, ચંદ્રના ઉદયથી સમુદ્રને, અને સૂર્યના ઉદયથી સમગ્ર જગતને જેમ અપાર આનંદ-ઉલ્લાસ થાય છે, તેમ અમારા શ્રીસંઘમાં પણ પૂજ્ય શુદ્ધેવના આગમનથી અવર્ણનીય આનંદ-ઉલ્લાસ અને ઉત્સાહની છાંજો ઉછળી રહી છે.

પૂજ્યશ્રીની પાવનકારી છાયામાં અન્નેડ આરાધનાઓ પણ થઈ રહી છે. અષાઠ શુદ્ધિ પાંચમે પૂજ્યપાદ આચાર્ય ભગવંતે સ્વયંમુખે શ્રીનંદીસૂત્રની દેશનાને મંગલ પ્રાર્થના કર્યો. અને પૂ. પંન્યાસજી મહારાજે ભાવનાધિકારે શ્રીમણિપતિરાજર્ષિ ચરિત્રનું વ્યાખ્યાન પ્રારંભ્યું. આ-અમારાં મહાન્ ભાગ્યના ઉદયે પ્રાપ્ત થયેલા અણુભોલ અવસરનો લાલ લેવા માટે આખો યે સંઘ પુલકિતચિત્તે ઉત્સુક, જગૃત

અન્યો. અષાઠ શુદ્ધિ પાંચમના દિવસે સૂત્રપ્રાર્થના મંગલ પ્રસંગને ઉતુલક્ષીને શ્રી જ્ઞાનપદની આરાધનાના આંગેલ તપ કરાવવામાં આવ્યાં. પછી તો એક પછી એક આરાધનાઓ શરૂ થઈ.

શ્રાવણ શુદ્ધ ચૌથથી આઠમ સુધી શ્રી સ્વર્ગસ્વસ્તિક તપની અનુપમ આરાધના થઈ. એમાં લગભગ ૧૧૧ ભાવિકો જોડાયાં હતાં. આજ દિવસોમાં શ્રી ઓસવાળ જૈન સંઘના ઉપાશ્રયે અષ્ટમહાસિદ્ધિ તપ કરાવવામાં આવ્યો. તેમાં પણ સારી સંખ્યામાં આરાધકોએ લાલ લીધો.

એકાસણાં કરનારને પ્રતિદિન જુદી જુદી મીઠાઈ-ઓની લ્હાણી કરવામાં આવતી હતી. તપના આરાધકોને ખીજી પ્રભાવનાઓ પણ થયેલ. અષ્ટમહાસિદ્ધિ તપ કરનારા ભાવિકોને છેલ્લાં પાંચ દિવસ સામુદાયિક એકાસણા કરાવાયા હતાં.

પૂજ્યપાદ શુદ્ધેવના વૈરાગ્ય રસભરપુર, અમૃત કરતાં યે મધુર, પ્રેરણાદાયક વ્યાખ્યાનો હંમેશા ચાલુ જ હતાં. તેઓશ્રીએ અકૃમતપનો અનેરો મહિમા વર્ણવ્યો. આરાધક જીવે વર્ષ દરમિયાન ‘એક અકૃમ’નું તપ અવશ્ય કરવું જ જોઈએ, એ પણ ફરમાવ્યું. આથી અમારા શ્રીસંઘમાં સામુદાયિક અકૃમ તપ આરાધવાની ભાવનાનો આવિર્ભાવ થયો. એ

યશોભારતી જૈન પ્રકાશન સમિતિ તરફથી બહાર પડેલ

ન્યાયાચાર્ય શ્રીમદ્ યશોવિજયજી વિરચિત

“વૈરાગ્ય રતિ”

[કિ. રૂ. ૮, પોસ્ટેજ અલગ]

(૬ હજાર શ્લોક, ૩૦૦ પૃષ્ઠ, કાઉન ૮ પેજ)

સંશોધક, પૂ. પં. શ્રી રમણિકવિજયજી ગણિ

મંગાવાનું સ્થળ : યશોભારતી જૈન પ્રકાશન સમિતિ

૪૮, ગોવાલીયા ટેન્ક રોડ. મુંબઈ-૨૬

તથા સરસ્વતી પુસ્તક ભંડાર, રતનપોળ, હાથીખાના, અમદાવાદ

ભાવનામાં પૂજ્યપાદ ગુરુદેવે ફરમાવ્યું કે :-
' પાલિતાણા-શત્રુજ્ય મહાતીર્થની પાસે શ્રી શત્રુજ્ય
ઉમ તીર્થની પવિત્ર સ્થાપના ગતવર્ષે થઈ છે.
તેમાં મહામહિમશાલી કલિકાલ કલ્પતરુ સમા સહસ્રશૃંગા
શ્રી શત્રુજ્ય પાર્શ્વનાથ પ્રભુની પ્રતિષ્ઠા થઈ છે.
તે શ્રી પ્રભુની આરાધના નિમિત્તે અખંડજ્ઞપ સહ
અક્રમ તપ કરો'.

પૂજ્યપાદશ્રીના આ ઉપદેશને સંધે વધાવી
લીધી, અને તરત જ આરાધકોના નામ લખવા
શરૂ થયા. જોતજોતામાં તે ૨૫૦ની અન્નેડ-અનુપમ
સંખ્યા થઈ ગઈ. આમાં ૫૪ તે નાનાં બાળક-
બાળિકાઓ હતાં. સૌએ શ્રી શત્રુજ્ય પાર્શ્વનાથના
નામનો ચત્તમકાર નજરે જોયો. સૌએ ઉલ્લાસભર
નામો નોંધાવ્યા પાંચે નાતના આરાધકો આમાં હતા.

શ્રાવણ શુદ્ધ બારસે સાંજે શેઠ જીલાખીદાસ
નાનચંદ તરફથી અત્તરવારણા કરાવવામાં આવ્યા.
અને શ્રાવણ શુદ્ધ પ્ર. ૧૩ થી અક્રમની આરાધના
શરૂ થઈ. સવારે સ્તંભતીર્થ તપાગચ્છ જૈન સંઘના-

લાડવાડાના ઉપાશ્રયમાં વ્યાખ્યાન હેલમાં શ્રી શત્રુજ્ય-
પાર્શ્વનાથ પ્રભુની મનમોહિની છબી વધરાવવામાં
આવી. તેનું ૪૦ મણુ ઘી થયું. તે છબીને ફૂલમાલ
પહેરાવવાનું અને અખંડદીપ સ્થાપનનું પણ સારું
ઘી થયું. બાકી શ્રી મહાવીર સ્નાત્ર મંડળે પ્રભુ-
ભક્તિની ધૂન મચાવી દીધી. અને ૮ વાગે પૂ.
ગુરુદેવોના સાંનિધ્યમાં દેવવંદન-૦૧૫-ખમાસમણા,
કાકિસગાદિ ક્રિયાઓ થઈ.

અક્રમના ત્રણે દિવસ દરમ્યાન પર્યુષણા જેવું
આરાધનામય વાતાવરણ બની રહ્યું. રોજ સવારે
૭ થી ૯ ઉપાશ્રયમાં ધૂન-ક્રિયા, ત્યાર પછી ૧૧
કલાક વ્યાખ્યાન શ્રવણ, અને ત્યારબાદ શ્રી સ્તંભન
પાર્શ્વનાથના જિનાલયે સ્નાત્રમહોત્સવ ૧૧૧ વાગે
શરૂ થાય, તે ત્રણ વાગ્યા સુધી ચાલે. મહાવીર
સ્નાત્ર મંડળના સંસ્કારી કિશોરોના ભક્તિ નિરૂપમ
હતી. હંમેશા આરતી-મંગલ દીપો-શાંતિકળશનું
સારાં પ્રમાણમાં બોલાતું.

સ્નાત્ર પછી જપ, અને સાંજે પ્રતિક્રમણ.

Grams : SABUWALA

Phone : 3419

AJEETRAJ & CO.,

IMPORTERS & EXPORTERS

**SAGO, STARCH, TAMARIND, SEEDS & SAGO WAFERS
MERCHANTS & COMMISSION AGENTS.**

60 Suramangalam Main Road,

Leigh Bazar, SALEM-9

Associated Concern:

Padma Sago Wafer Industries

Dealers in

STARCH, SAGO, & SAGO PAPAD

60, Suraman alam Main Road,

LEIGH BAZAR, SALEM-9 636009

ત્રણે દિવસે અખંડ જપ રાત-દિન શરૂ હતો. ખંભાતના જૈન જૈનતરોમાં આ તપની પ્રભાવના-અનુભવોના ઘણી જ સારી થઈ.

શ્રાવણ શુદ્ધ પુનમના દિવસે સવારે શેઠ સોમચંદ પોપટચંદ તરફથી સામુદાયિક પારણાં સુંદર રીતે કરાવવામાં આવ્યાં. તે વખતે શ્રી શત્રુઙ્ગ પાર્શ્વનાથના ફાટાની, રૂપિયાની, સાકરના પડાની, પેંડાની, હલવાસનની, વગેરે પ્રભાવનાઓ જુદાં જુદાં ભાવિકો તરફથી થઈ હતી.

દર રવિવાર પ. પૂ. પંચાસજી મ. શ્રી સૂર્યોદય-વિજયજી ગણિત્યંતુ 'જાહેર પ્રવચન' બપોરે ૩ થી ૪-૧૫ ચાલુ જ છે. જેનો લાભ અસંખ્ય જિજ્ઞાસુ શ્રોતાઓ લે છે. પૂજ્યશ્રી આ પ્રવચનોની શ્રોણિમાં 'આ મ કથા' વિષય પર આત્માની સિદ્ધિ અનેક પ્રકારના પ્રમાણો-યુક્તિઓ પુરઃ સર શાયક શૈલીમાં કરે છે, અને એ સાથે તરંગવતી-

તરંગલોલાની જીવનકથા પણ સરસ રીતે ફરમાવે છે. સારાંશ કે પૂજ્યપાદ પરમદયાળુ આચાર્ય ગુરૂદેવ આદિના ખંભાતમાં પધારવાથી શ્રીસંઘમાં અપાર આનંદ-મંગળ વર્તાઈ રહ્યાં છે.

પર્યુષણ પર્વ પછી અન્યાન્ય મહોત્સવોની સાથે સાથે પ. પૂ. શાસનસમ્રાટ ગુરૂભગવંતની જન્મશતાબ્દીનો ભવ્ય મહોત્સવ ઉજવવાનો નિર્ણય શ્રીસંઘમાં લેવાઈ ગયો છે. આયોજન ચાલુ છે.

* વ્યાપાર કૌશલ્ય *

જેમાં રણવાના એકસો માર્ગો ખતાવ્યા છે. મુલ્ય રૂ. ૨-૮૦ પોસ્ટ ખર્ચ અલગ.

જૈન કાર્યાલય, ભાવનગર.

અવશ્ય વાંચો "જૈન" સાપ્તાહિક-વા.લ. રૂ. ૧૩

શ્રી શ્રમણ વૈયાવચ્ચ સંઘ

હેડ ઓફિસ : અમદાવાદ

શાખા : પાલિતાણા

અમદાવાદમાં સ્થપાયેલ આ સંસ્થાની શાખા પાલિતાણામાં છેલ્લા એક વર્ષથી શ્રી શ્રમણ વૈયાવચ્ચનું કાર્ય શરૂ કરી, શ્રી શત્રુઙ્ગ તીર્થધિરાજમાં બિરાજમાન સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજોની સગવડો-સુવિધાઓ કરી આપી સેવાભક્તિનો લાભ લઈ રહેલ છે. હવાઓ વગેરે પ્રકારની સુવિધાઓમાં માસિક રૂપિયા એક હજારનો ખર્ચ કરવામાં આવે છે.

સર્વે રાધર્મિક લાઈ-અહેનેને વિનંતિ છે કે પૂ. શ્રમણ વૈયાવચ્ચનું કાર્ય સમયસર અને વ્યવસ્થિત ચાલે, તે માટે યોગ્ય સાથ-સહકાર આપવા વિનંતિ છે. જરૂરી સલાહ સૂચનો માટે સંસ્થાની ઓફિસની મુલાકાત લેવા વિનંતિ છે, સલાહ માટે મળેલ રકમની પાકી પાવતી સત્તાવાર મોહી આપવામાં આવે છે.

શ્રી લાલભાઈ એલ. પરીખ

સંચાલક

શ્રી શ્રમણ વૈયાવચ્ચ સંઘ

(હેડ ઓફિસ)

પરીખ બીલ્ડીંગ, એલીસબ્રીજ

અમદાવાદ. ૬

લી. સેવકો :

ડો. ભાઈલાલ એમ. બાવીશી-પ્રમુખ

એમ. બી. બી. એસ.

સોમચંદ ડી. શાહ -મંત્રી

પં. કપુરચંદ આર. વારૈયા-સહમંત્રી

શ્રી શ્રમણ વૈયાવચ્ચ સંઘ (શાખા)

કે. મગનલાલ મોદીની ધર્મશાળા

પાલિતાણા (સૌરાષ્ટ્ર)

પૂ. આચાર્યશ્રી વિજયસુદર્શનસૂરીશ્વરજી મહારાજનું નાસિકમાં ચાતુર્માસ અને ઉત્સાહ સાથે થયેલ વિવિધ ધર્મપ્રભાવનાઓ

સુવિશાલ ગમ્છાધિપતી આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયરામચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજના પરમ વિનયી અખંડ વૈરાગ્યના ઉપદેશક આચાર્ય વિજયસુદર્શનસૂરીશ્વરજી મહારાજની પરમ પવનકારી શુભ-નિશ્રામાં વ્યાખ્યાન શ્રેણીથી થયેલ અપૂર્વ ઉત્સાહભરે ધર્મઆરાધના.

વ્યાખ્યાન શ્રેણીથી નવયુવકોમાં સારો એવો ઉત્સાહ જણાવાથી સવારના વ્યાખ્યાન સમયે દુકાનો ખંધ રાખવામાં આવે છે. વ્યાખ્યાનમાં સ્થાનકવાસી, વૈજ્ઞવે, વકીલો તથા વૈદ્યો વિગેરે ઘણા સારા જ પ્રમાણમાં ભાગ લે છે. વ્યાખ્યાનમાં પયુષ્ણુ જેવો ઉત્સાહ જાગેલ છે.

જેઠ વદ રના દિવસે અહિંના મહાવીર સોસાયટીના સંઘના આગ્રહથી પૂ. આચાર્યદેવ આદિ મુનિવરો ચતુર્વિધ સંઘ એન્ડ સાથે વાજતે ગાજતે પધારતા પાઠશાળાના વિદ્યાર્થીઓએ ઘણો જ સારો લાભ ઉઠાવેલ. રસ્તાઓમાં અનેક જગ્યાએ ગહુલીઓ થઈ હતી. અને દેરાસરના દર્શન કરી માંગલીક સંભળાવવામાં આવ્યું હતું. વ્યાખ્યાન માટે ભવ્ય મંડપ બાંધેલ તથા દરવાજા, કમાનો વગેરેથી સુશોભિત કરેલ. વ્યાખ્યાન બાદ સારી પ્રભાવના કરેલ. પ્રભુજીની લાખેણી આંગી રચવામાં આવેલ. જેના દર્શનનો લાભ સારો લેવાયેલ.

અષાઢ સુદ ૧ના વ્યાખ્યાન હોલમાં સૂત્ર વાંચન માટે શ્રી ઉત્તરાધ્યયનસૂત્ર તથા શ્રી જૈન રામાયણને ઘરે લઈ જવા માટે ચઢાવા બોલાવેલ અને તેનો સારો એવો લાભ શ્રી ચન્દ્રકાન્ત મણિલાલે તથા ગુરૂપૂજનનો ચઢાવો શ્રી રમેશ ભુરાલાલે લીધેલ. જ્ઞાનપૂજન, ગુરૂપૂજન આદિના ચઢાવા ઘણા જ સારા થયેલ. તે દિવસે સૂત્ર આગળ રાત્રિ જાગરણ તથા ભાવના પણ થયેલ અને ભાવનામાં જીનભક્તિ મંડળે સારો એવો રંગ જમાવ્યો હતો.

અષાઢ સુદ રના સવારે પૂજ્ય આચાર્ય વિજય-સુદર્શનસૂરીશ્વરજી મહારાજ આદિ ઠાણા ૪ તથા સાધ્વીજી શ્રી મોક્ષલતાશ્રીજી આદિ ઠાણા ૪ ચતુર્વિધ

સંઘ એન્ડ સાથે વાજતે ગાજતે શ્રી ચન્દ્રકાન્ત મણિલાલે ત્યાં પધાર્યા. ત્યાં તેઓના કુટુંબજનોએ ગુરૂપૂજન કરી કાંબળી વગેરે વહોવવાનો લાભ લીધો હતો, અને સંઘના ભાઈ-બહેનોનું કંકુનો ચાંદો કરી બહુમાન પૂર્વક એક એક રૂપિયાની પેરામણ કરવામાં આવી હતી. રસ્તામાં ગહુલીઓ આદિ ઘણી સારી થયેલ. પૂર્વ અવસ્થાના તેઓશ્રીના પિતાશ્રી હાલ શ્રી મણિ-શંખરવિજયજી આદિનું પણ ગુરૂપૂજન થયેલ. તથા સાધ્વીજી મહારાજનું પૂજન કરી કપડા આદિ વહોરાવવામાં આવેલ. આ પછી ઘણી ધામધુમથી સૂત્રનો વરઘોડો કાઢી ઉપાશ્રયમાં ઉતર્યો હતો. ચઢાવા બોલનારે પૂ. આચાર્ય મહારાજને સૂત્ર વોરાયા બાદ ગુરૂપૂજન, જ્ઞાનપૂજન વગેરે ક્રિયા થઈ. તે જ દિવસે વાચનની શરૂઆત કરવામાં આવી હતી. લોટેની સારી મેદની જમી હતી.

અષાઢ સુદ ૮ના રવિવારે “માતવતાનો સંદેશ” આ વિષય ઉપર જાહેર પ્રવચન અહિંના જૈન વર્ધમાન સ્થાનકના વિશાળ ઉપાશ્રયમાં ગોઠવામાં આવ્યું હતું. તે અંગે પેપરો દ્વારા તથા માર્છક દ્વારા જાહેરાત કરવામાં આવેલ. પરંતુ વરસાદના કારણે તે જાહેર પ્રવચન અત્રે જ જૈન નવા ઉપાશ્રયમાં રાખવામાં આવેલ. ત્યાં જગ્યા ન મળવાથી સેંકડો લોકોને દુઃખી બદ્યે પાછા જવું પડ્યું. આ સર્વ પ્રચાર તથા વ્યાખ્યાન બાદ પ્રભાવનાનો લાભ સ્થાનકવાસી શેઠ મોહનલાલજી લક્ષ્મીચંદજી પારેખે લીધેલ.

અષાઢ સુદ ૧૦ ના મુખર્ષવાળ શ્રી ચન્દ્રકાન્ત પટવા તરફથી વ્યાખ્યાનમાં સંઘપૂજન થયેલ. તેમાં તેઓશ્રીએ આચાર્યદેવેશનું નવ અંગે ચાંદીના

સિક્કાથી ગુરૂપૂજન તથા અન્ય મુનિઓનું, તેમજ સાધ્વીજી મહારાજનું પૂજન કરવામાં આવ્યા બાદ શ્રી સંઘને કંકુને ચાંદલો કરી એક એક રૂપિયાની પહેરામણિ કરવામાં આવી હતી.

અષાઠ વદ ત્રીજા દિવસે શ્રી કેશવલાલ નથુભાઈના કુટુંબીજનોના અતિ આગ્રહથી તેમના વાડામાં ખીજું જાહેર વ્યાખ્યાન “માનવતાનો સંદેશ” ઉપર રાખવામાં આવેલ. ત્યાં ભવ્ય વ્યાખ્યાન મંડપ તથા દરવાજાઓને બહારથી સુશોભિત કરેલ. પૂ. ગુરૂદેવ આચાર્ય મહારાજ, ચતુર્વિધ સંઘ એન્ડ સાથે વાજતે ગાજતે પધાર્યા હતા. વ્યાખ્યાન પીઠ પર આચાર્ય-દેવ વગેરે મુનિઓ ખીરાજમાન થયા બાદ તેઓના કુટુંબીજનોએ પૂ. ગુરૂદેવનું ગુરૂપૂજન તથા જ્ઞાનપૂજન કરી ઘણા જ સા. પ્રમાણમાં લાલ લીધેલ. પ્રભાવના વગેરે તેઓ તરફની થયેલ. તેજ દિવસે વર્ધમાન તપની ઓળીના પાયાની શરૂઆત થતાં તેમાં લગભગ સવાસો આયખીત થયેલ. પાયામાં ૭૫ ભાઈ-બહેનો નોડાયા હતા. જેમણે જીંદગીમાં આયખીલ ન કરેલા

એવી વ્યક્તિઓ પણ પાયામાં નોડાઈ હતી. નાની ઉંમરના તેમજ નવયુવકોએ તેમાં નોડાઈને સારો લાલ લીધો હતો.

અષાઠ વદ ૬ના દિવસે શ્રી કેશવલાલ નથુભાઈને ત્યાં ખીરસમુદ્રનો તપ હોવાથી પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી ચતુર્વિધ સંઘ એન્ડ સાથે વાજતે ગાજતે પધાર્યા હતા. અને ત્યાં જ વ્યાખ્યાન રાખવામાં આવેલ. બાદ આચાર્યદેવનું ગુરૂપૂજન, જ્ઞાનપૂજન વગેરે થયેલ. પ્રવચન પછી પ્રભાવના પણ કરવામાં આવી હતી.

પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયસુદર્શનસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીના વૈયાવચી શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી પ્રમોદ-વિજયજી મહારાજને ઓગણત્રીસમી વર્ધમાનતપની ઓળી શાંતિ પૂર્વક ચાલે છે.

વાડામાં ચંદનબાળાના અઢમ હોવાથી આચાર્ય-દેવ સંઘ સાથે વાજતે ગાજતે ત્યાં પધારેલ. ત્યાં ગુરૂપૂજન તથા પ્રભાવના વગેરે થયેલ અને માંગલિક પણ સંભળાવેલ.

વ્યાખ્યાનમાં હસોથી સાતસોની મેદની જામે

મીસ્ત્રી કાલીદાસ અંબાલાલ

ઠે. સાબરમતી, રામનગર જૈન દેરાસર પાછળ, અમદાવાદ-૫

જેન ભાઈઓને

પુર.
ખબર

જૈન દેરાસરમાં પ્રભુજીની આંગી, મુગટ, ત્રીગડાં, નવી ડીઝાઈનના ચોંદે સુપનાવાળા મંડારો, ગોળ સિંહાસન તથા આધુનિક ઢબના આકર્ષક રથ અને પરમપૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજય નંદનસૂરીશ્વરજી મહારાજે મંજુર કરેલી ડીઝાઈનના પુજનના પાટલાઓ તેમજ એકસો આઠ દીવાની ફ્રાઈડીંગ ચારતી વગેરે બનાવનાર :—

❖ એક વખત અવશ્ય મુલાકાત લેવા કૃપા કરશે.

❖ અમોને ઓર્ડર મળ્યા પછી તુરત જ ટુંકા ગાળામાં સંતોષપૂર્વકના કામ સાથે માલની ડીલીવરી મળશે.

છે. સાંજે પ્રતિક્રમણમાં પણ સારી સંખ્યા થાય છે. ઘણા વરસોમાં નહિ બનેલ તેવા પ્રસંગો આ વરસે આ ચોમાસામાં થઈ રહ્યાં છે. આ વખતે નવયુવાનોમાં જે નેમ આવ્યું છે એ પૂજ્યપાદ આચાર્યશ્રીનો જ પ્રભાવ કહેવાય. ખરેખર આવા મહાત્માઓના સમાગમે આ ચાતુર્માસમાં વૈષ્ણવો અને ઇતર જાતિના લોકોએ માંસ, મંદિરનો અને બ્રહ્મચર્યપાલન, રાત્રીભોજન, પરસ્ત્રીગમન વગેરે અનેક વ્રત નિયમો લીધેલ. જેનાથી સૌને સહજ આશ્ચર્ય થયું હતું. પૂજ્ય ગુરૂદેવના ઉપદેશ પ્રભાવથી અહીંના એક અગ્રણ્ય સ્થાનકવાસી શેઠશ્રી મોહનલાલ લક્ષ્મીચંદળ પારેખે તેમની દુકાન પર વૈષ્ણવ તેમ જ ઇતર જાતિના લોકોના પગારમાં વધારો કરી તેમને દારૂ, માંસ આદિના નિયમો આચાર્ય ભગવંત પાસે અપાવ્યાં. કેટલાકે તો રાત્રીભોજનના પણ નિયમો લીધા છે. આ અનુપમ પ્રભાવ તેઓશ્રીના વ્યાખ્યાનનો જ છે. શેઠ તેમ જ તેમના સર્વે નોકરો જનમંદિરના દર્શન તથા વ્યાખ્યાનનો રોજ લાલ લે છે.

અને પછી જ દુકાનો ઉઘાડે છે.

અહીંના બાળગોપાળના મુખમાંથી એક જ અવાજ કે આવું કદી બન્યું નથી. અહીં રોજ વ્યાખ્યાનમાં તથા પ્રતિક્રમણમાં જુદા જુદાં સદ્ગુહસ્થો તરફથી પ્રભાવના થાય છે. બહાર પામી પધારેલ સાધર્મિકબંધુઓની સાધર્મિક ભક્તિ નો લાભ જુદા જુદા સદ્ગુહસ્થો ઉઠાવે છે અને તેની જાહેરાત-વ્યાખ્યાનમાં થાય છે. આજીવનના પરાઓવાળા પણ વ્યાખ્યાન આદિનો લાભ સારા પ્રમાણમાં લે છે.

શ્રાવણ સુદ ૭ના રવિવારે શ્રી સંઘના અતિ આગ્રહથી ત્રીજું જાહેર પ્રવચન “જીવનમાં ધર્મની જરૂરીઆત” આ વિષયે અહીંના સાંઝનિક વાચનાલયના વિશાળ હોલમાં રાખવામાં આવેલ. ત્યાં નાકા ઉપર વિશાળ દરવાજો ખડો કરી આચાર્યભગવંતના નામોના ઓડોથી સુશોભિત બનાવવામાં આવ્યું. પૂ. ગુરૂદેવ આદિ મુનિવંશ ચતુર્વિધ સંઘ બેન્ડ સાથે વાજતે ગાજતે સવારના નવા ઉપાશ્રયમાંથી નીકળી વ્યાખ્યાન સ્થાન પ. પધાર્યા હતા.

Grams : TRACTOR

Phone : 75823

Shah Mangilal Sagarmal

GOLD THREAD & SILK CLOTH MERCHANTS

શા માંગીલાલ સાગરમલ જરીવાલા

52, Jumma Masjid Road
BANGALORE - 2

બંગલોર-૨

રસ્તામાં અનેક નેક ગહુંલીઓ થઈ હતી. ત્યાં પૂ. ગુરુદેવે આ વિષય પર સાદી અને સરળ શૈલીમાં હિંદીમાં પ્રવચન આપ્યું હતું. આ વ્યાખ્યાનની પૂર્વ તૈયારીરૂપ સંઘના સેવકોએ તેના હેન્ડબીલો છપાવી અને રમ્યાનિક છાપાઓમાં જાહેરાતો આપી હતી અને સારો એવો પ્રચાર કર્યો હતો. તેથી વ્યાખ્યાનમાં સારી એવી મેદની જામી હતી. અને લોકોને એવો રા. લાગ્યો હતો કે, કેટલાંકે તો છેલ્લે સુધી ઊભા પગે વ્યાખ્યાન સાંભળ્યું હતું. માનવ-મેદની એક હજારથી અધિક ઉપસ્થિત હતી. ત્યાં શ્રીસંઘ તરફથી નવેને પ્રભાવના આપવામાં આવી હતી.

નાસિકસિટિમાં શ્રી ચતુર્વિધ સંઘપુજા

પૂજ્યપાદ અ. ઓ. શ્રીમદ્ વિજયસુદર્શનસૂરિજી મ. ઓ. સાહેબ આદિની ગુલ નિશામાં શેઠશ્રી હીરજી વીરજીભાઈ, જેઓ ટ્રાન્સપોર્ટના મોટા વેપારી હોઈને તેમનું મન દ્રવતિ થતાં, તેઓએ વીસ દિવસના તપ વર્ધમાનતપની ઝોળીના પાયામાં પોતાની ધર્મપત્ની માનબાઈ સાથે જોડાયા. આવી ઉમરમાં અને જીંદગીમાં ઉપવાસ પણ કરેલ નહિ. એવાઓને પણ મહારાજશ્રીના ઉદ્દેશ દ્વારા ઝોળીનો પાયો નિર્વિદ્ધને પૂર્ણ થતાં શ્રી ચતુર્વિધ સંઘની પૂજા કરવાનું અપૂર્વ વિચિત્રતાસ જાગૃતી શ્રાવણ સુદ ૮ના દિવસે સવારે વ્યાખ્યાન સમયે પૂ. પાદ આચાર્ય ભગવંતનું સુવર્ણની ગીતીયો તથા ચાંદીના સિક્કાઓથી નવે અંગે પૂજન કરવામાં આવેલ. તથા અન્ય મુનિઓ તથા સાધવીજી મહારાજનું પણ પૂજન કરવામાં આવ્યું હતું. ત્યાર પછી શ્રી સંઘને કુંકુનો ચાંદલો તથા એક એક રૂપિયાની ભક્તિ કરવામાં આવી હતી. આમ આ સંઘપૂજન ત્રીજી થવા પામી હતી.

શ્રાવણ સુદ ૯ને દિવસે વર્ધમાનતપની ઝોળીના પાયાવાળાઓના તપ નિર્વિદ્ધને પૂર્ણ થતા તેમના પારણા કરાવવાનો લાલ શેઠ શ્રી હીરજી વીરજીભાઈએ લીધેલ. સવારના વ્યાખ્યાન બાદ પૂ. ગુરુદેવ, ચતુર્વિધ સંઘ અને વર્ધમાન તપની ઝોળીઓ કરનાર તપસ્વીઓનો વરવોડો કાઢી બેન્ડ સાથે વાજતે

ગાજતે શ્રી ધર્મનાથ દેરાસરે દર્શન કરી. શ્રી ચિન્તામણિ પાર્શ્વનાથ ભગવાનના દેરાસરે પધાર્યા. ત્યાં દેવદર્શન કરી ગુરુપૂજન કરી માંગલિક સંભળાવવામાં આવ્યું. બાદ બધાને પ્રભાવના કરવામાં આવેલ. પાયાવાળા તપસ્વીઓ, ઝોળીવાળા, વરસીતપ, શ્રેણીકતપ, સિદ્ધિતપ આદિ તપસ્વીઓને પારણા કરાવી દરેક પાયાવાળાને રૂપિયો અને શ્રીક્ષ્ણની પેરામણી કરી હતી. આ રીતે તેમણે ઘણો મોટો લાભ લીધો હતો, જે અનુભવદનીય બન્યો હતો. આ ઉપરાંત શેઠ માધવજીભાઈ તારાચંદ તરફથી પાયાવાળાઓને પુજાની પેટીની પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી. તેઓશ્રી પણ તેમના ધર્મપત્ની રંજનબેન સાથે પાયાની આરાધનામાં જોડાયા હતા, જેઓએ આ ઉમર સુધી એક પણ આયબિલ ક્યું ન હતું. શ્રી કુરેશભાઈ સુમતીલાલભાઈ તરફથી પાયાવાળા દરેક તપસ્વીઓને કટાસણાની પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી. આ રીતે જુદા જુદા સદ્ગુહસ્થો તરફથી પણ અનેક પ્રભાવનાઓ થયેલ.

આજરોજ અત્રેના શ્રી વર્ધમાન જીનમંદિરની વર્ષગાંઠ શ્રાવણ સુદ ૧૧ની હોવાથી તે નિમિત્તે પંચાન્હિકા મહોત્સવ શેઠશ્રી કેશવલાલ નથુભાઈના કુટુંબીજનોએ નક્કી કરેલ. તેમાં અહીંનું શ્રી જીન-ભક્તિ મંડળે પૂજામાં તથા રાત્રે ભાવનામાં રાગ રાગણી સાથે સારો એવો રંગ જમાવેલ. આ દિવસે ઘરદીઠ છુદી વહેંચવામાં આવી હતી. ૬૬

“પ્રાચીન ધાતુના પ્રતીમાજી પૂજા માટે નકરા વગર પધરાવવા આપવાના છે.

ખૂબ જ કલાત્મક, દેરાસરને ઉપયોગી, કોતરણીથી ભરપૂર આરસની થાંભલીઓ, હાથીઓ, પૂતળીઓ, વીગેરે આપવાના છે.

લખો : શ્રી હરીભાઈ સોમપુરા
રતનપોળ, હાથીખાના
અમદાવાદ-૧.

ફોન નં. ૨૪૫૪૨

અમદાવાદમાં ચાતુર્માસ બિરાજમાન સાધ્વીઓની સ્થાન સાથેની યાદી.

[જેઓ કયા સમુદાયના છે, તેની માહિતી અમોને પ્રાપ્ત થઈ શકી નથી.]

અલગ અલગ સમુદાયના

બાકી રહેલા ૫ સાધુ મહારાજો

૫. શ્રી ચરણપ્રભવિજયજી	કા. ૨	ભગવાનદાસ ટેકરે
૫. શ્રી પ્રભાકરવિજયજી	કા. ૨	નારાયણપુર
૫. શ્રી રંજનવિજયજી	કા. ૨	મંગળપારેખનો ખાંચો
મુનિશ્રી રત્નપ્રભવિજયજી	કા. ૨	ભીરુમાનપુરા
„ આશુદેવિજય	કા. ૨	અરણ્ય સોસાયટી
„ નીરંજનવિજય આદિ મણીનગર (જેન સોસાયટી નહીં)		

અલગ અલગ સાધ્વી સમુદાય

સાધ્વીશ્રી વિમળશ્રીજી	કા. ૫	દોસીવાડાની પોળ
„ મહેન્દ્રશ્રી	કા. ૫	„
„ રમણીકાશ્રી	કા. ૧	„
„ પ્રવીણશ્રી	કા. ૨	„
„ પુષ્પાશ્રી	કા. ૬	હાળપટેલપોળ
„ મનોરસાશ્રી	કા. ૨	„
„ અમૃતદલાશ્રી	કા. ૪	„
„ સુભોદયાશ્રી	કા. ૩	„
„ ચંદ્રાશ્રી	કા. ૨	„
„ રત્નપ્રભાશ્રી	કા. ૪	„
„ મનોરુપતાશ્રી	કા. ૧	„
„ સુનંદાશ્રી	કા. ૧૧	ભંડારી પોળ
„ ચરણશ્રી	કા. ૨૪	પતાસાની પોળ
„ જીવતશ્રી	કા. ૩	„
„ નિમંજાશ્રી	કા. ૯	ઝાંપડાની પોળ
„ અમરશ્રી	કા. ૫	કાળુશાની પોળ
„ પદ્માશ્રી	કા. ૧	તોડાની પોળ
„ જ્યોત્તિશ્રી	કા. ૪	લક્ષ્મીનારાયણ પોળ
„ મંગળશ્રી	કા. ૨	પાડા પોળ
„ કલ્પલતાશ્રી	કા. ૨	„

સાધ્વીશ્રી અનંતશ્રી	કા. ૪	મનસુખભાઈની પોળ
„ વિજ્ઞાનશ્રી	કા. ૧૦	કારંગપુર
„ મનહરશ્રી	કા. ૨	„
„ ચંદ્રોદયાશ્રી	કા. ૨	ભાસ્વરની પોળ
„ અમરશ્રી	કા. ૨	લાઘેશ્વર પોળ
„ સુવ્રતાશ્રી	કા. ૭	શામળાની પોળ
„ રાજેન્દ્રશ્રી	કા. ૪	દાળની પોળ
„ દીનેશ્વરશ્રી	કા. ૩	દુધોવી ખડકી
„ સુનંદાશ્રી	કા. ૭	ધાંચીની પોળ
„ કલ્યાણશ્રી	કા. ૩	પેતરપાળની પોળ
„ ધન્દ્રાશ્રી	કા. ૨	„
„ મહીમાશ્રી	કા. ૯	મંડવીની પોળ
„ દોલતશ્રી	કા. ૮	હાકીશન શેઠની પોળ
„ સુલોચનાશ્રી	કા. ૪	પાસાની પોળ
„ ચંદ્રપ્રભાશ્રી	કા. ૧	„
„ જ્યોતિપ્રભાશ્રી	કા. ૧૧	„
„ યશોધરાશ્રી	કા. ૨	„
„ મનોહરાશ્રી	કા. ૩	„
„ સુજાનશ્રી	કા. ૧	„
„ વસંતશ્રી	કા. ૫	„
„ ત્રિલોચનાશ્રી	કા. ૬	„
„ મલયાશ્રી	કા. ૧૩	માકુલાઈશેઠનો ખંગલો
„ સુશીલાશ્રી	કા. ૩	મંગળપારેખનો ખાંચો
„ રાજમતીશ્રી	કા. ૪	„
„ મહાનંદાશ્રી	કા. ૫	„
„ સૂર્યપ્રભાશ્રી	કા. ૬	ચુનારા નો ખાંચો, શાહપુર
„ વિવેકપ્રભાશ્રી	કા. ૪	શાહપુર
„ સુક્તાશ્રી	કા. ૪	„ કુવાવાળી પોળ
„ વિશ્વપ્રભાશ્રી	કા. ૫	હડીમાઈની વાડી
„ ધન્દ્રજયશ્રી	કા. ૨	„
„ લલિતાશ્રી	કા. ૧	„

સાધ્વીશ્રી ભદ્રાશ્રી	કા. ૪	પંચભાઈની પોળ
„ પ્રીતીશ્રી	કા. ૪	જુનો મહાજન વાડો
„ મંગળશ્રી	કા. ૨	„
„ અશોકશ્રી	કા. ૭	ધનાસુતારની પોળ
„ રંગનશ્રી	કા. ૪	„
„ જયપ્રભાશ્રી	કા. ૬	દેવશાનો પાડો
„ ચંદ્રપ્રભાશ્રી	કા. ૩	પાંજરા પોળ
„ પ્રભાશ્રી	કા. ૯	„
„ ઈશ્રી	કા. ૨	„
„ મહોદયશ્રી	કા. ૬	„
„ મંગળશ્રી	કા. ૩	પાંજરા પોળ
„ નીરંજનાશ્રી	કા. ૨૫	„
„ મહીમાશ્રી	કા. ૨	„
„ વસંતશ્રી	કા. ૪	શેખનો પાડો
„ સુધર્માશ્રી	કા. ૪	રામનગર
„ મહીમાશ્રી	કા. ૪	„
„ તિર્થશ્રી	કા. ૧૧	„
„ સૂર્યોદયશ્રી	કા. ૪	આંખાવાડી
„ ચંદ્રગુપ્તાશ્રી	કા. ૫	આત્રકુંજ
„ સુલસાશ્રી	કા. ૭	રામનગર
„ ચંદ્રોદયશ્રી	કા. ૩	„
„ હેમલતાશ્રી	કા. ૮	શાંતિનગર સોસાયટી
„ જીતેન્દ્રશ્રી	કા. ૫	„
„ કીર્તિ પ્રભાશ્રી	કા. ૩	દેવકીનંદન સોસાયટી
„ તિલકશ્રી	કા. ૨	„
„ વિજ્ઞાનશ્રી	કા. ૫	શ્રીપાળનગર સોસાયટી
„ ચંદ્રોદયશ્રી	કા. ૧૫	સ્વસ્તીક સોસાયટી
„ હર્ષલતાશ્રી	કા. ૪	એલીસબ્રીજ, લાલ-ભાઈનો બંગલો
„ સુમંગળાશ્રી	કા. ૨	આરોગ્ય ભુવન
„ નીરંજનાશ્રી	કા. ૯	જૈન સોસાયટી
„ કુસુમશ્રી	કા. ૬	સંજીવનની રોડ
„ સરસ્વતીશ્રી	કા. ૧૧	જૈન મરચન્ટ સોસાયટી
„ અરુણશ્રી	કા. ૧	વૃષભ સોસાયટી
„ સુશીલાશ્રી	કા. ૪	પદ્મપ્રભ સોસાયટી
„ જોકેરશ્રી	કા. ૩	વીતરાગ સોસાયટી

સાધ્વીશ્રી લાવણ્યશ્રી	કા. ૮	વિજયનગર સોસાયટી
„ ભુવનશ્રી	કા. ૪	વીરધર્મયુગ સોસાયટી
„ જયંતિશ્રી	કા. ૧	અરુણ સોસાયટી
„ સુલશાશ્રી	કા. ૧	વટવા આશ્રમ
„ કાંતયુજાશ્રી	કા. ૩	શેઠ આ.ક બલોક
„ રોહીતશ્રી	કા. ૬	ગીરધરનગર
„ લલિતાશ્રી	કા. ૩	„
„ નીત્યાનંદશ્રી	કા. ૧૨	„
„ પુન્યપ્રભાશ્રી	કા. ૩	ચંદનવાડી, સરકીટ હા.
„ ભદ્રંકરાશ્રી	કા. ૩	નરોડા હિપાશ્રય
„ પ્રવીણશ્રી	કા. ૨	સૈજપુર બોધા
„ સુમંગળાશ્રી	કા. ૬	ઝવેરીવાડ
„ બીન્દુપ્રભાશ્રી	કા. ૨	„
„ કૌશલ્યાશ્રી	કા. ૨	„
„ અરુણશ્રી	કા. ૬	„
„ પ્રશાંતશ્રી	કા. ૪	„
„ સુક્રતાશ્રી	કા. ૯	„
„ ઈન્દુરેખાશ્રી	કા. ૪	„
„ મોહજીતાશ્રી	કા. ૧	„
„ ચંપકશ્રી	કા. ૬	„
„ લલીતાશ્રી	કા. ૪	ગોલવાડ (ત્રીસ્તુતી)
„ જિનેન્દ્રશ્રી	કા. ૨	રામનગર, સાબરમતી

H Office : Phone : 356104
MALEGAON-Phone : 13 Office : 326272

Motilal Virchand Shah

Agents for ;

SHRI PRITHVI COTTON MILLS Ltd.
AMAR DYE-CHEM LTD.
AMRITLAL & Co. PRIVATE LTD
INDEOKEM P. Ltd. (I. D. I COLOURS)
Bankers, Colour & Chemicals Merchant
Vadgadis Office :
296, Samuel Street,
BOMBAY 3.

Cigaretwala Bldg, 5th Floor,
364, Sir V. P. Rd, Sandhurst Rd.,
Opp. Central Bank, Bombay. 4

ખતરગચ્છીય સમુદાયની યાદી

સુરત ગણિવર્યશ્રી હેમન્દ્રસાગરજી ઠા.૨
શીતલવાડી, જે. પી. પુરા
મહાસમુદ્ર આર્યપુત્ર ઉદયસાગર. ઠા.
નાગેર મુનિશ્રી તીર્થસાગર ઠા.૨
મોકલસર ,, વિમલસાગર ઠા.૨
નવાપરાજીમા, કલ્યાણસાગર ઠા. ૧
જયપુર મુનિશ્રી ચસ્થીરમુનિ ઠા.૧
ભીવરી ,, કીર્તિસાગર ઠા.૧
મહીદપુર ,, મુનિમુનિ ઠા.૨
ગઢસીવાણા,, શાંયાનંદમુનિ ઠા.૨
માંડવીકચ્છ,, પ્રેમમુનિજી ઠા.૧

સાધ્વી સમુદાય

ફલોધી સાધ્વીશ્રી પ્રજ્ઞાદશીજી ઠા.૪
આચા ,, ચંદ્રોચશ્રીજી ઠા.૨
અમલનેર ,, જીતશીજી ઠા.૮
જખલપુર ,, સમતશ્રીજી ઠા.૯
મહાસમુદ્ર,, મનોહરશ્રીજી ઠા.૨
રાયપુર ,, કીર્તિ પ્રભાશ્રીજી ઠા.૩
રાયપુર ,, તરણપ્રભાશ્રીજી ઠા.૩
ધમતરી ,, ચરણપ્રભાશ્રીજી ઠા.૩
પાલી ,, અનુભવશ્રીજી ઠા.૫
બીકાનેર ,, વિપુલશ્રીજી ઠા.૨
બીયાવર ,, શુભશ્રીજી ઠા.૩
પાલી ,, હસ્તીશ્રીજી ઠા. ૪
ખડગપુર ,, ચંદ્રશ્રીજી ઠા.૩
જોધપુર ,, ત્રીભુવનશ્રીજી ઠા. ૨
રતલામ ,, લખિંધશ્રીજી ઠા.૧

x x x

ગઢસીવાણા સાંશ્રી વંપાશ્રીજી ઠા.૫
દીલ્હી ,, વિચક્ષણશ્રી ઠા.૧૦
અમદાવાદ ,, નાપુણશ્રીજી
અજમેર ,, વાનીતાશ્રીજી ઠા.૨
બીકાનેર ,, વિજયેન્દ્રશ્રી ઠા.૩
ખાડમેર ,, મનોહરશ્રીજી ઠા.૬
જયપુર ,, રંજનાશ્રીજી ઠા.૨

જયપુર સાધ્વીશ્રી કલ્યાણશ્રીજી ઠા.૩
કલકેતા ,, સન્નજનશ્રીજી ઠા.૪
વડોદરા ,, પ્રવીણશ્રીજી ઠા.૭
મહીદપુર ,, જૈનશ્રીજી ઠા.૩
ફલોધી ,, ધર્મશ્રીશ્રી ઠા.૪
કતરાસગઢ ,, રંભાશ્રીજી ઠા.૨
ફલોધી ,, જસશ્રીજી ઠા.૨
જોધપુર ,, રાજશ્રીજી ઠા.૨
બીકાનેર ,, સુરેન્દ્રશ્રીજી ઠા.૨
નીખાહેડા ,, વીકાસશ્રીજી ઠા.૧
નીમચ ,, કસ્તુરશ્રીજી ઠા.૨
ભાનપુર ,, વિનોદશ્રીજી ઠા.૧
દાદી ,, સુવ્રતાશ્રીજી ઠા.૨
જોધપુર ,, વિચક્ષણશ્રીજી ઠા.૫
બીકાનેર ,, ભક્તિશ્રીજી ઠા.૩

આંશ્રી દાનમુરિજી મંના

સમુદ્ર યમાં રહી ગયેલ ચાતુર્માસ સ્થળે
અહમદનગર આ. ત્રિલોચનસૂરિ ઠા.૮
અમદાવાદ પં.શ્રી.પુષ્પવિજયજી ગણિ
ઠા.૪ અશ્વ સોસાયટી,
પુના મુનિશ્રી મતિવિજયજી ઠા. ૨
(સોલાપુર ખજાર)
મુંખઈ મુનિશ્રી નિરંજનવિજયજી ઠા.૨
અમદાવાદ,, મતિધનવિજયજી ઠા.૮
દશા પોરવાડ સોસાયટી
માંડવી (કચ્છ) ,, અમરેન્દ્રવિ. ઠા.૪
અમદાવાદ,, ચંદ્રશેખરવિ. ઠા.૮
પાદરલી ,, જિતેન્દ્રવિજયજી ઠા.૫
રતલામ ,, જગચંદ્ર વિ. ઠા.૨
ઈડર ,, આનંદધનવિજયજી
અમદાવાદ,, મનોગુપ્તાવિ. ઠા.૨
ગઢસિવાણા,, ગુણરતનવિજયજી ઠા.૫
અમદાવાદ,, અમરગુપ્તાવિ. ઠા.૧૦
જ્ઞાનમંદિર,
,, હેમચંદ્રવિજયજી ઠા.૩
લક્ષ્મી વર્ધક સોસાયટી

સિવાળામાં જૈન ધાર્મિક શિબિરનું ઉદ્ઘાટન

પરમ પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી
ગુણરતનવિજયજી મંની નિશામાં
યુવાનો અને વિદ્યાર્થીઓના ધાર્મિક
જ્ઞાન માટે દર રવિવારે અને
દીવાળીની રજાઓમાં દરરોજ
(તા. ૪-૧૧-૭૩ સુધી) શિબિર
ભરવા માટે આયોજન થયું છે.
તેનું ઉદ્ઘાટન તા. ૫-૮-૭૩
રવિવારે હાઈસ્કૂલના પ્રધાન
અધ્યાપકે પૂ. મુનિરાજશ્રીને
શિબિર પાઠ્યપુસ્તક અપેક્ષાકરીને
કરેલ છે. શિબિરમાં ૧૨૫ વિદ્યાર્થીઓ
ભાગ લઈ રહ્યા છે. ભાવિ
પેઢીમાં આધ્યાત્મિક જ્ઞાન અને
ક્રિયાના સંસ્કાર શિબિરોથી
નંખાય છે, તે અંગે હર્ષવ્યક્ત
કરી અનેક વક્તાઓએ પોતાના
વિચાર રજૂ કર્યા. પ્રારંભમાં પૂજ્ય
મુનિરાજશ્રીનું મંગલાચરણ થયા
બાદ વિદ્યાર્થીઓ અને અત્રેના
ધાર્મિક અધ્યાપકે સ્વાગતગીત ગાયેલ.

શિબિરમાં પ્રતિક્રમણ સૂત્રોના
રહસ્ય, આત્મા, પરમાત્મા, કર્મ,
ધ્યાન, જ્ઞાનાચાર, જૈન તત્ત્વજ્ઞાન,
જૈન ઇતિહાસ આદિનું વિવેચન
મુનિશ્રી ૧ વાગ્યાથી ૫ વાગ્યા સુધી
મનોવૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિથી આપે છે.

ધોરણ ૭ થી ૧૧ સુધીના
વિદ્યાર્થીઓને પ્રવેશ મળી શકશે.
અરજ પત્રક ભરી તુરત મોકલો.

શ્રી તપાગચ્છ જૈન ઉપાશ્રય
ગઢસિવાના (જિ. ખાડમેર રાજ.)

પૂ. મુનિરાજશ્રીની નિશામાં
શ્રાવણ સુદ ૩-૪-૫ના દિવસે
શ્રી સીમધરસ્વામીના નવ લાખ
જાપ પૂર્વક અક્રમતપની આરાધના
થઈ હતી.

બેધપુરમાં પૂ. સાધ્વી શ્રી નિર્મળાશ્રીજીના પ્રવચનોની ધ્રુમ

આપશ્રીના પ્રેરક અને મધુર વ્યાખ્યાનોથી પ્રભાવિત થઇને ક્રિયાબુવનના કાર્યકર્તાગણે શનિ-રવિ એ જાહેર વ્યાખ્યાનોનું આયોજન કરેલ. રાતાનાડા, શાસ્ત્રીનગરમાં પણ જાહેર વ્યાખ્યાનોનું આયોજન થયેલ. વિશેષ દિવસોમાં તથા પ્રત્યેક રવિવારે વધુ જનતાને લાભ મળે એ હેતુથી કાર્યકર્તાગણે તરફથી વ્યાખ્યાન-વિષયના પેફ્લેટો ઠહેંચાય છે. વ્યાખ્યાન હોલ નાનો પડતાં ભેરુ બાગ તીર્થના પ્રાંગણમાં વિશેષ મંડપનું આયોજન થાય છે. જુદીજુદી વર્ગ તથા સામાન્ય જનતા પણ મંત્રમુગ્ધ બની પ્રવચનનો લાભ લે છે. રવિવાર આદિ વિશેષ વ્યાખ્યાનોના કાર્યક્રમમાં પાઠશાળાના બાળકો મંગલાચરણ આદિ કરે છે. રેડિયો કલાકાર કુ. પન્ના શાહના ભજનો જનતામાં ભક્તિ અને આનંદની લહેર સર્જાવે છે. અંતમાં સામુહિક પ્રાર્થના પૂર્ણક વ્યાખ્યાન સમાપ્ત થાય છે. વિશેષ દિવસોમાં પ્રભાવનાઓ ચાલુ જ છે. એક વૈજ્ઞાનિક તરફથી પણ પ્રભાવના થઈ હતી.

પૂ. સાધ્વીશ્રીની પાવન નિશ્ચામાં ધર્મપ્રેમી આત્માઓએ શાન્તિ જાપ, અઠ્ઠાઈઓ માસ-ક્ષમણો આદિ તપશ્ચર્યા પૂર્ણ કરી અને પ્રારંભ પણ કરેલ છે. [અનુસંધાન જેજનં પદ્મ પર]

અચલગચ્છ સમુદાયની યાદી

આંશ્રી ગુણસાગરસુરિ સમુદાય
દેહીયા આંશ્રી ગુણસાગરસુરિ ઠા.૫
ભુજપુર આગમપ્રજ્ઞ કીર્તિસાગર ઠા.૨
શેરડી મુનિશ્રી વિદ્યાસાગરજી ઠા. ૧
સાધ્વી સમુદાય
કોટડા સાંશ્રી પદ્મશ્રીજી ઠા. ૪
મોડલ ,, દીપશ્રીજી ઠા. ૩
મોટાઆસંખીયા ,, આણંદશ્રીજી ઠા.૪
માંડવી (કચ્છ) ,, શીતલશ્રીજી ઠા.૪
માંડવી જૈન આશ્રમ રિદ્ધિશ્રીજી ઠા.૧
મુંબઈ જુહુ ,, હરખશ્રીજી ઠા.૩
માલરાઈ ,, ગીરીવરશ્રીજી ઠા.૨
ગઢસીસા ,, હંસશ્રીજી ઠા.૨
બાડા ,, અશોકશ્રીજી ઠા.૧
મોટાઆસંખીયા ,, વિદ્યાશ્રીજી ઠા.૧
ડુમરા ,, મુક્તાશ્રીજી ઠા.૨
તલવાણા ,, જયંતીશ્રીજી ઠા.૧
ડોણા ,, રમણીકશ્રીજી ઠા.૧
વરાડીયા ,, ઈન્દ્રશ્રીજી ઠા.૧
તુંબડી ,, નરેન્દ્રશ્રીજી ઠા.૧
અમદાવાદ કાંતિશ્રીજી ઠા.૨
મુંબઈ-સાધ્વીશ્રી હેમલતાશ્રીજી ઠા.૪
બાડમેર ,, પ્રીયવંદાશ્રીજી ઠા.૩
લાયજા ,, ખીરભદ્રાશ્રીજી ઠા.૩
ભુજ ,, ગુણોદયાશ્રીજી ઠા.૩
નવાગામ ,, હીરપ્રભાશ્રીજી ઠા.૩
મુંબઈ-લાલવાડી, મહેન્દ્રશ્રીજી ઠા.૧
મુંબઈ મુલુદં ,, પુણ્યોદયશ્રીજી ઠા.૩
રાયણ ,, ચારૂલતાશ્રીજી ઠા.૪
કાંડાગરા ,, વસંતપ્રભાશ્રી ઠા.૨
મુંબઈ-પાલાગલી ,, અરૂણોદયાશ્રી ઠા.૨
ભીનમાલ ,, કનકપ્રભાશ્રીજી ઠા.૧
વસઈ ,, અરૂણપ્રભાશ્રીજી ઠા.૨
બીદડા ,, કલ્યાણોદયશ્રી ઠા.૬
ગોધરા ,, કલ્પલતાશ્રીજી ઠા.૩

મુંબઈ માટુંગા ,, પૂર્ણાનંદશ્રીજી ઠા.૩
,, લાલવાડી, સદ્ગુણાશ્રીજી ઠા.૪
પુનડી ,, મનોરમાશ્રીજી ઠા.૧
નાનાઆસંખીયા,, મહોદયાશ્રીજી ઠા.૨
મેરાઉ ,, નિર્મળગુણાશ્રી ઠા.૩
મોથાળા ,, જ્યોતિપ્રભાશ્રી ઠા.૨
નળીયા સાંશ્રી વિચક્ષણાશ્રીજી ઠા.૨
વાડાપધર ,, નીર્મળાશ્રીજી ઠા.૨
અમદાવાદ ,, નીર્મળપ્રભાશ્રીજી ઠા.૨
નાનાસોપારા ,, દૈર્ઘ્યપ્રભાશ્રીજી ઠા.૨
સાયરા ,, ચારૂલતાશ્રીજી ઠા.૨
બાડા ,, તત્વપ્રજ્ઞાશ્રીજી ઠા.૨
આંશ્રી દાનસુરિ સમુદાય
જામનગર મુનિશ્રી લખિંધસાગર ઠા.૨
,, સાંશ્રી કંચનશ્રીજી ઠા.૨
નાગલપુર ,, કેસરશ્રીજી ઠા.૪
ભુજ ,, હેમપ્રભાશ્રીજી ઠા.૧
સુથરી ,, ચંદનશ્રીજી ઠા.૨
મુંબઈ ભાંડુપ, પ્રભાશ્રીજી ઠા.૧
ગોધરા (કચ્છ), ચારિત્રશ્રીજી ઠા.૧
જખૌ ,, કંચનશ્રીજી ઠા.૧
મુંબઈ-માટુંગા,, ર્માનંદશ્રીજી ઠા.૧
ઉપા. રવિચ દ્રજ સમુદાય
ધુડીયા મુનિશ્રી ગિરાચંદ્રજી ઠા.૨
તલવાણા સાંશ્રી જવેરશ્રીજી ઠા.૪
ગઢસીસા ,, તારાશ્રીજી ઠા.૪
હાલાતપુર ,, રામશ્રીજી ઠા.૩
સુધારો
ખીડવાડા મુનિશ્રી મહાનંદસાગર ઠા.૩
(ઉ.શ્રી ધર્મસાગરજીના શિષ્ય)
,, સાંશ્રી શુભંકરાશ્રીજી ઠા.૨
(આંશ્રી નિ.તિસુરિ સમુદાયના)
પાનસર મુનિશ્રી આણંદવિજયજી
(મુનિશ્રી આનંદવિજયજી નર્હિ)
[આંશ્રી કેસર દરિના આજ્ઞાવર્તી]
મુંબઈ-૮૬ મુનિશ્રી કંચનસાગર ઠા.૨
[મુંબઈ- ૭૭ નર્હિ પણ ૮૬]

: જૈન :

[પરુષણાંક

આંશ્રી નેગિસુરિજ મંનો સમુદાય

[આ સમુદાયના વડા પાસેથી અમોને યાદી પ્રાપ્ત થઈ નથી. જે સ્થળે અમારી જાણમાં હતા, તે જ આપેલ છે.]

આંશ્રી વિજયનંદનસુરિ આદિ ખંભત
આંશ્રી મેરપ્રભસુરિ ઠા.૬ ભાવનગર
આંશ્રી/દક્ષસુરિ ઠા.૫ સુરેન્દ્રનગર
આંશ્રી/સુશીલસુરિ ઠા.૧૦ ઉદેપુર
આંશ્રી/જ્ઞાનંદસુરિ ઠા.૩ ગારીયાધાર
આંશ્રી પરમપ્રભસુરિ આદિ ડોલોઈ
આંશ્રી કીર્તિચંદ્રસુરિ આદિ વડોદરા
પં.શ્રી નીતિપ્રભવિન્યજી ગણિ ઠા.૨
વડવા જૈન કેપાશ્રય ભાવનગર
મુનિશ્રી વિદ્યાનંદવિ આદિ કોઠગાંગડ
,, નયકીર્તિ ઠા.૨ ધોલેરા
,, ચંદનવિજી ઠા.૨ ચાચેડી
(રાજસ્થાન)

સાધ્વી સમુદાય-ભાવનગર

સાધ્વીશ્રી કાંતાશ્રીજી રાધનપુરી બજાર
,, મંગળશ્રીજી ઠા.૨ દાનશાળા
,, કુમુદશ્રી ઠા. નીચી ધર્મશાળા
,, દક્ષયશાશ્રીજી ઠા.૭ ગાંધીડોલો
,, હેમપ્રભાશ્રી ૧.૧
,, હર્ષપ્રભાશ્રી ઠા.૩ દાદાસાહેબ
,, મંગુલાશ્રીજી ઠા.૧
,, સંયમશ્રી ઠા.૧
,, રંજનશ્રી ઠા.૧ ચાંચોડી (રાજ.)

આંશ્રી વિજયધર્મશ્રીશ્વરજી સમુદાય
પં. પૂર્ણાનંદવિન્યજી ગણિ ઠા.૩ પુના
,, પ્રભાકરવિ. ઠા.૧ મધુવન (શીખરજી)
મુનિશ્રી કપુરવિન્યજી સમુદાય
પં. મનોહરવિન્યજી ૧.૨ સાવરકુંડલા
મુનિશ્રી મેરવિન્યજી ઠા.૨ મહુવાબંદર

આંશ્રી આનંદસાગરસુરિજ મંનો સમુદાય

આંશ્રી માણેકસાગરસુરિજ આદિ
વડાયૌટા સુરત
આંશ્રી હેમસાગરસુરિજ સુરત
આંશ્રી દેવેન્દ્રસાગરસુરિ નંદરબાર
પં. વિમળસાગર આદિ કપડવંજ
મુનિરાજશ્રી ચિદાનંદસાગર આદિ ,,
મુનિશ્રી વસંતસાગરજી રાંદેર (સુરત)
પં. શ્રી ધર્મવિજયજી ડેલાવાળા
સમુદાય

આંશ્રી રાજેન્દ્રસુરિ આદિ પાલનપુર
પં.શ્રી ભદ્રંકરવિન્યજી ઠા.૩ પાટણ
પં.શ્રી સ્વયંપ્રભવિ. આદિ હરસોલ
મુનિશ્રી નેમવિન્યજી ઠા.૩ ગોહીલી
,, ભુવનવિ. ઠા.૧ મલી (સુરત)
સાધ્વીશ્રી સૂર્યોદયાશ્રી ઠા.૨ કુંગરપુર

અલગ અલગ સમુદાય

આંશ્રી વિવેકચંદ્રસુરિજ આદિ
મીયગામ કરજણ
આંશ્રી કળાપૂર્ણસુરિ આદિ (કચ્છ)
મુનિશ્રી રૂપસાગરજી આદિ રાણીસ્ટેશન
,, જગતચંદ્રજી દાહોદ
,, કેવળવિ કેસેગાંવ (માયસોર)

આંશ્રી સિદ્ધિસુરિજ મંનો સમુદાય

સાદહી આંશ્રી ભદ્રંકરસૂરીશ્વરજી
મુનિરાજશ્રી જંબુવિ. આદિ
રાધનપુર આંશ્રી વિજયભદ્રસૂરીશ્વરજી
ઉંઠકારસૂરીશ્વરજી આદિ રાધનપુર
મેસાણા આંશ્રી વિશુધસુરિજ આદિ
અમદાવાદ પં.શ્રી સુબોધવિ. (સારંગપુર)
કેદહાપુર પં.શ્રી ચરણવિન્યજી
સાણુદ મુનિરાજશ્રી હેમેન્દ્રવિન્યજી

જૈનેતરોની તીર્થયાત્રા

મુખ્યથી સત્સંગમંડળના ઉપક્રમે તા. ૧૯ મી ઓગસ્ટ સાત હજાર કી. મી.ની જૈન તીર્થોની યાત્રાનો સંઘ રવાના થાય છે. આજી, રાજસ્થાન, આગ્રા, અયોધ્યાજી, રાજગૃહી, પાવાપુરી, શિખરજી, બનારસ, ઉજ્જૈન, મક્ષીજી, માંડવગઢ વગેરે પવિત્ર જૈન તીર્થોની યાત્રા ઉપરાંત ખટમંડુ સુધીનો કાર્યક્રમ છે.

શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજીના પ્રભા-વમાં આવી જે પટેલ ભાઈઓ જૈન બન્યા છે તે ભાગ્યશાળીઓ આ યાત્રા સંઘમાં મુખ્યત્વે છે, આ એ સંઘની વિશેષતા છે. યાત્રા સંઘની પ્રેરણા દાદા ભગવાન તરીકે ઓળખાતા શ્રી અંબાલાલભાઈ તરફથી મળી છે. દાદાજીની પ્રેરક વાણીથી પ્રેરાઈ મુખ્યમાં ૧૬૦૦ પટેલભાઈઓ જૈન ધર્મ પાળી રહ્યા છે અને સાંતાકુઝ સત્સંગ મંડળના નેજા નીચે નિયમિત પ્રાર્થના, પ્રવચનો વગેરે યોજાય છે.

આ યાત્રા સંઘ સપ્ટેમ્બરના આખરમાં પાછો ફરશે. (મંડળ અંગે માહિતી મેળવવા ઈચ્છવા પત્ર વ્યવહાર નીચેના સ્થળે કરી શકો છો.

કે. કે. પટેલ સત્સંગ મંડળ, ટેક રોડ, સાંતાકુઝ (વેસ્ટ), મુખ્ય

પર્વાધિરાજ પયુષણ-પર્વના પાવન પ્રસંગે જનતાની ભીડના કારણે શ્રી ભેર-બાગ તીર્થના પ્રાંગણમાં વિશેષ આયોજિત મંડપમાં વ્યાખ્યાનો થશે. આ વિશેષ પ્રસંગ પર પ્રસિદ્ધસંગીત કલાકાર શ્રી જેઠાલાલ હેમચંદ ભોજક નેધપુરમાં પધારશે.

લઙ્ઘિસૂરિની લઙ્ઘિઓ રૂપે વિવિધ તપશ્ચર્યા તથા ધાર્મિક ઉત્સવોથી ગુંજી ઉઠેલ બેંગલોર શહેર

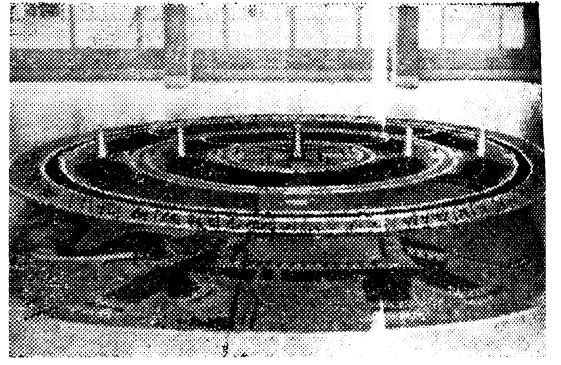
પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રી વિજયલદ્રંકરસૂરિજી મહારાજ આદિ ઠા. ૧૪ ચાતુર્માસ પધાર્યા સારથી સંઘમાં ધર્મજન્ય તે સુંદર આવી છે. પૂજ્યશ્રીના જ્ઞાન સાથે ગમ્મત કરાવનારા શ્રી ભગવતીસૂત્ર તથા શ્રી મલયસુંદર ચરિત્ર પરના વ્યાખ્યાનોએ આખાલવૃદ્ધને આકર્ષી લીધા હતા.

તપશ્ચર્યાની હામાળા :-વદ પથી સિદ્ધિતપનો પ્રારંભ થતાં ૨૬ ભાઈ-બહેનો નોડાયેલ. દરેક પારણાનો જુદા જુદા ભાવીકો લાભ લઈને રૂપીયા-શ્રીફળની પ્રભાવના આપતા હતા. ચત્તારિઅઠ્ઠસદોય તપમાં પણ ૧૮ ભાવીકો નોડાયા છે. સવિધિ નવકાર મંત્રનો તપ મંડાતાં નાના બાળક-બાલીકાઓએ હોંશભેર પ્રવેશ કરતાં ૨૨૧ સંખ્યા થઈ હતી. સાત દિન એકાસણા અને આઠમ-ચૌદશના આયંબીલ જુદા જુદા ભાગ્યશાળી તરફથી કરાવાયા હતા. દરેક અનુક્રાંત સામુદાયિક થતાં તપસ્વીઓમાં ઉત્સાહ સારો દેખાતો હતો. નવકારમંત્રના તપ વીઓને કટાસણાની પ્રભાવના અપાઈ હતી. શ્રા. સુ. ૧થી પચરંગી તપારંભ થતાં ૭૫ ભાવીકોએ લાભ લીધો હતો. સુ. ૨થી સામુદાયિક ચંદનબાળાના અઠ્ઠમો થતાં ૫૦ બાલીકા-યુવતિઓએ આરાધના કરી હતી. સુ. ૫ના વ્યાખ્યાન પછી સફેદ સાડી અને કુલની માળા પહેરીને ચંદનબાળા બનેલ તપસ્વિનીઓએ પૂ. ગુરૂદેવને લાભ આપવા માટે વિનંતિ કરતાં, બેન્ડ તથા સંઘ સાથે આયંબીલખાતામાં પૂ. ગુરૂદેવ પધારેલ. ત્યાં પહેલા અડદના બાકુલા બહેરાવવા માટે આયંબીલની બોલી થતાં ૨૮૧ આયંબીલ થયેલ. બાદ ખીજ, ત્રીજી આદિ બોલ થતાં બેહજર આયંબીલ થયા હતા. દરેક તપસ્વિનીએ ગુરૂપૂજન-જ્ઞાનપૂજન કરી બાકુલા બહેરાવેલ. અને હવેમાં આવીને કેટલીક બહેનોએ અક્ષત, બદામ, રૂપાનાણાની વૃષ્ટિ કરી હતી. પહેલીજવાર સામુદાયિક અઠ્ઠમો થતાં આ દશ્યને નેવા નાની-મોટી બહેનોથી હોલ ચીકાર ભરાઈ ગયો હતો. સુ. ૬ ના પચરંગી તથા ચંદનબાળાના અઠ્ઠમવાળા તપસ્વીઓને પારણાં કરાવાયાં હતાં. શ્રા. સુ. ૧૧થી શત્રુંજય-મોદક તપનો મંત્ર બારંભ થતાં ૨૨૫ ભાવીકોએ પ્રવેશ કરીને મહાતીર્થની આરોધના કરેલ. એકાસણા, નીવી, આયંબીલ, પારણાં આદિ જુદા જુદા પુણ્યશાળીઓ તરફથી થયેલ. વદ ૨થી અક્ષયનિધિ તપારંભ થયેલ. વદ ૬ના રવિવારે ખીરના એકાસણા સાથે સવા લાખ નવકારમંત્રનો જાપ થતાં સારી સંખ્યામાં થઈ હતી.

અઠ્ઠાઈ ઉત્સવ-શાન્તિસ્નાત્ર આદિ મહોત્સવો

પૂ. આ. વિજયલઙ્ઘિસૂરિશ્વરજી મહારાજની ખારમી પુણ્યાતથિ નિમિત્તે શ્રીસંઘ તરફથી વદ ૧૨થી અઠ્ઠાઈ ઉત્સવનો પ્રારંભ થયેલ. મોહનલાલ મુળચંદ તરફથી ફુલસ્થાપન થયું હતું. સાત દિવસ જુદા જુદા ભાવીકો તરફથી પૂન, આંગી તથા શ્રીફળ, છુંદીના પેકેટ આદિની પ્રભાવના થઈ હતી. શ્રા. સુ. ૧ના જલયાત્રાનો વરઘોડો ચંદ્યો હતો. સુ. ૩ના નવગ્રહપૂજન અને સુ. ૪ના અક્ષત દ્વારા જજીવિપમાં વિહરમાન વીશ ભગવંતોની માંડલા દ્વારા રચના કરવામાં આવેલ. અને વીશ વિહરમાન પૂજા શા માનમલ રાજજી તરફથી ભણાવાયેલ. તેમના તરફથી શ્રીફળની પ્રભાવના થયેલ.

શ્રા. સુ. ૫ના સવારે ૮૧૧ વાગે પૂજ્યશ્રીની અધ્યક્ષતામાં સ્વ. દાદા ગુરૂદેવેશની ગુણાનુવાદ સભા થતાં પ્રથમ મંગલાચરણ પાદ લઙ્ઘિસૂર જૈન ધાર્મિક પાઠશાળા અને લઙ્ઘિસૂરિ હિન્દી સ્કુલના બાલક-બાલીકાઓએ ગુરૂગીતો ગાયા હતા. પછીથી ધાર્મિક શિક્ષક તિલક શાહે વક્તવ્ય કરેલ. મુનિશ્રી અણ્ણપ્રભવિજ્યજીએ ગુરૂસ્તુતિ સંભળાવેલ. પછી મુનિશ્રી અભયવિજ્યજીએ ગુરૂગુણાનું જ્ઞાન કરાવેલ. અને પૂજ્યશ્રીએ એક

પૂ. આચાર્યશ્રી ભદ્રંકરસૂરીશ્વરજી મ.ની નિશ્રામાં પૂ. આચાર્યશ્રી શાંતિચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ.ના કાળધર્મ નિમિત્તે બેંગલોર ગાંધીનગરમાં શ્રી ચંપાલાલજી મંગળચંદજી તરફથી ભણાવાયેલ પૂજા પ્રસંગે ૪૫ આગમોનું અક્ષતોથી કાઢવામાં આવેલ માંડલાનું દ્રશ્ય

પૂ. આચાર્યશ્રી ભદ્રંકરસૂરીશ્વરજી મ.ની નિશ્રામાં બેંગલોરમાં પૂ. આચાર્યદેવેશ શ્રી ક્ષિપ્રસૂરીશ્વરજી મ.ની બારમી સ્વર્ગારોહણ તિથિ નિમિત્તે શ્રી આદિજ્ઞિનમંદિરના નવા ઉપાશ્રયન હોલમાં સંઘવી માનમલ રાજજી તરફથી વીસ વિકુરમાનની પૂજા ભણાવાઈ, તે પ્રસંગે અદીક્રીપા તથા પાંચ મેરૂ-પર્વત આલેખીને બનાવેલ માંડલા દ્રશ્ય.

કલાકે ગુરૂદેવનું જીવનચરિત્ર સંભળાવેલ. જેમાં સંઘને ઘણું ઘણું જાણુવા મળ્યું હતું. ઉપસંહારમાં શ્રી લક્ષ્મીચંદજીએ જણાવેલ કે, સ્વર્ગસ્થ ગુરૂભગવંત અહીં પધાર્યા નથી, પણ તેમની લગ્નિઓ રૂપે તેમના વિદ્વાન શિષ્યો પૂ. આ. શ્રી ગંભીરસૂરિજી મ., પૂ. આચાર્ય શ્રી લક્ષ્મણસૂરિજી, પૂ. આ. નવીનસૂરિજી, પૂ. આ. શ્રી જયંતસૂરિજી મ., પૂ. આ. શ્રી વિક્રમસૂરિજી મ. અત્રે પધારેલ. તેઓ દ્વારા લક્ષ્મણસૂરિ હિન્દી અને લક્ષ્મણસૂરિ ધાર્મિક સ્કુલો, જે સુંદર પ્રગતિ પર છે. તથા આત્મ-કમલ-લક્ષ્મણ-લક્ષ્મણ જૈન પુસ્તકાલય પણ છે. અને ગાંધીનગર કેન્ટોમેન્ટ, દાદાવાડી માગડી રોડ, જયનગર આદિના મંદિરોની સ્તિષ્ઠા, ઉદ્યાપન આદિ દ્વારા અનેકગણો અમારા શ્રીસંઘને સુંદર લાભ મળતો રહ્યો છે વગેરે. સર્વમંગલ માંડ સભા વિસર્જન થઈ હતી.

જાપોરના વિજયમુહૂર્તે શા મોહનલાલ મુલચંદ તરફથી શાન્તિસ્નાત્ર ઠાઠથી ભણાવાયેલ. જીવદયાની ટીપ પણ સારી થયેલ. આ વખતે એક નવું અનુદાન કરાવવામાં આવેલ. શાન્તિસ્નાત્રના ૧૨૯મી શાન્તિ-કલશ સુધી મૂળનાયક પ્રભુને દૂધની અખંડધારાનો અભિષેક કરાવાયેલ. તેનું ઘી ૬૦૧) મળુ થયેલ. વિધિવિધાન નયમલજીએ સુંદર કરાવેલ. અ. વ. બના શ્રી પુષ્પરાજજીની વિનંતિથી પૂજ્યશ્રી સંઘ સાથે તેમના ગૃહાંગણે ઘરમંદિરે દર્શન કરવા પધારેલ. ચૈત્યવંદનાદિ કર્યા બાદ તેના કુટુંબે ગુરૂપૂજન કરેલ. અંતે લાકુની પ્રભાવના સંઘને આપી હતી. શ્રા. સુ. બના ગુજરાતી સંઘના ઉપક્રમે બારમી તિથિ નિમિત્તે મહાવીરસામીના મંદિરમાં વ્યાખ્યાન, પૂજા, આંગી, પ્રભાવના આદિ થયેલ.

ગાંધીનગરમાં પૂ. આ. શ્રી વિજયલક્ષ્મણસૂરીશ્વરજી મ.ની બારમી તથા પૂ. આ. શાન્તિચંદ્રસૂરિજી મહારાજના કાળધર્મ નિમિત્તે અ. વ. ૧૩-૧૪-૦) ત્રણ દિન ઉત્સવ થયેલ. શ્રી ચંપાલાલ તરફથી અક્ષત દ્વારા ૪૫ આગમના માંડલાની રચના કરવાપૂર્વકે ૪૫ આગમની મોટી પૂજા ભણાવાઈ હતી.

શું અ મધમાખીઓને પણ આજના માનવીઓની જેમ મોંઘવારીનો ભય છે ? ચારે તો એ કૂલોને રસ એકઠો રે છે અને મધ બનાવીને સંઘરી રાખવા ઈચ્છે છે; પરંતુ કોણ રહેવા દે છે એની પાસે ? માનવી કેટલે બેરહમ અને લાલચુ છે, જે ખીજના શ્રમનું મૂલ્ય ચુકવ્યા વિના હજમ કરી નાંખે છે. શું મનુષ્યની હરકતોથી મધમાખીઓ અણબાળુ છે કે પ્રત્યેક વેળા એના દગાનો ભોગ બને છે ? કે પછી એના પર એનું ભૂત સવાર થઈ ગયું છે કે જરૂરત વિના કૂલોને સતાવે છે અને મધની ખેતી કરે છે ? કોઈ કિંમત ચુકવ્યા વિના મધની ફસલને લણી લેવી, એ મધમાખીઓને અન્યાય કરવા બરાબર નથી ? પરંતુ નિસહ બંને આજ સુધી, ક્યારેય - કદિ ન્યાય મળી શક્યો છે ? — સાધ્વી મંજુલાશ્રીજી

પ્રભાવના, આંગી વગેરે થયું હતું. બંને માંડલું બનાવવામાં શ્રી પાનાચંદભાઈ માસ્તર આદિ યુવકમંડળનો પ્રયાસ ઘણો સ્તુત્ય હોતો.

લઙ્ઘિસૂક્ષ્મ પાઠશાળાનો સમારોહ :- માગડી સંઘ તરફથી ઘરમંદિરની સાલગિરિ હોઈ શ્રા. સુ. ખી. ૧૩ ના પૂજ્યશ્રી સંઘ સાથે ઠાઠથી બે માઈલ દૂર માગડી રોડ પધાર્યા હતા. ત્યાં પૂજા ધામધૂમપૂર્વક ભણાવાયેલ. તેમજ વાર્ષિક અષ્ટપ્રકારી પૂજના ચઢાવા ઘણા સુંદર થયા હતા. જુદીના પેકેટની પ્રભાવના થઈ હતી. સવારના પૂજ્યશ્રીની અધ્યક્ષતામાં લઙ્ઘિસૂક્ષ્મ જૈન ધાર્મિક પાઠશાળાનો પંચમાસીક ઇનામિ મેળાવડો યોજાતાં બાળક-બાલીકાએ સંવાદ કરેલ. પાંચ ભાઈઓના હસ્તે ઇનામો અપાયેલ. અંતે પૂજ્યશ્રીએ ધાર્મિક જ્ઞાનનું મહત્ત્વ સમજાવેલ વદ ૬ રવિવારે ભુવન કાવ્યકેલિ ગ્રંથનો પ્રકાશન સમારોહ ઠાઠથી ઉજવાયેલો છે.

લઙ્ઘિસૂક્ષ્મગીત મંડળ :- આ પ્રસંગોની સાથેસાથ લઙ્ઘિસૂક્ષ્મ સંગીત મંડળની સ્થાપના થયેલ. તે મંડળે પ્રભુભક્તના કાર્યોમાં સારો એવો રસ લીધેલ છે ને પ્રગતિ કરના દર શનિ-રવીવારના ભક્તિના કાર્યક્રમો યોજાય છે.

આયોજક રાંધેલા...

ઉપયોગ કરો....

વોર્મ કાંઈવ
હોઝ કલીપ

ભારતમાં સર્વશ્રેષ્ઠ.

: ઉત્પાદક :

સરલા ઈન્જ. વર્ક્સ

મ્યુન્સીપલ ઓફિસ સામે

ઘોડખંદર રોડ, કાંદીવલી.

[મુંબઈ-૬૭]

લક્ષ્મી
ધાપ

સત ઈસખગોલ

કબજાયાત, મરડો અને મસા માટે
દેશ-પરદેશમાં ખ્યાત ના મ છે.

—: વિ કે તા :—

જયંત આયુર્વેદ ભવન, રાજકોટ

પારેખ મેડિકલ સ્ટોર્સ, ગાંધીરોડ, અમદાવાદ

રસીકલાલ મનસુખલાલ

૨૯૪, શેખ મેમણ સ્ટ્રીટ મુંબઈ-૨

ઉત્પાદક :- લક્ષ્મી ઈન્ડસ્ટ્રીયલ કોર્પોરેશન

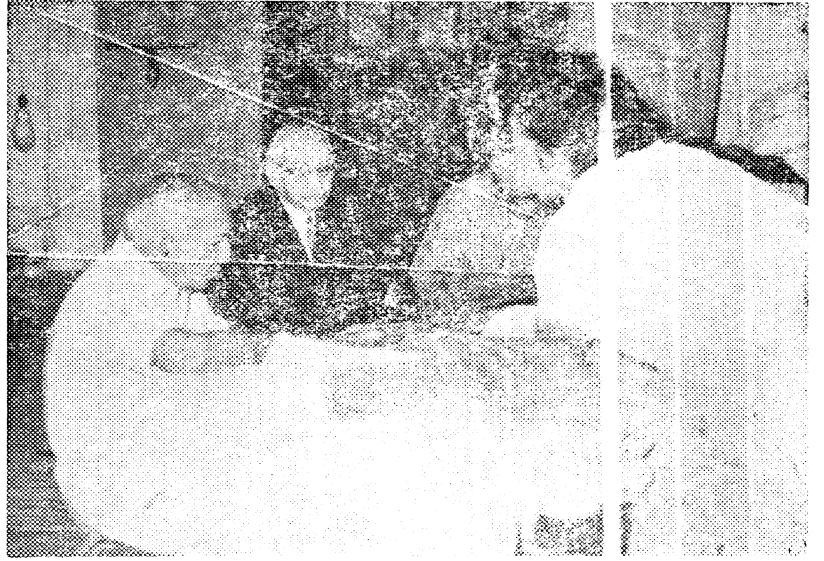
(ઉ. ગુજરાત)

મુંબઈ વાલકેશ્વરમાં મુનિ
શ્રી યશોવિજયજીની વિવિધ
પ્રવૃત્તિઓનો ખ્યાલ આપતી

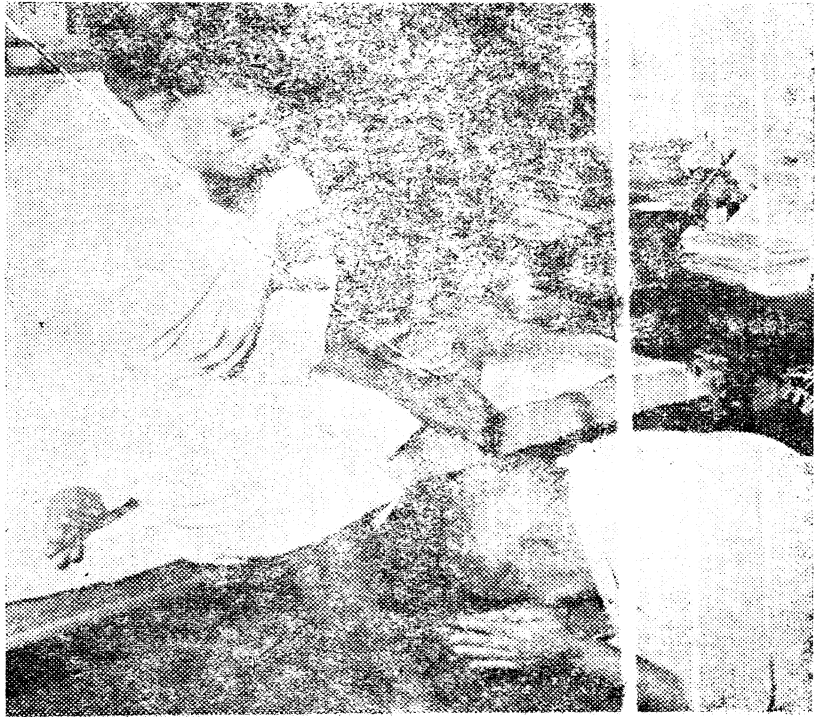
તસ્વીરો

નોંધ-દિગમ્બર સમ્પ્રદાયના
સર્વોચ્ચ નેતાઓ સાહુ શ્રી
શાન્તિપ્રસાદજી જૈન તથા શ્રી
શ્રેયાંસપ્રસાદ જૈને શ્રવેતામ્બર
વિદ્વાન શ્રી અગરચંદ્રજી નાહટા
તથા ભારતીય જ્ઞાનપીઠના ડાય-
રેક્ટર શ્રી લક્ષ્મીચંદ જૈન સાથે
જાણીતા મુનિ શ્રી યશોવિજયજી
મહારાજની મુલાકાત લીધી હતી.
આ મુલાકાત બે દિવસ ચાલી
હતી, જેણે આઠ કલાકનો સમય
લાંબો હતો. આ મુલાકાત દર-
મિયાન ભગવાન શ્રી મહાવીરના
કલાત્મક તથા અન્ય પ્રકાશન
અંગે વિચાર વિનિમય થયો હતો.
શ્રી શાન્તિપ્રસાદજીએ જણાવેલું કે
ભલેલાખોનું ખર્ચ થાય પણ બંને
ફિરકાની માન્યતાવાળું ભગવાનશ્રી
મહાવીરનું સંયુક્ત પ્રકાશન થાય
તો ઘણું યોગ્ય થશે. અન્તમાં
મુનિજીએ આ ઉજવણીને તેજસ્વી
અને યાદગાર બનાવવી હોય તો
તીર્થોના ઝંઘડાઓના નિકાલ
લાવવો જ જોઈએ અને એ માટે
પ્રયાસ કરવા અપીલ કરી હતી.
ત્યારબાદ મુનિજી જોડે જૈન-
મંદિરમાં જઈને જિનર્થિઓના
દર્શન કર્યા હતાં.

卐

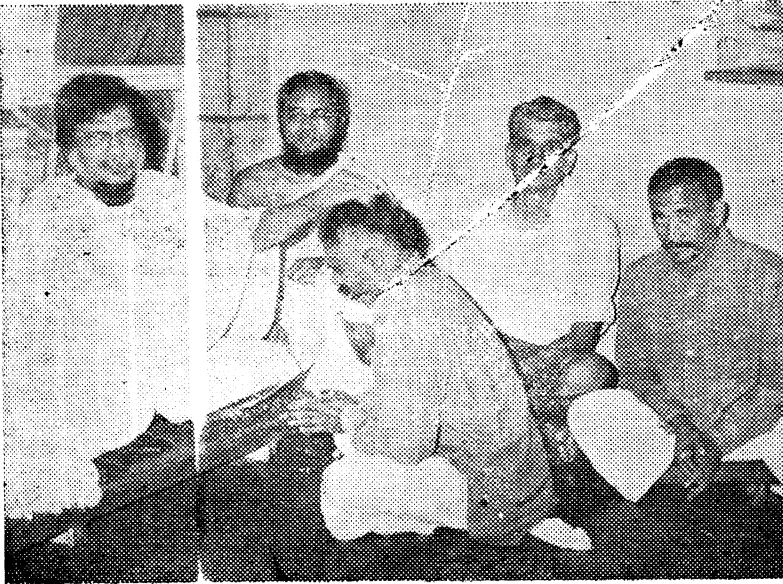
મુનિ શ્રી યશોવિજયજી સાથે ચર્ચા વિચારણા કરી રહે ॥ સાહુ બંધુઓ.

શ્રવેતામ્બર જૈન મુનિના પાસડેપ દ્વારા આર્શ તોર લઈ રહેલા
દિગમ્બર નેતા શ્રી શાન્તિપ્રસાદજી

મહારાષ્ટ્રના શિક્ષણ પ્રધાન શ્રી નામજોશી સાથે લગવાન શ્રી મહાવીરની રૂપમી શતાબ્દિ ૧૧ મહારાષ્ટ્ર રાજ્યની ઉજવણી બાબતમાં વાર્તાલાપ કરી રહેલા મુનિજી.

મધ્યપ્રદેશમાં આરંભ ચંબલની પ્રખ્યાત ખીણના જાણીતા ધાડપાડુઓ મુનિજીના દર્શને.

મુનિશ્રી અને ધાડપાડુઓ

આ ધાડપાડુઓને સર્વોદય કાર્ય-કર્તા શ્રી સુગ્ધારાવ તથા કુમારી ભારતી વખારીઆ મુનિજી પાસે બોધ આપવા લાવેલ. મુનિજીના ઉપદેશની એવી હૃદયસ્પર્શી અસર થઈ કે ધાડપાડુઓએ પોતાના પાપનો પશ્ચાત્તાપ કર્યો, ક્ષમા માગી, ને વધુ સાફ જીવન ગાળવા ખાત્રી આપી. પહેલા દિવસના ઉપદેશની અસર એવી થઈ કે ધાડપાડુઓએ ખીજ દિવસે કહ્યું કે અમારે આજે પણ બોધ સાંભળવો છે. ખીજ દિવસે પણ તેઓ આવ્યા, ફરી ઉપદેશ આપ્યો. અન્તમાં તેઓએ મુનિજીને નેર-કાર વિનંતી કરતા કહ્યું કે ‘આપ અમારે લાં ને પધારો તો ધાડપાડુઓને ભેગા કરીએ અને આપ ને સમજવશો તો તે પણ આખર મનુષ્ય છે. આપના ઉપદેશથી તેમના જીવનમાં જરૂર પલટો આવશે. મુનિજીએ કહ્યું કે વાત તદ્દન સાચી છે પણ અત્યારે હું શું જવાબ આપું. પછી ધાડપાડુઓએ ઉમેર્યું કે આ ધંધો તેઓ મૂઝી દીધા પછી સરકાર કે પ્રજા અમારી પેટની ચિંતા કરી માર્ગ પર ચઢાવે તો થોડા વરસોમાં અમે સારા માનવી બની શકશું.

મુનિજીએ સુગ્ધારાવ ભારતી-એન નોંડે ચર્ચા કરી એક સંસ્થા ઉભી કરવી અને લાં સારા લોક-સેવકો કે સર્વોદય કાર્યકર્તાઓને રોકી રાષ્ટ્રિય રીતે વ્યવસ્થિત કાર્ય કરવું નોંધ્યું એમ ભાવના વ્યક્ત

થઈ હતી. જૈન આગેવાનો નેડે આર્થિક સહાય બાબતની ચર્ચા થઈ ચારે મુનિજીએ કહ્યું કે “મને તો એમ સમજાય છે કે ને પ્રખર ઉપદેશક સુયોગ્ય જૈન સાધુઓ સંકલિત રીતે એ ત્રણ વરસ મીશનની ઢળે ઝુંબેશ ઉપાડે અને જૈનસંઘ બંધી જાતનો સહકાર આપે તો ધાડપાડનાં કઠોર હૈયાને જરૂર પીગળાવી શકાય. થોડી ઘણી સફળતા મળ્યા વિના ન રહે અને પાંચ સાત વરસે ને સારા નાગરિકો તરીકે જીવન જીવતા થઈ જાય તો આ સૈકાનું અહિંસા પરમોધર્મને માનવા-વાળા જૈનોનું તેના પોતાના ક્રિતિ-હાસમાં સુવર્ણાક્ષરે લખાય એકું શકવર્તી કાર્ય લેખાશે.”

ભ. મહાવીરનું ચિત્ર સંપૂર્ણ નવેમ્બરમાં પ્રગટ થશે.

વરસોથી લગવાન શ્રી મહાવીરના ચિત્રસંપૂર્ણને જે લગીરથ કાર્ય પૂ. મુનિશ્રી યશોવિજયજી કરી રહ્યા હતા તે અંગે જાણવા મળ્યું છે કે એનું પ્રકાશન નવેમ્બરમાં કરવાનો નિર્ણય લેવાયો છે. આ પ્રકાશન અન્નેડ બનશે. લગવાન શ્રી મહાવીરની રંગીન લાઈફ પ્રથમ જ પ્રકાશિત થશે.

જૈન રેકર્ડ્સ એલ ઇન્ડિયાના

વિમાનમાં ગાજતી થઈ

પૂ. મુનિશ્રી યશોવિજયજી સ્થાપિત જૈન સંસ્કૃતિ ક્લાકેન્ડર તરફથી પ્રગટ થએલી જૈન આરતી હીવાની રેકર્ડ્સ હમેશાં એર ઇન્ડિયાના રહેનમાં વગાડવામાં આવે છે. એર ઇન્ડિયા તરફથી બહાર પડેલી પ્રચારપત્રિકામાં આ જણાવ્યું છે.

વાલકેશ્વરમાં આરાધનાઓ

અને પાઠશાળાનો મેળાવડો

જૈન ધાર્મિક શિક્ષણના ઉપક્રમે વાલકેશ્વર શ્રી આદિનાથ જૈન પાઠશાળાના મેળાવડા પ્રસંગે શ્રાવણ શુદ્ધ ૭ રવિવારે પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયધર્મ સુરીશ્વરજી મહારાજનું અતિથિ અજવાળા’ એ વિષય ઉપર પ્રવચન આપતા અગાઉ પ્રારંભમાં શ્રી ચીમનલાલ પાલિતાણાકરે, શ્રી તુલશીદાસ જગજીવનદાસે અને કાંતિલાલ ઉજમશીલાલે વક્તવ્ય કર્યા બાદ પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજે હૃદયસ્પર્શી અને મનનીય પ્રવચન આપેલ હતું.

પ્રવચન બાદ પાઠશાળાની બાળાઓએ ગહંલી ગાઈ હતી તે પછી પાલનપુરનિવાસી શ્રી ડાહ્યાભાઈના શુભ હસ્તે પાઠશાળામાં ઉત્તીર્ણ થનારને ઈનામો અપાયા હતા. આ પાઠશાળામાં પંચી ૬૦૦ થી જોનો લખવા આવે છે ને પરીક્ષાઓ આપી ઉત્તીર્ણ થાય છે. વાલકેશ્વરની પાઠશાળાના કાર્યકર્તા શ્રી શાંતિલાલ કેશવલાલ અવેરી, શ્રી કાંતિલાલ ખેમચંદ, શ્રી પ્રફુલ્લ કાંતિલાલ પાઠશાળાને વધુ વેગવતી બનાવવા ધ્યાન આપે છે ને વધુ ધ્યાન આપશે. છેવટે શ્રી ડાહ્યાભાઈએ પાંચ મિનિટ વક્તવ્ય કરી મેળાવડો પૂર્ણ થયો હતો.

સિદ્ધચંક પૂજન

વાલકેશ્વર બાજુ અમીચંદ પનાલાલ આદીશ્વર જૈન દેરાસરના ઉપાશ્રયમાં અષાડ વદિ ત્રીજથી પૂજ્યપાદ યુગદિવાકર આચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસુરીશ્વરજી મહારાજ તથા પૂજ્ય મુનિ પ્રવર શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ વગેરે

મુનિમંડળની નિશ્રામાં શેઠશ્રી મોહનલાલ લલ્લુભાઈ તરફથી વર્ધમાનતપની આરાધના શરૂ થતે તેમના ચિ. શ્રી ચિમનલાલના ધર્મપત્ની શ્રી કચનબેન પણ નેડાયા હતા. આ તપની પૂર્ણાહુતી પ્રસંગે સમ્રાટ અશોક સોસાયટીના પટાંગણમાં વિશાળ મંડપ બોલો કરી શ્રી સિદ્ધચંક પૂજન શ્રાવણ શુદ્ધ સાતમ રવિવારે લખાવામાં આવ્યું હતું. શ્રી બાબુભાઈ કઢીવાળાએ પૂજનમાં અને સંગતકાર શ્રી નટવરલાલે પ્રભુભક્તિમાં ખૂબ જ જમાવટ કરી હતી. અન્તમાં શ્રીફળની પ્રભાવના કરી હતી.

આઠમને સોમાર સવારે પૂજ્ય આચાર્યદેવનું મંગલ પ્રવચન રાખ્યું હતું. વિશાળમંડપ મરાઈ ગયો હતો. વ્યાખ્યાલ બાદ પંચપૂજ કરવામાં આવી હતી અને વાડવાની પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી. જીવદયાની ટીપ શરૂ થતા પાંચેક જમરની થઈ હતી.

શ્રાવણ શુદ્ધ ૮ ને મંગળવારે સવારે ૮ વાગે પારણા ૯૦ લાઈ-બહેનેને કરાવામાં આવ્યા હતા. અને દરેક તપસ્વિઓને લગભગ ૯૦) રૂપિયાની પ્રભાવના જેટલી વસ્તુ મળી હતી.

વર્ધમાન તપની આરાધના કરનાર તરફથી શ્રાવણ શુદ્ધ તેરશ રવિવારે શ્રી અષ્ટાપદ તાર્થની મોટી પૂજા મહાવીર સંયુક્ત મંડળે લખાવી હતી. અતે સાકરન પડાની પ્રભાવના થઈ હતી.

[અવશ્ય જૈન સાપ્તાહિક
વાંચો ભાવનગર
વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૧૩]

(આ સંસ્થાને આપવામાં આવતી મદદ ઇન્કમટેક્સમાં ખાદ્ય મળે છે.)

શ્રી સિદ્ધિક્ષેત્ર જૈન બાલાશ્રમ-પાલિતાણા

卐 (સ્થાપના સંવત ૧૯૬૨ ચૈત્ર સુદી ૧૦) 卐

મહા મંગલકારી પર્યુષણપર્વ અને આપણું કર્તવ્ય

આપણી શિક્ષણ સંસ્થાઓને વધુ સમૃદ્ધ બનાવવાની ખાસ જરૂર છે. પાયાના શિક્ષણ માટે ખર્ચ અને પુરૂષાર્થથી આ બાલાશ્રમ છેલ્લા ૬૭ વર્ષથી જૈન સમાજના બાળકોને શિક્ષણ, વસ્કાર અને ધર્મભાવના આપી રહેલ છે. સ્વતંત્ર ઉચ્ચશાળા મકાન, જૈન દેરાસર, સ્વતંત્ર હાઈસ્કૂલ, કસરતશાળા અને નિયમિત ધાર્મિક શિક્ષણ માટેની પૂરતી વ્યવસ્થા છે.

સડમઠ (૬૭) વર્ષ દરમિયાન વ્યવહારીક તેમજ ધાર્મિક શિક્ષણક્ષેત્રે આ સંસ્થાએ જે કાર્ય કરેલ છે તેમજ અત્યારે કરી રહેલ છે તેમાં સંસ્થા પ્રત્યે મમત્વની લાગણી ધરાવતા કેળવણીદેવી અને ભાવનાશીલ દાનવીરો તેમજ શુભેચ્છકોનો ફાળો નોંધપાત્ર છે.

આજે સંસ્થાનો લાભ ૧૪૦ વિદ્યાર્થીઓ લઈ રહેલ છે. અને છેલ્લા થોડા વર્ષથી સંસ્થાનો ખર્ચ રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦ સુધી પહોંચી ગયેલ છે. જ્યારે સ્થાયી આવક રૂ. ૭૫,૦૦૦ હોઈ ખર્ચના રૂ. ૨૫,૦૦૦ નો તોટો સમાજ પૂરો કરી આપે છે. પણ આ વર્ષે સખ્ત મોંઘવારી હોવાથી ખર્ચ રૂ. ૧,૩૦,૦૦૦-૦૦ થી રૂ. ૧,૪૦,૦૦૦-૦૦ સુધી પહોંચી જશે. જ્યારે સ્થાયી આવક તો ૭૫,૦૦૦-૦૦ ની જ છે, આ મોટા તોટા માટે સંસ્થા સમાજ ઉપર આધાર રાખે છે.

સંસ્થાને આર્થિક રીતે સદ્ગુણ બનાવવા પેટ્રોલ તથા આશુવન સભ્ય બનવા તથા સ્વામિવાત્સલ્ય ટ્રસ્ટ ફંડની યોજનામાં રૂ. ૨૫૦૧ થી ૨૫૧૧ સુધી આપી મુકરર તિથિ નોંધાવી લાભ લેવ વિનંતિ છે.

પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજો, મુનિમહારાજો તથા સાધ્વીજી મહારાજો તેમજ ગામે ગામના શ્રી જૈન સંઘોને બાલાશ્રમને મદદ કરવા માટે પ્રેરણા આપવા નમ્ર વિનંતિ કરીએ છીએ. 卐 મહા મંગલકારી પર્વાધિરાજના પુણ્ય પ્રસંગે આ સંસ્થાને અચુક યાદ કરી કુલ નહિ તો ફૂલની પાંખડી રૂપે અવશ્ય મદદ મોકલો.

લી. ભવદીય

જદવજી સોમચંદ મહેતા
જગજીવન પોપટલાલ શાહ
ભોગીલાલ પ્રભુદાસ શાહ
માનદ્વંત્રીઓ

વાડીલાલ ચત્રભુજ ગાંધી
પ્રમુખ
રમણીકલાલ નગીનદાસ પરીખ
ઉપ-પ્રમુખ

મુખ્ય કાર્યાલય : ધનબીદડીંગ, ચોથે માળે, ૨૩/૨૫, ઘોઘા સ્ટ્રીટ ફોર્ટ મુંબઈ-૧ [ટે. નં. ૨૫૪૧૩૦]

સ્થળ : શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર જૈન બાલાશ્રમ : તલાટી રોડ, પાલિતાણા [સૌરાષ્ટ્ર]

શ્રી સીમન્ધરસ્વામી-મહાતીર્થ

યાત્રાએ પધારવા ભાવભર્યું આમંત્રણ

ભારતવર્ષના શ્રી જિનમંદિરોમાં પદ્માસને બિરજમાન શ્રી જિનેશ્વરદેવના પ્રતિમાજી મહારાજમાં સહુથી વિશાળ ૧૪૫” ઈંચ (બાર ફુટને એક ઈંચ)ના મૂળ-નાયક તરીકે પરમાતારક દેવાધિદેવ શ્રી સીમન્ધરસ્વામીજી પરમાત્માના પ્રતિમાજી મહારાજ સં. ૨૦૨૮ના વૈશાખ સુદ ૬ના શુભ દિવસે પ્રતિષ્ઠિત થયેલા છે.

અહીં ધર્મશાળા તથા ભોજનશાળાની સારામાં સારી સગવડો છે.

—: આ તીર્થમાં નીચેની યોજના મુજબ લાભ લેવા વિનંતી છે:—

- ☆ રૂ. ૧૧૧૧ આપનારનું નામ દેરાસરની તક્તીમાં લખાશે.
- ☆ રૂ. ૧૧૧૧ સાધારણ ખાતે લેટ આપનારનું નામ આરસીની તક્તીમાં લખાશે.
- ☆ રૂ. ૧૧૧૧ આપનારનો ફોટો શ્રી જૈન ભોજનશાળાના હોલમાં મૂકાશે.
- ☆ રૂ. ૫૧૧ લેટ આપનારનું નામ ભોજનશાળાની કાયમી સહાયક તિથિબોર્ડમાં લખાશે.
- ☆ રૂ. ૫૧૧૧ આપનારના નામની ધર્મશાળાના મોટા રૂમ ઉપર બારસની તક્તી મૂકાશે.
- ☆ રૂ. ૨૫૫૧ આપનારના નામની ધર્મશાળાના નાના રૂમ ઉપર બારસની તક્તી મૂકાશે.

પ્રમુખ : શ્રી માણેકલાલ ડી. શાહ ● મંત્રી : શ્રી રમણલાલ ધરમચંદ શાહ

શ્રી સીમન્ધરસ્વામિ જિનમંદિર ખાતું,

મહેસાણા (ઉ. ગુજરાત)

અત્યંત વિચારણીય સુચના—જૈનોના સંપ-ઝંપ માટે

ઘણા સમયથી ચર્ચાય છે કે જૈનો (શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજકો) નિર્નાયક છે. આ, સમાજને, તેના કરતાં સાધુસમુદાયને વધુ લાગુ પડે છે. એક જ સપ્રદાય તેમાં કેટલા સંઘાડા, વાડા અને આંતરિક તેમજ બાહ્ય કે.લો વિખવાદ?—એકલો મતભેદ નહિ, પણ મન નાંતરનો ભેદ?

શું ભગવાન આપણને બચાવે? ઉપાય તો આપણા હાથમાં છે, જે આપણે આપણા મહાન શાસન અને સમાજના સંગઠન, સંઘ અને ઝંપ માટે સહૃદયી બન્યે તો.

દુનીઆની વસ્તીમાં મોટામાં મોટો સમુદાય ૭૦ કરોડ ખ્રીસ્તીઓનો છે. છતાં, તેમના એક જ સર્વમાન્ય મોટા શુરુ પોપ છે. ખ્રીસ્તીઓમાં રોમન કેથોલીકો, પ્રોટેસ્ટાન્ટ એમ ફીરકાઓ છે. પણ પોપને સર્વે માને છે. અને પોપની આજ્ઞા દરેક ખ્રીસ્તી માથે ચઢે છે. પોપની પણ એકની હયાતી પછી, બીજાની ચૂંટણી બીશપો, આર્ચ-બીશપો તેમજ કાર્ડીનલો કરે છે, અને મુખ્યત્વે કાર્ડીનલોમાંથી થાય છે. આજ પ્રમાણે હિંદુભાઈ-ઓમાં મોટા શંકર ચાર્ય હોય છે, બૌદ્ધધર્મીઓ, હીયુઓ (જયુઝ), તેમજ બીજા ધર્મોના અનુયાયી-ઓમાં હોય છે.

શું આ પ્રમાણે એક સાધુ સંમ્મેલન તુરતમાં જ ભરી હાલના આચર્યોમાંથી એક “પોપ” અગર સર્વોપરી “મહાનાચાર્ય” કેમ ના ચૂંટી કઢાય? હાલમાં પૂ. નંદનસૂરીશ્વરજી, પૂ. પ્રતાપસૂરીશ્વરજી, પૂ. રામસૂરીશ્વરજી, વી.વી. વર્ધેવૃદ્ધ, અનુભવી અને જ્ઞાની આચાર્યો વિદ્યમાન છે. તેમાંથી એકને “પોપ” જેવા સર્વોપરી ધર્મકે નેતા કેમ ના બનાવી શકાય? જે કોઈ આચાર્ય શાસનના નંબર? (પ્રથમ) અને તેમણે બધા મતભેદો ભૂલી (મારો કક્ષો એજ ખરો બન નહિ), બધાને માન્ય અને

બધાના લાભમાં તેજ ખર્ચ એ મહાન સિદ્ધાંત અપનાવવો જ પડશે. આવા “મહાનાચાર્ય”નો ચોડર એ સર્વમાન્ય અને સર્વવંધ બનશે.

ઉપર પ્રમાણે અશક્ય વસ્તુને ભગીરથ પ્રયત્નથી શક્ય બનાવી સાધુસંસ્થાની એક્યતા અને સાચી એકદીલી સધાશે. આનું અનુકરણ જૈન સમાજ પણ કરી સંગઠીત બનશે, એક્ય સાધશે, અને ઉન્નત થશે.

આમ, નિનાર્થક (ઘેટાં, બકરાંનો સમાજ)નું કલંક ક્યારે, વહેલામાં વહેલી તકે દૂર કરી દુની-યાના ધર્મોમાં આપણું અગ્રસ્થાન લઈશું? શાસન-દે. સૌ કોઈને સદ્બુદ્ધિ આપો.

જૈન જયંતિ શાસનમ્ લી. “શુભેચ્છક”

ખુશ ખબર

અમારે ત્યાં આચંબિલમાં વાપરવા માટેના પાપડ, ખાખરા, ચણા, ચોખાની રેટીમાં, સેકેલી સેવ તેમ જ પાકુ મીઠું, જીરાણું વગેરે દરેક ચીજો મળશે.

આ ઉપરાંત ઘરવપરાશનાં ઉત્તમ ટેસ્ટકૂલ પાપડ (મગના તેમ જ અડદના) ડબલ મરી, લીલા મરચાંવાલા તેમ જ ચોખાની સેવ, જીરાણું, ચોખાના ખીચીયા વગેરે મળવાનું.

ભરોસાપાત્ર સ્થળ :-

શાહ વાડીલાલ નાથાલાલ

ખાત્રીનો માળો, બીજો માળો, ભુલેશ્વર, ફુલગલી
મુંબઈ-૨.

અમારા “ જૈન ” સાપ્તાહિકનો આવતો અંક તા. ૧-૮-૭૩નો બંધ રહેશે. અને સંવત્સરી બાદ તા. ૮-૮-૭૩ શનિવારના બહાર પડશે. તેની દરેક ગ્રાહકો નોંધ લેશે. પ્રાપ્ત થયેલ લેખન કૃતિઓ, જાહેરાતો સ્થળ અને સમયના અભાવે આપી શકેલ નથી. જે હવે પછીના અંકમાં સમાવેશ કરીશું. વર્ષ દરમિયાન જાણતા અજાણતા આપના હૃદયને અમારાથી દુઃખ પહોંચ્યું હોય, તે બદલ સર્વજીવોની સાથે આપશ્રીને પણ અંતઃકરણ પૂર્વક ખમાવીએ છીએ.

—ત્રી “ જૈન ”

સુરેન્દ્રનંદર : અત્રે આચાર્યશ્રી દક્ષસૂરીશ્વરજીના પ્રવેશક્રિતિથી ૮ તપ-ત્યાગનું વાતાવરણ સુદર સર્જાયેલ છે. અ. શુ. ૧૧ ના ૨૫૦ આયુષીલો શેઠ મોહનલાલ ઠાકરશી તરફથી થયા હતા, ભગવતીજ સૂત્ર તથા વિક્રમચરિત્રને મહેતા વજલાલ પાનાયદલાઈ મે વાજતે ગાજતે ઘરે લઇ જઈ રાત્રી જગો : આપી પુનઃવાજતે ગાજતે બીજે દીપસે લાવી વહોરાવેલ. ઉપજ ૩૮૬ મણુ ઘીની થઈ હતી. સ્વરિક ૩ તપ, શં. પાર્શ્વનાથના અર્કમે થતાં સારી રખ્યા નેડાઈ હતી. પ્રભાવનાઓ સારી થઈ હતા. શ્રા. શુ. ૧૦થી વોરા દુગરશીભાઇ તલશીમુખના આત્મશ્રેયાર્થે શ્રી શાંતિસ્નાત્ર સહ પચાન્નિકા મહોત્સવ ધામધુમથી ઉજવાયેલ.

પાનસર : પૂ. કેસરસરિના મુનિશ્રી આણંદ વિજયજીની નિશ્રામાં ચાતુર્માસ દરમિયાન આરાધના સુદર થઈ રહેલ છે. તેના સંસારી પિતા ડોહાડા નિવાસી શાહ કાન્તીલાલ યુનિલાલ તરફથી કામળી વહોરાવવાનો લાભ લેવાયો હતો. કલ્પસૂત્ર ગુર્જર-અનુવાદ શ્રાવિકા મંગળાબહેને વહોરાવેલ. પંચાસ શ્રી તિથિ વિજયજી ગણિવર તથા મુનિશ્રી ક્ષમા-વિજયજી આદિ ઠા. ૪ અત્રે ખિરાજમાન છે.

પર્યુષણમાં પ્રગટ થશે : મુખર્ષ વસંતા જૈન સંગીતકાર શ્રી અબાલાલ એચ. પાટણવાળાની ‘સુર-સાગર’ નામની સ્તવનની પુસ્તિકા પર્યુષણમાં પ્રગટ થનાર છે.

અક્રમતાની આરાધના

શ્રી સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ ભગવંતના તથા ચંદનબાળના અક્રમ તપની આરાધના શ્રાવણ શુદ્ધિ ૧૩-૧૩-૧૪ શરૂ થતા તેમાં ૬૨ ભાઈ-બહેનો નેડાયા હતા ત્રણ દિવસે બપોરે પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. ઉત્તરપારણા અને પારણા એક સદૃશસ્થ તરફથી કરાવામાં આવ્યા હતા. પારણા પ્રસંગે દરેક તપસ્વીને ૦) શ. ની પ્રભાવનાઓ મળી હતી. આમ વાલકેશ્વર ધર્મભાવનાથી ગાળ ઉઠ્યું છે.

મક્રત

મક્રત

મક્રત

સર્કેડ ડાઘ

સોમરાજ દવાએ સર્કેડ ડાઘના રેખીઓને પૂણ લાલ કરી આપીને સંસારમાં ખ્યાતી મેળવી છે. એક શીશી દવા મંત્રાવીને પૂણ ફાયદો મેળવેલ. ફક્ત સાત દિવસમાં લાલ થયો.

Prem Trading Co. [S. N.],
Po. KATRISARAI (Gaya)

બાળખેથી છપાઈ ગઈ છે

હિંદી-ગુજરાતી સચિત્ર બાળ-ખેથીની ચોથી આવૃત્તિ. પડતર કિં. શ. ૧૫. (ભૂલથી ૦-૫૦ પૈસા કિંમત હાઈ ગઈ છે.) પાંચથી એછી કોપી પોસ્ટથી મોકલી શકાશે નહિ. પાંચથાળા માટે કિંમત પૂજાવા.

તપસ્વીઓ માટે:- બહુ નખબાઈ આવી હોય શરીરને ટેકા રૂપે અકસીર દેશી દવા મોકલાશે. શા. માસિંગળ કપુરચંદ ૭૬, સુતારચાલ, મુખર્ષ-૨

શ્રી વીરતત્વ પ્રકાશક મંડળ-શિવપુરી

[સંસ્કૃત મહાવિદ્યાલય]

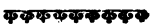
શ્રી વીરતત્વ પ્રકાશક મંડળ-શિવપુરી (મધ્યપ્રદેશ) દ્વારા સંચાલિત છાત્રાલય ૧૫ ઓગસ્ટ ૧૯૭૩થી પ્રારંભ કરેલ છે. આ સંસ્થા શાસનદીપક પૂ. મુનિરાજશ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજની પ્રેરણાથી સ્થાપાયેલ છે. આ મહાવિદ્યાલયમાં પં. શ્રી ભયરદાસ, શ્રી જયલિખ્જી જેવા મહાન વિદ્વાનોએ વિદ્યાભ્યાસ કરેલ છે.

થોડા વર્ષોથી આ સંસ્થા બંધ પડેલ હતી પણ સ્થાનિક સંઘના સહકારથી અને મુખર્જીની કમિટીની પ્રેરણાથી ચાલુ કરેલ છે. છાત્રાલયમાં ધોરણ ૮ થી આગળના અભ્યાસ માટે દાખલ કરવામાં આવે છે. આ મહાવિદ્યાલયમાં વિદ્વાનો તૈયાર કરવાની પણ સગવડ છે. વિદ્યાર્થીઓને ધાર્મિક તથા સંસ્કૃતના અભ્યાસ માટે સગવડ છે. આ સંસ્થામાં વી.ટી.પી. હાયર સેકન્ડરી સ્કુલ ચાલે છે. જે સરકાર માન્ય છે. ધોરણ ૧ થી ૧૧ સુધી દરેક વિષયો લેવામાં આવે છે. શિવપુરીમાં ડિગ્રી કોલેજ અને આઈ. ટી. આઈ પણ છે. કોલેજમાં અભ્યાસ કરવા ઇચ્છતા વિદ્યાર્થીઓને પણ પ્રવેશ આપવામાં આવે છે.

દાખલ થવા ઇચ્છતા વિદ્યાર્થીઓએ નીચેના સરનામેથી અરજી પત્રકો તથા માહિતી મંગાવી પ્રવેશ જલ્દી મેળવી લેવા વિનંતી છે. મર્યાદિત સંખ્યામાં વિદ્યાર્થીઓને દાખલ કરવાના હોઈ જલ્દી પ્રવેશ મેળવવા સંપર્ક સાધો.

સ્વતંત્ર કુવા ઉજાસવાળું મકાન, જૈન દેરાસર, સ્વતંત્ર હાઈસ્કુલ, અને ખીજી સુવિધા છે. ધાર્મિક અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થીને વીના લવાજમે દાખલ કરવામાં આવશે.

વિજ્ઞપ્તિ:

પૂજ્યપાદ આચાર્યપ્રવરો તથા પૂ. મુનિપુંગવો તેમ જ ગામેગામના શ્રી જૈન સંઘોને વિજ્ઞપ્તિ કરીએ છીએ કે: પર્વાધિરાજ પયુષ્ણ પર્વ પ્રસંગે આ સંસ્થાને અચૂક યાદ કરી “કુલ નહિ તો કુલની પાંખડી” મોકલવા પ્રેરણા કરશે અને મોકલશે.

લિ. ભવદીય,
શાંતિલાલ મગનલાલ શાહ
રૂપચંદ પન્નાલાલ ભજ્જશાળી
મંત્રીઓ

ટેકાણું :

શ્રી વિજયધર્મસૂરિ સમાધિમંદિર

રેલ્વે સ્ટેશન પાસે, શિવપુરી (મધ્યપ્રદેશ)

મહા ચમત્કારીક શ્રી નાગેશ્વર પાર્શ્વનાથ તીર્થ યાત્રાએ પધારી જીવન સાર્થક કરો

(ટ્રસ્ટ રજ. નં. ૧૩૩/૭૨-૭૩)

ભાગ્યશ્રી પાર્શ્વનાથ હાથ (૧૪ નવકૂટ)ની કાયા ધરાવતા હતાં, તે કાયા સમાન સેકંડો વર્ષની પ્રાચીન પ્રતિમા શ્રી નાગેશ્વર તીર્થમાં લીલવર્ણની સાત ફણાવાળી ઉભી શ્રી નાગેશ્વર પાર્શ્વનાથ પ્રભુની બિરાજે છે. દર સાલ હજારો યાત્રિકો આવીને દર્શન કરી જીવન સાર્થક કરે છે.

મુંબઈથી વડોદરા, રતલામ અને દિલ્હી રેલ્વે (બ્રોડગેજ) લાઈનમાં વિક્રમગઢ આલોટ, થુરીઆ, ચૌમહલા સ્ટેશનો આવેલાં છે.

ચૌમહલાથી નાગેશ્વર તીર્થ નવ માઈલ છે. ચોમાસામાં બેલગાડીની વ્યવસ્થા છે. ચૌમહલાની બાજુના સ્ટેશન તાલાવલીથી પગરસ્તો ચાલુ છે. આ બે રસ્તાઓ સિવાયના બધા રસ્તાઓ ચોમાસાના કારણે બંધ છે, જેની યાત્રિકોએ નોંધ લેવી.

આલોટથી જીપની, ચૌમહલાથી બસ સર્વિસની અને થુરીયાથી પગરસ્તાની સગવડ ચોમાસાને કારણે હાલ બંધ છે. મુંબઈથી આલોટનો અને દિલ્હીથી ગંગધારનો રોડમાર્ગ હાલમાં કંઈ ઉપયોગી નથી.

તીર્થ ઉપર ભોજનશાળા, ધર્મશાળાની સારી એવી વ્યવસ્થા છે.

—: નીચે જણાવેલ સીરનામે નાણાં મોકલવા વિનંતી છે:—

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર નાગેશ્વર પાર્શ્વનાથ તીર્થ પેઢી
(રાજસ્થાન) (જિ. જાલાવાડ) સ્ટે. ચૌમહલા, પો. ઉન્હેલ.

શ્રી વાડીલાલ ચત્રભુજ ગાંધી

નવરોજ કોસ લેન, પ્રદીપ નિવાસ, ઘાટકોપર, મુંબઈ-૭૭

શ્રી મનુભાઈ જેસીંગભાઈ ૫૪, મસ્કતી માર્કેટ, અમદાવાદ

* ક મ લ છા પ કે સ ર *

૧, ૨, ૩, ૫, ૧૦, ૫૦, ૧૦૦, ૨૫૦ અને ૫૦૦ ગ્રામના સીલબંધ પેકિંગમાં

આજનો ભાવ—૩૦૦૦) રૂપિયા પ્રતિ કીલો

સૂચના: અસલી કેસરનો ચૂરો નથી આવતો. તે રંગેલું ઘાસ હોય છે. અસલી ચૂરો લખવાવાળાના વિશ્વાસમાં રહેશો નહિં.

રાજસ્થાન ટ્રેડર્સ

૨૧૬ વડગાદી, મુંબઈ-૩.

ટેલીગ્રામ 'સત્ય કી જીત' ફોન: ૩૨૭૧૧૪, ૩૨૭૧૪૧

મહારામુન્દ (મ. પ્ર.)

આર્યપુત્ર શ્રી ઉદયસાગરજી ઠા. ૩ ની શુભનિશામાં અનેક ભવ્યાત્માઓએ વ્રત પચ્ચખાણ લીધા છે. પ્રવચન શૈલીથી પ્રભાવિત થઈ શહેરની અગ્રગણ્ય વક્તિઓ હંમેશા વ્યાખ્યાનનો લાભ લઈ રહેલ છે. ૧૬-૮-૭૩ થી અક્ષય નેષિ તપનો પ્રારંભ થતાં ઉત્સાહ સારો હતો. આ દિવસથી મહાઈ મહોત્સવ પ્રારંભ થયેલ છે.

સુધાના ઉપર : ગણિવર્ધ શ્રી હેમેન્દ્રસાગરજીને પોષ્ટેજ ટામી (મુ. ગાંઢ) કાઢવા માટે સુરતની જનરલ હોસ્પિટલમાં તા. ૨૩-૧-૭૩ ના દાખલ કરવામાં આવેલ. ઓપરેશન સફળ થયું હતું. હવે તબિયત સુધારા ઉપર છે. શીતલવાડી ઉપાશ્રમે પૂજ્ય શ્રી માજકાલમાં આવનાર હતા.

પુના : સોલાપુર બજારમાં મુનિશ્રી મતિવિજયજીની નિશામાં શાહ મોહનલાલ દેવરાજના માતુ-શ્રી પાનીબાઈના સ્વર્ગારોહણ અંગે શ્રા. શુ. ૧૩ ના શાંતિ-સ્નાન સાથેનો અઠાઈ મહોત્સવ ઉજવવામાં આવ્યો હતો. ક્રીયા માટે ડભોઈથી ડાહ્યાભાઈ અને ગવેયા મુંબઈથી આવેલ. ઉત્તરાધ્ય-યન સૂત્ર અને ઉપદેશ પ્રાસાદની વાચના ચાલુ હોઈ સંઘમાં ઉત્સાહ સારો છે. પચરંગી તપમાં ૧૦૦ ની સંખ્યા નોંડાઈ હતી. વાંદેડીવાળા શ્રી હીરા-ભાઈએ પારશુ કરાવી શ્રીફળની પ્રભાવના કરી હતી.

અમદાવાદ : ઉજ્જવલની ધર્મશાળામાં જી. શ્રી ધર્મસાગર-જીના વ્યાખ્યાનમાં આગમવાચના ઉમેશા અઢીથી ચાર સુધી ચાલતા ૧૦૦૦ થી ૧૨૦૦૦ની સંખ્યા લાલ લઈ રહી છે. તત્વ જિજ્ઞાસુઓ દૂર દૂરથી વાચનાને લાલ લેવા આવે છે. ઉમેશા ભાવુકો તરફથી મોઢાં કની પ્રભાવના થાય છે.

જૈન મરચન્ટ સોસાયટીમાં મુનિશ્રી અશોકસાગરજીની શુભ-નિશ્રામાં શ્રી નાગેશ્વર પાર્શ્વનાથના અઠમો થતાં ૧૦૦ની સંખ્યા થઈ હતી. રથયાત્રા ૧૨ બગી, રથ, હાથી, પાંજરાગણનું મંડળ વગેરેની શોભાયમાન બનેલ. આ વિસ્તારમાં આવી રથયાત્રા પ્રથમ જ નીકળેલ. નવકારમંત્રની આરાધના શરૂ થતાં ૨૦૦ની સંખ્યા નેડાઈ છે.

ચપલના (મંદાર) : મુનિ શ્રી બલભદ્રવિજયજીન ચાતુર્માસથી લોકો ધર્મપ્રવૃત્તિમાં સારો એવો લાલ લઈ રહેલ છે. જિનાલયને જિજ્ઞાસુઓ થઈ રહ્યા છે. આ અંગે અત્રેના શ્રાવણ ટીપ માટે બહારગામ ગયા હતા શ્રી સકળ સંઘ સહકાર આપે.

સિરોહી : આચાર્યશ્રી ભુવ-નસૂરીશ્વરજી મંઠી પુલનિશ્રામાં અન્વદિરનાં સામુદાયેક નવકાર મંત્રની આરાધના થતાં ૩૧૦ ભાવિકો નેડાયા હતા. સવારે સમુહસ્નાન, પ્રવચન આદિ થયેલ. એક ભાવિકે ખીરન એકાસણુ કારાવ્યા હતા. વ્યાખ્યાનમાં પ્રતિદિન સંખ્યા વધતી જાય છે.

જૈસલમેર પંચતીર્થીની યાત્રા કરી દુર્લભ માનવજીવન સફળ કરો

જૈસલમેર જુહારિયે, દુઃખ વારિયે એ, અરિહંત બિંબ અનેક, તીર્થ તે નમુ એ. — શ્રી સમયસુંદરજી મંઠી પંચતીર્થી : જૈસલમેર પંચતીર્થીમાં જૈસલમેર દુર્ગ, અમરસાગર, લૌદ્રવપુર, બ્રહ્મસર તથા પોકરણના જિનાલય છે. તેમાં ૬૦૦૦ પ્રતિમાઓ બિરાજમાન છે. વિશેષતાઓ : જૈન જગતમાં જૈસલમેર અનેક વિશેષતાઓથી પ્રસિદ્ધ છે.

- (૧) પ્રાચીન-ભવ્ય-કલાત્મક જિનાલય તથા પત્તા અને સ્ફટિકની પ્રતિમાઓ.
- (૨) શ્રી જિનભદ્રસૂરિ જ્ઞાનભંડાર, તાડપત્રીય ગ્રન્થ આદિ.
- (૩) પ્રથમ દાદાગુરુ આં શ્રી ૧૦૦૮ શ્રી જિનદત્તસૂરિજી મંઠી પછેડી, ચોલપટ્ટો અને મુહપતિ જે અગ્નિસંસ્કાર પછી પણ અક્ષુણ્ણ રહેલા છે.
- (૪) ચૌદમી સદીમાં મંત્રિત કરાયેલ અને તાંબાની શલાકા લગાડેલ શ્રી જિનવર્ધનસૂરિજી દ્વારા પ્રતિષ્ઠિત થયેલ જિનપ્રતિમાજી તથા ભૈરવજીની મૂર્તિ.
- (૫) અનેક દાદાવાડી, ઉપાશ્રય, અધિષ્ઠાયકદેવના દેવસ્થાનો તથા પટવાની હવેલીઓ આદિ જોવાલાયક સ્થળો.

(૬) લૌદ્રવપુરનાં અધિષ્ઠાયક દેવ પણ બહુ જ ચમત્કારિક છે. ભાગ્ય-શાળીઓને કોઈ કોઈવાર દર્શન આપે છે.

સુવિધાઓ : યાત્રિકો તથા શ્રીસંઘોને રહેવાની પુરી સગવડ છે. રાજ-સ્થાનની મરુભૂમિમાં આ સ્થળ હોવા છતાં અહીં પાણી અને લાઈટની પુર્યું વ્યવસ્થા છે. ઉપરાંત, શ્રદ્ધાળુ દાનવીરો દ્વારા કાયમી તિથિના સહયોગથી પ્રતિદિન ભોજનશાળા ચાલે છે.

જવા-આજીવના સાધનો : જૈસલમેર પહોંચવા માટે જોધપુર મુખ્ય કેન્દ્ર છે. તે ભારતના વિવિધ ભાગો સાથે અવરજવરના સાધનોથી નેડાયેલ છે. જોધપુરથી દિવસના બે વખત બસ જાય છે અને રાત્રે ૧૦ વાગે ટ્રેઈન ઉપડે છે, જે સવારે ૮ વાગે જૈસલમેર પહોંચાડે છે. અમરસાગર, લૌદ્રવપુર તથા બ્રહ્મસર જવા માટે નિયમિત બસની સગવડતા મળે છે.

નોંધ : અમરસાગર અને લૌદ્રવપુરના જિનાલયોનું જીજ્ઞાસુકાર્ય સં. ૨૦૨૮ના શ્રાવણ સુદ ૫, તા. ૧૪-૮-૭૨થી શરૂ થઈ ગયેલ છે.

આપને નમ્ર વિનંતી છે કે આ પુન્યક્ષેત્રની પંચતીર્થીની યાત્રા કરી અને ભંડારોના દર્શન કરી દુર્લભ માનવજીવન સફળ કરો.

નિવેદક : નેમચંદ જૈન (પ્રચારમંત્રી, જૈન ટ્રસ્ટ.)
C/o. મે. જૈન્સ કું. ૧૦૧ યશવંત પ્લેઈસ, ચાણક્યપુરી, નવી દિલ્હી-૧૧
ફોન : ૬૨-૨૬૨૦૩૬, ફુકાન-૬૨૫૩૭૬.

નિવેદક : માનમલ ચૌરડિયા (વ્યવસ્થાપક)
શ્રી જૈસલમેર લૌદ્રવપુર પાર્શ્વનાથ જૈન દેરાસર ટ્રસ્ટ
તાર : જૈન ટ્રસ્ટ] જૈસલમેર (રાજસ્થાન) [ફોન : ૩૦

ઘાટકોપર : પૂ. સાધ્વીશ્રી હેમલતાશ્રીજી ૬. ૪ની નિશામાં આય'બીલ તપ છઠ્ઠ તપ, પંચ જ્ઞાનનાં પાંચ દિવસ, તથા અરિ-હંતપદનાં જનપ પ્રહિત ત્રણ એકા-સણા, અષ્ટકંસિદ્ધન ઇલાદિ અનેકવિધ તપશ્રયામાં ભાવીકા સારી સંજ્યામાં જોડાયેલ. તા. ૫-૮-૭૩નાં પાખાઈ ભીમશીનાં તપનાં અનુમોદન થૈ શાહ ભીમશી ખેતશી કચ્છ-મોરાવાલા તરફથી શ્રી સિદ્ધચક્ર માપૂજન લણાવવામાં આવેલ. તે સમયે જીવદયામાં સારી રકમ થયેલ. દરરોજ બા. બ્ર. પ. પૂ. સ. રત્નરેખાશ્રી ધર્મરત્ન પ્રકરણ અને માનતુંગ માનવતી ચરિત્ર ધણાવટથી વિવેચન કરતાં રોચક પૈલીમાં ફરમાવી રહ્યાં છે. શ્રેતાગણ સારી સંજ્યામાં લાભ મેળવે રહ્યાં છે.

ધ્વજવંદન શ્રી મુખર્ધ જૈન સ્વયંસેવક પંડિતની પ્રભાત ફેરી ૧૫મી ઓગસ્ટના બેન્ડ સાથે વાજતે ગાજતે નીકળેલ. બાદ શ્રી વરધીલાલ વમળશી શાહે ધ્વજવંદન કયું હતું. સંસ્થાની આજની સભાએ ચાતુ વર્ષે આવન પૂરા થતાં હોઈ શ નદાર ઉજવણી કરવાનું નક્કી કરેલ.

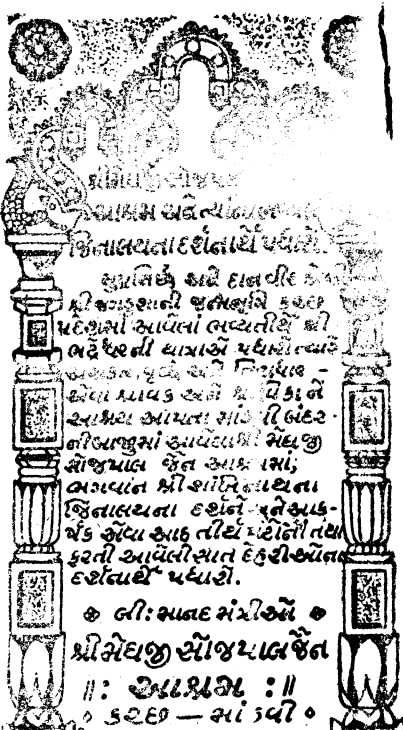
હરસોલ : પં શ્રી સ્વયંપ્રભ વિજયજી ગણિ સુવાચનાં રૂ. ૪૦૦ની ઉદયમણી પૂર્વક શરૂ કરેલ છે, વિવિધ પ્રભાવનાઓ આદિ થાય છે.

વીના મુદ્રા : લઘુ તથા બહુ શાંતીસ્નાત્રમાં જરૂરી ચીજોની યાદી પોસ્ટેજના ૦.૨૦ પૈસા મોકલવાથી વીનામૂલ્યે મળશે. શાઈન્દુલાલ મગનલાલ પાલેજી તાળા, રાધનપુરી બનર, ભાવનગર-૧

સિરોહી : મુનિશ્રી જયપદ્મ વિજયજીની શુભ નિશામાં ચૌમશી ચૌદશના પૌષધ સારા થયા હતા. પેથડશા અને વિક્રમ ચરિત્ર, 'શ્રી ચંદ્રકેવલી' ચરિત્રો વ્યાખ્યાનમાં લોકાગચ્છ ઉપાશ્રયે વંચાઈ રહેલ છે.

રૂ. ૫૦૦૧૧૧નું દાન : સ્વ. શ્રી ચુનીલાલ નારણદાસ વોરાના સ્મરણાર્થે શ્રી મહુવા યશોવૃદ્ધિ જૈન બાળાશ્રમ- (મુખર્ધને) ને રૂ. ૫૦૦૧૧૧ના સ્કોલરશુનું દાન તેમના ધર્મપત્ની ચંપાબેન ચુનીલાલ વોરા અને અન્ય સંબંધીઓ તરફથી મળેલ છે. જેનો સંસ્થાએ સાભાર સ્વીકાર કરેલ. બાળાશ્રમ-મુખર્ધની સામાન્યસભા તા. ૧૯-૮-૭૩ના શ્રી તાલધ્વજ જૈન વિદ્યાર્થીશૃદ્ધ હોલમાં વ્યવસ્થાપક સમિતિ તેમજ ટ્રસ્ટીઓની ચૂંટણી કરવા મળેલ.

પાલનપુર : આજશ્રી રાજેન્દ્ર-સૂરીધરજીની નિશામાં શ. પાર્શ્વનાથના અકુમ્ભો ૧૪૧ થતાં લણ-શાળી કનૈયાલાલભાઈએ પારણા કરાવી રૂ. ૧ની પ્રભાવના આપી હતી. શ્રા. શુ. ૧ થી નવ એકાસણાના તપમાં રૂપજીની સંજ્યા જોડાઈ હતી. તેઓને હંમેશા વિવિધ પ્રભાવનાઓ થતી હતી. છેલ્લે કટાસણા તથા મુહપત્તાની પ્રભાવના થયેલ. સવા લાખ નવાકારમંત્ર તપમાં રૂપજીની સંજ્યા જોડાઈ છે. વિવિધતપશ્રયાઓ ચાલી રહી છે.

જિનાલયના દર્શનાર્થે પધારો.
સુખમિત્રે કાલે દાલવીરે
પ્રદેશમાં આવેલાં ભવ્યતીર્થે શ્રી
મદેશ્વરી ધ્યાનથી પધારી આવો
અમરકાંત, પૂર્વે સુધી નિર્મિત -
એવા પ્રાચીન અને મહાવીર -
સામ્રાજ્ય આવતા માર્ગે પીઠેર
જિનાલયમાં આવેલાં મેદજી
મોજપાલ જેલ આશ્રમ,
મગધાન શ્રીશરિફાવાલા
જિનાલયના દર્શનને આકર્ષ-
કેલ એવા આજ તીર્થે પધારો તથા
કરતી આવેલી સાત દેહરીઓના
દર્શનાર્થે પધારો.

● બી: માલદ મંત્રીઓ ●
શ્રીમેદજી મોજપાલજેલ
||: આશ્રમ ||
૦ ૬૨૬૧ - માં ૬૫૦

રાજસ્થાનમાં આવેલા
નાકોડા તીર્થે
અવરજ પધારો.
સાલાશા અને એવાની બહેનોએ
ભતાવેલા શ્રીકૃષ્ણદેવશ્રીશંતી-
સાથના તેમજ પ્રાચીન પાર્શ્વનાથજી
ના મૂળતાલકતા ભવ્ય દેરાસરે
અમે આવેલા છો.
પાલનપુરથી ભીલડીયાજી
સમઘડી થઈ ભાલોતરા સ્ટેશન
જવાય છે. સ્ટેશન ઉપર પેઠોની
સુંદર સગવડવાળી ધર્મશાળા છે.
● શ્રી જેલ પ્વેતામ્બર ●
નાકોડા પાર્શ્વનાથ તીર્થ
મુ:સેવાતગર.સ્ટે-વાવોતરા(રાજ)

જેન આગેવાનનું

દુઃખદ અવસાન

મુંબઈ શહેરના આગેવાન ઉદ્યોગપતિ અને સતત દાનને પ્રવાહ વહેવડાવનાર જેન સદ્ગૃહસ્થ શેઠ શ્રી શાંતિલાલ ચુનીલાલ કપાશી (જે. પી. મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય) તા. ૧૮-૮-૭૩ના રોજ સવારે ૧૦ કલાકે સ્વર્ગવાસી થયા છે.

તેઓ શ્રી ચુડા (સૌરાષ્ટ્ર)ના વતની હતા અને મુંબઈ શહેરમાં “ રૂપી ક્રાઇ બિલ્ડર્સ ”ના નામે સંસ્થા ઉભી કરી. તેમની કાર્યકુશળતા અને પ્રમાણિકતાના ઉદાત્ત ગુણોથી સંસ્થાએ વિકાસ સાધ્યો અને દેશ વિદેશમાં ખ્યાતિ પ્રાપ્ત કરી. દેશના નિકાસ ક્ષેત્રે અપ્રતિમ સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરી છે.

તેમના પત્ની શ્રીમતી કમળાબેન કપાશીની ધાર્મિક પ્રેરણાથી અનેક ઉદાર સંખાવતો મુંબઈ શહેરમાં તેમજ સૌરાષ્ટ્રમાં કરવાથી અનેક કુટુંબોને રાહત પહોંચી છે. તેઓશ્રીની માનવતાભર્યા સ્વભાવથી અનેક કુટુંબોમાં ઘેરી શોકની લાગણી પ્રવર્તી છે. ઘણીએ ધાર્મિક તેમજ સામાજિક સંસ્થાઓ સાથે તેઓ સંકળાયેલા હતા તેથી તમામ સંસ્થાઓને ન પૂરી શકાય તેવી ખોટ પડી છે. શાસનદેવ સદ્ગતના આત્માને શાંતિ અર્પે. તેના કુટુંબ પર આવી પડેલ દુઃખમાં અમો હમદર્દી પાઠવીએ છીએ.

કાળધર્મ પામ્યા

ઘાણેરાવમાં આચાર્યશ્રી હિમાચલસૂરીશ્વરજીના આજ્ઞાવર્તી સાધ્વીજી લાભશ્રીજી અશાઝ શુદ્ધિ ૧૦ (મારવાડી)ના ૧-૩૦ વાગે રોધે ચારિત્ર પાળ્યા બાદ ૮૦ વર્ષની ઉંમરે સમાધિપૂર્વક કાળધર્મ પામેલ છે. સંઘે સેવા સારા પ્રમાણમાં કરી હતી.

ચિત્તોડગઢમાં આ. શ્રી નીતિસૂરિજીના સમુદાયના પ્રવર્તક મુનિશ્રી સોમવિજયજી મ.ના વયોવૃદ્ધ શિષ્ય મુનિશ્રી ઉમેદવિજયજી તા. ૧૬-૮-૭૩ના રોત્રીના ૧૦ વાગે ૭૦ વર્ષની ઉંમરે કાળધર્મ પામ્ય છે. છેલ્લા થોડા વખતથી પૂ. મુનિરાજશ્રી અસ્વસ્થ રહેતા હતા અને નઠવાડયાથી તખીયત વધુ નરમ રહી હતી. અત્રેના ગુરુકુળના સ્થાપક મુનેશ્રીના કાળધર્મથી આજીવનમાં શોકની લાગણી પ્રસરી ગઈ હતી. તા. ૧૮મીના સ્મશાનયાત્રા નિકળતા આજીવનના ગામોમાંથી ઠીક સંજ્યા એકઠી થઈ હતી. પૂજ્યશ્રીની સ્મૃતિ અર્થે એક દેવકુલીકાળનાવવાનો સંઘે અને ગુરુકુળના કાર્યકર્તાઓએ નિર્ણય લીધો હતો. આ સમયે ૩-૪ હજાર જેવી રકમ પણ એકઠી થવા પામી હતી. સાંજના શોકસભા ભરી શ્રદ્ધાંજલી અર્પવામાં આવી હતી.

શ્રી કપુરચંદ નેમચંદ મહેતાનું દુઃખદ અવસાન

સ્પષ્ટ વક્તા, નવી પેઢીને સાહસ, પરિશ્રમ અને પુરુષાર્થના ગુણો આપવાની ઈચ્છાવાળા શ્રી કપુરચંદ નેમચંદ મહેતાનું તા. ૨૦-૮-૭૩ના હૃદય બંધ પડી જવાથી ૭૩ વર્ષની વયે મુંબઈમાં દુઃખદ અવસાન થયેલ છે.

સૌરાષ્ટ્રના નાન એવા વડાલ ગામે સામાન્ય સ્થિતિના ધર્મપરાયણ કુટુંબમાં શ્રી કપુરચંદ નેમચંદ મહેતાનો જન્મ થયો હતો. મૂળ જોતપૂરના વતની. થોડું શિક્ષણ પ્રાપ્ત કરી વ્યાપાર અર્થે બેંગલોર ગયા હતાં. ત્યાંથી મુંબઈ આવ્યા.

પોતાની ઉગતી અવસ્થામાં, પ્રતિકુળ સંનેગોને, પોતાના પુરુષાર્થ તથા શુદ્ધિથી અનુકુળ બનાવી મુંબઈ જેવા ક્ષેત્રમાં લક્ષ્મીનંદનની પંક્તિમાં બિરાજવું તે કંઈ નાની-સૂની વાત નથી. શ્રીયુત કપુરચંદભાઈએ આ સાહસ પ્રથમ નોકરી અને બાદ વ્યાપાર કરીને હાસલ કરેલી. તેઓ મુંબઈ, કલકત્તા, સિકંદ્રાબાદ, બેંગલોર અને ગૌહતી વગેરે સ્થળોની મોટી મોટી ૨૬ કંપની-

ઓનું સંચાલન કરી રહ્યા હતા.

નતમહેનત અને પોતાની આવડત-હોંશીયારીથી ધન રળવું એ જેમ એક ગુણ છે તેમ એ ધનને પોતાના હાથે છૂટથી ઉદારતાપૂર્વક વાપરી જાણવું એ એનાથી વધુ મોટો ગુણ છે. સંપત્તિ તો ઘણાંયને મળે છે પણ મળેલ તકનો લાભ લઈ લેવાની આવી ચકોર અને દીર્ઘદષ્ટિ બહુ ઓછાને સાંપડે છે. તેમણે દાન આપવા સાથે સાથે તેનો ઉપયોગ યોગ્ય થાય છે કે કેમ ? તેની સાવધાની રાખતા હતા. સ્વભાવે કોઈ વખત સ્પષ્ટ વક્તાના કારણે આકરા થઈ જતાં, કોઈકને ગમતા નહિં, પણ તે સમયે તેમના મનમાં સરળતા સિવાય અન્ય કંઈ હોતું નહિ.

આજ સુધીમાં તેઓએ લાખોની નહિ બદકે કરોડોની કમાણી કરીને ધાર્મિક અને શૈક્ષણિક ક્ષેત્રે લાખો રૂપિયાનું દાન કર્યું હતું. જેવા કે, શૈક્ષણિક ક્ષેત્રે શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયને રૂ. અઠી લાખ, શ્રી સંયુક્ત જૈન વિદ્યાર્થી વસતિગૃહને રૂ. ત્રણ લાખના બોન્ડ, શ્રી જૈન વિદ્યા પ્રસારક મંડળ-ગીચવડને ઈન્ડસ્ટ્રીયલ ઈન્ડસ્ટ્રીયુટ શાળાનું રૂપ આપવા માટે રૂ. એક લાખ, શેઠ નેમચંદ કચરાભાઈ તથા માતુશ્રી લાડકીબાઈ નેમચંદ બોડાંગ-જેતપુર, તખીબી ક્ષેત્રે શ્રી શાંતાબેન ઝવેરચંદ નેમચંદ મહેતા જૈન ક્લીનીક અર્થે રૂ. દોઢ લાખ, મજેવડીમાં પ્રસુતિગૃહ અને આ ઉપરાંત શ્રી મોહનલાલજી જૈન લાઈબ્રેરી-મુંબઈને રૂ. પચ્ચીશ હજારનું દાન આપેલ. સામાજિક ક્ષેત્રે મધ્યમર્ગના કુટુંબોને માર્ટેશી નેમચંદ કચરાભાઈ અને લાડકીબાઈ નેમચંદ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટની સ્થાપના કરી રૂ. પાંચ લાખથી વધુ ખર્ચ કરી સસ્તા ભાડાના પકાનો બનાવ્યા. પોતાના રોકડની સીનેમા પાસેના મહેતા મહેલ ને મહેતા ચેરીટી ટ્રસ્ટ માટે આપી દીધેલ છે. જેની વાર્ષિક આવક રૂપિયા આઠ લાખ થાય છે, જે ધર્મદા કાર્યો માટે વપરાય છે. ગયા વર્ષના દુષ્કાળ દરમિયાન પોતાના વડાલ ગામમાં રાહત અર્થે ખર્ચવા રૂ. ચાર લાખ આપ્યા હતા.

સમાજને વિચારશીલ, સેવાભાવી, ઉદ્યમી, સંસ્કારશીલ દાનવીરની જોટ પડી છે. શાસનદેવ સ્વર્ગસ્થના આત્માને શાંતિ અર્પે. તેમના કુટુંબ પર આવી પડેલ દુઃખ બદલ સહાનુભૂતિ પાઠવીએ છીએ.

તેઓશ્રીની જેમ જ તેમનાં બન્ધુઓ શ્રી ઝવેરચંદ નેમચંદ મહેતા તથા શ્રી કેવલચંદ નેમચંદ મહેતા ચકોરદષ્ટિ ધરાવતા સખાવતપ્રેમી શ્રીમંત મહાનુભાવો છે, જનસેવા, સમાજસેવા અને ધર્મસેવાના કોઈ ને કોઈ સત્કાર્યમાં તેઓ પોતાની સંપત્તિ હોંશપૂર્વક અર્પણ કરીને પોતાના ધનને અને જીવનને કૃતાર્થ કરતા રહે છે. સારા કામ માટે સખાવત એ જાણે એમના કુટુંબનો જીવનનો આનંદ અને સહજક્રમ બની ગયેલ છે.

તાલેવજ

તીર્થમાં

તપશ્ચર્યા

આચાર્યશ્રી રૂચકચંદ્રસૂરી-શ્વરજી વ્યાખ્યાનમાં ભગવતીજસૂત્ર વાંચન કરી રહેલ છે. અષાઠ વદી (૧૪-૦))નાં છઠ્ઠી તપશ્ચર્યા રરપ થયેલ. અત્તરવાયણા સંઘના ભાઈઓ તરફથી તથા પારણા શાહ શાંતિલાલ કુલચંદ-ભાઈ તરફથી થયા હતા.

મેક્ષતપ, શ્રા. શુ. ૪ થી ૧૧ નાં થતાં ૬૦ ભાઈઓ-બહેનોએ લાલ લીધો હતો. તેનાં પારણા શાહ મણીલાલ ગુલાબચંદ તરફથી થયા હતા. રૂ. ૧) મુજબ પ્રભા; વના કરી હતી. શ્રા. શુ. પનાં ૧૦૮ આયબીલ શેઠ રમણીકલાલ અમૃતલાલ નાણાવટી તરફથી થયા હતા. શ્રા. શુ. ૧૨ના શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનાં ૧૦૮ નામનાં અભિષેકની મહાપૂજા, સ્વ. શાહ હીમતલાલ ગુલાબચંદ કામરોળ-વાળા તરફથી ઉપાશ્રયમાં ભણાવી પ્રભાવના, અંગરચના થયેલ. સંગીતકાર પાલિતાણાથી આવેલ. આ તપશ્ચર્યાઓ ઉપરાંત માસ-ક્ષમણ-૪, સોળભથ્થા-૮, પંદર ઉપવાસ-૧૦ શરૂ થયેલ છે.

શ્રા. વ. પનાં પાંચસો કલ્યાણકની આરાધના નિમિત્તે એકા-સણા શાહ લાલચંદ હીરાચંદ મોરચંદવાળા તથા અન્ય ભાઈઓ તરફથી થયેલ.

મહેસાણા જૈન પાઠશાળા

શ્રીમદ્ યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળાના વિદ્યાર્થીઓને ઉત્સાહિત કરવા એક ઈનામી સમારંભ આચાર્યશ્રી વિશુધત્રલસૂરીશ્વરજીની નિશ્રામાં તા. ૧૫-૮-૭૩ના યોજવામાં આવ્યો હતો. મંગળાચરણ, આમંત્રણપત્રિકા વાંચન, સ્તુતિ, વાર્ષિક રિપોર્ટ વાંચન કર્યા બાદ ગૃહપતિ શાંતિલાલ મહેતાએ પરીક્ષકોના અભિપ્રાય સહી સમક્ષ વાંચી સંભળાવ્યા હતા. પરીક્ષક વાડીલાલ, પંડિત શીવલાલભાઈ પાટણવાળા, પંડિત પુષ્પરાજી, સંસ્થાના માન સેક્રટરી શ્રીયુત ચીમનલાલ અમરતલાલ શાહે ડાહ્યાગાયિત વક્તવ્યો કરી સંસ્થાની સંઘોપયોગી પ્રાપ્તિઓનો ખ્યાલ આપ્યો હતો. શ્રીમાન શેઠશ્રી શ્રેણીકભાઈ કસ્તુરભાઈ તથા શેઠ શ્રી. રમેશભાઈ બકુભાઈ તરફથી પંડિતો તૈયાર કરવાની યોજના માં બે વિદ્યાર્થીઓને દરેકને માસિક રૂ. ૧૫૦૦ સ્ટેન્ડરડીય આપવામાં આવે છે. તેવી જાહેરાત માનદ્ મંત્રીશ્રીએ સભામાં કરી હતી. શ્રી

મહેસાણા સંઘના ટ્રસ્ટી શ્રીયુત ચંપકલાલ પ્રભુદાસ મણીયારના શુભ હસ્તે રૂ. ૧૧૩૮૭ ની રોકડ રકમનું ઈનામ વહેંચાયું હતું. જેમાં મુખ્યઈવાળા શ્રી ચીમનલાલ પાલિતાણાકરની પ્રેરણાથી શેઠ શ્રી જીવતલાલ પ્રતાપશીભાઈ મારફત શેઠશ્રી શાંતલાલ ખેતસીભાઈના ટ્રસ્ટમાંથી રૂ. ૫૦૦૦, રાજનગર વાર્ષિક ઈનામી પરીક્ષાની સંસ્થા તરફથી રૂ. ૧૭૧૭ અને શેઠ ચંપકલાલ મણીયાર તરફથી રૂ. ૫૧૭ ઈનામ ખાતે સંસ્થાને ભેટ મળ્યા હતા. આચાર્યશ્રીએ સમ્યગ્જ્ઞાન વિષયક મનનીય વ્યાખ્યાન આપ્યા બાદ સભા વિસર્જન થઈ હતી.

અઢાર અભિષેક : અમદાવાદ નવરંગપુરામાં શ્રી સરસ્વતી જૈન છાત્રાલયના ધર દહેરાસરમાં મુળનાયક આદિ જિનબિંબોને અઢાર અભિષેકની ક્રિયા આશ્રી માનદેવસરિજીની નિશ્રામાં અ. વદિ ૧૦ ના ધામધૂમ પૂર્વક ઉજવાઈ હતી. શ્રી બચુભાઈ વાડીલાલ તરફથી પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી.

★ પ્રાચીન-ચમત્કારિક યાત્રાધામ મહુવા

★ શહેરની અગત્યની જરૂરિયાતને

★ જૈન સમાજ પૂરી કરશે.

એ ઈંટનો રૂપિયો એક મુજબ યથા શક્તિ ફાળો નોંધાવી યાત્રિકો-ભાવિકોને ઉતરવા માટેની ધર્મશાળા બનાવવાના કાર્યમાં સહકાર આપો.

ગુજરાતના પ્રાચીનધામ મધુમતી નગરી-મહુવામાં શ્રી જીવતસ્વામી (મહાવીરસ્વામી)ના પ્રતિમાજી બિરાજમાન છે. શ્રી નંદીવર્ધને ભરાવેલ આ પ્રતિમાજી કશિલાથી લવાયેલ છે. આ પ્રાચીન-ચમત્કારિક પ્રભુજીના દશનાથે હજારો નહિં પણ લાખો યાત્રિકોના ધર્મચક્ષુ રહે છે. યાત્રિકોને ઉતરવા માટે ધર્મશાળા ન હોઈ, હાલ જૈન ભોજનશાળાએ મકાન ભાડે રાખીને ધર્મશાળા માટે મકાન બનાવવાની અગત્યની જરૂરિયાત હોઈ જૈન સમાજના સખી ગૃહસ્થો જરૂર ફાળો મોકલાવી આપે. અત્યાર ભુધીમાં છુટક છુટક રૂ. ૨૫૦૦૦ જેવી રકમ એકઠી થઈ છે. વધુ રકમની જરૂરિયાત હોઈ એક ઈંટનો રૂ. ૧ મુજબ યથાશક્તિ ફાળો મોકલાવી આપવા વિનંતી છે.

મદદ મોકલવાનું સ્થળ :-

લી.

મહુવા તપગચ્છીય જૈન સંઘની પેઢી

૬. જૈન દેશવર પાસે, મહુવા.

બાણુલાલ વનમાળીદાસ
હિંમતલાલ માવજીભાઈ

* ટીપેટી સરોવર ભરાય અને કાંકરે કાંકરે પાળ બંધાય, તેવી આ યોજનાને પુષ્ટિ મળે એવી આશા.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય

અભ્યાસ ઉત્તેજનાથે ૭૩—૭૪ની આર્થિક સહાય

યુગવીર આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજની પ્રેરણાથી શરૂ થયેલ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય મુંબઈ, અંધેરી, અમદાવાદ, પૂના, વડોદરા, વલ્લભ વિદ્યાનગર અને ભાવનગરના વિદ્યાર્થી-ગૃહોમાં રહેતા લગભગ ૭૦૦ વિદ્યાર્થીઓને ઉચ્ચ શિક્ષણ માટે સહાય અને સગવડ આપે છે. તે ઉપરાંત ૧૯૭૩-૭૪ માટે ઉચ્ચ શિક્ષણ લેતી બહેનોને રૂ. ૨૨,૩૦૦/ વિદ્યાર્થીગૃહો બહાર રહી ઉચ્ચ અભ્યાસ કરતાં વિદ્યાર્થીઓને રૂ. ૨૯૦૦૦/ ખેડા જૈન વિદ્યાર્થી ઉચ્ચ શિક્ષણ લોનસ્કોલરશિપ રૂ. ૯૨૫૦/ શ્રી સારાભાઈ મગનભાઈ મોદી ફંડ-માંથી માધ્યમિક અને ઉચ્ચ શિક્ષણ માટે રૂ. ૨૫૬૧/ અને પરદેશ અભ્યાસ માટે રૂ. ૩૪૦૦૦/ મળી કુલ રૂ. ૯૭,૧૧૧/ની આર્થિક સહાય શિક્ષણના ઉત્તેજનાથે

મંજુર કરેલ છે.

યુગદૃષ્ટિ આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજની જન્મશતાબ્દી ત્રણ વર્ષ પહેલાં ભારત ભરમાં ઉજવાઈ. તે પ્રસંગે ઉપયોક્ત-તેમના નામના ટ્રસ્ટની રચના થઈ હતી. આ ટ્રસ્ટમાંથી અખિલ ભારતીય ધોરણે ઉચ્ચ અભ્યાસ કરનાર જૈન વિદ્યાર્થીઓ અને વિદ્યાર્થીનીઓને નિયત લોન સ્કોલરશિપ આપવામાં આવે છે. ૧૯૭૩-૭૪ના વર્ષ માટે રાજસ્થાન, મદ્રાસ, હરિયાણા, પંજાબ, બંગાલ, મહારાષ્ટ્ર, ગુજરાત અને બીજા પ્રાંતોમાંથી ૧૮૭ અરજીઓ મળી હતી. તા. ૨૫-૭-૭૩ના રોજ મળેલ ટ્રસ્ટીઓની સભામાં ૭૬ માલુ વિદ્યાર્થીઓને રૂ. ૫૧૨૦૦૭ અને આ વર્ષે નવી અરજી કરનાર ૮૧ વિદ્યાર્થીઓને રૂ. ૬૦,૭૫૭ની રકમ મંજુર કરતાં કુલ રૂ. ૧,૧૧,૯૫૭ની રકમ આપવાનું નક્કી કરેલ છે.

Tele Phone : 2081, 2082, 2083
Gram : "SUREND"

Telex ; 2 2 8
Coad : MONKEY-CB

TRIBHOVANDAS VENDRAVAN & BROS.

POST BOX 141
COIMBATORE - 1

Agents for :—

- The Imperial Chemical Industries, (India) P. Ltd. ● M/s. Esso Standard Eastern Inc. ● The Tata Oil Mills Co. Ltd. ● M/s. Parry & Co. Ltd.
- The Imperial Tobacco Co. of India Ltd. ● M/s. Johnson of India Ltd.
- The East Asiatic Co. (India) Pvt. Ltd. ● Fertilizers & Chemicals Travancore Ltd. ● Cement marketing Co. of India Ltd.

: BRANCHES :

■ PALCHAT ■ POLLACHI
■ UDAMALPET ■ METTUPALAYAN ■ TIRUPPUR
■ DHARAPURAM ■ KANGAYAM

પર્વાધિરાજના પવિત્ર દિવસોમાં દાન આપવા યોગ્ય સંસ્થા

શ્રી શાંતિચંદ્ર સેવા સમાજ-અમદાવાદ

ગુજરાતભરમાં છેલ્લા ૪૫ વર્ષથી જનશાસન અને સમાજઉત્કર્ષના કાર્યો કરનારી આ એક જ સંસ્થા છે....સંસ્થાની સેવામય પ્રવૃત્તિઓ.....

(૧) સાધર્મિક લક્ષિત :— ૩૦૦ કુટુંબો પાસે સંસ્થાના પેલા ફોર્મ ઉપર અરજીઓ લઈ મદદ આપે છે. ચલુ સાલમાં અષાઠ સુદ-૧૫ સુધીમાં સાધર્મિક લક્ષિત ક્ષેત્રમાં રૂ. ૧૨૦૦/-ની ઉપજ અને ૨૨૦૦૦/-પર્યાંત મદદ કરી છે. બહારગામના કુટુંબોને પણ મદદ કરે છે. ઉપજ કરતા રૂ. દસ હજાર વધુ ખર્ચાઓના છે.

(૨) શિવજીકામના જાણકારને માસીક હપ્તેથી શીવજીનાં સંચા અપાવી ઉઘમે લગાડે છે. ૧૪૦ સંચા રકમ દાનથી મેળવી આજ સુધીમાં ૪૮૪ ભાઈ-બહેનોને શીવજીના સંચા અપાવ્યા છે. એક રચાની રકમ દાનમાં રૂ. ૪૧૨/- લેવાય છે.

(૩) ટાઈપ મશીનો માસિક હપ્તેથી અપાવવા.

ટાઈપ કામ જાણનારને રોજ આપવા ટાઈપ મશીનો માસિક હપ્તેથી અપાવે છે.

પાંચ દતારો તરફથી એકક ટાઈપની રકમ દાનમાં મળતા પાંચ જણને ખાત્રી લઈ માસીક રૂ. ૫૦ના હપ્તેથી વસુલ લેવાની શરતે અપાવ્યા. જેઓ ઘેર બેઠા કામ મેળવીને રૂ. ૩૦૦/- ની આવક મેળવી શકે છે.

ટાઈપની માટેનું દાન રૂ. ૨૫૦૦ પર્યાંત લેવાય છે. દર ચાર વર્ષ બીજી વ્યક્તિને લાભ અપાય છે.

(૪) તિર્થધામોમાં મેડીકલ કેન્દ્રોનું સંચાલન.

આપણુ ૩૫ તિર્થધામોમાં મેડીકલ કેન્દ્રો દ્વારા દર્દીઓને સારવાર આપવામાં સારવારના સાધનો અને દવાઓના મફત લાભ આપે છે.

વાર્ષિક ખર્ચ રૂ. ૧૨૦૦૦૦ખરહજાર ઉપરેનું છે. કાયમી ખર્ચના નિભાવમાં ઉદાર હાથે દાન આપો.

(૫) રૂંગા જીવોને અભયદાન. (૬) માનવરાહત ક્ષેત્ર. (૭) લાયબ્રેરી. (૮) સંસ્થાના કાયમી ખર્ચના નિભાવ માટે.

સંસ્થાના સંચાલકોએ શ્રી સાધર્મિક લક્ષિત ક્ષેત્ર તેમજ મેડીકલ ક્ષેત્ર માટેની ટીપ શરૂ કરી છે. ખૂબ પ્રવૃત્તિ માટે રૂ. ૧૭૦૦૦ ઉપરાંત એકત્ર કર્યા છે. ઉપરોક્ત કાર્યો માટે આપનો ઉદાર હાથ લખાવો.

લી. સેવકો :

મેનેજિંગ ટ્રસ્ટીઓ :—

શ્રી રમણલાલ મોહનલાલ શેરદલાલ

શ્રી રમણલાલ ચીમનલાલ કોલસાવાલા

શ્રી છોટાભાઈ નરસીદાસ દોશી

ફેવરીટવોચ કંપનીવાળા

શ્રી રસીકલાલ અનુભાઈ શેઠ

શ્રી કલ્યાણભાઈ મયાભાઈ શેઠ

શ્રી શાંતિલાલ જગાભાઈ — માનદ મંત્રી

શ્રી મહેન્દ્રભાઈ ખાલાભાઈ — સહ મંત્રી

સંસ્થાને મદદની રકમ નીચેના સરનામે મોકલો :—

શ્રી શાંતિચંદ્ર સેવા સમાજ

પ્રમુખ : રમણલાલ મોહનલાલ શેરદલાલ

C/o. ૨૨૭૮/૪ આર. એમ. શાહની કંપની

માણિક્યોડ—અમદાવાદ.

વડોદરામાં અનેરી તપસ્યાનો પ્રારંભ

શાંતમૂર્તિ આચાર્યશ્રી વિજયસમુદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ આદિ વિશાળ સાધુ-સાધ્વીજી સમુદાય ચાતુર્માસ વડોદરામાં શ્રી આત્માનંદ જૈન ઉપાશ્રયમાં ખિરાજે છે. ચાતુર્માસમાં દરિદ્ર હરણતપ, નવલાખ નવકાર મંત્રનો જાપ, શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથની આરાધનાથે અઠ્ઠમ વિ. થયા છે.

તપસ્યાની તો જાણે હારમાળા શરૂ થઈ છે. જેમાં શ્રાવણસુદિ ૧૫ સુધીમાં નીચે મુજબ છે. પૂ. નય-ચંદ્રવિજયજીને ૨૩મો ઉપવાસ છે. સાધ્વીશ્રી અમીતગુણશ્રીજીને ૨૮મો, સા.શ્રી ગુણપ્રભાશ્રીજીને ૩૨મો, દિવ્યયશાશ્રીજીને ૧૩મો ઉપવાસ છે. બધાયને આગળ વધવાની ભાવના છે, શાતા સારી છે.

પં.શ્રી જયવિજયજી, મુનિશ્રી વસંતવિજયજી, મુનિશ્રી જિતેન્દ્રવિજયજી અને મુનિશ્રી દીપવિજયજીને વર્ષોત્તમ ચાલે છે. મુનિશ્રી વસંતવિજયજી છઠે વર્ષોત્તમ કરે છે. મુનિશ્રી જીતેન્દ્રવિજય ચાર-ચાર ઉપવાસ વર્ષોત્તમમાં કરે છે.

સાધ્વીશ્રી વિનીતાશ્રીજી (૩૭), સાધ્વીશ્રી રાજેન્દ્રશ્રીજી (૨૮), સાધ્વીશ્રી યશોદાશ્રીજી (૨૧), સાંશ્રી યશકાંતીશ્રીજી (૧૭), સાંશ્રી જીનજ્ઞાશ્રીજી (૧૭), સાંશ્રી યશોભદ્રાશ્રીજી (૬), ચંદ્રયશાશ્રીજી (૨૭), મૃદુતાશ્રીજીને (૨૨) આ દરેકને વર્ધમાન તપની ઓળી ચાલે છે. હંમેશા વિપાકસૂત્ર અને નવકારમંત્રનો મહિમા ઉપર વ્યાખ્યાન ચાલે છે.

સંક્રાંતિ મહોત્સવ

તા. ૧૬-૮-૭૩ના રોજ સંક્રાંતિદિન કોઈ બહારગામથી નિયમિત આવનાર ભાઈ-બહેનો સારી સંખ્યામાં વડોદરા આવ્યા હતાં.

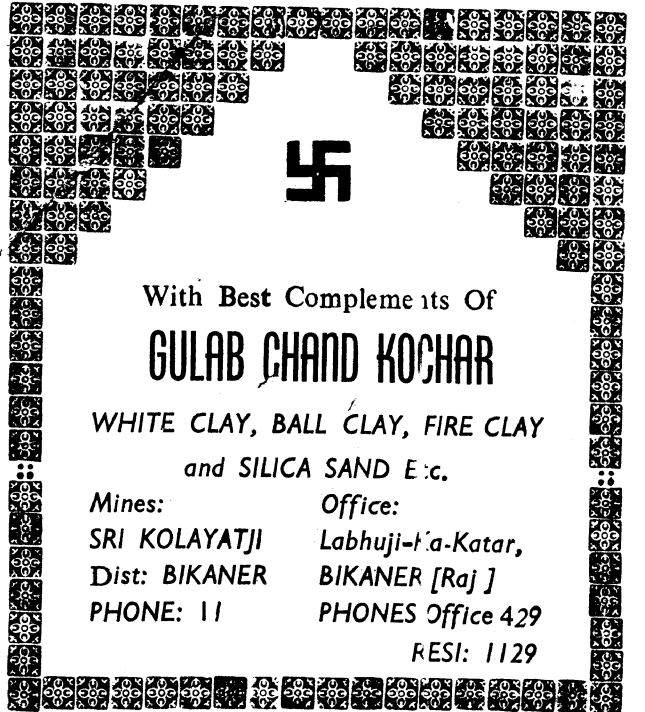
આ સભામાં પૂ. ગુરુદેવના અનન્યભક્ત સંગીતકાર શ્રી સત્યપાલજી જૈનજી સન્માન સંઘના પ્રમુખશ્રી રમણભાઈ ઝવેરીના હસ્તે કરવામાં આવ્યું હતું. અને સંગીતવિશારદની ઉપાધિ આપી હતી. આ પ્રસંગે સંગીતકારો શ્રી લખપતરાયકોચર, રઘુવીરજૈન, શ્રી ભીમરાજ ખાલીવાલા, શ્રી શાંતિસ્વરૂપજી જૈને ભક્તિ ભર્યા સ્તવનો-ભજનો ખોલી સભામાં આકર્ષણ ઉભું

કર્યું હતું.

શ્રી પ્યારેલાલ જૈન, શ્રી કુમારપાળ વી. શાહ શ્રી રસીકલાલ જગનલાલ, શ્રી શાંતિચંદ ઝવેરી, ખરતરગચ્છના સાધ્વીશ્રી સ્વયંપ્રભાશ્રીજી, સ્થાનક-વાસી સાધ્વીશ્રી વાસંતીભાઈ, પં.શ્રી ચંદનવિજયજી તથા ચારેય ખાલમુનિઓએ પ્રારંભિક ઉદ્બોધન કર્યું હતું.

મુખ્યમંત્રી શ્રી વરધીલાલ વમરાશી, શ્રી કુમાર-પાળભાઈ, શ્રી દામજીભાઈ છેડા, શ્રી રમણભાઈ પ્રેસવાળા, શ્રી મોહનલાલ જૈન, શ્રી રસીકભાઈ ઝવેરી, શ્રી રસીકભાઈ કોરા વિ. વડોદરા આવ્યા હતાં. સભાનું સંચાલન શ્રી રસીકભાઈ કોરાએ કર્યું હતું.

નાટોલ : પં.શ્રી હિંમતવિજયજીની નિશ્રામાં શ્રી શં. પાર્શ્વનાથના અઠ્ઠમો-૩૫, છઠ્ઠું ૬૫, આયંબિલો-૧૫૭ થતાં પારણા શા રતનચંદ જયતુંભજી તથા શ્રી જેઠમલાલ ધનરૂપજી તરફથી થયેલ. જીવદયાની દીપ થઈ હતી.

With Best Complements Of

GULAB CHAND KOCHAR

WHITE CLAY, BALL CLAY, FIRE CLAY
and SILICA SAND Etc.

Mines:	Office:
SRI KOLAYATJI	Labhuji-Na-Katar,
Dist: BIKANER	BIKANER [Raj]
PHONE: 11	PHONES Office 429
	RESI: 1129

નરોડામાં જૈન ઉપાશ્રય

જૈન સમાજના જાણીતા કાર્યકર, ઉદ્યોગપતિ અને શ્રી જૈન સ્વેતામ્બર કોન્ફેન્સના પૂર્વ પ્રમુખશ્રી હીરાલાલ એલ. શાહે પોતાના વતન નરોડામાં તેમની જમીન શ્રી સંઘને અર્પણ કરેલ છે અને તે સ્થળે શ્રીમતી ગજરાબેન હીરાલાલ શાહ જૈન ઉપાશ્રય તથા સ્વ. પ્રસન્નબેન લલ્લુભાઈ શાહ જ્ઞાનમંદિર બંધાવવાનું નક્કી થતાં રૂ. વીસ હજારની રકમ આપેલ છે. નરોડા આજે અમદાવાદની નજદીક આવેલ છે અને તીર્થરૂપે પ્રસિદ્ધ થયેલ છે.

ધનબાદ : ગણિવર્યશ્રી સ્થુલભદ્રવિજયજી વ્યાખ્યાનમાં શ્રાદ્ધપ્રકરણ અને પૃથ્વીચંદ્રચરિત્ર વાંચતા શ્રોતાવર્ગની ઉપસ્થિતિ સારી રહે છે. સ્થાનકવાસી અને દેરાવાસી બન્ને સંઘમાં સુમેળ હોઈ બધાય અનુષ્ઠાનોમાં બન્ને સંપ્રદાયો ભાગ લઈ રહેલ છે. શ્રી શં. પાર્શ્વનાથના અર્ધમોમાં ૩૦ની સંખ્યા નોડાઈ હતી. સ્થાનકવાસી શ્રી મણીલાલ ભીખાભાઈએ પારણા કરાવ્યા હતા. દરેકને રૂ. ૧૦-૫૦ની પ્રભાવનાઓ થઈ હતી.

જુનાડીસા : અત્રે પૌષધશાળામાં મુનિશ્રી પૂણ્યોદયવિજયજી તથા ઉપાશ્રયે અચાર્યશ્રી રાજતિલકસૂરીશ્વરજી બિરાજમાન છે. બન્ને સ્થળે આરાધનાઓ વિવિધ પ્રકારની થતાં સંખ્યા સારી નોડાઈ છે. ૩ દિવસના ખીરના એકાસણા સાથે અરહિંત પદના જાપ, ગૌતમસ્વામીના છટ્ટ, શ્રી શં. પાર્શ્વનાથના અર્ધમ થતાં પારણા શેઠ દુનમચંદભાઈએ કરાવ્યા હતા. પાંચ દિવસનો મહોત્સવ થતાં અમદાવાદથી સંગીત મંડળી આવેલ. ૩ દિવસના આયંબિલો સાથે નવલાખ નવકાર મંત્રના જાપ થશે. આરાધનાઓ બન્ને પક્ષની સાથે થઈ રહી છે.

મોરબી : પ્લોટમાં સાધ્વીશ્રી ખાંતિશીજીની નિશામાં સાધ્વીજી પુનિતકલાશ્રીજીએ કરેલ માસક્ષમણની તપશ્ચર્યાના સહકારમાં અર્ધમ તપ અદિ તપશ્ચર્યાઓ થઈ હતી. તપસ્વી સાધ્વીજી અને તપસ્વીઓનો વરધેડો બેન્ડવાજની સાથે દર્શન કરી ઉપાશ્રયે પધારેલ. આ પ્રસંગે ધ્રાંગધ્રા સંઘ, મુંબઈથી કચ્છીભાઈઓ બહેનો પધારેલ. ગુરૂપૂજન આદિ બાદ પારણા થયા હતા. આંગી, ખૂન આદિ થયા હતા.

નીટેક્ષ

ગંજી

સૌને

ગમે

लालभाई दलपतभाई ग्रंथमाला-अमदावाद

- 2, 5, 15, 20 CATALOGUE OF SANSKRIT AND PRAKRIT MANUSCRIPTS: Muni Sri Punyavijaya's Collection
Part I Rs. 50-00, Part II Rs. 40-00
Part III Rs. 30-00, Part IV Rs. 40-00
३. काव्यशिक्षा विनयचंद्रसूरिकृत १०-००
४. योगशतक आचार्य हरिभद्रकृत स्वेपज्ञवृत्ति तथा बाह्यसिद्धान्त समुच्चय सह ५-००
६, १६, २४ रत्नाकरावतारिका रत्नप्रभसूचिकृत प्रथम, द्वितीय, तृतीय भाग. ८-०, १०-०, ८-०
८. नेमिरंगर नाकर छंद - कवि लावण्य-समयकृत ६-००
9. THE NATYADARPAN OF RAMACHANDRA & GUNACANADRA A Critical Study Dr. K. H. Trivedi 30-00
11. AKALANKA'S CRITICISM OF DHARMAKIRTI'S PHILOSOPHY A Study : Dr. Nagin Shah 30-00
१२. रत्नाकरावतारिकाद्यश्लोकशतश्री वाचकश्री नाणिक्यगणि ८-००
१३. शब्दानुशसन-आचार्य मलयगिरि विरचित ३०-००
१४, २१. विशेषावश्यभाष्य-स्वेपज्ञ वृत्ति सह द्वितीयभाग, तृतीयभाग २०/- २१/-
१७. कल्पलता वेवेक-कल्पपल्लवशेष—अज्ञातकर्तृक ३२-००
१८. निघण्टुशेष-सटीक-हेमचंद्रसूरि ३०-००
19 Yogabindu with English Trans. 10 00
२२. शास्त्रवार्ता समुच्चय हिन्दीअनुवाद सह २०/-
२३. तिलकमंजरीसार, पल्लीपालघनपालकृत १२/
२५, ३३. नेमिनाह चरित, हरिभद्र ४०/- ४०/-
26. A Study of Mahapurana 30-00
27. Yogadristisamuccaya with English translation 8-00
28 37. Dictionary of Prakrit Proper Names Pt. I, II. 32-00, 35-00
२९. प्रमाणवार्तिक भाष्यकारिकाधपादसूचि ८-०
३०. प्राकृत जैन कथा साहित्य—
डॉ. जगदीशचन्द्र जैन १०-००
31. Jain Ontology, Dr. Dixit 30-00
32. The Philosophy of Sri Svaminarayana, by Dr. J. A. Yajnik 30-00
34. Harsavardhana's Adhyatmabindu: Editore : Muni Shri Mitranandavijayaji and Dr. Nagin J. Shah. 6-00
35. Cakradhara's Nyayamanjari-granthi-bhanga : Editor : Dr. Nagin J. Shah: 36-00
36. New Catalogue of Sanskrit and Prakrit Mss. Jesalmer Collection Compiler: Muniraja Punyavijayaji. 40-00
38. karma & Rebirth Dr. T. G. kalghatgi. 6-00
41. Jaina Philosophical Tracts Dr. Nagin J. Shah 16-00
संयोगि रोमांसिक ला. १. २०-००
पाठ्यश्री हेमचंद्राचार्य जैन ज्ञान भंडिरना जैन लांडारानु सन्धीपत्र ला. १ संपादक मुनिराज श्री पुण्यविजय ६०/-

लालभाई दलपतभाई भारतीय संस्कृति विद्यामंदिर

अमदावाद-३८०००६

શિવપુરી સંસ્થાની પુન : શરૂઆત

શ્રી વીરતત્વ પ્રકાશક મંડલ-શિવપુરી (મધ્ય-પ્રદેશ) સંસ્થાની સ્થાપનાના શાસનદીપક પૂ. મુનિ-રાજશ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજની પ્રેરણાથી સ્થપાયેલ છે. આ સંસ્થા ઘણા સમયથી બંધ હતી. તે માટે તેમ જ સંસ્થાના ચાલુ વહીવટ માટે સ્થાનિક કાર્યકરોનો સહકાર મેળવવા આ સંસ્થાના મંત્રીઓશ્રી શાંતિલાલ મગનલાલ શાહ તથા શ્રી રૂપચંદ પન્નાલાલ લણુશાળી તા. ૧૫-૭-૭૩ના મુબઈથી શિવપુરી ગયા હતાં.

અત્રે પૂ. આચાર્યશ્રી વિજયેન્દ્રદિનસૂરીશ્વરજી મહારાજ ચાતુર્માસ બિરાજે છે, તેઓની સાથે આ સંસ્થા ચાલુ કરવા સંબંધી પ્રેરણાત્મક વાતો થયા પછી તેઓની નિશ્રામાં સ્થાનિક સંઘને એકત્ર કર્યો જેમાં મારવાડી સમાજ તથા પંજાબી સમાજના લાઇઓએ સંયુક્ત રીતે આ સંસ્થા ચાલુ થાય તો સહકાર આપવા સ્વીકૃતિ આપી અને તે અનુસાર સ્થાનિક કાર્યકરોમાંથી શ્રી કાનમલજી સાંકળા અને

શ્રી અમાનમલ ટોડરમલ ભાંડાવતન ટ્રસ્ટીઓ તરીકે નિમણૂક કરવામાં આવી. સાતલાઈઓની સ્થાનિક કમિટી નિયુક્ત કરવામાં આવેલ છે. જેમાં પ્રમુખ તરીકે શ્રી દશરથમલ કાનમલજી સાંકળાને તથા મંત્રીઓ શ્રી કનકમલજી સુપાર્શ્વનલ અને લાલા તારાચંદજી જૈનને લેવામાં આવેલ છે. સ્થાનિક-સમિતિ ઉપર ખીજ પાંચલાઈઓ તથા કમિટી ઉપર ખીજ ૪ ચાર શીવપુરીના લાઇઓને લેવાનું નક્કી થયું હતું. આ સંસ્થા ચાલુ કરવા વિદ્યાર્થીઓને પ્રવેશ આપવા સંબંધી નિર્ણય લેાયેલ, અને રૂ. ૧૫૦૦૦/-ની રકમ તાત્કાલીક મેળવવા અને તે માટે મુબઈની કમિટીએ રૂ. ૧૦૦૦૦ દા. ઉજાર તરત જ આપવાનો નિર્ણય લીધા છે. સંસ્થાના વહીવટી કામ માટે તથા સંચાલન માટે શ્રી સત્યનારાયણજી પંડયા તથા શ્રી કાશીનાથજીને એનરેરિયમ આપી રાખવાનું નક્કી કરેલ છે.

પૂ. આચાર્ય મહારાજે સંઘને પ્રેરણા કરી હતી અને આ સંસ્કૃત મહાવિદ્યાલયને પુનઃ ચાલુ કરવા બદલ સંતોષ વ્યક્ત કર્યો હતો. મુબઈની એક વ્યવસ્થાપક સમિતિ નિયુક્ત કરવાનું નક્કી કરી બન્ને મંત્રીઓ અહિંથી ગિતોડ ગયા હતા. મંત્રીઓએ પૂ. આચાર્ય મહારાજની તથા સંઘને આભાર માન્યો હતો.

આશ્રી વિજયેન્દ્રદિનસૂરિજીના મંત્રી નિશ્રામાં વ્યાખ્યાનમાં ઉત્તરાધ્યયનસૂત્ર તથા ચંદ્રલેખા ચરિત્ર વંચાતા તેના સારો લાભ લેવાઈ રહેલ છે. પયુષ્ણ આરાધનામાં અનેરો ઉત્સાહ થવાનો સંભાવના છે. શ્રી સંઘમાં ૧૧, અઠ્ઠાઈ, આયખીલા, પચરંગી તપ, ચંદનબાળાના અક્રમ, નવકાર મંત્ર તપ આદિ આરાધનાઓ થઈ રહી છે.

મુબઈ : આચાર્યશ્રી અશોચંદ્રસૂરીશ્વરજીની નિશ્રામાં પચરંગી તપ, અમકૃતપ અને અક્ષયનિધિ આદિ શરૂ થયેલ છે. તપસ્વીઓને રૂ. ૫-૫ મુજબની પ્રભાવનાઓ આપવામાં આવી હતી. અઠ્ઠાઈમહોત્સવ પણ શરૂ થયેલ.

Estd :
1959

Phone :
538

Grams :
DRESSOKEY.

OK dress Mfg co..

Half Pants, Full Pants, Bell Bottom Pants

Also our Sisters Concern :

LUCKY DRESSES,

Bush Shirts, & Full Bushirts,
OLD KATCHERI STREET,
BELLARY-1. (Karnatak)

સતનામાં સાધ્વીશ્રી સુભોદયાશ્રીજીની સુરમ્ય સુવાસ

વ્યાખ્યાન વાચરૂપિ કલિકુલકિરીટ આચાર્ય શ્રી લખિંધસૂરીશ્વરજીના પદ્મ પ્રભાવક શ્રી જયંતસૂરીશ્વરજીના આજ્ઞાવર્તી સરલાશયી માતૃ સાધ્વી શ્રી સર્વોદયશ્રીના શિયા સાધ્વી શ્રી સુભોદયાશ્રી આદિ ઠાણા ૪ અમારે આંગણે ચાતુર્માસથી પધારેલ છે. તેઓશ્રીના પદ્મપૂજી અમારા ગામની રોનક બદલાઈ ગઈ છે. તેઓશ્રીના ચાતુર્માસ પ્રવેશને દિવસે કોઈ સમય અમારા ગામમાં નહિ થયેલ એવા મહામંગલકારી ૮૧ આયંબિલ તપની તપશ્રયા થઈ હતી. તે ઉપરાંત તેઓશ્રી જે દિવાળી અત્રે પધાર્યા ત્યારથી નાના બાળકોમાં-યુવકોમાં અને વૃદ્ધોમાં વિવિધ હરિકાઈઓ યોજીને દરેકને ધર્મમાર્ગે પ્રયાણ કરાવે છે. દર રવિવારે વિવિધ વિષયો ઉપર વ્યાખ્યાન અને અવનવી હરિકાઈઓ યોજા છે. શાસ્ત્રકાર મહર્ષિયો ફરમાવે છે “પદ્મં નાણં તત્રો દયાં” સૌ પ્રથમ માનવીમાં જ્ઞાનની આછી પશુ ચીનગારી પ્રગટતી હશે તો આગળ ઉપર તે મહાજ્ઞાની બની શકશે. તે માટે સૌ પ્રથમ અઠવાડિયામાં ૫૧ ગાથાની હરિકાઈ રાખેલ. જેમાં ૧૧ આરાધકો ઉત્તીર્ણ થયા.

માનવી બુદ્ધિનો ભંડાર હોવાથી અભ્યાસ તો કરી લે પરંતુ તેની શુદ્ધ-અશુદ્ધતાનો ખ્યાલ ત્યારે જ આવે છે કે ત્યારે પ્રેકટીકલ થાય. તે માટે ખીમ્બ અઠવાડિયામાં “ત્રોગરસ સૂત્ર” લખવાની હરિકાઈ રાખેલ. જેમાં ૨૧ વિદ્યાર્થીઓ ઉત્તીર્ણ થયેલ.

આટલું જ્ઞાન મળ્યા પછી તેઓમાં કેટલી સમતાં ભાવનો વિકાસ થયો છે તેની યોગ્યતા જેવાં માટે અઠવાડિયામાં ૫૧ સામાયિક કરવાની હરિકાઈ રાખેલ. આ હરિકાઈમાં જેઓ “યાવજીવ”નું ચારિત્ર લેવા માટે નિર્બળ હતાં તેમણે પણ પ્રાયઃ તપની સાથે આખો દિવસ સામાયિકમાં જ પોતાને દિવસ પસાર કરી થોડા દિવસના ચારિત્રના પ્રભાવની મજા પણ માણી લીધી. આ હરિકાઈમાં આશ્ચર્યની વાત તો એ છે કે જે આખો દિવસ ઘરનાં બારણાંની સાથે ગેલ કરતાં માઉં ખાઉં કરતા ૬-૭ વર્ષના

કુમળા બાળકોએ પણ વિન્યમાળા પહેરી ૧૫ વર્ષના એક બહેને (લક્ષાબહેન) આઠ દિવસમાં ૧૨૫ સામાયિક કરી ચારિત્રનો સ્વાદ ચાખ્યો. વીર્ય કેવું પ્રગટ્યું છે તે જેવા માટે ૫ મિનિટમાં કોણ સૌથી વધુ ખમાસમણાં દઈ શકે છે? આ હરિકાઈ યોજેલ. જેમાં ૩ ભાવિકોનો નંબર આવ્યો. ૧૫૩ ખમાસમણાં દઈ પોતાની કેટલી શક્તિ છે તે જોયું.

હવે સતના નગરવાસીઓ માટેનો અનુપમ પ્રસંગ કલિકુલ કિરીટ આચાર્ય શ્રીમદ્ વિન્યલખિંધસૂરીશ્વરજીની ૧૨મી સ્વર્ગતિથિનો આવ્યો. આ નિમિત્તે પંચાલિકામહોત્સવ ખુબ જ ઠાઠમાઠથી હર્ષોદ્દાસથી નિર્વિધને પરિપૂર્ણ કરી પોતાના માનવજીવનને ધન્ય બનાવ્યું છે. શ્રાવણ શુકલ ૧ થી સુદ ૫ ગુરૂદેવશ્રીનું જીવન ચરિત્ર વંચાયું. પ્રથમ દિવસે ઉપવાસ ૮૧ અને અક્રમ ૫૧ થયેલ. ૩-૪-૫ અક્રમતપની મહાન આરાધનામાં અત્તરવાયણાં શ્રી હાથીભાઈ દેવકરનભાઈ તરફથી થયેલ. શુ. ૬ના શ્રી તેજપાલ સોમચંદભાઈ તરફથી તપસ્વીઓના પારણાં થયેલ. મહોત્સવના કળશરૂપ શાંતિપૂજા શ્રી હાથીભાઈ દેવકરન તરફથી સાધ્વીશ્રી મહારાજની નિશામાં ખુબ જ ધામધૂમથી થયેલ. ખરેખર શાસનની આવી પ્રભાવના પ્રથમ જ જેવા મળી. ધન્ય હો વીરના શાસનને, ધન્ય હો એ ગુરૂવરોને.

શ્રાવણ સુદ ૩ના દિવસે નુતન જિનાલયમાં પાટલોનું મહત્વ કરેલ ત્યારે મહાન માંગલિક કાર્યો થયેલ. મહાનસૂત્ર-લક્ષ્મીભરસૂત્ર સાધ્વીજીએ સંભળાવેલ. નુતન જિનાલયનું કામ પૂરજોશથી ચાલી રહ્યું છે.

વિનામૂલ્યે : આચાર્ય શ્રી જિનેન્દ્રસૂરીશ્વરજી મ. સા.ની સ્મૃતિ અર્થે તેમનો ચાર કલરનો ફોટોની શા. કસ્તુરભાઈ મહેન્દ્રકુમાર કે. મસ્કેતી માફેટ, દુકાન નં. ૩૭, અમદાવાદ લખવાથી વિના મૂલ્યે મળશે. મહાવવા વિનંતિ છે.

અમદાવાદ સાબરમતી સોસાયટીમાં બિરાજત સાધ્વીશ્રી શીલકાશ્રીજીએ સિદ્ધિતપત્ની તપશ્ચર્યા નિમીત્તે શ્રી બૃહ સિદ્ધયકૃપૂજન સાથેના પંચાન્કક મહોત્સવ મુનિશ્રી ચંદ્રશેખરવિજયજીની નિશ્રામાં તા. ૧૯-૮-૭૩ થી ૨૨-૯-૭૩ સુધીનો ઉજવાયો છે. શ્રી હીરામેન પૂ. વી. જૈન પાઠશાળાનો વાર્ષિક ઇનામો મેળાવડે તા. ૨૧ના મુનિશ્રીની નિશ્રામાં ગીતનૃત્ય સંવાદ અને પ્રવચનાદિથી યોજાયો હતો. ઇનામો સંઘવી શેઠશ્રી ધનજીભાઈ કાનજીભાઈ કાછેલીવાળાના યુલહસ્તે વહેંચાયા હતા.

પાંજરાપોષા ઉપાશ્રયે આંશ્રી કસ્તુરસૂરીશ્વરજીની નિશ્રામાં ચોવીશ તીર્થંકરોની આરાધનામાં ૧૫૦૦, શ્રી જીરાવલા પાર્શ્વનાથના અકુમનાં ૨૦૦ અને તેની ચૈત્યપરિપાત્રીના કાર્યો થયેલ. આંશ્રી કુમુદ-ચંદ્રસૂરિ અને આચાર્યશ્રી ચંદ્રોદયસૂરિએ સ્થરિ મંત્રની બીજી રાણીપૂર્ણ કરતા કોલ્હાપુરવાળા શા. અમૃતલાલ હીરાલાલ તરફથી શ્રી મોરીયા પાર્શ્વનાથ જિનાલયે શ્રા. વદિ ૧ના ૧૨૫૦૦ ફુલોની આંગી

રચવામાં આવી હતી. આ ઉપરાંત ૧૦૮ અભિષેકો થયેલ. પ્રખરવક્તા આંશ્રી ચંદ્રોદયસૂરીશ્વરજીના દર રવીવારે અદ્ભુત શૈલીથી જુદા જુદા વિષયોના પ્રવચનો સાંભળવા હોલ ચીકાર ભરાય જાય છે.

ભાવનગર : આ વિજયમેરુપ્રભસૂરીશ્વરજી મં સા.ની શુભ નિશ્રામાં આવણ વદ-૪-૫-૬ના શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ ભગવંતના અકુમ અખંડ દીપક-જપ સહિત લગભગ ૩૫૦ જીપરાંતની સંજ્યામાં થયેલ. નાની વયના ૧૦-૧૫ બાળક-બાલિકાઓ જોડાયેલ. આ અર્ધમતપના અત્તરવાયણા-પારણા અને પ્રભાવનાનો લાભ જસાણી જેઠાલાલ કુંવરજી જમરાળાવાળા ટ્રુપે લીધેલ. બીજી નાની-મોટી આઠ પ્રભાવનાં થયેલ. પ્રસ્તુત સારી રકમની સામુદાયિક દીપ થયેલ. દરેક તપસ્વીઓને સુંદર પૂજની પેટી આપવામાં આવનાર છે. એકંદરે નાની-મોટી તપ-શ્ચર્યાઓની સંજ્યા સારા પ્રમાણમાં છે. શ્રા.વદ-૫ ના પૂ. આચાર્યશ્રીજીએ રોચક શૈલીમાં “અવસર ઘેર ઘેર નહિ આવે” એ વિષય ઉપર જાહેર વ્યાખ્યાન આપેલ. શ્રોતાજનોએ સારી સંજ્યામાં પધારી લાભ લીધેલ.

દાદાસાહેબમાં પં. શ્રી બળવંતવિજયજીની નિશ્રામાં નવદિવસના એકાસણા સાથે નવકારમંત્રના જપ થતાં ૧૭૫ની સંજ્યા (આખાલ-વૃદ્ધ) જોડાયેલ. આ વિસ્તારના શ્રીસંઘે નવે દિવસ એકાસણા કરાવ્યા હતાં. આ પછી શ્રી શં. પાર્શ્વનાથના અકુમેમાં પણ ૧૨૫ની સંજ્યા જોડાઈ હતી. અત્તરવાયણા તથા પાંજરાપોષા જેઠ જગજીવનદાસ મગનલાલ દાદા-વાળાએ કરાવેલ. જુદી જુદી ૧૯ પ્રભાવનાઓ થઈ હતી. આરાધનાણું પયુષણ જેવી ધૂમધામ જેવામાં આવતી હતી.

અવશ્ય વાંચો “જૈન” સાપ્તાહિક

[આ વર્ષ દુષ્કાળનું હોય, માનવરાહતની, જીવદયાની તેમ જ અન્ય સંસ્થાઓને સહકાર આપવાનું રખે ચુકતા.]

પારિતોષિકો : શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સ તરફથી ૧૯૭૮ ના પારિતોષિકો મહે શ્રી માણેકબા જૈન વિદ્યાર્થી પારિતોષિક એસ. એસ. સી. માં પ્રથમ આવેલ શ્રી રશ્મિકાન્ત કનુભાઈ દોશીને અને સંસ્કૃતમાં કુ. કલા કપુરચંદ વોરાને શેઠ ફકીરચંદ પ્રેમચંદ સ્કોલરશીપ પ્રાપ્ત થયેલ છે. બી. એસ. સી. (ટેક) માં આગળ અભ્યાસ કરવા ઈચ્છતા શ્રી ગિરિશકુમર એસ. શાહને શેઠ હેમચંદ ચત્ર-ભુજ સ્કોલરશીપ મળેલ છે.

વેરાવળ મુનિશ્રી ચંદ્રશેખરવિજયજીની નિશામાં ભ. મહાવીરની વર્ષગાંઠ નિમિત્તે એક ભાઈ તરફથી વંચાન્હિકા મહોત્સવ ઉજવાયેલ. શ્રી ગોરધનદાસ દીપચંદના સુપુત્ર તરફથી ૩ દિવસની પૂજા થતાં સુતિ-પાર્થ અને મહાવીર મંડળે સારી રમઝટ પાલાવેલ. શ્રી સંઘમાં વિવિધ તપ-શ્રવ્યાઓ થઈ હી છે, તેની અનુમોદનાથે પ્રભાવ-નાદિ થાય છે. વ્યાખ્યાન તેમજ પ્રતિક્રમણમાં પણ પ્રભાવનાઓ થય છે.

ભૂજપુર : આગમપ્રજ્ઞ કીર્તિસાગરજીની નિશામાં નવકાર મંત્રના જાપ સાથે એકાસણા, શં. પાર્થ-નાથના અક્રમો, શ્રી ગૌતમસ્વામીજીના અક્રમોની તપશ્રવ્યા થઈ છે. જ્ઞાનશાળાના બાલક-બાલિકાઓની પરીક્ષા મુનિશ્રી કલાપ્રભસાગરજીએ લેતા શા મોકાસી જેસંગ તરફથી ધનામ વિતરણ થયેલ. વ્યાખ્યાનમાં તરંગવતિ ચરિત્ર સુંદર શૈલીમાં વંચાઈ રહેલ છે.

ભરૂચ : વેળાપુરમાં સાધ્વીશ્રી નેમશ્રીજીની નિશામાં શ્રા. શુ. પના આ. શ્રી કેસરસૂરિજીની પૂજ્યતિથિ ગુણાનુવાદ સભા યોજાતા શ્રી કેશુભાઈ, શ્રી ચંદ્રકાન્ત માસ્તર, ડો. ભગવાનદાસના પ્રવચનો થયા હતા. બપોરે પદ દિક્ષુમારીકાનું સ્નાત્ર રાસ-ગરબાથી ઉજવાયેલ. આ પ્રસંગ યાદગાર નિવ-ડયો હતો. શ્રી સંઘની આગ્રહભરી વિનંતીથી પૂ. સાધ્વીજી મહારાજ પશુપણના વ્યાખ્યાનો વાંચશે. જેનો ભાઈઓ-બહેનો સૌએ લાભ લેવાનો નિર્ણય કરવામાં આવેલ છે. સંઘમાં અને સાધ્વી સમુદાયમાં વિવિધ તપ આરાધના થઈ રહી છે.

રાગ દ્રેષને દૂર કરીને મૈત્રી ચાહુ આપની. દીલમાં દર્દ અને આંખમાં આસુ સાથે આપ સૌને અંતઃકરણથી ખમાવું છું.

સ્થાપના : ૧૯૫૩

ઓફીસ : ૫૬૨
રહેઠાણ : ૧૦૭૦

સ્થાપક : વ૦ મણીલાલ જીવરાજ શાહ (વૈદ્યાણવાળા)

સંચાલક :

ડીલર્સ :- એશીયન પેઇન્ટ્સ, એપકોલેક પેઇન્ટ્સ, ગેલ્વેનાઈઝ પાઈપ તથા પાઈપ ફીટીંગ તથા સ્લુસ એન્ડ રીફલેક્સ વોલ્ડ, મશીનરી તથા દરેક એન્જીનોને લગતા સ્પેરપાર્ટ્સ, સેક્શન હોસ પાઈપ તથા ડીલી-વરી હોસ પાઈપ તથા કોલ હોસ પાઈપના મુખ્ય વિક્રેતા સ્પેશીયાલીસ્ટ : બોલબેરીંગ ટેપર એન્ડ રોલર તથા રબરબેલ્ટીંગ, પાણીના પમ્પો, પદ્મઓ, સ્પીટપુલી તથા ટુલ્સના સ્ટોકીસ્ટ.

અમૃતલાલ

મણીલાલ

શાહ

—== મે. અ ર જ એ ન્ડ કં પ ની ==—

ગણપતી પેઠ, સાંગલી (મહારાષ્ટ્ર) S. RLY.

અનેક શુભેચ્છાઓ સાથે

